

Liahona

Toespraken algemene conferentie

Organisatorische veranderingen om jongeren te versterken aangekondigd

President Nelson spreekt over tempelzegeningen, anderen liefhebben

Acht nieuwe tempels aangekondigd

*Als ik zelfs maar denk
aan U (de Messias),
Elspeth Young*

*‘Over de verzoening van
de Heiland heeft president
Russell M. Nelson gezegd:
“Zoals in alles is Jezus
Christus ons ultieme voor-
beeld, die ‘om de vreugde die
Hem in het vooruitzicht was
gesteld, het kruis verdragen’
heeft [Hebreeën 12:2]. Denk
daar eens over na! Om de meest
verschrikkelijke ervaring te
doorstaan die ooit op aarde is
doorstaan, richtte onze Heiland
Zich op vreugde!” [...]’*

*‘De vreugde die ons “in het
vooruitzicht” wordt gesteld, is de
vreugde dat we de Heiland bij
zijn verlossingswerk helpen.’*

Ouderling D. Todd Christof-
ferson van het Quorum der
Twaalf Apostelen, ‘De vreugde
van de heiligen’, 17.

Zaterdagmorgenbijeenkomst

- 6 **De boodschap, de betekenis en de menigte**
Ouderling Jeffrey R. Holland
- 9 **Ware discipelen van de Heiland**
Ouderling Terence M. Vinson
- 12 **Wees gelovig, niet ongelovig**
Stephen W. Owen
- 15 **De vreugde van de heiligen**
Ouderling D. Todd Christofferson
- 19 **Geestelijk vermogen**
Michelle Craig
- 22 **Standvastige toewijding aan Jezus Christus**
Ouderling Dale G. Renlund
- 26 **Op de Heer vertrouwen**
President Dallin H. Oaks

Zaterdagmiddagbijeenkomst

- 30 **Steunverlening aan algemene autoriteiten, gebiedszeventigers en algemene functionarissen van de kerk**
President Henry B. Eyring
- 31 **Waakzaam en het gebed voortdurend indachtig**
Ouderling David A. Bednar
- 35 **Door de macht van het Boek van Mormon gevonden**
Ouderling Rubén V. Alliaud
- 38 **Getuigen, Aäronische-priesterschapsquorums en jongevrouwenklassen**
President Russell M. Nelson
- 40 **Aanpassingen om jongeren te versterken**
Ouderling Quentin L. Cook
- 44 **Kom dan en volg Mij – de verdedigingsstrategie en het proactieve plan van de Heer**
Mark L. Pace
- 47 **Bestendig en veerkrachtig vertrouwen**
Ouderling L. Todd Budge
- 50 **Na de beproeving van ons geloof**
Ouderling Jorge M. Alvarado
- 53 **Onze beloften en verbonden naleven**
Ouderling Ronald A. Rasband

Vrouwenbijeenkomst

- 57 **In voor- en tegenspoed, Heer, blijf bij mij**
Reyna I. Aburto

- 60 **Zijn naam eren**
Lisa L. Harkness
- 67 **Geliefde dochters**
Bonnie H. Cordon
- 70 **Verbondsvrouwen die met God samenwerken**
President Henry B. Eyring
- 73 **Twee grote geboden**
President Dallin H. Oaks
- 76 **Geestelijke schatten**
President Russell M. Nelson

Zondagmorgenbijeenkomst

- 80 **Verbondsrelaties**
Ouderling Gerrit W. Gong
- 83 **Vreugde vinden in het verkondigen van het evangelie**
Cristina B. Franco
- 86 **Uw grote avontuur**
Ouderling Dieter F. Uchtdorf
- 90 **De aanraking van de Heiland**
Ouderling Walter F. González
- 93 **Bedrieg mij niet**
Ouderling Gary E. Stevenson
- 96 **Het tweede grote gebod**
President Russell M. Nelson

Zondagmiddagbijeenkomst

- 100 **Heiligheid en het plan van geluk**
President Henry B. Eyring
- 104 **Weten, liefhebben, groeien**
Ouderling Hans T. Boom
- 106 **Ons lichaam door onze geest laten beheersen**
President M. Russell Ballard
- 110 **Kracht om de tegenstander te overwinnen**
Ouderling Peter M. Johnson
- 113 **Ons kruis opnemen**
Ouderling Ulisses Soares
- 116 **Vruchten**
Ouderling Neil L. Andersen
- 120 **Slotwoord**
President Russell M. Nelson
- 64 **Algemene autoriteiten en algemene functionarissen van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen**
- 123 **Kerknieuws**
- 127 **Kom dan en volg Mij – van conferentietoespraken leren**

De 189e algemene oktoberconferentie

Zaterdagmorgen 5 oktober 2019, algemene bijeenkomst

Leiding: president Henry B. Eyring
Openingsgebed: ouderling Larry Y. Wilson
Slotgebed: ouderling Steven R. Bangerter
Muziek verzorgd door The Tabernacle Choir at Temple Square; Mack Wilberg en Ryan Murphy, dirigenten; Andrew Unsworth, organist: 'The Morning Breaks', *Hymns*, nr. 1; 'From All That Dwell below the Skies', *Hymns*, nr. 90, arr. Wilberg; 'As I Search the Holy Scriptures', *Hymns*, nr. 277, arr. Murphy; 'How Firm a Foundation', *Hymns*, nr. 85; 'Faith', *Children's Songbook*, pp. 96–97, arr. Elliott; 'Now Let Us Rejoice', *Hymns*, nr. 3, arr. Wilberg.

Zaterdagmiddag 5 oktober 2019, algemene bijeenkomst

Leiding: president Dallin H. Oaks
Openingsgebed: ouderling Matthew L. Carpenter
Slotgebed: ouderling Craig C. Christensen
Muziek verzorgd door een gemengd koor uit ringen in Provo (Utah, VS); Jim Kasen, dirigent; Joseph Peeples, organist: 'The Lord Is My Light', *Hymns*, nr. 89, arr. Kasen; 'Sweet Is the Work', *Hymns*, nr. 147, arr. Kasen; 'Redeemer of Israel', *Hymns*, nr. 6; 'Thy Spirit, Lord, Has Stirred Our Souls', *Hymns*, nr. 157, arr. Kasen.

Zaterdagavond 5 oktober 2019, vrouwenbijeenkomst

Leiding: Joy D. Jones
Openingsgebed: Salote Tukuafu
Slotgebed: Carol Costley
Muziek verzorgd door een koor van jeugdwerkmeisjes en jongevrouwen uit ringen in West Jordan (Utah); Kasey Bradbury, dirigente; Linda Margetts, organiste: 'Praise to the Lord, the Almighty', *Hymns*, nr. 72, arr. Webb; 'We Thank Thee, O God, for a Prophet', *Hymns*, nr. 19; 'I Love to See the Temple', *Children's Songbook*, p. 95, arr. Mohlman; 'He Sent His Son', *Children's Songbook*, pp. 34–35, arr. DeFord.

Zondagmorgen 6 oktober 2019, algemene bijeenkomst

Leiding: president Henry B. Eyring
Openingsgebed: ouderling O. Vincent Haleck
Slotgebed: Becky Craven

Muziek verzorgd door The Tabernacle Choir at Temple Square; Mack Wilberg, dirigent; Brian Mathias en Richard Elliott, organisten: 'How Wondrous and Great', *Hymns*, nr. 267; 'High on the Mountain Top', *Hymns*, nr. 5, arr. Wilberg; 'A Child's Prayer', *Children's Songbook*, pp. 12–13, arr. Perry; 'Teach Me to Walk in the Light', *Hymns*, nr. 304; 'True to the Faith', *Hymns*, nr. 254, arr. Lyon; 'Love Divine, All Loves Excelling', Wesley en Prichard, arr. Wilberg.

Zondagmiddag 6 oktober 2019, algemene bijeenkomst

Leiding: president Dallin H. Oaks
Openingsgebed: ouderling Jack N. Gerard
Slotgebed: ouderling Douglas D. Holmes
Muziek verzorgd door The Tabernacle Choir at Temple Square; Mack Wilberg en Ryan Murphy, dirigenten; Richard Elliott, organist: 'Come, Ye Children of the Lord', *Hymns*, nr. 58, arr. Murphy; 'I Stand All Amazed', *Hymns*, nr. 193, arr. Murphy; 'Let Us All Press On', *Hymns*, nr. 243; 'More Holiness Give Me', *Hymns*, nr. 131, arr. Staheli.

Beschikbaarheid conferentietoespraken

U kunt de conferentietoespraken in veel talen op het internet vinden. Ga naar conference.ChurchofJesusChrist.org en kies de gewenste taal. De toespraken zijn ook in de app Evangeliebibliotheek beschikbaar. Er zijn doorgaans binnen zes weken na de algemene conferentie Engelstalige video- en audio-opnames bij het distributiecentrum verkrijgbaar. Op disability.ChurchofJesusChrist.org vindt u informatie over de algemene conferentie in aangepaste vorm voor leden met een beperking.

Op de omslag

Voorkant: foto, Janae Bingham
Achterkant: foto, Welden Andersen

Foto's conferentie

De foto's van de conferentie in Salt Lake City zijn genomen door Welden Anderson, Cody Bell, Janae Bingham, Randy Collier, Weston Colton, Bruno Lima, Brian Nicholson, Leslie Nilsson, Matthew Reier, Christina Smith en Dave Ward.

Tijdschrift van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der
Laatste Dagen

Het Eerste Presidium: Russell M. Nelson, Dallin H. Oaks,
Henry B. Eyring

Het Quorum der Twaalf Apostelen: M. Russell Ballard, Jeffrey R.
Holland, Dieter F. Uchtdorf, David A. Bednar, Quentin L. Cook,
D. Todd Christofferson, Neil L. Andersen, Ronald A. Rasband,
Gary E. Stevenson, Dale G. Renlund, Gerrit W. Gong, Ulisses Soares

Redacteur: Randy D. Funk

Adviseurs: Becky Craven, Sharon Eubank, Cristina B. Franco,
Walter F. González, Larry S. Kacher, Adrián Ochoa, Michael T.
Ringwood, Vern P. Stanfill

Algemeen directeur: Richard I. Heaton

Directeur kerktijdschriften: Allan R. Loyborg

Zakelijk manager: Garff Cannon

Hoofdredeur: Adam C. Olson

Assistent-hoofdredeur: Ryan Carr

Publicatie-assistente: Camila Castrillón

Teksten en redactie: David Dickson, David A. Edwards, Matthew D.
Flitton, Garrett H. Garff, Jon Ryan Jensen, Aaron Johnston, Charlotte
Larcabal, Michael R. Morris, Eric B. Murdock, Joshua J. Perkey, Jan
Pinborough, Richard M. Romney, Mindy Selu, Lori Fuller Sosa, Chakell
Wardleigh, Marissa Widdison

Artdirector: Tadd R. Peterson

Vormgeving: Jeanette Andrews, Fay P. Andrus, Mandie Bentley,
C. Kimball Bott, Thomas Child, Joshua Dennis, David Green,
Colleen Hinkley, Eric P. Johnsen, Susan Lofgren, Scott M. Mooy,
Emily Chieko Remington, Mark W. Robison, K. Nicole Walkenhorst

Coördinatrice intellectueel eigendom: Collette Nebeker Aune

Productiemanager: Jane Ann Peters

Productie: Ira Glen Adair, Julie Burdett, José Chavez, Thomas G.
Cronin, Bryan W. Gygi, Ginny J. Nilson, Marrison M. Smith

Drukvoorbereiding: Joshua Dennis, Ammon Harris

Directeur drukwerk: Steven T. Lewis

Directeur distributie: Nelson Gonzalez

Postadres: *Liahona*, Fl. 23, 50 E. North Temple St., Salt Lake City, UT
84150-0023, USA.

De *Liahona* (een woord uit het Boek van Mormon dat 'kompas' of
'aanwijzer' betekent) verschijnt in de volgende talen: Albanees,
Armeens, Bahasa Indonesia, Bislama, Bulgaars, Cambodjaans,
Cebuano, Chinees, Chinees (vereenvoudigd), Deens, Duits, Engels,
Ests, Fiji, Fins, Frans, Grieks, Hongaars, IJslands, Italiaans, Japans,
Kiribati, Koreaans, Kroatisch, Lets, Litouws, Malagasi, Marshallees,
Mongools, Nederlands, Noors, Oekraïens, Pools, Portugees,
Roemeens, Russisch, Samoaans, Sloveens, Spaans, Tagalog,
Tahitiaans, Thai, Tongaans, Tsjechisch, Urdu, Vietnamese en
Zweeds. (De frequentie verschilt per taal.)

© 2019 by Intellectual Reserve, Inc. All rights reserved. Printed in
the United States of America.

Auteursrecht: tenzij anders aangegeven, mag materiaal in
de *Liahona* voor eigen, niet-commercieel gebruik (waaronder
kerkroepingen) gekopieerd worden. Dat recht kan op elk moment
ingetrokken worden. Beeldmateriaal mag niet gereproduceerd
worden als de bronvermelding dat aangeeft. Auteursrechtelijke
vragen kunt u richten aan het Intellectual Property Office, 50 E.
North Temple St., Fl. 13, Salt Lake City, UT 84150, VS; e-mailadres:
cor-intellectualproperty@ChurchofJesusChrist.org.

For Readers in the United States and Canada:

November 2019 Vol. 119 No. 11. LIAHONA (USPS 311-480) Dutch
(ISSN 1522-9173) is published monthly by The Church of Jesus
Christ of Latter-day Saints, 50 E. North Temple St., Salt Lake City,
UT 84150. USA subscription price is \$10.00 per year; Canada,
\$12.00 plus applicable taxes. Periodicals Postage Paid at Salt
Lake City, Utah. Sixty days' notice required for change of address.
Include address label from a recent issue; old and new address
must be included. Send USA and Canadian subscriptions to Salt
Lake Distribution Center at address below. Subscription help
line: +1 800 537 5971. Credit card orders (American Express,
Discover, MasterCard, Visa) may be taken by phone or at store
.ChurchofJesusChrist.org. (Canada Post Information: Publication
Agreement #40017431)

POSTMASTER: Send all UAA to CFS (see DMM 507.1.5.2).

NONPOSTAL AND MILITARY FACILITIES: Send address changes to
Distribution Services, Church Magazines, P.O. Box 26368, Salt Lake
City, UT 84126-0368, USA.

Spreekersregister

Aburto, Reyna I., 57
Alliaud, Rubén V., 35
Alvarado, Jorge M., 50
Andersen, Neil L., 116
Ballard, M. Russell, 106
Bednar, David A., 31
Boom, Hans T., 104
Budge, L. Todd, 47
Christofferson, D. Todd, 15
Cook, Quentin L., 40
Cordon, Bonnie H., 67
Craig, Michelle, 19
Eyring, Henry B., 30, 70, 100
Franco, Cristina B., 83
Gong, Gerrit W., 80
González, Walter F., 90
Harkness, Lisa L., 60
Holland, Jeffrey R., 6
Johnson, Peter M., 110
Nelson, Russell M., 38, 76,
96, 120
Oaks, Dallin H., 26, 73
Owen, Stephen W., 12
Pace, Mark L., 44
Rasband, Ronald A., 53
Renlund, Dale G., 22
Soares, Ulisses, 113
Stevenson, Gary E., 93
Uchtdorf, Dieter F., 86
Vinson, Terence M., 9

Onderwerpenregister

Aäronisch priesterschap, 38, 40
Armoede, 96
Avondmaal, 110
Bediening, 70, 96, 104
Begeleiding, 12, 67
Bekering, 15, 22, 35, 73, 100,
104, 106, 113
Bescherming, 31, 44
Bisschoppen, 38, 40
Boek van Mormon, 35, 80,
83, 110
Dienen, 15, 19, 60, 70, 86, 96
Discipelschap, 9, 15, 19, 22,
60, 86, 96, 104, 113
Eerste visioen, 6, 104, 120
Gebed, 19, 31, 104, 110
Geboden, 15, 73, 93
Geestelijke instelling, 12, 19, 44
Geestenwereld, 26, 106
Gehoorzaamheid, 15, 73, 93
Geloof, 6, 12, 19, 22, 47, 50,
67, 76, 116
Geluk, 100
Genezing, 57, 90
Gezin, 83, 106
Heilige Geest, 19, 35
Heiligheid, 100, 120
Heilsplan, 83, 100, 106, 116
Herstelling, 120
Hoop, 47, 90
Humanitaire hulp, 96
Huwelijk, 73, 80
Integriteit, 53
Jezus Christus, 6, 9, 15, 22,
26, 35, 44, 47, 53, 57, 60,
80, 83, 86, 90, 93, 100, 110,
113, 116
Jongemannen, 38, 40
Jongeren, 12, 38, 40, 53, 120
Jongevrouwen, 38, 40, 67
Joseph Smith, 6, 93, 100, 104,
113, 120
Kennis, 104
Kerkorganisatie, 40, 67
Leiderschap, 38, 40, 67
Liefde, 73, 86, 104, 106,
110, 116
Macht, 35, 76, 110
Onderscheidingsvermogen,
76, 93
Ontmoediging, 110
Priesterschap, 76, 80
Psychische aandoeningen, 57
Satan, 31, 44, 93, 110
Schriftstudie, 44, 110
Sterfelijk lichaam, 31, 106
Technologie, 12, 19, 40, 110
Tegenspoed, 15, 47, 50, 57,
90, 100, 104, 113, 116
Tempels, 26, 76, 120
Thuis, 12, 44
Toewijding, 9, 22
Vastengaven, 96
Veiligheid, 31
Verbonden, 22, 53, 60, 76, 80,
83, 116
Vergeving, 113
Verhoging, 73
Verleiding, 31, 93
Verordeningen, 38, 80, 116
Vertrouwen, 19, 26, 47
Verzoening, 9, 47, 60, 106, 116
Voorbeeld, 50
Voorbereiding, 31, 70
Voorsterfelijk bestaan, 86, 106
Vreugde, 9, 15, 47, 83, 96, 116
Vrouwen, 70, 73, 76
Wetten, 73
Zegeningen, 76, 90, 120
Zelfbeheersing, 106, 113
Zendingswerk, 83, 86

Hoogtepunten uit de 189e algemene oktoberconferentie

Kerkleiders die tijdens de algemene conferentie spraken, spoorden hun toehoorders herhaaldelijk aan om ‘te worden’ – gelukkiger te worden, heiliger te worden, meer zoals de Heiland te worden, en anderen te helpen dat ook te doen.

Bovendien leek die verandering dankzij hen voor ieder van ons binnen handbereik.

‘De Heer wil dat al zijn kinderen de eeuwige zegeningen ontvangen die in zijn tempel beschikbaar zijn’, zei president Russell M. Nelson. ‘Als iemand het huis des Heren waardig wil binnengaan, moet hij of zij zich daar intensief geestelijk op voorbereiden. Maar met de hulp van de Heer is niets onmogelijk.’

Gelukkiger en heiliger worden

President Nelson spoorde ieder van ons aan om voor de zegeningen

van de tempel in aanmerking te komen (zie p. 120).

President Henry B. Eyring legde het verband tussen heiliger worden en gelukkiger worden uit (zie p. 100).

Ouderling D. Todd Christofferson leerde ons hoe we ‘de vreugde van de heiligen’ kunnen vinden (zie p. 15).

Een uitnodiging om lief te hebben en te delen

President Nelson vertelde hoe belangrijk het is om onze naaste lief te hebben, en besprak het verstrekkende humanitaire werk van de kerk (zie p. 96).

Ouderling Dieter F. Uchtdorf legde uit wat een krachtige uitwerking de uitnodiging aan anderen heeft om te ‘komen zien’ (zie p. 86).

Zuster Cristina B. Franco beschreef de vreugde in het verkondigen van het evangelie (zie p. 83).

Jongeren sterken

De profeet introduceerde veranderingen in de jongerenorganisaties waardoor jongeren in quorum- en klaspresidiums aangemoedigd worden om aan de slag te gaan en de leiding te nemen (zie p. 38).

Ouderling Quentin L. Cook legde uit hoe de Aäronische-priesterschapsleiding voortaan werkt (zie p. 40).

Zuster Bonnie H. Cordon lichtte de veranderingen in de jongevrouwenorganisatie toe (zie p. 67).

Tempels bouwen; ons opbouwen

President Nelson kondigde tijdens de vrouwenbijeenkomst acht nieuwe tempels aan (zie p. 76).

Op zondagmiddag leerde hij ons hoe wij in aanmerking komen om de tempel te betreden en introduceerde hij de herziene tempelaanbevelingsvragen (zie p. 120). ■

OUDERLING JEFFREY R. HOLLAND
van het Quorum der Twaalf Apostelen

De boodschap, de betekenis en de menigte

Mogen we bij het onophoudelijke lawaai en gedreun van deze tijd proberen om Christus in het middelpunt van ons leven, ons geloof en ons dienstbetoon te zien.

Broeders en zusters, dit is Sammy Ho Ching, zeven maanden oud. Hij keek afgelopen april thuis naar de algemene conferentie.

Toen het moment kwam om president Nelson en de andere algemene autoriteiten te steunen, had Sammy zijn handen vol aan zijn flesje. Dus hij deed wat hij kon.

Sammy geeft een compleet nieuwe betekenis aan stemmen met je voeten.

Welkom op deze halfjaarlijkse conferentie van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen. Als inleiding op een bespreking van de betekenis van deze halfjaarlijkse bijeenkomsten neem ik u mee naar dit tafereel dat Lukas in het Nieuwe Testament beschrijft:¹

‘Het gebeurde nu toen [Jezus] dicht bij Jericho kwam, dat een zekere blinde aan de weg zat te bedelen.

‘[...] En toen hij [een] menigte voorbij hoorde gaan, vroeg hij wat er aan de hand was.

‘[...] En zij vertelden hem dat Jezus de Nazarener voorbijging.

‘En hij riep en zei: Jezus, Zoon van David, ontferm U over mij!’

De geschrokken menigte probeerde hem het zwijgen op te leggen, maar hij ‘riep des te meer’, staat er. Dankzij zijn vasthoudendheid werd hij bij Jezus gebracht, die zijn gelovige smeekbede om weer te mogen zien verhoorde en hem genas.²

Elke keer dat ik deze levendige beschrijving lees, ontroert mij dit.

Sammy Ho Ching steunt president Russell M. Nelson tijdens de algemene aprilconferentie van 2019.

We voelen hoe deze man lijdt. We horen hem bijna schreeuwen om aandacht van de Heiland. We glimlachen erom dat hij zich niet de mond liet snoeren – om zijn vastbeslotenheid om het volume *harder* te zetten terwijl iedereen zei dat het *zachter* moest. Het is op zich al een vertederend verhaal over een zeer vastbesloten geloof. Maar zoals met alle Schriftuur, hoe vaker we die lezen, hoe meer we erin ontdekken.

Een gedachte die onlangs bij me opkwam, was dat deze man er goed aan had gedaan om zich met geestelijk ontvankelijke mensen te omringen. De hele betekenis van dit verhaal draait om een handjevol anonieme vrouwen en mannen die, toen hun collega vroeg: ‘Wat heeft al die drukte te betekenen?’, de visie hadden om Christus als aanleiding van het rumoer te noemen; Hij was de Betekenis in Persoon. In die korte uitwisseling schuilt een les voor ons allemaal. Als het om geloof en overtuiging gaat, is het nuttig om uw vraag te stellen aan hen die al wat geloof hebben! ‘Een blinde kan toch niet een blinde op de weg geleiden?’ vroeg Jezus eens. ‘[Doet hij dat wel,] zullen zij niet beiden in een kuil vallen?’³

Een dergelijke zoektocht naar geloof en overtuiging is ons doel met deze conferenties. Omdat u vandaag bij ons bent, gaat u beseffen dat velen deze zoektocht hebben ondernomen. Kijk eens om u heen. Hier ziet u gezinnen en families, groot en klein, van alle kanten komen. Oude vrienden zijn blij om elkaar weer te zien, een geweldig koor is aan het inzingen, en demonstranten roepen vanaf hun favoriete sinaasappelkistje. Voormalige zendelingen kijken uit naar voormalige collega’s, terwijl pas teruggekeerde zendelingen uitkijken naar een heel *nieuwe* collega (als u begrijpt wat ik bedoel!). En foto’s? De hemel sta ons bij! Met een mobiele telefoon

in elke hand zijn we van ‘ieder lid een zendeling’ naar ‘ieder lid een fotograaf’ gegaan. Te midden van al deze verrukkelijke drukte kan iemand terecht vragen: ‘Wat heeft het allemaal te betekenen?’

Net als in ons nieuwtestamentische verhaal zullen zij die kunnen zien, onderkennen dat deze conferentie, wat zij verder ook te bieden heeft, weinig of niets betekent tenzij Jezus het middelpunt is. Om zo te kunnen zien als wij verlangen, de genezing te krijgen die Hij belooft, de essentie van dit hele gebeuren te begrijpen, moeten we door de drukte heen kijken, hoe vreugdevol die ook is, en onze aandacht op Hem richten. Het gebed van elke spreker, de hoop van iedereen die zingt, de eerbied van iedere gast – alles dient om de Geest uit te nodigen van Hem wiens kerk dit is: de levende Christus, het Lam Gods, de Vredevorst.

Maar we hoeven niet in een conferentiecentrum te zijn om Hem te vinden. Als een kind voor het eerst het Boek van Mormon leest en onder de indruk is van Abinadi’s moed of de mars van de tweeduizend jonge strijders, kunnen we vriendelijk zeggen dat Jezus de alomtegenwoordige centrale figuur in deze geweldige kroniek is, die nadrukkelijk op bijna elke bladzijde ervan aanwezig is en de verbinding is naar alle andere geloofsversterkende figuren erin.

Zo ook kan een vriend of vriendin die ons geloof onderzoekt zich wat geïntimideerd voelen door sommige unieke, onbekende elementen en termen in ons geloof: voedingsvoorschriften, jaarvoorraad, pionierstochten, digitale stambomen, en de talloze ‘stake centers’ waar sommigen ongetwijfeld verwachtten dat ze een heerlijke, medium-rare steak voorgezet zouden krijgen. Dus als onze nieuwe vrienden duizelig worden van al het nieuws dat ze zien en horen, moeten we voorbij de drukte wijzen en hun

aandacht richten op de betekenis van dat alles, op het kloppende hart van het eeuwige evangelie – de liefde van hemelse Ouders, het zoenoffer van een goddelijke Zoon, de troostrijke leiding van de Heilige Geest, de herstelling van al deze en andere waarheden in deze laatste dagen.

Als iemand voor het eerst naar de tempel gaat, kan dat voor hem of haar nogal overweldigend zijn. Het is onze taak om ervoor te zorgen dat de heilige symbolen en geopenbaarde rituelen, ceremoniële kleding en visuele presentaties nooit afleiden van, maar juist wijzen naar, de Heiland, die wij daar komen aanbidden. De tempel is zijn huis, en Hij moet in onze gedachten en ons hart voorop staan. We laten ons hele wezen door de majestueuze leer van Christus vervullen zoals die ook de tempelverordeningen vervult – vanaf het moment dat we de inscriptie boven de voordeur lezen tot we het gebouw weer verlaten. Te midden van al het wonderbaarlijke dat we daar vinden, moeten we, bovenal, de betekenis van Jezus in de tempel zien.

Denk even aan de stortvloed van kordate initiatieven en nieuwe aankondigingen de afgelopen maanden. Als we anderen dienen, of onze sabbatervaring verfijnen, of met een nieuw programma voor kinderen en jongeren aan de slag gaan, missen we de ware reden voor al deze geopenbaarde aanpassingen als we ze als afzonderlijke, losstaande elementen zien in plaats van een samenhangende inspanning om ons te helpen solide op de Rots van onze redding te bouwen.⁴ Dat is beslist ook de reden waarom president Russell M. Nelson ons de geopenbaarde naam van de kerk laat gebruiken.⁵ Als Jezus – zijn naam, zijn leer, zijn voorbeeld, zijn goddelijkheid – in het middelpunt van onze aanbidding staat, bevestigen we de waarheid die Alma eens onderwees: ‘Er moeten nog vele dingen komen; en zie, er is één ding dat van groter belang is dan alle andere – [...] de Verlosser [die] zal leven en onder zijn volk komen.’⁶

Een laatste gedachte: het negentiende-eeuwse Oost-Amerika van Joseph Smith werd gekenmerkt door

gezichtsvermogen op de weg naar het oude Jericho kreeg. Ik getuig met deze twee en vele anderen door de eeuwen heen dat het meest fantastische wat we in dit leven kunnen zien en horen, is als Jezus niet alleen voorbijkomt,¹⁰ maar ook naar ons *toe* komt, *naast* ons stil houdt en *bij* ons zijn intrek neemt.¹¹

Zusters en broeders, mogen we bij het onophoudelijke lawaai en gedreun van deze tijd proberen om Christus in het middelpunt van ons leven, ons geloof en ons dienstbetoon te zien. Daarin is de ware betekenis te vinden. En is ons zicht op sommige dagen beperkt, ons vertrouwen afgenomen, of wordt ons geloof beproefd en verfiind – en dat zal zeker gebeuren – mogen wij dan des te luider uitroepen: ‘Jezus, Zoon van David, ontferm U over mij!’¹² Ik beloof met apostolisch vuur en profetische overtuiging dat Hij u zal horen en, vroeg of laat, zal zeggen: ‘Word ziende. Uw geloof heeft u behouden.’¹³ Welkom op de algemene conferentie. In de naam van Jezus Christus. Amen. ■

NOTEN

1. Dit is al of niet hetzelfde incident dat in Mattheüs 20:30–34 is opgetekend, waarin twee blinde mannen reageren; of het incident dat in Markus 10:46–52 wordt beschreven, waarin de blinde man Bartimeüs, de zoon van Timeüs, wordt genoemd.
2. Zie Lukas 18:35–43; cursivering toegevoegd.
3. Lukas 6:39.
4. Zie 2 Nephi 9:45.
5. Zie Russell M. Nelson, ‘De correcte naam van de kerk’, *Liahona*, november 2018, 87–89.
6. Alma 7:7.
7. De noordelijke regio van de staat New York rond Palmyra werd vaak het ‘afgebrande district’ genoemd omdat die kleine gemeenschappen daar geregeld gegrepen werden door heftige godsdienstijver.
8. Geschiedenis van Joseph Smith 1:13.
9. Geschiedenis van Joseph Smith 1:17.
10. Zie Lukas 18:37.
11. Zie Johannes 14:23.
12. Markus 10:47.
13. Lukas 18:42.

elkaar fel beconcurrerende christelijke getuigen.⁷ Maar ironisch genoeg maakten deze geestdriftige aanjagers van die opleving het de jonge Joseph juist moeilijker om de Heiland te zien die hij zo naarstig zocht. Opboksend tegen wat hij ‘duister en [...] verwarring’⁸ noemde, trok hij zich terug in de stilte van een bos waar hij een glorieuzer getuigenis zag en hoorde van de centrale rol van de Heiland in het evangelie dan alles wat we tot nu toe genoemd hebben. In een onvoorstelbaar en onverwacht visioen werd Joseph het zicht geschonken op zijn hemelse Vader, de grote God van het universum, en Jezus Christus, zijn volmaakte eniggeboren Zoon. Toen gaf de Vader het voorbeeld dat wij deze

ochtend roemen: Hij wees naar Jezus en zei: ‘Dit is mijn geliefde Zoon. Hoor Hem!’⁹ Jezus’ goddelijke identiteit, zijn vooraanstaande rol in het heilsplan, en zijn positie in de ogen van God konden niet welsprekender worden uitgedrukt dan in die zeven korte woorden.

Rumoer en verwarring? Menigten en onenigheid? De wereld is er vol mee. Sceptici en de getrouwen zijn het nog steeds oneens over dit visioen en bijna al het andere waar ik het vandaag over heb gehad. Mocht *u* ernaar streven om duidelijker te zien en betekenis te vinden te midden van al die verschillende meningen, dan wijs ik u naar dezelfde Jezus en geef ik u een apostolisch getuigenis van wat Joseph Smith heeft ontvangen, zo’n 1800 jaar nadat onze blinde vriend zijn

OUDERLING TERENCE M. VINSON
van het Presidium der Zeventig

Ware discipelen van de Heiland

We kunnen blijvende vreugde ervaren als onze Heiland en zijn evangelie het kader worden waar we ons leven omheen bouwen.

Enigszins verscholen in het oudtestamentische boek Haggai staat een beschrijving van een groep mensen die de raad van ouderling Holland goed hadden kunnen gebruiken. Ze deden er verkeerdt aan Christus niet centraal te stellen in hun leven en hun dienstbetoon. Haggai verwijt deze mensen met diepzinnige woorden dat ze lekker thuisblijven in plaats van de tempel van de Heer te bouwen:

‘Is het voor u wel de tijd om in uw fraai overdekte huizen te wonen, terwijl dit huis verwoest ligt?’

‘Nu dan, zo zegt de Heere van de legermachten: Let aandachtig op uw wegen.’

‘U zaait veel maar brengt weinig binnen. U eet maar niet tot verzadiging. U drinkt maar wordt niet dronken. U kleedt u, maar wordt niet warm. De dagloner ontvangt zijn loon in een doorboorde buidel.’

‘Zo zegt de Heere van de legermachten: Let aandachtig op uw wegen.’¹

Wat wordt hier mooi beschreven hoe zinloos het is om dingen zonder eeuwige waarde boven de dingen van God te stellen.

Onlangs hoorde ik in een avondmaalsdienst een teruggekeerde zending vertellen hoe een vader dit perfect voor zijn kinderen samenvatte: ‘We hebben hier minder behoefte aan wifi en meer aan Nephi!’

Ik heb vijf jaar in West-Afrika gewoond, en gezien dat veel mensen er

het evangelie vanzelf en zonder schroom als een prioriteit behandelen. Een voorbeeld is de naam van een bandencentrum in Ghana. De eigenaar gaf zijn zaak de naam ‘Uw uitlijning geschiede’.

We kunnen blijvende vreugde² ervaren als onze Heiland en zijn evangelie het kader worden waar we ons leven omheen bouwen. Het is echter makkelijk om alles vanuit een werelds kader te beschouwen, met het evangelie als facultatieve optie, of als gewoon twee uur naar de kerk gaan op zondag. Als we het zo doen, komt het erop neer dat we ons loon in ‘een doorboorde buidel’ doen.

In Haggai staat dat we toegewijd moeten zijn, het evangelie ‘fair dinkum’ naleven, zoals we in Australië zeggen. Je bent fair dinkum als je bent wie je zegt dat je bent.

Ik heb geleerd hoe ik fair dinkum en toegewijd moest zijn door rugby te spelen. Ik merkte dat ik het meest genoot van het spel als ik zo hard speelde als ik maar kon en het alles gaf.

Mijn beste jaar als rugbyspeler was het jaar na de middelbare school. Mijn teamleden hadden talent en waren toegewijd. We werden dat jaar kampioen. Maar op een dag zouden we spelen tegen een ploeg die lager in het klassement stond, en na de wedstrijd zou ieder van ons met een meisje naar het grote, jaarlijkse universiteitsbal gaan. Ik dacht dat de wedstrijd een fluitje van een cent zou worden, en ik wilde geen blessure riskeren omdat ik van het bal wilde genieten. Tijdens die wedstrijd deden we niet ons uiterste best in de harde aanvaringen, en we verloren. Bovendien had ik na de wedstrijd een enorm dikke lip, waardoor ik er op mijn afspraakje belabberd uitzag. Misschien had ik een lesje nodig.

Toen ik later met volle toewijding een andere wedstrijd speelde, gebeurde er iets heel anders. Op een bepaald moment liep ik doelbewust op een tegenspeler af, en plots voelde ik pijn in mijn gezicht. Mijn vader had me geleerd dat ik nooit mocht laten zien dat ik gewond was, dus speelde ik de wedstrijd uit. Toen ik die avond iets wilde eten, merkte ik dat ik niet kon kauwen. De volgende ochtend ging ik naar het ziekenhuis, en een röntgenfoto bevestigde dat ik een gebroken

kaak had. Mijn mond werd voor zes weken dichtgeregen.

Dankzij deze gelijkenis van de dikke lip en de gebroken kaak heb ik mijn lesje geleerd. Ondanks mijn herinneringen aan een onvervulde drang naar vast voedsel toen ik die zes weken alleen maar kon drinken, heb ik geen spijt van mijn gebroken kaak, omdat ik die had opgelopen toen ik alles had gegeven. Ik heb wél spijt van mijn dikke lip, omdat die aangaf dat ik mij had ingehouden.

Alles geven, wil niet zeggen dat we voortdurend onder zegeningen worden bedolven, of dat we altijd succes hebben. Het betekent wel dat we vreugde zullen hebben. Vreugde is geen voorbijgaand plezier of tijdelijk geluk. Vreugde is duurzaam, en ze ontstaat als onze inspanningen door de Heer worden aanvaard.³

Oliver Granger was iemand die zo werd aanvaard. President Boyd K. Packer heeft verteld: ‘Toen de heiligen verdreven werden uit Kirtland (Ohio), [...] bleef Oliver achter om hun bezittingen te verkopen voor het weinige geld dat hij ervoor kon krijgen. Er was niet veel kans dat hij daarin zou slagen. En hij slaagde er ook niet in!’⁴ Het Eerste Presidium had hem een moeilijke, zo niet onmogelijke, opdracht gegeven. Maar de Heer prees

hem voor zijn schijnbaar mislukte pogingen met deze woorden:

‘Ik ben mijn dienstknecht Oliver Granger indachtig; zie, voorwaar, Ik zeg hem dat zijn naam in heilige gedachtenis van geslacht op geslacht zal worden bewaard, tot in alle eeuwigheid, zegt de Heer.

‘Welnu, laat hij zich ernstig beijveren voor de verlossing van het Eerste Presidium van mijn kerk, zegt de Heer; en wanneer hij valt, zal hij wederom opstaan, want zijn offer zal Mij heiliger zijn dan zijn toename, zegt de Heer.’⁵

Dit geldt waarschijnlijk voor ieder van ons: de Heer vindt niet ons succes, maar onze offers en inspanningen belangrijk.

Een ander voorbeeld van een ware discipel van Jezus Christus is een dierbare vriendin uit Ivoorkust (West-Afrika). Deze fantastische, gelovige zuster onderging lange tijd verschrikkelijke emotionele en zelfs lichamelijke mishandeling door haar man, en uiteindelijk zijn ze gescheiden. Haar geloof en goedheid wankelden nooit, maar de wreedheden hadden haar diep gekwetst. Ze vertelt zelf wat er gebeurde:

‘Hoewel ik zei dat ik hem had vergeven, sleepte ik die wond dag en nacht met mij mee. Het was als een pijnlijke brandwond op mijn hart. Ik bad vaak tot de Heer dat Hij die weg zou nemen, maar het deed zoveel pijn dat ik ervan overtuigd was dat ik ze mijn hele leven mee zou dragen. Het deed meer pijn dan toen mijn moeder jong stierf, het deed meer pijn dan toen mijn vader en zelfs mijn zoon stierven. De pijn leek te groeien en mijn hart te bedekken, zodat ik het gevoel had dat ik elk moment kon sterven.

‘Op andere momenten vroeg ik mij af wat de Heiland in mijn situatie zou doen, en dan dacht ik: dit kan ik niet aan, Heer.

Terence M. Vinson (vierde van links) en zijn rugbyteam kort na de middelbare school

‘Op een morgen kon ik de pijn die door dat alles was veroorzaakt niet in mijn hart vinden, en ik zocht dieper in mijn ziel. Ze was nergens meer te bekennen. Mijn verstand nam snel alle redenen door die ik had om gekwetst te zijn, maar ik voelde geen pijn. Ik wachtte de hele dag of ik de pijn in mijn hart zou voelen, maar ze kwam niet. Toen knielde ik neer en dankte ik God omdat het zoenoffer van de Heer in mij werkzaam was.’⁶

Deze zuster is nu gelukkig, en is verzegeld aan een geweldige, gelovige man die veel van haar houdt.

Welke houding moeten wij als ware discipelen van Christus dus aan nemen? En hoeveel is het evangelie ons waard als we eens ‘aandachtig op [onze] wegen’ letten, zoals Haggai suggereerde?

Ik houd van koning Lamoni die het goede voorbeeld van een juiste houding gaf. U weet nog dat hij eerst boos was omdat zijn zoon Ammon bij zich had, een Nephiet, en dus uit een

volk dat de Lamanieten haatten. Hij trok zijn zwaard tegen Ammon maar had al gauw Ammons zwaard op de keel. ‘Nu zei de koning, die vreesde zijn leven te verliezen: Indien u mij spaart, zal ik u alles geven wat u maar vragen wilt, tot zelfs de helft van het koninkrijk.’⁷

Let op zijn aanbod: de helft van zijn koninkrijk om te blijven leven.

Maar later, toen hij het evangelie begreep, deed hij een ander aanbod. ‘De koning zei: Wat moet ik doen om dat eeuwige leven, waarover u hebt gesproken, te verkrijgen? Ja, wat moet ik doen om uit God te worden geboren, zodat deze goddeloze geest uit mijn borst wordt weggerukt, en om zijn Geest te ontvangen, zodat ik met vreugde word vervuld en ten laatsten dage niet word verworpen? Zie, zei hij, ik zal alles wat ik bezit opgeven, ja, ik zal afstand doen van mijn koninkrijk om die grote vreugde te kunnen ontvangen.’⁸

Deze keer was hij bereid om *heel* zijn koninkrijk op te geven, omdat het

evangelie meer waard was dan alles wat hij bezat! Hij was fair dinkum over het evangelie.

De vraag die wij ons dus moeten stellen, is: zijn wij fair dinkum over het evangelie? Want halfslachtig zijn, is niet fair dinkum zijn! En we weten dat God geen lof toezwaait aan wie lauw is.⁹

Geen enkele schat, hobby, status, sociale media, videospelletje, sport, band met een beroemdheid, niets op aarde heeft meer waarde dan het eeuwige leven. De raad die de Heer aan iedereen geeft, is ‘let aandachtig op uw wegen’.

De woorden van Nephi drukken het best uit wat ik voel: ‘Ik roem in duidelijkheid; ik roem in waarheid; ik roem in mijn Jezus, want Hij heeft mijn ziel verlost uit de hel.’¹⁰

Zijn wij ware volgelingen van Hem die alles voor ons heeft gegeven? Hij die onze Verlosser en onze Voorspraak bij de Vader is? Hij die volledig toegewijd was aan zijn zoenoffer, en dat nu is aan zijn liefde, zijn genade, en zijn verlangen dat wij eeuwige vreugde zullen hebben? Ik smeed iedereen die deze woorden hoort of leest: stel uw volledige toewijding alstublieft niet uit tot u er ooit, in een toekomst die nooit aanbreekt, de tijd voor vindt. Word nu fair dinkum en ondervind die vreugde! In de naam van Jezus Christus. Amen. ■

NOTEN

1. Haggai 1:4–7.
2. Zie Johannes 15:11; Romeinen 14:17; 2 Korinthe 8:2; Hebreëën 12:2; Mozes 5:10, 7:53.
3. Zie Enos 1:3–6, 27; Leer en Verbonden 52:15; 97:8–9.
4. Boyd K. Packer, ‘Eén van deze mijn minste broeders’, *Liahona*, november 2004, 86.
5. Leer en Verbonden 117:12–13.
6. Privécorrespondentie.
7. Alma 20:23.
8. Alma 22:15.
9. Zie Openbaring 3:15–16.
10. 2 Nephi 33:6.

STEPHEN W. OWEN
Algemeen jongemannepresident

Wees gelovig, niet ongelovig

We moeten elke dag bewust de tijd nemen om van de wereld los te komen en contact met de hemel te zoeken.

Ik werd laatst wakker, klaar om de Schriften te bestuderen. Ik ging met mijn smartphone in de stoel naast het bed zitten, met de bedoeling om de app Evangeliebibliotheek te openen. Ik ontgrendelde mijn telefoon en wilde net gaan studeren toen ik wat meldingen zag van berichtjes en e-mails die 's nachts waren binnengekomen. Ik dacht: ik kijk even snel naar die

berichten, daarna duik ik meteen in de Schriften. Twee uur later zat ik nog steeds sms'jes, e-mails, nieuwsupdates en berichtjes op sociale media te lezen. Toen ik in de gaten kreeg hoe laat het intussen was, maakte ik me haastig klaar voor de dag. Die ochtend miste ik mijn Schriftstudie en kreeg ik niet de geestelijke voeding waar ik op gehoopt had.

Geestelijke voeding

Dat komt velen vast bekend voor. Moderne technologieën zijn ons in veel opzichten tot zegen. We blijven ermee in contact met vrienden en familieleden, en op de hoogte van informatie en actuele gebeurtenissen in de wereld. Maar we kunnen er ook door afgeleid worden van het belangrijkste contact: ons contact met de hemel.

Ik herhaal wat onze profet, president Russell M. Nelson, heeft gezegd: 'We leven in een wereld die ingewikkeld en controversieel is. De voortdurend beschikbare sociale media en het altijd aanwezige nieuws bestoken ons aanhoudend met hun boodschappen. Als we enige hoop hebben om de vele stemmen en filosofieën van mensen die de waarheid aanvallen uit te filteren, dan moeten we openbaring leren ontvangen.'

President Nelson waarschuwde vervolgens: 'In de komende tijd kunnen wij geestelijk niet overleven zonder de leidende, troostende en voortdurende invloed van de Heilige Geest.'¹

President Boyd K. Packer vertelde jaren geleden eens over een kudde herten die wegens zware sneeuwval buiten hun natuurlijke leefomgeving vast kwamen te zitten. Uithongering lag op de loer. Enkele welwillende mensen wilden de herten redden en dumpten overal in het gebied ladingen hooi. Dat was niet wat herten normaliter zouden eten, maar ze hoopten dat het de herten de winter door zou helpen. De meeste herten werden later helaas dood aangetroffen. Ze hadden wel van het hooi gegeten, maar ze waren er niet door gevoed. Ze waren met een volle maag van de honger omgekomen.²

Veel berichten die ons in het informatietijdperk bekogelen, zijn het geestelijke equivalent van hooi voeren aan herten – we kunnen ze de hele dag

wat je blijvende vreugde oplevert. Je bereidt je op tempelzegens en andere mogelijkheden voor die je als ware volgeling van de Heiland zult krijgen. En je bereidt de wereld mede voor op de wederkomst, en nodigt allen uit om tot Christus te komen en de zegeningen van zijn verzoening te ontvangen. Je bent met de hemel verbonden.

Ja, je hebt met moeilijkheden te maken. Maar dat geldt voor iedere generatie. Dit is onze tijd, en we moeten gelovig zijn, niet ongelovig. Ik getuig dat de Heer onze moeilijkheden kent, en dat Hij ons onder de leiding van president Nelson voorbereidt om ze het hoofd te bieden. Ik denk dat de recente oproep van de profeet voor een thuisgerichte kerk, ondersteund door wat we in onze gebouwen doen,⁷ bedoeld is om ons in deze tijd van geestelijke ondervoeding te helpen overleven, ja, zelfs gedijen.

Thuisgericht

Wat houdt een thuisgerichte kerk in? Geen thuissituatie ter wereld is precies hetzelfde. U behoort misschien tot een familie die al generaties lang lid van de kerk is. Of u bent het enige lid van de kerk in uw familie. U bent getrouwd of alleenstaand, hebt wel of geen kinderen thuis.

Toch kunt u, ongeacht uw omstandigheden, van uw thuis een centrum van evangeliestudie en -beleving maken. Het betekent simpelweg dat u zelf de verantwoordelijkheid neemt voor uw bekering en geestelijke groei. Het betekent president Nelsons raad volgen en van uw 'thuis een heiligdom van geloof maken'.⁸

De tegenstander zal proberen u ervan te overtuigen dat geestelijke voeding niet nodig is of, nog sluwder, dat die wel kan wachten. Hij is de meester van afleiding en de aanstichter

tot ons nemen, maar ze zullen ons niet voeden.

Waar vinden we echte geestelijke voeding? Die is vaak niet trending op sociale media. We vinden die voeding als we voorwaarts streven op het verbondspad, ons 'voortdurend [vasthouden] aan de roede van ijzer' en 'van de vrucht van de boom' des levens nemen.³ Dat betekent dat we elke dag bewust de tijd moeten nemen om van de wereld los te komen en contact met de hemel te zoeken.

Lehi zag in zijn droom mensen die van de vrucht namen, maar er daarna afstand van namen wegens de invloed van het grote en ruime gebouw, de hoogmoed van de wereld.⁴ Het is mogelijk dat jonge mensen in een actief gezin in de kerk opgroeien, al

hun bijeenkomsten en lessen bijwonen, zelfs deelnemen aan tempelverordeningen, en zich dan 'op verboden paden' begeven en verloren gaan.⁵ Waarom gebeurt dat? Dat komt in veel gevallen omdat ze in geestelijke zaken wel deden wat er van ze verwacht werd, maar niet werkelijk bekeerd waren. Ze werden wel gevoerd, maar niet gevoed.

Ik heb daarentegen ook veel jonge heiligen der laatste dagen ontmoet die net als jullie positief, sterk en gelovig zijn. Je weet dat jullie zoons en dochters van God zijn, en dat Hij een taak voor je heeft. Je hebt God lief met heel je 'hart, macht, verstand en kracht'.⁶ Je komt je verbonden na en dient anderen, om te beginnen thuis. Je oefent geloof, bekeert je en verbetert jezelf elke dag,

van uitstel. Hij zal dingen onder uw aandacht brengen die dringend lijken, maar in werkelijkheid niet zo belangrijk zijn. Hij wil dat u zich zo ‘druk over veel dingen’ maakt, dat u vergeet dat er ‘slechts één ding nodig’ is.⁹

Ik ben erg dankbaar voor mijn ‘goede ouders’.¹⁰ Zij hebben hun kinderen grootgebracht met constante geestelijke voeding, een liefdevolle band en gezonde ontspannende activiteiten. De leringen die ze me in mijn jeugd hebben meegegeven, hebben me goed gedaan. Ouders, bouw alstublieft een hechte band met uw kinderen op. Ze hebben meer van uw tijd nodig, niet minder.

Kerkgesteund

De kerk speelt daarbij een ondersteunende rol. Onze ervaringen in de kerk kunnen de geestelijke voeding verrijken die we thuis krijgen. We hebben deze kerkelijke ondersteuning dit jaar al in de zondagsschool en het jeugdwerk gezien. We zullen die ondersteuning ook in bijeenkomsten van de Aäronische priesterschap en de jongevrouwen gaan zien. Het leerplan voor die bijeenkomsten zal vanaf komende januari iets worden aangepast. Evangelieonderwerpen staan

straks nog steeds centraal, maar die zijn dan afgestemd op *Kom dan en volg Mij – voor personen en gezinnen*. Deze kleine verandering kan veel voor de geestelijke voeding van de jongeren betekenen.

Welke ondersteuning biedt de kerk nog meer? In de kerk nemen we deel aan het avondmaal, waarmee we wekelijks onze toewijding aan de Heiland herbevestigen. En in de kerk komen we met medegelovigen bijeen die dezelfde verbonden hebben gesloten. De liefdevolle relaties die we met medediscipelen van Jezus Christus ontwikkelen, kunnen ons geweldig in ons thuisgerichte discipelschap steunen.

Toen ik 14 was, verhuisden we met het gezin naar een nieuwe buurt. Dat lijkt misschien geen vreselijk drama, maar voor mij was het destijds echt een doemscenario. Ik kreeg met allerlei mensen te maken die ik niet kende. Alle andere jongemannen in mijn wijk gingen nu naar een andere school dan ik. En met mijn 14-jarige brein dacht ik: hoe konden mijn ouders me dit aandoen? Mijn leven lag naar mijn gevoel in puin.

Maar dankzij onze jongemannenactiviteiten kon ik een band met de andere leden van mijn quorum opbouwen. Ze werden mijn vrienden. Bovendien begonnen de leden van de bisschop en AP-adviseurs belangstelling voor mij te tonen. Ze kwamen naar sportwedstrijden kijken. Ze schreven me bemoedigende woorden die ik nog steeds heb bewaard. Ze bleven contact met me houden toen ik ging studeren en toen ik op zending ging. Een van hen wachtte me bij terugkomst zelfs op het vliegveld op. Ik zal die goede broeders eeuwig dankbaar zijn voor hun combinatie van liefde en hoge verwachtingen. Ze wezen me hemelwaarts, en het leven werd zonnig, gelukkig en vreugdevol.

Hoe laten we de jongeren als ouders en leidinggevendenden weten dat ze er op het verbondspad niet alleen voor staan? We bouwen niet alleen een persoonlijke band met ze op, maar nodigen ze ook uit voor kleine en grote bijeenkomsten – van FSY-conferenties en jongerenkampen tot wekelijkse quorum- en klasactiviteiten. Onderschat nooit de kracht die we opdoen als we samen met anderen sterk proberen te zijn. Bisschoppen en andere leidinggevendenden, voed de kinderen en jongeren in uw wijk. Ze hebben meer van uw tijd nodig, niet minder.

Of u nu een leidinggevende, buurtgenoot, quorumlid of gewoon mede-heilige bent, grijp elke gelegenheid aan om iets voor een jongere te betekenen. Breng hem of haar in contact met de hemel. Uw invloed zou wel eens precies de ‘steun van de kerk’ kunnen zijn die deze jongere nodig heeft.

Broeders en zusters, ik getuig dat Jezus Christus aan het hoofd van deze kerk staat. Hij inspireert onze leiders en leidsters, en leidt ons naar de geestelijke voeding die we nodig hebben om in de laatste dagen te overleven en te gedijen. Die geestelijke voeding zal ons helpen om gelovig en niet ongelovig te zijn. In de naam van Jezus Christus. Amen. ■

NOTEN

1. Russell M. Nelson, ‘Openbaring voor de kerk, openbaring voor onszelf’, *Liahona*, mei 2018, 96.
2. Zie Jeffrey R. Holland, ‘Onderwijzen en leren in de kerk’, *Liahona*, juni 2007, 64.
3. 1 Nephi 8:30.
4. Zie 1 Nephi 8:24–28; 11:36.
5. 1 Nephi 8:28.
6. Leer en Verbonden 4:2.
7. Zie Russell M. Nelson, ‘Openingswoord’, *Liahona*, november 2018, 7.
8. Russell M. Nelson, ‘Voorbeeldige heiligen der laatste dagen worden’, *Liahona*, november 2018, 113.
9. Lukas 10:41–42.
10. 1 Nephi 1:1.

OUDERLING D. TODD CHRISTOFFERSON
van het Quorum der Twaalf Apostelen

De vreugde van de heiligen

We krijgen vreugde als we Christus' geboden onderhouden, door Hem verdriet en zwakte overwinnen, en dienen zoals Hij diende.

De profeet Enos in het Boek van Mormon, de kleinzoon van Lehi, beschrijft een heel bijzondere ervaring die eerder in zijn leven had plaatsgevonden. Toen hij alleen in het woud op jacht was, gingen de leringen van zijn vader, Jakob, in zijn hoofd om. Hij schrijft: 'De woorden die ik mijn vader dikwijls had horen spreken aangaande het eeuwige leven en de vreugde van de heiligen drongen tot diep in mijn hart door.'¹ Vanwege de geestelijke honger in zijn ziel knielde Enos in gebed, een opmerkelijk gebed dat de hele dag en tot in de avond duurde, een gebed dat hem cruciale openbaringen, verzekeringen en beloften bracht.

Er valt veel van Enos' ervaring te leren, maar wat mij vandaag vooral voor ogen staat, is dat Enos zich herinnert hoe zijn vader vaak over 'de vreugde van de heiligen' sprak.

Drie jaar geleden sprak president Russell M. Nelson in deze conferentie over vreugde.² Hij zei onder meer:

'De vreugde die we voelen heeft weinig te maken met onze omstandigheden in het leven en alles met waar we ons in het leven op richten.

'Als ons leven gericht is op Gods heilsplan [...] en Jezus Christus en zijn evangelie, kunnen we vreugde voelen ongeacht wat er in ons leven gebeurt – of niet gebeurt. Vreugde komt van en door Hem. [...] Voor heiligen der laatste dagen is Jezus Christus vreugde!'³

Heiligen zijn zij die het evangelieverbond door de doop hebben gesloten en ernaar streven om Christus als zijn discipelen te volgen.⁴ Daarmee is 'de vreugde van de heiligen' dus de vreugde van het worden als Christus.

Ik wil graag spreken over de vreugde die we krijgen als we zijn geboden onderhouden, de vreugde die we ontvangen als we dankzij Hem verdriet en zwakte overwinnen, en de vreugde die inherent is aan het dienen zoals Hij diende.

De vreugde van het onderhouden van Christus' geboden

We leven in een hedonistisch tijdperk waarin velen vraagtekens zetten bij het belang van de geboden van de Heer of ze gewoon negeren. Maar al te vaak lijkt het of mensen die goddelijke richtlijnen, zoals de wet van kuisheid,

de norm van eerlijkheid, en de heiligheid van de sabbat, naast zich neerleggen, het goed hebben en genieten van de goede dingen van het leven, soms zelfs meer dan zij die gehoorzaam proberen te zijn. Sommigen gaan zich afvragen of het al die moeite en offers waard is. De Israëlieten vanouds klaagden eens:

'God dienen is nutteloos! Wat voor nut heeft het dat wij onze taak ten behoeve van Hem vervullen en dat wij in het zwart gaan voor het aangezicht van de Heere van de legermachten?'

'Welnu, wij prijzen de hoogmoedigen gelukkig: niet alleen worden zij die goddeloosheid doen, opgebouwd, zelfs als zij God beproeven, ontkomen zij.'⁵

Wacht maar, zei de Heer, tot 'de dag [dat zij Mij] een persoonlijk eigendom zijn. [...] Dan zult u [...] het onderscheid zien tussen een rechtvaardige en een goddeloze, tussen wie God dient en wie Hem niet dient.'⁶ De goddelozen kunnen wel 'enige tijd vreugde in hun werken' hebben, maar die is altijd tijdelijk.⁷ De vreugde van de heiligen blijft.

God ziet dingen in hun ware perspectief, en Hij deelt dat perspectief

met ons door zijn geboden, waarmee Hij ons met vaste hand langs de voetangels en klemmen van de sterfelijkheid naar eeuwige vreugde leidt. De profeet Joseph Smith heeft uitgelegd: 'Zijn geboden aan ons moeten in het licht van de eeuwigheid worden gezien; want God beschouwt ons alsof wij in de eeuwigheid waren. God leeft in eeuwigheid en beziet de zaken niet zoals wij dat doen.'⁸

Ik heb nog nooit iemand ontmoet die later in het leven het evangelie ontving en niet wenste dat hij of zij het eerder had ontvangen. 'O,' zeggen ze dan, 'dan had ik slechte keuzes en fouten kunnen vermijden.' De geboden van de Heer zijn onze gids naar betere keuzes en fijnere gevolgen. We mogen blij zijn en Hem danken dat Hij ons deze betere weg toont.

Als tiener vastte en bad zuster Kalombo Rosette Kamwanya uit de Democratische Republiek Congo, nu op zending in het zendingsgebied Abidjan-West (Ivoorkust), om te weten in welke

richting God haar wilde sturen. In een opmerkelijk nachtelijk visioen kreeg ze twee gebouwen te zien: een kerk en, dat beseft ze nu, een tempel. Ze ging op zoek en vond al snel de kerk die ze in haar droom had gezien. Op het bord stond: 'De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen'. Zuster Kamwanya liet zich dopen, waarna haar moeder en zes broers volgden. Zuster Kamwanya zei: 'Toen ik het evangelie ontving, voelde ik me als een vogel die uit zijn kooi was vrijgelaten. Mijn hart was vol vreugde. [...] Ik wist zeker dat God van mij hield.'⁹

Als we de geboden van de Heer onderhouden, voelen we zijn liefde makkelijker en vollediger. Het nauwe en smalle pad van de geboden voert direct naar de boom des levens. De boom en haar vrucht, het zoetst en 'boven alles het begerenswaardigst',¹⁰ zijn een zinnebeeld van de liefde van God en vervullen de ziel 'met een buitengewoon grote vreugde'.¹¹ De Heiland heeft gezegd:

'Als u Mijn geboden in acht neemt, zult u in Mijn liefde blijven, zoals Ik de geboden van Mijn Vader in acht genomen heb en in Zijn liefde blijf.

'Deze dingen heb Ik tot u gesproken, opdat Mijn *blijdschap* in u zal blijven en uw *blijdschap* volkomen zal worden.'¹²

De vreugde van het overwinnen dankzij Christus

Zelfs als wij getrouw de geboden onderhouden, kan onze vreugde door beproevingen en tragedies worden verstoord. Maar als we deze problemen met de hulp van de Heiland proberen te overwinnen, wordt de vreugde die we nu voelen en de vreugde waar we naar uitzien, veilig gesteld. Christus verzekerde zijn discipelen: 'In de wereld zult u verdrukking hebben, maar heb goede moed: Ik heb de wereld overwonnen.'¹³ Als we ons tot Hem wenden, Hem gehoorzamen, en onszelf aan Hem binden, worden beproevingen en verdriet in vreugde veranderd. Ik zal u een voorbeeld geven.

In 1989 was Jack Rushton president van de ring Irvine (Californië) in de Verenigde Staten. Toen hij met zijn gezin aan de Californische kust op vakantie was, was Jack aan het bodysurfen toen een golf hem tegen een onder water liggende rots aan smeed, waardoor zijn nek brak en zijn wervelkolom ernstig beschadigd werd. Later zei Jack: 'Bij de klap wist ik direct dat ik verlamd was.'¹⁴ Hij kon niet meer praten of zelf ademen.¹⁵

Familie, vrienden en ringleden schoten broeder Rushton en zijn vrouw Jo Anne te hulp. Onder meer verbouwden zij een deel van hun huis om ruimte te maken voor Jacks rolstoel. Jo Anne werd de daaropvolgende 23 jaar Jacks belangrijkste verzorgster.

Zuster Kalombo Rosette Kamwanya

Jack en Jo Anne Rushton

Over het verslag in het Boek van Mormon waarin de Heer zijn volk in hun beproevingen nabij was en hun lasten licht maakte,¹⁶ zei Jo Anne: 'Ik sta vaak versteld over hoe opgewekt ik me voel als ik voor mijn man zorg.'¹⁷

Door een aanpassing aan zijn luchtwegen kon Jack weer praten, en binnen een jaar werd Jack als leerkracht evangelieleer en ringpatriarch geroepen. Als hij een patriarchale zegen gaf, legde een andere priesterschapsdrager de hand van broeder Rushton op het hoofd van de persoon die de zegen kreeg en ondersteunde tijdens de zegen zijn hand en arm. Op eerste kerstdag 2012, na 22 jaar toegewijd dienen, overleed Jack.

In een interview heeft Jack ooit opgemerkt: 'Problemen krijgen we allemaal; die horen gewoon bij dit aardse leven. En sommige mensen denken dat godsdienst of geloof in God je tegen slechte dingen beschermt. Daar gaat het volgens mij niet om. Volgens mij gaat het erom dat als ons geloof sterk is, en er slechte dingen gebeuren, en die gebeuren, we ermee om kunnen gaan. [...] Mijn geloof wankelde nooit, maar dat wil niet zeggen dat ik me niet terneergeslagen voelde. Ik denk dat dit de eerste keer in mijn leven was dat ik tot aan mijn grens geduwd werd, dat ik letterlijk nergens meer naartoe kon. Dus wendde ik mij tot de Heer. Tot op de dag van vandaag voel ik spontane vreugde.'¹⁸

In deze tijd komen er soms genadeloze aanvallen, op sociale media of persoonlijk, tegen hen die de normen van de Heer in kleding, vermaak en seksuele reinheid hoog willen houden. Vaak zijn het de jongeren en jongvolwassenen onder de heiligen, en de vrouwen en moeders, die dit kruis van spot en vervolging dragen. Het is niet makkelijk om boven dergelijke

beledigingen te staan, maar denk dan aan de woorden van Petrus: 'Als u smaad wordt aangedaan om de naam van Christus, dan bent u zalig, want de Geest van de heerlijkheid en van God rust op u. Wat hen betreft wordt Hij wel gelasterd, maar wat u betreft wordt Hij verheerlijkt.'¹⁹

In de hof van Eden waren Adam en Eva onschuldig. Zij waren 'zonder vreugde, want zij kenden geen ellende'.²⁰ Als toerekeningsvatbare wezens vinden we vreugde in het overwinnen van ellende in welke vorm dan ook, of dat nu zonde is, of beproeving, zwakte of welk ander obstakel voor geluk ook. Dit is de vreugde van het gevoel dat je vooruitgang maakt op het pad van discipelschap; de vreugde van 'vergeving van [...] zonden [...] en gemoedsrust';²¹ de vreugde die je voelt als je ziel zich verruimt en groeit door de genade van Christus.²²

De vreugde van dienen als Christus

De Heiland is gelukkig als Hij onze onsterfelijkheid en ons eeuwige leven tot stand brengt.²³ Over de verzoening van de Heiland heeft president Russell M. Nelson gezegd:

'Zoals in alles is Jezus Christus ons ultieme voorbeeld, die "om de vreugde die Hem in het vooruitzicht was gesteld, het kruis verdragen" heeft [Hebreeën 12:2]. Denk daar eens over na! Om de meest verschrikkelijke ervaring te doorstaan die ooit op aarde is doorstaan, richtte onze Heiland Zich op *vreugde!*

'En welke vreugde werd Hem in het vooruitzicht gesteld? Dat was zeker de vreugde dat Hij ons kon reinigen, genezen en sterken; de vreugde van boetedoen voor de zonden van allen die zich zouden bekeren; de vreugde van onze terugkeer naar huis mogelijk maken om rein en waardig bij onze hemelse Ouders en familie te leven.'²⁴

De vreugde die ons ‘in het vooruitzicht’ wordt gesteld, is de vreugde dat we de Heiland bij zijn verlossingswerk helpen. Als het nageslacht en de kinderen van Abraham²⁵ nemen wij deel aan het zegenen van alle families op deze aarde ‘met de zegeningen van het evangelie, die de zegeningen van het heil zijn, ja, van het eeuwige leven’.²⁶

Dat doet me aan deze woorden van Alma denken:

‘Dit is mijn roem: dat ik wellicht een werktuig in de handen van God mag zijn om de een of andere ziel tot bekeering te brengen; en dat is mijn vreugde.

‘En zie, wanneer ik zie dat velen van mijn broeders werkelijk boetvaardig zijn en tot de Heer, hun God, komen, dan is mijn ziel met vreugde vervuld. [...]

‘Maar ik verheug mij niet alleen in mijn eigen succes, integendeel, mijn vreugde is nog overvloediger wegens het succes van mijn broeders, die naar het land Nephi zijn geweest. [...]

‘Welnu, wanneer ik denk aan het succes van dezen, mijn broeders, wordt mijn ziel in vervoering gebracht, en als het ware zelfs van het lichaam gescheiden, zo groot is mijn vreugde.’²⁷

De resultaten van ons dienstbetoon aan elkaar in de kerk maken deel uit van de vreugde die ons ‘in het vooruitzicht’ wordt gesteld. Zelfs als we ontmoedigd of gestrest zijn, kunnen we

geduldig dienen. Maar dan moeten we ons richten op de vreugde die volgt als we God behagen en licht, verlichting en geluk aan zijn kinderen, onze broeders en zusters, brengen.

Toen ouderling David en zuster Susan Bednar vorige maand in Haïti waren voor de inwijding van de Port-au-Princetempel, spraken zij met een jonge zuster die haar man een paar dagen daarvoor in een tragisch ongeluk had verloren. Samen huilden zij. Maar op zondag zat deze lieve vrouw op haar plek als deurwachter bij de inwijdingsdiensten met een warme, gastvrije glimlach voor iedereen die de tempel binnenkwam.

Ik geloof dat de ultieme ‘vreugde van de heiligen’ komt door te weten dat de Heiland hun zaak bepleit,²⁸ ‘en niemand kan zich de vreugde indenken die onze ziel [zal vervullen als] wij [Jezus] voor ons tot de Vader [horen] bidden’.²⁹ Met president Russell M. Nelson getuig ik dat vreugde een geschenk is voor trouwe heiligen ‘die de kruisen van de wereld hebben verdragen’³⁰ en die ‘zoals Jezus Christus onderwees, [...] bewust proberen rechtschapen te leven’.³¹ Dat uw vreugde volledig mag zijn, bid ik in de naam van Jezus Christus. Amen. ■

NOTEN

1. Enos 1:3.
2. Zie Russell M. Nelson, ‘Vreugde en geestelijk overleven’, *Liahona*, november 2016, 81–84.
3. Russell M. Nelson, ‘Vreugde en geestelijk overleven’, 82.
4. Zie Gids bij de Schriften, ‘Heilige’.
5. Maleachi 3:14–15.
6. Maleachi 3:17–18.
7. De Heiland heeft gezegd dat als een kerk (of leven) ‘niet op mijn evangelie is gebouwd, maar op de werken van mensen is gebouwd, of op de werken van de duivel, voorwaar, Ik zeg u, zij hebben enige tijd vreugde in hun werken, maar weldra komt het eind, en zij worden omgehakt en in het vuur geworpen, waaruit geen terugkeer is’ (3 Nephi 27:11).

8. *Leringen van kerkpresidenten: Joseph Smith* (2007), 475.

9. Privécorrespondentie.

10. 1 Nephi 11:22; zie ook 1 Nephi 8:11.

11. 1 Nephi 8:12.

12. Johannes 15:10–11; cursivering toegevoegd.

13. Johannes 16:33.

14. Jack Rushton, in ‘Faith in Adversity: Jack Rushton and the Power of Faith’, SmallandSimpleTV, 2 september 2009, YouTube.com.

15. Zie Allison M. Hawes, ‘It’s Good to Be Alive’, *Ensign*, april 1994, 42.

16. Zie Mosiah 24:14.

17. Jo Anne Rushton, in Hawes, ‘It’s Good to Be Alive’, 43.

18. Jack Rushton, in ‘Faith in Adversity: Jack Rushton and the Power of Faith’.

19. 1 Petrus 4:14. Denk ook aan de beloften die in 2 Nephi 9:18 en 3 Nephi 12:12 worden genoemd.

20. 2 Nephi 2:23; zie ook Mozes 5:10–11.

21. Mosiah 4:3.

22. We denken aan de woorden van Jakobus die Joseph Smith ertoe aanzetten om te ‘vragen aan God’ (Jakobus 1:5). De voorafgaande verzen zijn minder bekend:

‘Mijn broeders, acht het enkel vreugde wanneer u in vele benauwingen valt; ‘want u weet dat de beproeving van uw geloof volharding teweegbrengt.

‘Maar laat die volharding ook volledig mogen doorwerken, opdat u volmaakt bent en geheel oprecht, en in niets tekortschiet’ (Bijbelvertaling van Joseph Smith, Jakobus 1:2; Jakobus 1:3–4).

23. Zie Mozes 1:39.

24. Russell M. Nelson, ‘Vreugde en geestelijk overleven’, 82–83, cursivering in origineel.

25. ‘En als u van Christus bent, dan bent u Abrahams nageslacht en overeenkomstig de belofte erfgenamen’ (Galaten 3:29; zie ook Genesis 22:18; 26:4; 28:14; Handelingen 3:25; 1 Nephi 15:18; 22:9; Leer en Verbonden 124:58).

26. Abraham 2:11.

27. Alma 29:9–10, 14, 16. En toch zegt de Heer ons: ‘En nu, indien uw vreugde groot zal zijn met één ziel die u tot Mij hebt gebracht in het koninkrijk van mijn Vader, hoe groot zal dan uw vreugde zijn indien u vele zielen tot Mij brengt!’ (Leer en Verbonden 18:16.) De drie Nephieten werd een volheid van vreugde beloofd omdat ze zielen tot Christus wilden brengen ‘zolang de wereld bestaat’ (3 Nephi 28:9; zie ook 3 Nephi 28:10).

28. Zie Leer en Verbonden 45:3–5.

29. 3 Nephi 17:17.

30. 2 Nephi 9:18.

31. Russell M. Nelson, ‘Vreugde en geestelijk overleven’, 84.

MICHELLE CRAIG
Eerste raadgeefster in het algemeen jongevrouwenpresidium

Geestelijk vermogen

Als trouwe discipel van Jezus Christus kunt u persoonlijke inspiratie en openbaring krijgen die binnen zijn geboden en uw situatie passen.

Afgelopen zomer stopte een lieve jongevrouw mij aan het eind van een jongevrouwenkamp een briefje toe. Er stond op: ‘Hoe weet ik wanneer God iets tegen mij wil zeggen?’ Ik vind haar vraag *geweldig*. Onze ziel verlangt naar een band met ons hemelse thuis. We willen ons nodig en nuttig voelen. Maar soms is het moeilijk om onderscheid te maken tussen onze eigen gedachten en de zachte influisteringen van de Geest. Profeten van vroeger en nu leren ons dat ‘alles wat uitnodigt en aanmoedigt om goed te doen, van Christus komt’.¹

President Russell M. Nelson heeft ons deze eenvoudige, krachtige uitnodiging gegeven: ‘Mijn geliefde broeders en zusters, ik *smeek* u om uw *geestelijk vermogen* om openbaring te ontvangen te vergroten. [...] Besluit het geestelijk werk te verzetten dat nodig is om de gave van de Heilige Geest te genieten en de stem van de Geest vaker en duidelijker te horen.’²

Ik wil vanmorgen recht uit mijn hart vier manieren bespreken waarop u uw geestelijk vermogen om openbaring te ontvangen kunt vergroten.

1. Maak bewust tijd en plaats vrij om naar Gods stem te luisteren

Als u uw keuzevrijheid gebruikt om elke dag tijd vrij te maken om Gods stem beter te leren kennen, vooral in het Boek van Mormon, zal zijn stem geleidelijk duidelijker en herkenbaarder voor u worden.

De wereld en onze huizen zitten echter vol *afleiding* en *lawaai* waardoor het moeilijker kan zijn om zijn stem te horen. Onze gedachten en ons hart kunnen door die afleiding in beslag worden genomen, zodat er geen plaats is voor de zachte ingevingen van de Heilige Geest.

De profet Joseph Smith heeft gezegd dat God Zich vaak openbaart

‘aan individuele personen [...], in de wildernis of het veld, en dan over het algemeen zonder lawaai of tumult’.³

Satan wil ons van Gods stem afschermen door ons van die stille plekken weg te houden. Als God met een stille, zachte stem spreekt, moeten wij dichterbij komen om Hem te horen. Stel u eens voor wat er zou gebeuren als we even bezorgd waren om onze verbinding met de hemel als om onze internetverbinding! Kies een tijd en een plek om elke dag naar Gods stem te luisteren. Hou u stipt aan deze heilige afspraak, want er hangt ontzettend veel van af!

2. Kom meteen in actie

Als u ingevingen krijgt en er vervolgens bewust naar handelt, kan de Heer u gebruiken. Hoe meer u handelt, hoe herkenbaarder de stem van de Geest wordt. U zult Gods leiding steeds beter herkennen, en merken hoe ‘bereidwillig de Heer is om zijn gedachten en wensen bekend te maken’.⁴ Uitstellen kan ertoe leiden dat u de ingeving vergeet of de kans laat voorbijgaan om iemand voor God te helpen.

3. Vraag de Heer om een opdracht

Onze hemelse Vader beantwoordt maar wat graag gebeden waarin wij Hem smeken om ons te leiden naar iemand die onze hulp nodig heeft. President Henry B. Eyring heeft ons geleerd om openbaring te zoeken door God te vragen wie we voor Hem kunnen helpen. ‘Als u dat soort vragen stelt, geeft de Heilige Geest u kleine duwtjes zodat u weet wat u voor andere mensen kunt doen. Als u dat dan doet, bent u in dienst van de Heer, en als u in dienst van de Heer bent, hebt u recht op de gave van de Heilige Geest.’⁵

U kunt bidden en de Heer om een opdracht vragen. Zo kan de Heer uw

alledaagse vaardigheden inzetten om zijn buitengewone werk te doen.

Mijn grootvader, Fritz Hjalmar Lundgren, vertrok uit Zweden toen hij 19 jaar was. Hij kwam moederziel alleen met zijn koffer in Amerika aan. Hij was maar zes jaar naar school geweest en sprak geen Engels. Hij trok naar de staat Oregon en werkte daar als houthakker. Hij, mijn grootmoeder en mijn moeder sloten zich later bij de kerk aan. Hij is nooit bisschop geweest, maar als trouwe huisonderwijzer begeleidde hij meer dan vijftig verschillende minderactieve gezinnen terug naar de kerk. Hoe deed hij dat?

Na de dood van opa ruimde ik een doos met oude papieren op, en ik zag een brief van een man die weer naar de kerk was gekomen dankzij opa's liefde. In de brief stond: 'Volgens mij is het geheim van broeder Fritz dat hij altijd in dienst van zijn hemelse Vader is.'

Die brief kwam van broeder Wayne Simonis. Opa ging bij hem op bezoek en leerde het hele gezin kennen. Na een tijdje vertelde opa ze dat ze nodig waren, en hij vroeg of ze naar de kerk wilden komen. Maar die zondagochtend stond broeder Simonis voor een dilemma. Hij was nog niet klaar met werken aan het dak, en er werd regen voorspeld. Hij besloot naar de kerk te gaan, opa de hand te schudden, en dan thuis het dak af te maken. Zijn gezin kon de avondmaalsdienst wel zonder hem bijwonen.

Zo gezegd, zo gedaan, maar toen hij op het dak zat, hoorde hij plotse-ling iemand de ladder op klimmen. Hij schreef: 'Toen ik opkeek, [...] zag ik broeder Fritz op de ladder staan. Hij glimlachte breed. Eerst voelde ik me opgelaten, als een kind dat op spijbe-len wordt betrappt. Daarna [...] werd

ik boos. [Maar broeder Fritz] trok zijn colbert uit en hing het aan de ladder. Hij stroopte de mouwen van zijn wit over-hemd op, keek mij aan en zei: "Broeder Simonis, hebt u nog een hamer? Deze klus moet wel heel belangrijk zijn, anders had u uw gezin niet achtergela-ten. En als die zo belangrijk is, wil ik u helpen." Toen ik in zijn ogen keek, zag ik alleen goedheid en christelijke liefde. Mijn boosheid ebde weg. [...] Die zon-dag legde ik mijn gereedschap weg, en volgde ik mijn goede vriend, de ladder af en terug naar de kerk.'

Opa had zijn opdracht van de Heer gekregen, en hij wist dat hij verloren schapen moest opzoeken. Net als de vier mannen die hun verlamde vriend op een dak hesen en hem lieten zak-ken zodat Jezus Christus hem kon genezen,⁶ zo moest ook opa voor zijn opdracht op een dak klimmen. De Heer geeft openbaring aan hen die proberen anderen te helpen.

4. Geloof en heb vertrouwen

Ik las onlangs in de Schriften over een andere grote zending die in dienst van de Heer was. Aäron onder-wees de koning van de Lamanieten, die zich afvroeg waarom Aärons broer Ammon niet met hem mee was geko-men. 'En Aäron zei tot de koning: Zie, de Geest van de Heer heeft hem *elders* geroepen.'⁷

De Geest sprak tot mijn hart: ieder van ons heeft een andere zending te vervullen, en soms kan de Geest ons 'elders' roepen. Wij kunnen op vele manieren het koninkrijk van God opbouwen als discipelen van Jezus Christus die verbonden sluiten en ze onderhouden. Als zijn trouwe disci-pel kunt u persoonlijke inspiratie en openbaring krijgen die binnen zijn geboden en uw situatie passen. U hebt een unieke zending en taak

te vervullen, en u krijgt daar unieke leiding voor.

Nephi, de broer van Jared en zelfs Mozes moesten grote watermassa's oversteken, en dat deden ze op verschillende manieren. Nephi vervaardigde 'spanten van een vernuftige makelij'.⁸ De broer van Jared bouwde boten die 'zo dicht als een schotel' waren.⁹ En Mozes en zijn volk 'gingen op het droge, midden door de zee'.¹⁰

Ieder van hen kreeg persoonlijke instructies voor zijn specifieke situatie. Ze hadden vertrouwen en deden het. De Heer denkt aan hen die gehoorzamen, en zal, zoals Nephi zei, 'een weg voor [ons] bereiden, zodat [wij] kunnen volbrengen wat Hij [ons] gebiedt'.¹¹ Merk op dat Nephi over 'een weg' spreekt, niet over 'de weg'.

Missen of negeren we persoonlijke opdrachten van de Heer omdat Hij 'een weg' voor ons heeft bereid die afwijkt van wat we hadden verwacht?

Mijn opa werd naar een ongebruikelijke situatie geleid: in zijn pak, naar een dak, op zondag. Vertrouw erop dat God u zal leiden, zelfs al ziet de weg er anders uit dan u had verwacht of anders dan die van anderen.

Er zijn heiligen der laatste dagen in alle soorten en maten, maar 'allen zijn voor God gelijk': 'zwarte en blanke, geknechte en vrije, man en vrouw', alleenstaand en gehuwd, rijk en arm, jong en oud, levenslang lid en pasgedoopt.¹² Wie u ook bent of waar u ook mee zit, de Heer nodigt u uit om tot Hem te komen.¹³

Als het een gewoonte wordt om elke dag de wil van de Vader te zoeken en te doen, wordt u vanzelf naar verandering en bekering geleid.

Het nieuwe programma van de kerk voor kinderen en jongeren draait erom dat ze leren naar openbaring te

streven, ontdekken wat de Heer van hen verlangt, en daarnaar handelen. Ieder van ons, ongeacht onze leeftijd of omstandigheden, kan ernaar streven om te *zoeken, ontvangen en handelen*. Als u dit eeuwige patroon volgt dat voor onze tijd is gegeven, komt u dichterbij Jezus Christus – zijn liefde, zijn licht, zijn leiding, zijn vrede, en zijn genezende, instaatstellende kracht. En uw geestelijk vermogen zal toenemen, zodat u een instrument in zijn handen wordt en zijn grote werk tot stand brengt. In de naam van Jezus Christus. Amen. ■

NOTEN

1. David A. Bednar, in *Face to Face with Elder and Sister Bednar* (wereldwijde uitzending

voor de jeugd, 12 mei 2015) facetoface.ChurchofJesusChrist.org; zie ook Moroni 7:16.

2. Russell M. Nelson, 'Openbaring voor de kerk, openbaring voor onszelf', *Liahona*, mei 2018, 96; cursivering toegevoegd.

3. *Leringen van kerkpresidenten: Joseph Smith* (2007), 131.

4. Russell M. Nelson, 'Openbaring voor de kerk, openbaring voor onszelf', 94.

5. Henry B. Eyring, in 'President Eyring 1990s', *Deseret News*, 2 april 2009, deseretnews.com.

6. Zie Markus 2:1–12.

7. Alma 22:4; cursivering toegevoegd.

8. 1 Nephi 18:1.

9. Zie Ether 6:5–8.

10. Exodus 14:29.

11. 1 Nephi 3:7.

12. 2 Nephi 26:33.

13. Zie Quentin L. Cook, 'Het eeuwig alledaagse', *Liahona*, november 2017, 51.

OUDERLING DALE G. RENLUND
van het Quorum der Twaalf Apostelen

Standvastige toewijding aan Jezus Christus

*God moedigt ons aan om onze oude tradities
weg te gooien en met een nieuw leven in Christus
te beginnen.*

Afgelopen april had ik het voorrecht om de Kinshasatempel in de Democratische Republiek Congo in te wijden.¹ De vreugde die de getrouwe Congolezen en ik voelden toen er een tempel in hun land werd ingewijd, is niet onder woorden te brengen.

Wie de Kinshasatempel ingaat, ziet het originele schilderij *Waterval in de Congo*.² Het herinnert de tempelgangers op unieke wijze aan de standvastige toewijding die vereist is om zich aan Jezus Christus te verankeren en het verbondspad van onze hemelse Vader te volgen. De waterval in het schilderij doet denken aan een gebruik dat ruim honderd jaar geleden veel onder de bekeerlingen tot het christendom in Congo voorkwam.

Kinshasatempel in de Democratische Republiek Congo

Vóór hun bekering aanbaden ze levenloze voorwerpen. Ze geloofden dat die voorwerpen bovennatuurlijke krachten hadden.³ Na hun bekering ondernamen velen van hen een pelgrimstocht naar een van de talrijke watervallen langs de Congo, zoals de waterval bij Nzongo.⁴ Deze bekeerlingen gooiden hun heidense voorwerpen in de waterval om aan God en anderen te laten zien dat ze afstand hadden gedaan van hun oude tradities en Jezus Christus aanvaardden. Ze gooiden hun voorwerpen opzettelijk niet in rustig,

Waterval in de Congo, David Meikle

ondiep water. Ze gooiden ze in het kolkende water van een grote waterval, waar de voorwerpen niet meer terug te vinden waren. Deze handelingen waren een teken van hun standvastige toewijding aan Jezus Christus.

Mensen op andere locaties en tijden hebben hun toewijding aan Jezus Christus op soortgelijke wijze bekendgemaakt.⁵ De mensen die in het Boek van Mormon de Anti-Nephi-Lehieten worden genoemd, legden ‘de wapens van hun opstand neer’ en begroeven ze ‘diep in de grond [...] als een getuigenis’ aan God ‘dat zij nooit meer wapens zouden gebruiken.’⁶ Daarmee beloofden ze Gods leringen te volgen en nooit meer op hun toezeggingen terug te komen. Die handeling was het begin van hun bekering ‘tot de Heer’ om nooit afvallig te worden.⁷

‘Tot de Heer’ bekeerd worden, houdt in dat we een gedragspatroon achterlaten dat op oude tradities is gebaseerd, en een gedragspatroon aanvaarden dat op geloof in het plan van onze hemelse Vader, en op Jezus Christus en zijn verzoening, is gebaseerd. Deze verandering is meer dan een intellectuele aanvaarding van evangeliebeginselen. Onze identiteit wordt erdoor gevormd, ons begrip van de betekenis van het leven wordt omgevormd, en we zullen God altijd trouw blijven. Persoonlijke verlangens die niet stroken met de verlangens om ons aan de Heiland te verankeren en het verbondspad te volgen, zullen vervagen, en worden vervangen door een vastberadenheid om ons aan de wil van onze hemelse Vader te onderwerpen.

Ons tot de Heer bekeren, begint met een standvastige toewijding aan God, waarna die toewijding een tweede natuur wordt. Ons zo’n toewijding eigen maken, is een levenslang proces dat geduld en voortdurende bekering

vereist. Uiteindelijk zal deze toewijding een deel van onszelf worden, verankerd in ons zelfbesef en altijd in ons leven aanwezig. Net zoals we onze eigen naam nooit vergeten, waar we verder ook aan denken, vergeten we nooit een toezegging die in ons hart is gegrift.⁸

God moedigt ons aan om onze oude tradities ver weg te gooien en met een nieuw leven in Christus te beginnen. Dat vindt plaats als we geloof in de Heiland ontwikkelen, dat begint met luisteren naar het getuigenis van hen die geloof hebben.⁹ Vervolgens neemt ons geloof toe naarmate we zo handelen dat we ons steviger aan Hem verankeren.¹⁰

Het zou fijn zijn als ons toegenomen geloof als een griep of verkoudheid werd verspreid. Dan zou een eenvoudig 'geestelijk niezen' het geloof van anderen versterken. Maar zo werkt het niet. De enige manier waarop geloof kan groeien, is als iemand in geloof handelt. Die handelingen worden vaak gestimuleerd door aanmoedigingen van anderen. Maar we kunnen het geloof van anderen niet laten 'groeien' of ons uitsluitend op anderen verlaten om ons eigen geloof te versterken. Om ons geloof te laten groeien, moeten we uiteindelijk voor geloofsversterkende

handelingen kiezen, zoals bidden, de Schriften bestuderen, aan het avondmaal deelnemen, de geboden onderhouden en anderen dienen.

Wanneer ons geloof in Jezus Christus toeneemt, moedigt God ons aan om Hem beloften te doen. Deze verbonden, zoals die beloften genoemd worden, zijn een blijk van onze bekering. Verbonden zijn ook een vast fundament van geestelijke vooruitgang. Als we ons laten dopen, nemen we de naam van Jezus Christus op ons¹¹ en vereenzelvigen we ons met Hem. Dan beloven we zijn voorbeeld te volgen en zijn eigenschappen te ontwikkelen.

Verbonden verankeren ons aan de Heiland en drijven ons voort op het pad dat naar ons hemels thuis leidt. Door de kracht van verbonden behouden we de grote verandering in ons hart, verdiepen we onze bekering tot de Heer, en ontvangen we het beeld van Christus vollediger in ons gelaat.¹² Maar een halfslachtige toewijding aan onze verbonden biedt ons geen garantie.¹³ We kunnen tot dubbelzinnigheid worden verleid, om onze oude tradities in ondiep water te gooien, of onze wapens ondiep te begraven. Maar een dubbelzinnige toewijding aan onze verbonden biedt geen toegang tot de

heiligende kracht van onze hemelse Vader en Jezus Christus.

Onze toewijding aan onze verbonden mag niet afhankelijk van onze omstandigheden zijn. Onze standvastigheid jegens God moet als de betrouwbare Congo zijn die bij de Kinshasatempel stroomt. In tegenstelling tot de meeste rivieren heeft deze rivier het hele jaar door een constante stroom,¹⁴ waardoor er zo'n 41 miljoen liter water per seconde in de Atlantische Oceaan stroomt.

De Heiland moedigde zijn discipelen aan om zo betrouwbaar en standvastig te zijn. Hij zei: 'Neemt u daarom in uw hart voor te doen wat Ik u zal leren en gebieden.'¹⁵ Als we ons 'in ons hart' voornemen om onze verbonden na te leven, krijgen we een volledig besef van Gods belofte van eeuwige vreugde.¹⁶

Veel getrouwe heiligen der laatste dagen hebben getoond dat zij zich 'in hun hart' hebben voorgenomen om hun verbonden met God na te leven. Daarom zijn ze voor eeuwig veranderd. Ik wil u graag iets over drie van dergelijke mensen vertellen: broeder Banza Mucioko, zuster Banza Régine, en broeder Mbuyi Nkitabungi.

In 1977 woonden de Banza's in Kinshasa (Zaire), nu de Democratische Republiek Congo. Ze werden uitermate gerespecteerd in hun protestantse omgeving. Vanwege hun talenten had hun kerk in een studiebeurs voorzien zodat ze met hun twee kinderen in Zwitserland naar de universiteit konden gaan.

In Genève zag broeder Banza tijdens zijn busrit van en naar de universiteit een klein kerkgebouw met de naam 'De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen'. Hij vroeg zich af: heeft Jezus Christus nu heiligen, in deze laatste dagen? Uiteindelijk besloot hij om een kijkje te nemen.

Broeder en zuster Banza werden hartelijk in de gemeente ontvangen. Ze stelden enkele van hun aanhoudende vragen over de aard van God, zoals: 'Als God een geest is, net als de wind, hoe kunnen wij dan naar zijn beeld zijn geschapen? Hoe zou Hij op een troon kunnen zitten?' Ze hadden nog nooit een bevredigend antwoord ontvangen totdat de zendingen in een korte les de herstelde leer uitlegden. Toen de zendingen weg waren, keken de Banza's elkaar aan en zeiden: 'Hebben we zojuist de waarheid gehoord?' Ze bleven naar de kerk gaan en les van de zendingen krijgen. Ze wisten dat de doop in de herstelde Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen bepaalde

gevolgen zou hebben. Ze zouden hun studiebeurs kwijtraken, hun visum zou worden ingetrokken en ze zouden met hun twee kinderen Zwitserland moeten verlaten. Ze besloten zich in oktober 1979 te laten dopen en bevestigen.

Twee weken na hun doop keerden broeder en zuster Banza terug naar Kinshasa. Ze waren de eerste leden van de kerk in hun land. De leden uit de gemeente Genève onderhielden het contact met hen en hielpen ze om contact met kerkleiders op te nemen. De Banza's werden aangemoedigd om trouw te wachten op het moment dat God zijn kerk in Zaire zou vestigen.

Ondertussen studeerde broeder Mbuyi, een andere student uit Zaire, in België. Hij had zich in 1980 in de wijk Brussel laten dopen. Kort daarna vervulde hij een voltijdzending in Engeland. En God verrichtte zijn wonderen. Broeder Mbuyi keerde terug naar

Zaire, en werd het derde lid van de kerk in zijn land. Met toestemming van zijn ouders werden de kerkdiensten bij hem thuis gehouden. In februari 1986 werd er een verzoek tot officiële erkenning van de kerk ingediend. Drie burgers van Zaire moesten hun handtekening zetten. De drie gelukkige mensen die hun handtekening plaatsten, waren broeder Banza, zuster Banza en broeder Mbuyi.

Deze standvastige leden herkennen de waarheid toen ze die hoorden. Ze sloten bij de doop een verbond waardoor ze aan de Heiland verankerd werden. Zij hadden hun oude tradities in overdrachtelijke zin in een kolkende waterval gegooid en zich voorgenomen daar nooit meer naar op zoek te gaan. Dat verbondspad was nooit gemakkelijk. Politieke onrust, sporadisch contact met kerkleiders, en moeilijkheden die bij het vestigen van een gemeenschap voor heiligen hoorden, hadden veel anderen misschien afgeschrikt. Broeder en zuster Banza en broeder Mbuyi hebben in hun geloof volhard. Ze waren aanwezig bij de inwijding van de Kinshasatempel, 33 jaar na ondertekening van het verzoek om de kerk officieel in Zaire te erkennen.

Broeder en zuster Banza bevinden zich vandaag in het Conferentiecentrum. Ze worden vergezeld door hun twee zonen, Junior en Phil, en hun schoondochters, Annie en Youyou.

Banza Mucioko, Banza Régine en hun zonen

Mbuyi Nkitabungi als voltijdzending

In 1986 waren Junior en Phil de eerste twee personen die zich in Zaïre lieten dopen. Broeder Mbuyi volgt deze conferentie vanuit Kinshasa met zijn vrouw, Maguy, en hun vijf kinderen.

Deze pioniers begrijpen de betekenis en gevolgen van verbonden, waardoor zij 'tot de kennis van de Heer, hun God, en tot blijdschap in Jezus Christus, hun Verlosser'¹⁷ zijn geleid.

Hoe kunnen we ons aan de Heiland verankeren en trouw blijven, net als deze pioniers, en de vele tienduizenden Congolese heiligen die hen volgden en de miljoenen anderen over de hele wereld? De Heiland heeft ons geleerd hoe dat moet. We nemen elke week aan het avondmaal deel en sluiten een verbond met onze hemelse Vader. We beloven dat wij onze identiteit met die van de Heiland zullen verbinden door te beloven zijn naam op ons te nemen, Hem altijd indachtig te zijn en zijn geboden te onderhouden.¹⁸ Als we ons gewetensvol voorbereiden om elke week deze verbonden te sluiten, verankeren we ons aan de Heiland, maken we ons onze toewijding eigen,¹⁹ en bewandelen we het verbondspad.

Ik moedig u aan om u voor te nemen uw leven lang een discipel te zijn. Sluit verbonden en kom ze na. Gooi uw oude tradities figuurlijk in een diepe, kolkende waterval. Begraaf uw wapens van opstand diep genoeg. Als u door de verzoening van

Jezus Christus oprecht verbonden sluit, met het voornemen om ze na te leven, zult u voor eeuwig gezegend worden. U gaat meer op de Heiland lijken wanneer u Hem altijd indachtig bent, Hem volgt en liefhebt. Ik getuig dat Hij het stevige fundament is. Hij is betrouwbaar en zijn beloften staan vast. In de naam van Jezus Christus. Amen. ■

NOTEN

1. De inwijding vond plaats op Palmzondag, 14 april 2019, in opdracht van president Russell M. Nelson.
2. De schilder, David Meikle, heeft aan de hand van foto's van de Kiubowaterval *Waterfall in de Congo* geschilderd. Die waterval ligt zo'n 400 kilometer ten noorden van Lubumbashi in het zuidoostelijke gedeelte van de Democratische Republiek Congo.
3. Deze voorwerpen werden *inkisi* in het Kikongo en *fétiches* in het Frans genoemd. Het woord betekent in het Nederlands: amulet, talisman of fetisj.
4. David Meikle heeft aan de hand van foto's ook de *Waterfall bij Nzongo* geschilderd. Die waterval ligt zo'n 130 kilometer bij Kinshasa in de Democratische Republiek Congo vandaan. De rivier wordt bij deze waterval *Nzadi Inkisi* genoemd, ofwel 'Rivier van Fetisj'. De naam weerspiegelt het gebruik dat in de tekst wordt beschreven.
5. In 1000 n.C. kwamen de hoofden van de IJslandse clans bij elkaar voor hun jaarlijkse *Allting*, die twee weken duurde – een informele bijeenkomst waar wetten werden uitgevaardigd die voor iedereen bindend waren. Een zekere Thorgeir was gevraagd om voor iedereen te beslissen of het christendom werd aanvaard of dat ze de Noorse goden moesten blijven aanbidden. Nadat hij drie dagen alleen in zijn tent had

gezet, kondigde Thorgeir aan dat ze christenen zouden worden. Toen Thorgeir naar zijn dorp terugkeerde, nam hij zijn Noorse afgoden en gooide ze in de waterval, die nu *Godafoss* of wel 'Waterval van de goden' wordt genoemd. Uit deze handeling bleek dat Thorgeir zich volledig tot het christendom had bekeerd.

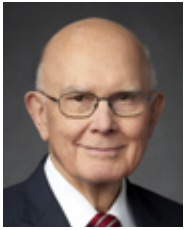
6. Alma 23:13; 24:17–18.
7. Zie Alma 23:6; David A. Bednar, 'Tot de Heer bekeerd', *Liahona*, november 2012, 106–109.
8. Zie Ezechiël 11:19–20; 2 Korinthe 3:3.
9. Zie Romeinen 10:14, 17.
10. Zie *Predik mijn evangelie: handleiding voor zendingswerk*, herziene editie (2018), 203.
11. Zie Dallin H. Oaks, 'Taking upon Us the Name of Jesus Christ', *Ensign*, mei 1985, 80–83.
12. Zie Alma 5:12–14.
13. Zie Leer en Verbonden 82:10.
14. De Congo is de diepste, de op een na krachtigste en qua lengte de negende rivier op aarde. Omdat de rivier de evenaar twee keer overschrijdt, bevindt een van de delen van de rivier zich altijd in een regenseizoen, met een gelijkmatige waterstroom tot gevolg. De waterstroom is het hele jaar vrij constant, met gemiddeld 41.000 kubieke meter water per seconde, hoewel de stroomsnelheid in de loop der jaren kan verschillen (tussen de 23.000 en 75.000 kubieke meter per seconde).
15. Bijbelvertaling van Joseph Smith, Lukas 14:28 (in Lukas 14:27, voetnoot *b* in de kerkversie van de King Jamesbijbel).
16. Zie 2 Nephi 9:18; Russell M. Nelson, 'Vreugde en geestelijk overleven', *Liahona*, november 2016, 81–84. President Nelson heeft gezegd: 'Vreugde is een geschenk voor de getrouwen' (pagina 84).
17. Alma 37:9.
18. Zie Leer en Verbonden 20:77. Op het seminar voor zendingsleiding in juni 2019 zei president Russell M. Nelson, nadat hij van het avondmaal had genomen, en voordat hij met zijn formele toespraak begon: 'Ik heb sterk het gevoel dat het sluiten van het verbond veel belangrijker is dan de toespraak die ik heb voorbereid. Toen ik aan het avondmaal deelnam, sloot ik een verbond dat ik bereid was de naam van Jezus Christus op me te nemen en zijn geboden te onderhouden. Ik hoor vaak de uitdrukking dat we aan het avondmaal deelnemen om ons doopverbond te hernieuwen. Hoewel dat waar is, is het veel meer. Ik heb een nieuw verbond gesloten. U hebt een nieuw verbond gesloten. [...] Daarop belooft Hij dat we altijd zijn Geest bij ons zullen hebben. Wat een zegen!'
19. Zie 3 Nephi 18:12.

Banza Régine en Banza Mucioko

Mbuyi Nkitabungi en Mbuyi Maguy

PRESIDENT DALLIN H. OAKS
Eerste raadgever in het Eerste Presidium

Op de Heer vertrouwen

Onze enige echte zekerheid is te vertrouwen op de Heer en op zijn liefde voor zijn kinderen.

Mijn broeders en zusters, ik leid het onderwerp van mijn toespraak in met een brief die ik onlangs kreeg. De afzender overwoog een tempelhuwelijk met iemand wiens eeuwige metgezellen was overleden. Zij zou zijn tweede echtgenote worden. Ze stelde deze vraag: zou ze in het leven hierna haar eigen woning krijgen, of zou ze bij haar man en zijn eerste vrouw moeten wonen? Ik zei dat ze op de Heer moest vertrouwen.

Ik wil u dan nu iets vertellen dat een goede kennis is overkomen. Ik heb zijn toestemming om dat te doen. Een vader hertrouwde nadat zijn geliefde vrouw, de moeder van zijn kinderen, was overleden. Enkele van zijn volwassen kinderen hadden ernstig bezwaar tegen het nieuwe huwelijk en vroegen een naast familielid, een gerespecteerd kerkleider, om raad. Die leider luisterde naar de redenen voor hun bezwaren, die vooral gingen over de toestand en relaties in de geestenwereld en de koninkrijken van heerlijkheid na het laatste oordeel. En hij zei: ‘U maakt zich zorgen om de verkeerde dingen. U zou zich zorgen moeten maken om de vraag of *ú* daar wel kunt komen. Concentreer u daar liever op. Als u daar komt, zult u zien dat het allemaal veel geweldiger is dan u zich kunt indenken.’

Wat een vertroostende lering!
Vertrouw op de Heer!

Uit de brieven die ik heb ontvangen, weet ik dat andere mensen zich erg druk maken over de vragen die we hebben over de geestenwereld waar we na onze dood en vóór onze opstanding naartoe gaan. Sommigen gaan ervan uit dat veel omstandigheden en kwesties uit dit sterfelijk leven zich daar voortzetten. Wat weten we nu eigenlijk over de toestand in de geestenwereld? Ik denk dat een docent

godsdienstonderwijs van de BYU het in een artikel over dit onderwerp goed had: ‘Als we ons afvragen wat we uit de standaardwerken over de geestenwereld weten, dan is het antwoord: “Niet zo veel als we vaak denken.”’¹

Natuurlijk weten we uit de Schriften dat we na het sterven van ons lichaam als geest in de geestenwereld voortleven. In de Schriften leren we ook dat die geestenwereld is verdeeld in afdelingen voor hen die in dit leven ‘deugdzaam’ of ‘rechtvaardig’ zijn geweest, en voor hen die goddeloos of slecht zijn geweest. Er wordt ook in beschreven dat enkele getrouwe geesten de goddelozen of opstandigen in het evangelie onderwijzen (zie 1 Petrus 3:19; Leer en Verbonden 138:19–20, 29, 32, 37). Maar bovenal maakt hedendaagse openbaring duidelijk dat het heilswerk in de geestenwereld doorgaat (zie Leer en Verbonden 138:30–34, 58), en hoewel we worden aangespoord om onze bekering in het sterfelijk leven niet uit te stellen (zie Alma 13:27), leren

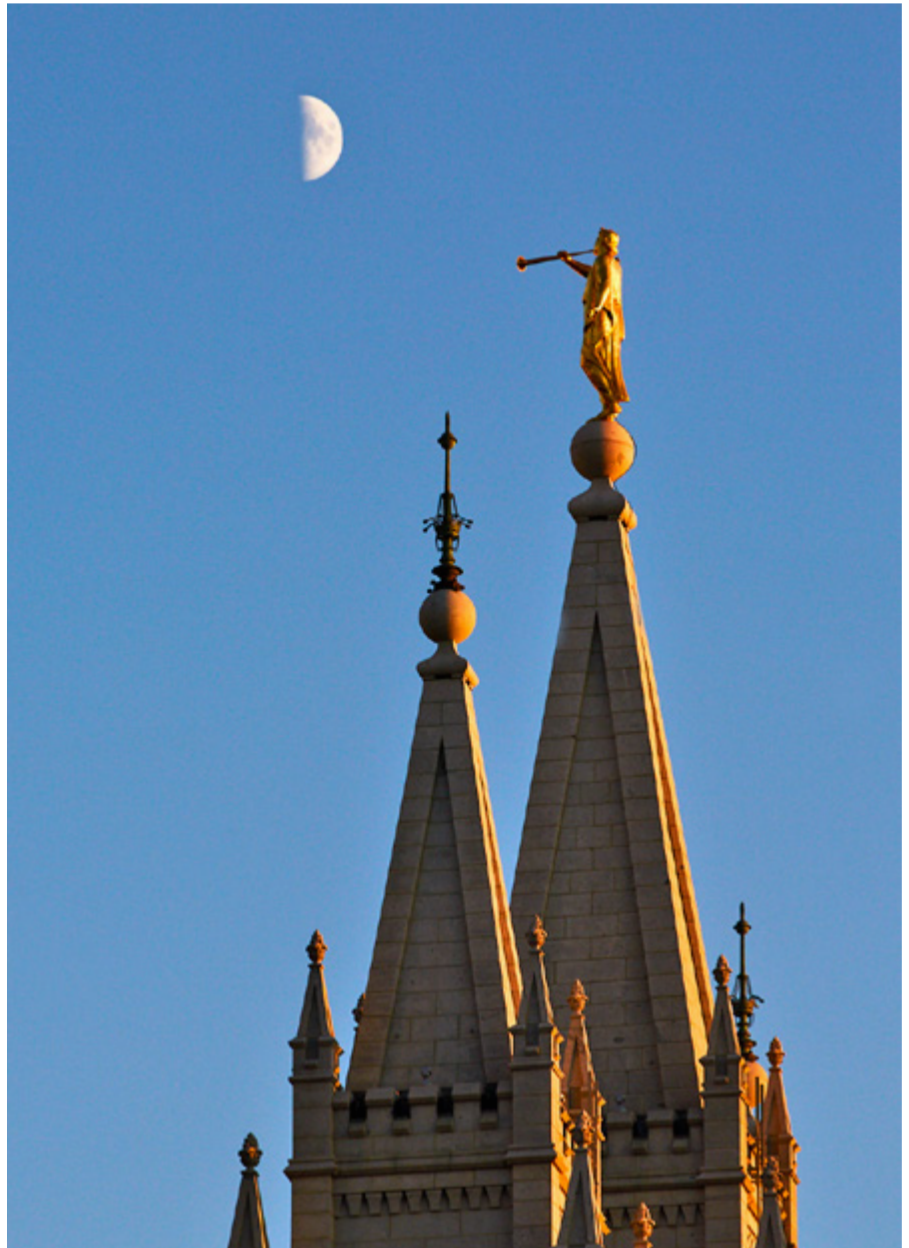

we dat een zekere mate van bekering daar wel degelijk mogelijk is (zie Leer en Verbonden 138:58).

Het heilswerk in de geestenwereld bestaat uit het bevrijden van geesten uit wat in de Schriften geregeld als ‘slavernij’ of ‘gevangenschap’ wordt beschreven. Alle geesten in de geestenwereld bevinden zich in de een of andere vorm van gevangenschap. In de grote openbaring van president Joseph F. Smith, gecanoniseerd in afdeling 138 van de Leer en Verbonden, staat dat de rechtvaardige doden, die in een toestand van ‘vrede’ verkeerden, (Leer en Verbonden 138:22) naar de opstanding uitkeken (zie Leer en Verbonden 138:16), want ze ‘hadden de lange afwezigheid van hun geest uit hun lichaam als een gevangenschap beschouwd’ (Leer en Verbonden 138:50).

De goddelozen verkeren in een ander soort gevangenschap. Zij bevinden zich wegens zonden waar ze zich niet van bekeerd hebben in wat de apostel Petrus de ‘gevangenis’ voor geesten heeft genoemd (1 Petrus 3:19; zie ook Leer en Verbonden 138:42). Die geesten worden beschreven als ‘gevangenen die gebonden waren’ (Leer en Verbonden 138:31, 42), of als hen die in ‘de buitenste duisternis worden uitgeworpen’, waar zij met ‘geween en geweeklaag en tandengeknars’ hun opstanding en oordeel afwachten (Alma 40:13–14).

Alle geesten in de geestenwereld zijn door de opstanding van Jezus Christus van een eigen opstanding verzekerd (zie 1 Korinthe 15:22), hoewel die voor verschillende groepen op verschillende momenten zal plaatsvinden. Tot die aangewezen tijd draaien de bezigheden in de geestenwereld volgens de Schriften vooral om het heilswerk. Verder is er niet veel geopenbaard. Het evangelie wordt verkondigd aan de onwetenden,

de onbekeerlijken en de opstandigen, zodat ze uit hun gevangenschap kunnen worden bevrijd, en ze vooruitgang kunnen maken om de zegeningen te verdienen die onze liefhebbende hemelse Vader voor ze heeft.

De gevangenschap in de geestenwereld die voor rechtvaardige, bekeerde zielen geldt, is het feit dat ze moeten wachten op – en misschien zelfs de aanzet mogen geven tot – de uitvoering van hun plaatsvervangende verordeningen op aarde, zodat ze de doop en de zegeningen van de Heilige Geest kunnen ontvangen (zie Leer en Verbonden

138:30–37, 57–58).² Dankzij deze plaatsvervangende verordeningen kunnen allen zich onder priesterschapsgesag bij de rechtvaardige menigten voegen om het evangelie aan de geesten in de geestenwereld te verkondigen.

Onze Schriftuurlijke canon bevat nauwelijks meer informatie over de geestenwereld tussen de dood en het laatste oordeel dan deze fundamentele informatie.³ Dus wat weten wij nog meer over de geestenwereld? Veel kerkleden hebben visioenen of andere inspiratie gehad over de gang van zaken of organisatie van de geestenwereld, maar

we moeten deze persoonlijke geestelijke ervaringen niet als officiële kerkleer zien of onderwijzen. En uiteraard wordt er door leden en anderen in publicaties zoals boeken over bijna-doodervaringen veel over gespeculeerd.⁴

Met betrekking tot dit alles is het belangrijk om de wijze waarschuwingen van de ouderlingen D. Todd Christofferson en Neil L. Andersen uit eerdere conferentietoespraken in gedachten te houden. Ouderling Christofferson heeft gezegd: ‘We [moeten] bedenken dat niet iedere uitspraak door een kerkleider, vroeger of nu, noodzakelijkerwijs leerstellig is. We gaan er in de kerk vanuit dat een enkele uitspraak van één leider vaak een persoonlijke, weliswaar goed doordachte, mening is, maar dat deze niet als officieel bindend voor de hele kerk bedoeld is.’⁵

De conferentie daarop heeft ouderling Andersen ons dit beginsel geleerd: ‘De leer wordt door alle vijftien leden van het Eerste Presidium

en het Quorum der Twaalf Apostelen verkondigd. Zij is niet weggestopt in een onopvallende alinea van één toespraak.’⁶ De proclamatie over het gezin, die door alle vijftien profeten, zieners en openbaarders is ondertekend, is een geweldig voorbeeld van dat beginsel.

Naast iets formeels als de proclamatie over het gezin zijn de profetische leringen van de kerkpresidenten, bevestigd door andere profeten en apostelen, hier ook een voorbeeld van. Wat de omstandigheden in de geestenwereld betreft, heeft de profeet Joseph Smith tegen het eind van zijn bediening twee leringen verkondigd die zijn opvolgers vaak herhaald hebben. Een daarvan staat in de King Follett-rede, namelijk dat rechtvaardige familieleden in de geestenwereld samen zullen zijn.⁷ Een andere is zijn uitspraak bij een uitvaart in zijn laatste levensjaar: ‘De geesten van de rechtvaardigen worden tot een groter, heerlijker werk verhoogd [in] de wereld van de geesten. [...] Zij zijn niet ver van ons af, en zij zijn op de

hoogte van onze gedachten, gevoelens en opwellingen, en begrijpen die, maar zijn er vaak bedroefd om.’⁸

Dus hoe zit het dan met de vraag die ik eerder noemde, waar geesten wonen? Als die vraag u vreemd of onbeduidend voorkomt, denk dan aan veel van uw eigen vragen, of zelfs de vragen die u verleid bent geweest om te beantwoorden met iets wat u in het verleden van iemand had gehoord. Voor alle vragen over de geestenwereld stel ik twee antwoorden voor. *Ten eerste*, denk eraan dat God van zijn kinderen houdt en dat Hij beslist doet wat voor ieder van ons het beste is. *Ten tweede*, denk aan deze bekende lering uit de Bijbel, waar ik veel aan heb gehad bij zo veel onbeantwoorde vragen:

‘Vertrouw op de Heere met heel je hart, en steun op je eigen inzicht niet.

‘Ken Hem in al je wegen, dan zal Hij je paden recht maken’ (Spreuken 3:5–6).

Nephi heeft in diezelfde geest zijn mooie psalm beëindigd: ‘O Heer, ik heb op U vertrouwd, en ik zal eeuwig op U vertrouwen. Ik zal mijn vertrouwen niet in de arm van het vlees stellen’ (2 Nephi 4:34).

We kunnen ons allemaal afvragen wat de omstandigheden in de geestenwereld zijn, of we kunnen deze of andere onbeantwoorde vragen zelfs in de familie of in intieme kring bespreken. Maar laten we alles wat niet aan de normen voor officiële leer voldoet niet als dusdanig gebruiken of onderwijzen. Dat bevordert het werk van de Heer niet, en kan andere mensen zelfs ontmoedigen om zelf door de persoonlijke openbaring, die het plan van de Heer ieder van ons biedt, ernaar te streven om getroost of opgebouwd te worden. Als we ons te veel verlaten op persoonlijke leringen of speculaties, kan dat ons zelfs afleiden van onze evangeliestudie,

en van andere bezigheden die *wél* ons begrip vergroten en ons verder op het verbondspad helpen.

Vertrouwen op de Heer is een bekende, ware lering in De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen. Dat was de lering van Joseph Smith toen de heiligen in de begintijd van de kerk met hevige vervolging en schijnbaar onoverkomelijke hindernissen te maken kregen.⁹ Het is nog steeds het beste beginsel als we bij onze pogingen om te leren en troost te vinden op hindernissen stuiten op terreinen waarover nog niets is geopenbaard of als officiële kerkleer is aanvaard.

Datzelfde beginsel geldt als we met onbeantwoorde vragen over verzege-lingen in het volgende leven zitten, of als er aanpassingen nodig zijn vanwege gebeurtenissen of overtredingen in het sterfelijk leven. Er is zoveel wat we niet weten, dat onze enige echte zekerheid is te vertrouwen op de Heer en op zijn liefde voor zijn kinderen.

Tot slot: wat we *wél* over de geestenwereld weten, is dat het heilswerk van de Vader en de Zoon daar voortgezet wordt. Onze Heiland verkondigde als eerste vrijheid aan de gevangenen (zie 1 Petrus 3:18–19, 4:6; Leer en Verbonden 138:6–11, 18–21, 28–37), en dat werk wordt voortgezet door waardige, bevoegde boodschappers die het evangelie van bekering verkondigen aan hen die de reinigende uitwerking daarvan nog nodig hebben (zie Leer en Verbonden 138:57). Het doel van dat alles staat in de officiële leer van de kerk, in hedendaagse openbaring.

‘De doden die zich bekeren, zullen worden verlost door gehoorzaamheid aan de verordeningen van het huis van God,

‘en wanneer zij de prijs voor hun overtredingen hebben betaald en rein gewassen zijn, zullen zij loon ontvangen naar hun werken, want zij

zijn erfgenaam van het heil’ (Leer en Verbonden 138:58–59).

Ieder van ons heeft de plicht om de leer van het herstelde evangelie te onderwijzen, de geboden te onderhouden, elkaar lief te hebben en te helpen, en in heilige tempels het heilswerk te doen.

Ik getuig dat wat ik hier heb gezegd, en wat u gedurende deze conferentie hebt geleerd en zult leren, waar is. Dit is allemaal mogelijk dankzij de verzoening van Jezus Christus. Zoals we uit heden-daagse openbaring weten, verheerlijkt Hij ‘de Vader [...], en *[redt Hij] alle werken van zijn handen*’ (Leer en Verbonden 76:43; cursivering toegevoegd). In de naam van Jezus Christus. Amen. ■

NOTEN

1. ‘What’s on the Other Side? A Conversation with Brent L. Top on the Spirit World’, *Religious Educator*, jaargang 14, nr. 2 (2013), 48.
2. Zie *Teachings of the Prophet Joseph Smith*, geselecteerd door Joseph Fielding Smith (1976), 309–310; Joseph Smith, ‘Journal, December 1842–June 1844; Book 2’, 246, The

Joseph Smith Papers, josephsmithpapers.org.

3. In een vaak aangehaalde openbaring over de geestenwereld aan Joseph Smith staat: ‘Dezelfde betrekkingen die hier onder ons bestaan, zullen ook daar onder ons bestaan’ (Leer en Verbonden 130:2). Dit zou een beschrijving van een koninkrijk van heerlijkheid kunnen zijn, daar er verder staat: ‘maar zullen dan gepaard gaan met eeuwige heerlijkheid, een heerlijkheid die wij nu niet genieten’ (vers 2).
4. Bijvoorbeeld George G. Ritchie, *Return from Tomorrow* (1978) en Raymond Moody, *Life after Life* (1975).
5. D. Todd Christofferson, ‘De leer van Christus’, *Liahona*, mei 2012, 88; zie ook Joseph F. Smith, *Gospel Doctrine*, 5e editie (1939), 42. Zie bijvoorbeeld de beschrijving in Leer en Verbonden 74:5 over een individuele lering van de apostel Paulus.
6. Neil L. Andersen, ‘De beproeving van uw geloof’, *Liahona*, november 2012, 41.
7. Zie *Leringen van kerkpresidenten: Joseph Smith* (2007), 188–189.
8. *History of the Church*, deel 6, 52; in *Teachings of the Prophet Joseph Smith*, 326; vaak aangehaald, zoals in Henry B. Eyring, *To Draw Closer to God* (1997), 122; zie ook *Leringen van kerkpresidenten: Brigham Young* (1997), hoofdstuk 38, ‘De geestenwereld’.
9. Zie *Leringen: Joseph Smith*, 249–252.

GEPRESENTEERD DOOR PRESIDENT HENRY B. EYRING
Tweede raadgever in het Eerste Presidium

Steunverlening aan algemene autoriteiten, gebiedszeventigers en algemene functionarissen van de kerk

Broeders en zusters, wij stellen voor Russell Marion Nelson steun te verlenen als profect, ziener en openbaarder en president van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen; Dallin Harris Oaks als eerste raadgever in het Eerste Presidium; en Henry Bennion Eyring als tweede raadgever in het Eerste Presidium.

Wie hiermee instemt, maakt dat kenbaar.

Wie tegen is, maakt dat eveneens kenbaar.

Wij stellen voor Dallin H. Oaks steun te verlenen als president van het Quorum der Twaalf Apostelen, en M. Russell Ballard als waarnemend president van het Quorum der Twaalf Apostelen.

Wie hiermee instemt, maakt dat kenbaar.

Wie tegen is, maakt dat eveneens kenbaar.

Wij stellen voor de volgende leden van het Quorum der Twaalf Apostelen steun te verlenen: M. Russell Ballard, Jeffrey R. Holland, Dieter F. Uchtdorf, David A. Bednar, Quentin L. Cook, D. Todd

Christofferson, Neil L. Andersen, Ronald A. Rasband, Gary E. Stevenson, Dale G. Renlund, Gerrit W. Gong en Ulisses Soares.

Wie hiermee instemt, maakt dat kenbaar.

Wie tegen is, maakt dat eveneens kenbaar.

Wij stellen voor de raadgevers in het Eerste Presidium en het Quorum der Twaalf Apostelen steun te verlenen als

profeten, zieners en openbaarders.

Wie hiermee instemt, maakt dat kenbaar.

Wie niet, eveneens, met hetzelfde teken.

Wij stellen voor de volgende ouderlingen met dank voor hun toegewijde werk als algemeen zeventiger te ontheffen: Wilford W. Andersen, Kim B. Clark, Lawrence E. Corbridge, Claudio R.M. Costa, Bradley D. Foster, O. Vincent Haleck, Donald L. Hallstrom, Steven E. Snow en Larry Y. Wilson; en ze de status van emeritus algemeen autoriteit te verlenen.

Wie deze broeders en hun familieleden wil bedanken voor het uitstekende werk dat ze hebben verricht, maakt dat kenbaar.

Wij stellen voor de volgende broeders uit hun functie van gebieds-zeventiger te ontheffen: Julio C. Acosta, Blake R. Alder, Alain L. Allard, Omar A. Alvarez, Taiichi Aoba, Carlos F. Arredondo, Aley K. Auna jr., Grant C. Bennett, Michael H. Bourne, Rómulo V. Cabrera, Wilson B. Calderón, Hernando Camargo,

OUDERLING DAVID A. BEDNAR
van het Quorum der Twaalf Apostelen

José C.F. Campos, Nicolás Castañeda, Walter Chatora, Zeno Chow, Robert J. Dudfield, J. Kevin Ence, Meliula M. Fata, K. Mark Frost, Claude R. Gamiette, Maurício G. Gonzaga, Leonard D. Greer, Jose L. Isaguirre, Tae Gul Jung, Sergio L. Krasnoselsky, Milan F. Kunz, Bryan R. Larsen, G. Kenneth Lee, Geraldo Lima, W. Jean-Pierre Lono, Khumbulani Mdletshe, Dale H. Munk, Norman R. Nemrow, Yutaka Onda, Wolfgang Pilz, Raimundo Pacheco De Pinho, Gennady N. Podvodov, Abraham E. Quero, Marco A. Rais, Steven K. Randall, Francisco J. Ruiz de Mendoza, Edwin A. Sexton, Raúl H. Spitale, C. Walter Treviño, 'Aisake K. Tukuafu, Juan A. Urrea, Raul S. Villanueva en Leonard Woo.

Wie zijn waardering wil uiten voor het uitstekende werk dat zij verricht hebben, maakt dat kenbaar.

Wij stellen voor de volgende broeders steun te verlenen als gebieds-zeventigers: Michel J. Carter, Alfred Kyungu, R. Pepper Murray, Ryan K. Olsen en Iotua Tune.

Wie hiermee instemt, maakt dat kenbaar.

Wie tegen is, maakt dat eveneens kenbaar.

Wij stellen voor de andere algemene autoriteiten, gebiedszeventigers en algemene functionarissen van de kerk die nu in functie zijn steun te verlenen.

Wie hiermee instemt, maakt dat kenbaar.

Wie niet, eveneens, met hetzelfde teken.

Wie tegen een of meerdere voorstellen heeft gestemd, kan contact met zijn ringpresident opnemen.

Broeders en zusters, wij waarderen uw voortdurende geloof en gebeden voor de leiders van de kerk. ■

Waakzaam en het gebed voortdurend indachtig

(Alma 34:39; Moroni 6:4; Lukas 21:36)

Voortdurende waakzaamheid is geboden om zelfgenoegzaamheid en laksheid tegen te gaan.

Ik bid vurig dat de Heilige Geest ons zal bijstaan terwijl we samen aanbidden en ons verheugen.

Ouderling Boyd K. Packer sprak in 1976 op de algemene aprilconferentie in het bijzonder de jongeren van de kerk toe. In zijn klassieke toespraak 'Geestelijke krokodillen' beschreef hij hoe hij tijdens een bezoek aan Afrika goed gecamoufleerde krokodillen op nietsvermoedende slachtoffers zag azen. Hij vergeleek de krokodillen met Satan, die op onvoorzichtige jongeren aast door het dodelijke karakter van zonde te verdoezelen.

Ik was 23 jaar toen ouderling Packer die toespraak hield. Susan en ik keken net naar de geboorte van ons eerste kindje uit. We waren onder de indruk van zijn boodschap over zonde vermijden en de meesterlijke wijze waarop hij aan de hand van het gedrag van dieren een belangrijke geestelijke les duidelijk maakte.

Susan en ik zijn ook menigmaal voor uiteenlopende opdrachten in Afrika geweest. En we hebben de prachtige dieren op dat continent

kunnen bewonderen. We dachten daarbij terug aan de invloed die ouderling Packers toespraak op ons heeft gehad. Ook wij hebben het gedrag van Afrikaanse wilde dieren geobserveerd en er lessen uit getrokken.

Laat me de kenmerken en tactieken beschrijven van twee jachtluipaarden

die Susan en ik op hun prooi zagen jagen. Ik wil wat we daar zagen op de dagelijkse naleving van het evangelie van Jezus Christus betrekken.

Jachtluipaarden en antilopen

Jachtluipaarden kunnen een topsnelheid van 120 kilometer per uur halen en zijn daarmee de snelste landdieren ter wereld. Deze prachtige dieren kunnen vanuit stilstand in nog geen drie seconden een snelheid van 109 kilometer per uur bereiken. Jachtluipaarden besluiten eerst hun prooi en gaan dan in een korte sprint tot de aanval over.

Susan en ik observeerden bijna twee uur lang hoe twee jachtluipaarden een grote groep Afrikaanse antilopen beslopen. Het lange, droge, goudbruine savannegras maakte de roofdieren vrijwel onzichtbaar terwijl ze naar een groep antilopen toeslopen. De twee jachtluipaarden bevonden zich zo'n 90 meter uit elkaar, maar ze werkten nauw samen.

Terwijl het ene jachtluipaard roerloos rechtop in het gras zat, kroop het andere jachtluipaard laag over de grond naar de nietsvermoedende antilopen toe. Daarna dook het jachtluipaard dat rechtop had gezeten het gras in, precies op het moment dat het andere jachtluipaard rechtop ging zitten. Dit afwisselende patroon waarbij het ene jachtluipaard laag over de grond vooruit kroop terwijl het andere rechtop in het gras zat, ging een tijdlang zo door. Deze listige strategie was bedoeld om de aandacht van de antilopen voor het naderende gevaar af te leiden. Zo bleven de twee jachtluipaarden geduldig samenwerken om hun volgende maaltijd te verschalken.

Tussen de grote groep antilopen en de naderende luipaarden in stonden enkele oudere en sterkere antilopen op termietenheuvels op wacht. Vanaf die heuveltjes hadden deze waakzame antilopen een beter zicht over de grasvlakte

en konden ze tekenen van naderend gevaar waarnemen.

Toen de jachtluipaarden klaar leken om toe te slaan, maakte de hele groep antilopen zich plotseling met een draai uit de voeten. Ik weet niet of en hoe de antilopen die op wacht stonden met de groep communiceerden, maar op de een of andere manier werd er een waarschuwing gegeven en trokken alle antilopen naar een veilige plek.

En wat deden de jachtluipaarden? De twee jachtluipaarden hervatten meteen hun afwisselende patroon: één jachtluipaard kroop laag over de grond vooruit terwijl het andere rechtop in het gras zat. Het jachtpatroon werd voortgezet. Ze stopten niet. Ze namen geen rust of pauze. Ze hielden zich strak aan hun strategie van afleiding en misleiding. Susan en ik zagen de jachtluipaarden in de verte verdwijnen, terwijl ze steeds dichterbij de groep antilopen toeslopen.

Susan en ik bespraken die gedenkwaardige avond wat we gezien en geleerd hadden. We hebben er ook met onze kinderen en kleinkinderen over gesproken, en er veel waardevolle lessen uitgehaald. Ik haal hier drie van die lessen aan.

Les 1: Pas op voor de bedrieglijke vermommingen van het kwaad

Jachtluipaarden zijn voor mij flitsende, aantrekkelijke en boeiende dieren. Hun gelige tot grijs-witte vacht met zwarte vlekken is een prachtige vermomming, waardoor ze hun prooi in de Afrikaanse grasvlakten vrijwel onzichtbaar kunnen besluiten.

Zo kunnen ook geestelijk gevaarlijke ideeën en daden vaak aantrekkelijk en aangenaam overkomen. Ieder van ons moet oppassen voor bedrieglijk kwaad dat zich als goed voordoeft. Jesaja heeft gewaarschuwd: 'Wee hun die het kwade goed noemen en het goede kwaad; die duisternis voorstellen als licht, en licht als duisternis; die bitter voorstellen als zoet en zoet als bitter.'¹

In deze tegenstrijdige tijden wordt inbreuk op de heiligheid van een mensenleven als een recht gezien en chaos als vrijheid afgeschilderd. Maar in deze laatste bedeling zijn we gezegend met het herstelde evangelielicht dat helder in ons leven kan schijnen, waardoor we de duistere misleidingen en afleidingen van de tegenstander beter kunnen onderscheiden.

'Want zij die wijs zijn en de waarheid hebben ontvangen *en de Heilige Geest tot hun gids hebben genomen en niet zijn misleid* – voorwaar, Ik zeg u: Zij zullen niet worden omgehakt en in het vuur geworpen, maar zullen de dag verdragen.'²

Les 2: Blijf wakker en wees alert

Eén ogenblik van achteloosheid of onachtzaamheid van een antilope kan

een razendsnelle aanval van een jachtluipaard tot gevolg hebben. Zo maken geestelijke zelfgenoegzaamheid en laksheid ons vatbaar voor de oprukkende tegenstander. Door onze geestelijke onachtzaamheid stellen we ons aan groot gevaar bloot.

Nephi beschreef hoe Satan de kinderen van God in de laatste dagen zou sussen en paaien tot valse 'vleselijke gerustheid, zodat zij [zouden] zeggen: Alles is wel in Zion; ja, Zion is voorspoedig, alles is wel – *en zo bedriegt de duivel hun ziel* en voert hij hen bedachtzaam naar de hel.'³

Voortdurende waakzaamheid is geboden om zelfgenoegzaamheid en laksheid tegen te gaan. Waakzaam zijn wil zeggen dat we onze *ogen goed openhouden* voor mogelijke gevaren of moeilijkheden. En onze ogen openhouden wil zeggen dat we *wakker blijven* om te waken en te beschermen. In geestelijke zin moeten we wakker blijven en alert zijn op de ingevingen van de Heilige Geest en de signalen van de wachters op de torens die de Heer heeft aangesteld.⁴

'Ja, en ook spoor ik u aan [waakzaam te blijven en] het gebed voortdurend indachtig te zijn, zodat u niet wordt misleid door de verzoeking van de duivel [...]; want zie, hij belooft u met niets goeds.'⁵

Als we ons op de Heiland en zijn evangelie richten, kunnen we de neiging van de natuurlijke mens overwinnen om geestelijk in te dutten. Omdat we zijn gezegend met ogen om te zien en oren om te horen,⁶ kan de Heilige Geest onze capaciteit vergroten om te kijken en te luisteren, ook als we daar zelf geen aanleiding toe zien.

'Waak dan, opdat u gereed zult zijn.'⁷

Les 3: Doorzie de bedoeling van de vijand

Een jachtluipaard is een roofdier dat op andere dieren jaagt. Het is en blijft steeds een roofdier.

Satan 'is de vijand van alle rechtvaardigheid en van hen die ernaar streven de wil van God te doen.'⁸ Hij is en blijft erop uit om de zoons en dochters van

Eén ogenblik van achteloosheid of onachtzaamheid van een antilope kan een razendsnelle aanval van een jachtluipaard tot gevolg hebben. Zo maken geestelijke zelfgenoegzaamheid en laksheid ons vatbaar voor de oprukkende tegenstander.

God net zo ellendig te maken als hij zelf is.⁹

Onze hemelse Vader heeft zijn plan van geluk ontwikkeld om zijn kinderen van leiding en blijvende vreugde te voorzien, en ze met een herrezen, verheerlijkt lichaam veilig naar hun hemelse huis te loodsen. De duivel werkt hard om verwarring en onheil te stichten onder de zoons en dochters van God, en om hun eeuwige vooruitgang tegen te houden. De tegenstander valt onophoudelijk de onderdelen van het plan van de Vader die hij het meest verafschuwt, aan.

Satan heeft geen lichaam en zijn eeuwige vooruitgang is gestopt. Net zoals een dam het water in een rivier tegenhoudt, stopt de eeuwige vooruitgang van de tegenstander omdat hij geen stoffelijk lichaam heeft. Lucifer heeft zich vanwege zijn opstand van alle aardse zegeningen en ervaringen beroofd die in een tabernakel van

vlees en beenderen mogelijk zijn. Een van de Schriftuurlijke betekenissen van het woord *verdoemd* slaat op zijn onvermogen om verder vooruitgang te maken en meer op onze hemelse Vader te lijken.

Een stoffelijk lichaam speelt dus een wezenlijke rol in het plan van geluk van onze Vader en in onze geestelijke vooruitgang. Lucifer probeert onze vooruitgang te dwarsbomen door ons te verleiden ons lichaam op on gepaste wijze te gebruiken. President Russell M. Nelson heeft gezegd dat geestelijke veiligheid uiteindelijk schuilt in “nooit de eerste verleidelijke stap zetten in een richting waar je niet heen moet gaan en iets doen wat je niet moet doen.” [...] Als mens hebben we allemaal [lichamelijke] begeerten die voor onze overleving noodzakelijk zijn. “Die begeerten zijn absoluut essentieel voor ons voortbestaan. Dus wat doet de tegenstander? [...] Hij valt ons aan op onze begeerten. Hij verleidt ons om te eten wat we niet moeten eten, te drinken wat we niet moeten drinken, en lief te hebben zoals we niet lief moeten hebben!”¹⁰

In eeuwig opzicht is het uiterst ironisch dat de tegenstander, die ongelukkig is omdat hij zelf geen lichaam heeft, ons verlost en verleidt om net zo ongelukkig te worden door ons lichaam op on gepaste wijze te gebruiken. Zo is het werktuig dat hij zelf niet bezit en niet kan gebruiken, zijn voornaamste doelwit om ons tot lichamelijke en geestelijke vernietiging te verleiden.

De bedoeling van een vijand voorzien, is essentieel om effectief op mogelijke aanvallen voorbereid te zijn.¹¹ Opperbevelhebber Moroni doorzag de bedoeling van de Lamanieten. Daarom was hij op hun komst voorbereid en zegevierde hij.¹² Datzelfde beginsel en die belofte is op ieder van ons van toepassing.

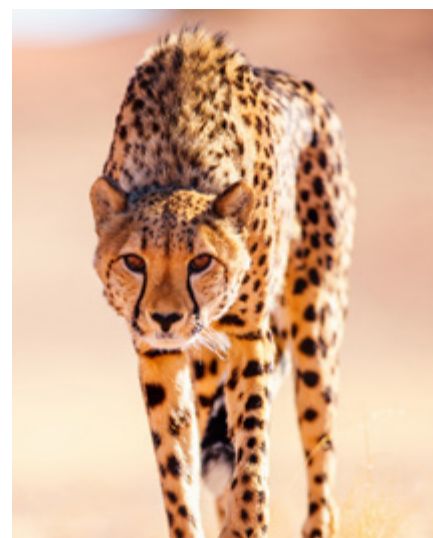
‘Indien u voorbereid bent, zult u niet vrezén.

En opdat u zult ontsnappen aan de macht van de vijand.’¹³

Aansporing, belofte en getuigenis

We kunnen uit het gedrag van jachtluipaarden en antilopen belangrijke lessen leren. Maar laten we ook letten op de eenvoudige, alledaagse gebeurtenissen waarin lessen en waarschuwingen voor ieder van ons schuilen. Laten we ernaar streven om onze geest en ons hart voor hemelse leiding door de macht van de Heilige Geest open te stellen. Dan zullen we uit onze alledaagse wederwaardigheden de diepzinnigste leringen en krachtigste waarschuwingen kunnen putten die ons zullen beschermen. Er zijn krachtige gelijkenissen in zowel de Schriften als in ons dagelijks leven te vinden.

Ik heb er maar drie van de vele lessen uitgelicht die Susan en ik door ons avontuur in Afrika geleerd hebben. Ik spoor u aan om over dit voorval met de jachtluipaarden en antilopen na te denken en er nog meer lessen voor u en uw gezin uit te trekken. Bedenk altijd

OUDERLING RUBÉN V. ALLIAUD
van de Zeventig

dat uw thuis het echte centrum van evangeliestudie en -beleving is.

Als u in geloof naar deze aansporing handelt, zullen er geïnspireerde gedachten in u opkomen en geestelijke gevoelens in uw hart opzwellen. U zult dan inzien wat u moet doen of blijven doen, zodat u de 'gehele wapenrusting [van God] aan [kunt doen], opdat u weerstand zult kunnen bieden aan de boze dag en, door alles te hebben gedaan, staande zult kunnen blijven'.¹⁴

Ik beloof u dat u de zegeningen van doeltreffende voorbereiding en geestelijke bescherming zult ontvangen als u waakzaam blijft en het gebed voortdurend indachtig bent.

Ik getuig dat we met geestelijke veiligheid en blijvende vreugde gezegend zullen worden als we op het verbondspad voorwaarts streven. En ik getuig dat de herrezen en levende Heiland ons in goede en slechte tijden zal steunen en sterken. Van die waarheden getuig ik in de heilige naam van de Heer Jezus Christus. Amen. ■

NOTEN

1. Jesaja 5:20.
2. Leer en Verbonden 45:57; cursivering toegevoegd.
3. 2 Nephi 28:21; cursivering toegevoegd.
4. Zie Ezechiël 33:7; Leer en Verbonden 101:44–58; Gids bij de Schriften, 'Waken, wachters', scriptures.ChurchofJesusChrist.org.
5. Alma 34:39.
6. Zie Mattheüs 13:16.
7. Leer en Verbonden 50:46.
8. Gids bij de Schriften, 'Duivel', scriptures.ChurchofJesusChrist.org.
9. Zie 2 Nephi 2:27.
10. Russell M. Nelson, in 'Advice from the Prophet of the Church to Millennials Living in a Hectic World', Newsroom, 18 februari 2018, newsroom.ChurchofJesusChrist.org.
11. Zie Alma 2:7–13.
12. Zie Alma 43:29–33, 48–50.
13. Leer en Verbonden 38:30–31.
14. Leer en Verbonden 27:15.

Door de macht van het Boek van Mormon gevonden

Ieder moet de krachtige uitwerking van de ware leer in het Boek van Mormon ondervinden, en erdoor gevonden worden.

Als ik bij bekeerlingen op bezoek ga, is een van de vragen die ik ze vaak stel hoe zij en hun gezinsleden kennismaakten met de kerk, en hoe het kwam dat ze zich lieten dopen. Het maakt niet uit of de persoon op dat moment een actief lid is of al jaren niet naar de kerk is geweest. Het antwoord is altijd hetzelfde: met een glimlach in een stralend gezicht vertellen ze hoe ze gevonden zijn. In feite lijkt het wel of

het bekeringsverhaal altijd het verhaal is van hoe we gevonden zijn.

Jezus Christus is de Heer van alles wat verloren is. Hij geeft om het verlorene. Dat is vast en zeker waarom Hij de drie gelijkenissen in Lukas 15 gaf: de gelijkenissen van het verlorene schaap, de verlorene penning en de verlorene zoon. Er loopt een rode draad door al die verhalen: het maakt niet uit waarom ze verloren waren. Het maakt zelfs niet

uit of ze zich wel bewust waren dat ze verloren waren. Een gevoel van vreugde overheerst: ‘Verblijdt u met mij, want ik heb [...] gevonden [wat] verloren was.’¹ Uiteindelijk is voor Hem niets werkelijk verloren.²

Ik wil u iets vertellen wat mij uiterst dierbaar is: het verhaal van hoe ik zelf gevonden ben.

Vlak voordat ik 15 werd, nodigde mijn oom, Manuel Bustos, mij uit om een tijdje bij zijn gezin, hier in de Verenigde Staten, te logeren. Dat zou een goede gelegenheid zijn wat Engels te leren. Mijn oom was jaren eerder tot de kerk bekeerd, en hij had de geest van het zendingswerk helemaal te pakken. Dat was waarschijnlijk de reden dat mijn moeder zonder mijn medeweten met hem sprak en zei dat ze ermee instemde, maar op één voorwaarde: dat hij me niet zou overtuigen om lid van zijn kerk te worden. We waren al generaties lang katholiek, en we hadden geen enkele reden om dat te veranderen. Mijn oom was het er helemaal mee eens, en hield zich zo goed aan zijn

woord dat hij niet eens eenvoudige vragen over de kerk wilde beantwoorden.

Maar wat mijn oom en zijn lieve vrouw, Marjorie, uiteraard niet konden vermijden, was te laten zien wat voor mensen ze waren.³

Ik sliep in een kamer met een grote, goed gevulde boekenkast. Ik zag dat er zo’n tweehonderd exemplaren van het Boek van Mormon in verschillende talen in stonden, ongeveer twintig in het Spaans.

Op een dag pakte ik nieuwsgierig een Spaanstalig exemplaar van het Boek van Mormon van de plank.

Het was er zo een met een hemelsblauwe zachte kaft en een afbeelding van de engel Moroni op de voorkant. Toen ik het opensloeg, las ik op de eerste pagina de volgende belofte: ‘En wanneer u deze dingen ontvangt, spoor ik u aan God, de eeuwige Vader, in de naam van Christus te vragen of deze dingen niet waar zijn; en indien u vraagt met een oprecht hart, met een eerlijke bedoeling en met geloof in Christus, zal Hij de waarheid ervan

aan u openbaren door de macht van de Heilige Geest.’

En verder stond er: ‘En door de macht van de Heilige Geest kunt u de waarheid van alle dingen kennen.’⁴

Ik vind het moeilijk uit te leggen welke uitwerking deze Schriftteksten op mijn verstand en mijn hart hadden. Eerlijk gezegd, was ik helemaal niet naar ‘de waarheid’ op zoek. Ik was gewoon een tiener die blij met zijn leven was en van deze nieuwe cultuur genoot.

Maar met die belofte in gedachten, begon ik stiekem het boek te lezen. Toen ik wat meer las, begreep ik dat ik maar beter kon beginnen te bidden als ik er meer uit wilde halen. En we weten allemaal maar al te goed wat er gebeurt als je besluit om over het Boek van Mormon te bidden. En dat is precies wat er met mij gebeurde. Het was zo bijzonder en zo uniek – ja, precies hetzelfde als miljoenen andere mensen over de hele wereld is overkomen. Door de macht van de Heilige Geest kwam ik te weten dat het Boek van Mormon waar was.

Ik ging naar mijn oom, legde uit wat er was gebeurd, en zei dat ik me wilde laten dopen. Mijn oom was stomverbaasd. Hij pakte de auto, reed naar de luchthaven, kwam terug met een ticket voor mijn vlucht terug naar huis, en een briefje voor mijn moeder waar eenvoudigweg in stond: ‘Ik had hier niets mee te maken!’

In feite had hij gelijk. Ik was rechtstreeks door de macht van het Boek van Mormon gevonden.

Velen zijn misschien door geweldige zendingen ergens in de wereld gevonden, altijd op wonderbaarlijke wijze. Of misschien zijn ze gevonden door vrienden die God bewust op hun pad had gebracht. Misschien zijn ze door iemand uit deze generatie gevonden, of

via een van hun voorouders.⁵ Hoe het ook gelopen is, om een echt persoonlijke bekering te ondergaan, moeten ze vroeg of laat allemaal door de macht van het Boek van Mormon gevonden worden, en ondervinden wat daar van uitgaat. Tegelijk moeten ze zich ernstig voornemen zich aan God toe te wijden en ernaar te streven om zijn geboden te onderhouden.

Bij mijn terugkomst in Buenos Aires beseftte mijn moeder dat ik me echt wilde laten dopen. Omdat ik een ietwat opstandige geest had, was ze zo verstandig om er niet tegen in te gaan, maar aan mijn kant te gaan staan. En zonder dat ze het wist, hield ze in feite zelf een doopgesprek met me. En ik geloof zelfs dat haar gesprek met mij dieper groef dan het gesprek dat onze zendingelingen voeren. Ze zei tegen mij: 'Als je je wilt laten dopen, zal ik je steunen. Maar eerst ga ik je enkele vragen stellen, en ik wil dat je daar heel goed over nadenkt, en mij eerlijk antwoord

geeft. Beloof je elke zondag naar de kerk te gaan?'

Ik zei: 'Ja, natuurlijk doe ik dat.'

'Heb je enig idee hoelang de kerk duurt?'

'Jazeker', zei ik.

Ze antwoordde: 'Goed, als je je laat dopen, zal ik ervoor zorgen dat je naar de kerk gaat.' Toen vroeg ze me of ik werkelijk bereid was om nooit alcohol te drinken of te roken.

Ik antwoordde: 'Ja, natuurlijk zal ik me daar ook aan houden.'

Ze voegde daar aan toe: 'Als je je laat dopen, zal ik ervoor zorgen dat je je daar aan houdt.' En zo nam ze bijna alle geboden met me door.

Mijn oom had mijn moeder gebeld en gezegd dat ze zich geen zorgen moest maken, dat het wel snel over zou gaan. Toen ik vier jaar later mijn zendingsoproep kreeg voor het zendingsgebied Montevideo (Uruguay), belde mijn moeder mijn oom om hem te vragen wanneer het nou eindelijk

over zou gaan. Maar eerlijk gezegd was mijn moeder sinds mijn doop gelukkiger.

Ik kwam erachter dat het Boek van Mormon een cruciaal onderdeel van het bekeringsproces was, doordat ik aan den lijve ondervond dat de belofte waar is dat een 'mens dichterbij God komt door zich aan de leringen daarin te houden'.⁶

Nephi heeft als volgt het voornaamste doel van het Boek van Mormon uitgelegd:

'Want wij arbeiden ijverig om te schrijven, teneinde onze kinderen, en ook onze broeders, ertoe te bewegen in Christus te geloven en met God te worden verzoend. [...]

'En [dus spreken wij] over Christus, wij verheugen ons in Christus, wij prediken Christus, wij profeteren over Christus, [...] opdat onze kinderen zullen weten op welke Bron zij mogen vertrouwen voor vergeving van hun zonden.'⁷

Het hele Boek van Mormon is doortrokken van dat gewijde doel.

Daarom leert iemand die het met de geest van gebed oprecht bestudeert niet alleen over Christus, maar ook *van* Christus – met name als hij besluit het 'met de kracht van het woord van God [te proberen]'⁸ en het niet voortijdig af te wijzen vanwege vooroordeel, ongelooft⁹ of wat anderen hebben gezegd over iets wat hij zelf nooit heeft gelezen.

President Russell M. Nelson heeft gezegd: 'Als ik aan het Boek van Mormon denk, denk ik aan het woord *macht*. De waarheden in het Boek van Mormon hebben de *macht* om onze ziel te genezen, troosten, helen, helpen, sterken, opbeuren en bemoedigen.'¹⁰

Vanmiddag nodig ik u allemaal uit – hoelang u ook al lid van de kerk bent – om u door de macht van de waarheid in

PRESIDENT RUSSELL M. NELSON

het Boek van Mormon te laten vinden en omarmen, en dit dagelijks in uw ijverige streven naar persoonlijke openbaring te blijven doen. Doet u dat, dan zal het gebeuren.

Ik getuig plechtig dat het Boek van Mormon het volle evangelie van Jezus Christus bevat, en dat de Heilige Geest de waarheid ervan keer op keer zal bevestigen aan ieder die met een oprecht hart naar kennis tot heil van zijn ziel op zoek gaat.¹¹ In de naam van Jezus Christus. Amen. ■

NOTEN

1. Lukas 15:6; zie ook Lukas 15:9, 32.
2. In de Schriften vinden we profetieën over de vergadering van de verloren stammen van Israël. (Zie Russell M. Nelson, 'De vergadering van het verstrooide Israël', *Liahona*, november 2006, 79–82.) Ook al zijn ze voor ons verloren, voor Hem zijn ze niet verloren (zie 3 Nephi 17:4). Het is ook interessant om op te merken dat ze niet beseffen dat ze verloren zijn totdat ze gevonden worden, met name als ze hun patriarchale zegen ontvangen.
3. Ouderling Dieter F. Uchtdorf heeft een uitspraak van Sint-Franciscus van Assisi aangehaald: 'Predik het evangelie te allen tijde, en gebruik daarbij woorden als het nodig is.' ('Stilstaan op de weg naar Damascus', *Liahona*, mei 2011, 77; zie ook William Fay en Linda Evans Shepherd, *Share Jesus without Fear* [1999], 22.)
4. Moroni 10:4–5.
5. Het bekeringsverhaal van onze voorouder is ook ons verhaal. Ouderling William R. Walker heeft gezegd: 'Het zou prachtig zijn als alle heiligen der laatste dagen het bekeringsverhaal van hun eigen voorouders kenden.' ('Wees trouw aan het geloof', *Liahona*, mei 2014, 97.) Dus wij zijn allemaal op de een of andere manier door of via onze voorouders gevonden, dankzij onze hemelse Vader, Die vanaf het begin het einde weet (zie Abraham 2:8).
6. Inleiding tot het Boek van Mormon; zie ook Alma 31:5.
7. 2 Nephi 25:23, 26.
8. Alma 31:5.
9. Zie Alma 32:28.
10. Russell M. Nelson, 'Hoe zou ons leven er zonder het Boek van Mormon uitzien?' *Liahona*, november 2017, 62.
11. Zie 3 Nephi 5:20.

Getuigen, Aäronische-priesterschapsquorums en jongevrouwenklassen

De aanpassingen die wij nu bekendmaken, zijn bedoeld om jongemannen en jongevrouwen te helpen hun heilige persoonlijke potentieel te ontwikkelen.

Geliefde broeders en zusters, wat heerlijk om weer met u in een algemene conferentie te zijn. Eerder deze week zijn de leden van de kerk op de hoogte gebracht van procedurele aanpassingen over wie als getuige bij doopen en verzegelverordeningen mogen optreden. Graag noem ik deze drie punten.

1. Bij een plaatsvervangende doop mag iedereen die een geldige tempelaanbeveling heeft, ook een aanbeveling voor beperkte toegang, als getuige optreden.
2. Ieder begiftigd lid met een geldige tempelaanbeveling mag als getuige bij een verzegeling voor levenden of doden optreden.

3. Ieder gedoopt lid van de kerk mag als getuige bij de doop van een levend persoon optreden. Deze wijziging geldt voor alle dopen buiten de tempel.

Dit zijn procedurele aanpassingen. De onderliggende leer en verbonden zijn niet veranderd. Ze blijven de basis van alle verordeningen vormen. Door deze veranderingen kunnen gezinnen veel meer betrokken worden bij deze verordeningen.

Ik wilde ook graag met u spreken over aanpassingen met betrekking tot onze jeugd en hun leiders en leidsters.

U herinnert zich dat ik de jeugd van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen heb uitgenodigd om zich aan te melden bij het jeugdbataljon van de Heer om zich in te zetten voor het grootste werk op aarde in deze tijd: de vergadering van Israël.¹ Ik heb onze jeugd deze uitnodiging gegeven omdat ze een

bijzonder talent hebben om contact met anderen te maken en overtuigend te vertellen wat ze geloven. Deze vergadering is een essentieel onderdeel van de voorbereiding van deze wereld en haar inwoners op de wederkomst van de Heer.

In elke wijk wordt het jeugdbataljon van de Heer geleid door een bisschop, een toegewijde dienstknecht van God. Zijn allereerste taak is voor de jongemannen en jongevrouwen van zijn wijk te zorgen. De bisschop en zijn raadgevers geven leiding aan het werk van de Aäronische-priesterschapsquorums en de jongevrouwenklassen in de wijk.

De aanpassingen die wij nu bekendmaken, zijn bedoeld om jongemannen en jongevrouwen te helpen hun heilige persoonlijke potentieel te ontwikkelen. We willen ook de Aäronische-priesterschapsquorums en jongevrouwenklassen sterker maken, en bisschoppen en andere volwassenen

leidinggevend ondersteunen die de opkomende generatie dienen.

Ouderling Quentin L. Cook bespreekt nu de aanpassingen bij de jongemannen. Vanavond zal tijdens de algemene vrouwenbijeenkomst zuster Bonnie H. Cordon, algemeen jongevrouwenpresidente, de aanpassingen bij de jongevrouwen bespreken.

Het Eerste Presidium en de Twaalf ondersteunen eensgezind deze inspanningen om onze jeugd te versterken. Ach, wat houden we van hen en bidden voor hen. Zij zijn de 'hoop van Isr'el, Zions leger, kind'ren Gods', die op zijn macht steunen.² Wij hebben werkelijk alle vertrouwen in onze jeugd. We zijn zo dankbaar voor hen. In de heilige naam van Jezus Christus. Amen. ■

NOTEN

1. Zie Russell M. Nelson, 'Hoop van Israël' (wereldwijde devotional voor jongeren, 3 juni 2018), HopeofIsrael.ChurchofJesusChrist.org.
2. 'Hoop van Israël', *Lofzangen*, nr. 171.

OUDERLING QUENTIN L. COOK
van het Quorum der Twaalf Apostelen

Aanpassingen om jongeren te versterken

Door deze uiterst gerichte aandacht voor jongeren zullen meer jongemannen en jongevrouwen de uitdaging aangaan en op het verbondspad blijven.

Dank u, geliefde president Nelson, dat u door openbaring die heuglijke instructies geeft voor de getuigen bij dopen, en de aanwijzingen die we nu mogen geven om jongeren te sterken en hun heilig potentieel te ontwikkelen.

Voordat ik die aanpassingen met u doorneem, spreken we onze oprechte waardering uit voor de uitzonderlijke manier waarop de leden op de ontwikkelingen in de voortgaande herstelling van het evangelie hebben gereageerd. Zoals president Nelson afgelopen jaar al suggereerde, hebt u duidelijk uw vitamines ingenomen!¹

U bestudeert thuis met vreugde *Kom dan en volg Mij*.² U hebt ook aanpassingen in de kerk opgepakt. Leden van het ouderlingenquorum en zusters in de zustershulpvereniging voeren eensgezind het heilswerk uit.³

We zijn u erg dankbaar.⁴ We zijn vooral dankbaar dat onze jongeren sterk en getrouw blijven.

Onze jongeren leven in een geweldige maar moeilijke tijd. Ze hebben nog nooit voor ingrijpender keuzes gestaan. Een voorbeeld: de hedendaagse smartphone geeft toegang tot uiterst

belangrijke en verheffende informatie, waaronder familiegeschiedenis en de heilige Schriften. Aan de andere kant biedt hij toegang tot dwaasheid, verdorvenheid en kwaad die vroeger niet zo toegankelijk waren.

Om onze jongeren te helpen hun weg door dit doolhof van keuzes te vinden, heeft de kerk drie goed door-dachte, brede initiatieven ontwikkeld. Ten eerste is het leerplan verbeterd en

meer op thuis gericht. Ten tweede is er een programma voor kinderen en jongeren opgezet dat aantrekkelijke activiteiten en mogelijkheden tot persoonlijke ontwikkeling biedt. Net afgelopen zondag is het door president Nelson, president Ballard en de algemene functionarissen gepresenteerd. Een derde initiatief bestaat uit organisatorische veranderingen om onze bisschoppen en andere leidinggevendenden meer op de jongeren te richten. Die extra aandacht moet een krachtige geestelijke impuls geven, en onze jongeren helpen om het jeugdbataljon te worden waar president Nelson om gevraagd heeft.

Samenhangende patronen

Deze initiatieven, en de aanpassingen die de afgelopen jaren zijn aangekondigd, zijn geen op zichzelf staande wijzigingen. Elke aanpassing is een integraal onderdeel van een samenhangend patroon om de heiligen te zegenen en hen voor te bereiden God te ontmoeten.

Eén onderdeel van dat patroon betreft de opkomende generatie. Onze jongeren wordt gevraagd om op jongere leeftijd meer verantwoordelijkheid op zich te nemen – zonder dat ouders en leidinggevendenden overnemen wat jongeren zelf kunnen doen.⁵

Aankondiging

Vandaag kondigen we organisatorische veranderingen voor jongeren op wijk- en ringniveau aan. Zoals president Nelson heeft uitgelegd, zal zuster Bonnie H. Cordon vanavond de veranderingen voor jongevrouwen bespreken. Eén doel van deze veranderingen, dat ik nu zal bespreken, is om Aäronisch-priesterschapsdragers, quorums en quorumpresidiums te versterken. Deze veranderingen brengen onze praktijk in

overeenstemming met Leer en Verbonden 107:15, waar staat: ‘De bisschop vormt het presidium van deze [Aäronische] priesterschap, en draagt de sleutels of het gezag daarvan.’

Een van de Schriftuurlijke taken van de bisschop is de priesters te presideren en in raadsvergadering met hen bijeen te komen, om ze de plichten van hun ambt te leren.⁶ Daarnaast is de eerste raadgever in de bisschop verantwoordelijk voor de leraren, en de tweede raadgever voor de diakenen.

Daarom worden de jongemannenpresidiums op wijkniveau opgeheven, om wat we doen overeen te laten stemmen met deze openbaring in de Leer en Verbonden. Deze trouwe broeders hebben veel goeds tot stand gebracht, en wij spreken onze waardering voor hen uit.

Wij hopen dat de bisschoppen zich sterk op de priesterschapstaken van de jongemannen zullen concentreren, en hen in hun quorumplichten zullen bijstaan. Er zullen capabele jongemannenadviseurs worden geroepen om quorumpresidiums van de Aäronische priesterschap en de bisschop in hun taken te assisteren.⁷ Wij hebben er vertrouwen in dat met deze uiterst gerichte aandacht voor onze jongeren meer jongemannen en jongevrouwen de uitdaging zullen aangaan en op het verbondspad zullen blijven.

In het geïnspireerde patroon van de Heer is de bisschop verantwoordelijk voor iedereen in de wijk. Hij is zowel de jongeren als hun ouders tot zegen. Een bisschop ondervond dat hij een jongeman die hij hielp om zijn verslaving aan pornografie te overwinnen, alleen met zijn bekering kon helpen als hij de ouders hielp om liefdevol en begripvol te reageren. De genezing van deze jongeman was een genezing voor het gezin, en werd

mogelijk doordat de bisschop zich voor het gezin als geheel inzette. De jongeman is nu een waardig Melchizedekspriesterschapsdrager en voltijdzending.

Zoals dit verhaal suggereert, zullen deze aanpassingen:

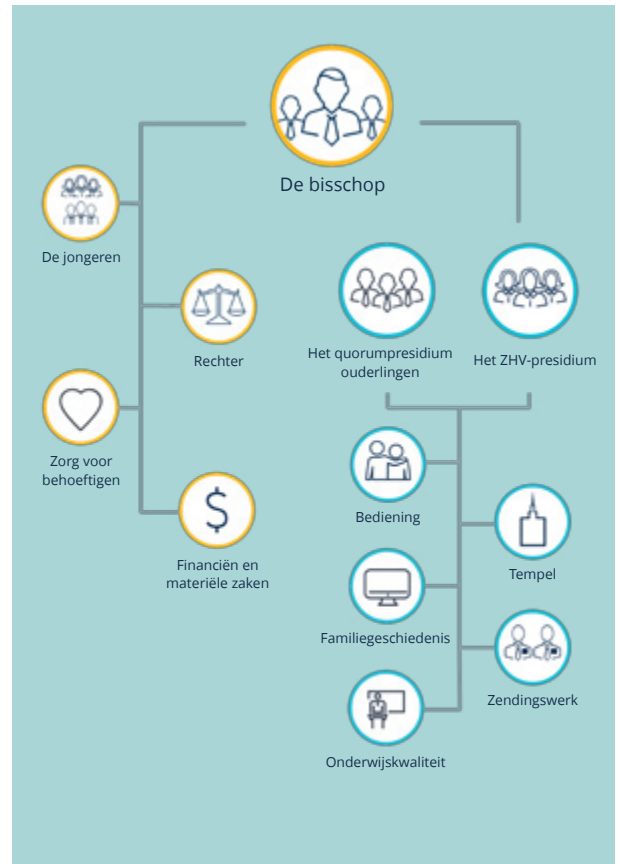
- Bisschoppen en hun raadgevers in staat stellen om zich op hun kerntaken met betrekking tot de jongeren en het jeugdwerk te concentreren.
- De macht en plichten van de Aäronische priesterschap tot het middelpunt van het leven en de doelen van elke jongeman maken.

Deze aanpassingen zullen ook:

- De taken van het quorumpresidium in de Aäronische priesterschap en hun rechtstreekse rapportage aan de bisschop benadrukken.
- Volwassen leiders motiveren om het quorumpresidium in de Aäronische priesterschap te assisteren en begeleiden bij het grootmaken van de macht en het gezag van hun ambt.

Zoals gezegd, doen deze aanpassingen niets af aan de verantwoordelijkheid van de bisschop voor de *jongevrouwen*. Zoals president Nelson zojuist heeft gezegd: ‘[De] allereerste taak [van de bisschop] is voor de jongemannen en *jongevrouwen* van zijn wijk te zorgen.’⁸

Hoe zullen onze geliefde, hardwerkende bisschoppen deze taak vervullen? Zoals u zich zult herinneren, zijn de

Melchizedekse-priesterschapsquorums in 2018 aangepast om nauwer met de ZHV samen te werken, zodat ouderlingenquorums en zustershulpverenigingen onder leiding van de bisschop taken op zich kunnen nemen die in het verleden veel van zijn tijd in beslag namen. Die taken zijn zendingswerk, tempelwerk en familiegeschiedenis in de wijk⁹ – en een groot deel van de bediening aan wijkleden.

De bisschop mag sommige taken *niet* delegeren – bijvoorbeeld de jongeren, zijn taak als rechter, de zorg voor behoeftigen, en het toezicht op financiën en materiële zaken. Maar dit zijn er minder dan we vroeger misschien hebben gedacht. Zoals ouderling Jeffrey R. Holland afgelopen jaar bij de aankondiging van de aanpassingen aan de Melchizedekse-priesterschapsquorums heeft uitgelegd: ‘De bisschop blijft uiteraard de presiderende hogepriester van de wijk. Maar dankzij deze nieuwe structuur [van ouderlingenquorum en ZHV] kan hij het werk van de Melchizedekse

priesterschap en de zustershulpvereniging presideren *zonder dat hij hun werk doet*.¹⁰

Bijvoorbeeld: een ZHV-presidente en een quorumpresident ouderlingen kunnen op aanwijzing een grotere rol op zich nemen in de begeleiding van volwassenen – *en een jongevrouwenpresidente kan dat in haar begeleiding van jongevrouwen ook*. Hoewel alleen de bisschop als rechter kan optreden, hebben deze andere leidinggevendenden ook recht op openbaring uit de hemel om met problemen te helpen waar geen tussenkomst van een rechter voor nodig is, en die niets met mishandeling of misbruik te maken hebben.¹¹

Dat betekent echter niet dat een jongevrouw niet met de bisschop of met haar ouders kan of mag praten. De bisschop richt zich vooral op de jongeren! Maar het betekent wél dat een jongevrouwenleidster de beste persoon kan zijn om in de behoeften van een bepaalde jongevrouw te voorzien. De bisschop besteedt net zo veel aandacht aan jongevrouwen als aan jongemannen. Maar wij zijn ons bewust van de kracht die uitgaat van sterke, betrokken jongevrouwenleidsters die liefhebben en begeleiden, maar niet de rol van klaspresidiums overnemen, en jongeren juist helpen om in die rol te slagen.

Zuster Cordon zal vanavond nog meer bijzondere veranderingen voor

de jongevrouwen bekendmaken. Ik kondig echter alvast aan dat de jongevrouwenpresidente in de wijk voortaan rechtstreeks aan de bisschop rapporteert en met hem overlegt. In het verleden kon deze taak aan een raadgever gedelegeerd worden, maar voortaan is degene die in de wijk de presiderende sleutels draagt rechtstreeks voor de jongevrouwen verantwoordelijk. De ZHV-presidente rapporteert nog steeds rechtstreeks aan de bisschop.¹²

Op algemeen en ringniveau blijven jongemannenpresidiums bestaan. Op ringniveau wordt een hogeraadslid jongemannenpresident¹³ en gaat hij, samen met de hogeraadsliden die zijn toegewezen aan de jongevrouwen en het jeugdwerk, deel van het Aäronische priesterschap/jongevrouwencomité van de ring uitmaken. Deze broeders werken in dit comité samen met het jongevrouwenpresidium van de ring. Met een raadgever van de ringpresident als voorzitter is dit comité nu belangrijker, want veel programma's en activiteiten in het nieuwe initiatief voor kinderen en jongeren zijn op ringniveau.

Deze hogeraadsliden kunnen op aanwijzing van het ringpresidium op dezelfde manier een hulpbron voor de bisschop en de Aäronische priesterschapsquorums zijn als de hogeraadsliden voor de ouderlingenquorums in de wijk.

Een aanverwante kwestie is dat een ander hogeraadslid als zondagsschoolpresident van de ring zal optreden, en zo nodig deel van het APJV-comité van de ring kan uitmaken.¹⁴

Nadere organisatorische veranderingen zullen verder uitgelegd worden in informatie die aan leidinggevendenden wordt toegestuurd. Het gaat om deze veranderingen:

- Het jongerencomité van de bisschop wordt vervangen door een jongerenwijkraad.
- De term 'wekelijkse activiteitenavond' wordt vervangen door 'jongevrouwenactiviteiten', 'AP-quorumactiviteiten' of 'jongerenactiviteiten', en die worden zo mogelijk wekelijks gehouden.
- Het wijkbudget voor jongerenactiviteiten wordt gelijk over de jongemannen en jongevrouwen verdeeld, op basis van het aantal jongeren in elke organisatie. Aan het jeugdwerk wordt een toereikend bedrag voor activiteiten toegekend.
- Op alle niveaus – wijk, ring en algemeen – zullen we de term 'organisatie' in plaats van 'hulporganisatie' gebruiken. Zij die op algemeen niveau leiding geven aan de organisaties van de zustershulpvereniging, jongevrouwen, jongemannen, jeugdwerk en zondagsschool worden

‘algemene functionarissen’ genoemd. Zij die organisaties op wijk- en ringniveau leiden, worden ‘wijkfunctionarissen’ en ‘ringfunctionarissen’ genoemd.¹⁵

De aankondigingen van vandaag mogen worden doorgevoerd zodra gemeenten, wijken, districten en ringen er klaar voor zijn, maar uiterlijk op 1 januari 2020. Gecombineerd en geïntegreerd met eerdere aanpassingen vormen deze nieuwe aanpassingen een geestelijke en organisatorische inzet die aansluit bij onze leer, om elke man, vrouw, jongere en kind te helpen met het volgen van het voorbeeld van onze Heiland, Jezus Christus, zodat ze vooruitgang op het verbondspad kunnen maken.

Geliefde broeders en zusters, ik beloof en getuig dat deze brede aanpassingen, onder leiding van een geïnspireerde president en profeet, Russell M. Nelson, elk lid van de kerk zullen inspireren en versterken. Onze jongeren zullen groter geloof in de Heiland ontwikkelen, tegen de verleidingen van de tegenstander beschermd worden, en voorbereid worden om de moeilijkheden van het leven onder ogen te zien. In de heilige naam van Jezus Christus. Amen. ■

NOTEN

1. Zie Russell M. Nelson, in ‘Latter-day Saint Prophet, Wife and Apostle Share Insights of Global Ministry’, Newsroom, 30 oktober 2018, newsroom.ChurchofJesusChrist.org.
2. U hebt bovendien uw best gedaan om de juiste naam van de kerk te gebruiken, zoals president Russell M. Nelson ons heeft gevraagd, en om daarbij met liefde en eerbied aan onze Heiland te denken.
3. ‘De leden van de Kerk van Jezus Christus zijn uitgezonden “om in zijn wijngaard te werken voor het heil van de zielen van de mensen” (Leer en Verbonden 138:56). Dit heilswerk bestaat uit zendingswerk, behoud van bekeerlingen, heractivering, tempelwerk en familiegeschiedenis, en evangelieonderwijs.

De bisschop ziet toe op dit werk in de wijk, bijgestaan door andere leden van de wijkraad.’ (*Handboek 2: de kerk besturen*, 5.0, ChurchofJesusChrist.org.)

4. Als leider hebben wij u, de leden van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen, lief om uw goedheid en uw discipelschap. Wij brengen een eerbetoen aan de personen, de moeders, vaders, jongeren en kinderen die het verbondspad bewandelen – en dit met toewijding en vreugde doen.
5. In 2019 zijn 11-jarige diakenen het avondmaal gaan rondzien, en hebben 11-jarige jongevrouwen en jongemannen tempelaanbevelingen voor beperkte toegang ontvangen. Afgelopen jaar heeft president Nelson onze jongemannen en jongevrouwen aangemoedigd om deel uit te gaan maken van een jeugdbataljon dat aan beide kanten van de sluier het verstrooide Israël moet vergaderen. (Zie ‘Hoop van Israël’ [wereldwijde devotie voor jongeren, 3 juni 2018], HopeofIsrael.ChurchofJesusChrist.org.) Er werd massaal op de oproep gereageerd.
Voltijdzendingen doen nu op jongere leeftijd uitstekend werk. Sinds 6 oktober 2012 kunnen jonge mannen op 18-jarige leeftijd op zending, en jonge vrouwen op 19-jarige leeftijd.
6. ‘Ook is het de plicht van de president van de priesterschap van Aäron om [de] priesters te presideren, en in raadsvergadering met hen bijeen te komen, om hun de plichten van hun ambt te leren. [...] Deze president moet bisschop zijn; want dit is één van de plichten van dat priesterschap’ (Leer en Verbonden 107:87–88).
7. Er zullen ook volwassen leiders worden geroepen als deskundigen voor de Aäronische-priesterschapsquorums om te assisteren met programma’s en activiteiten, en om quorumbijeenkomsten bij te wonen, zodat de bisschop regelmatig naar jongevrouwenklassen en activiteiten kan gaan, en af en toe het jeugdwerk kan bezoeken. Er kunnen deskundigen worden geroepen om met een bepaald evenement zoals een kamp te assisteren; andere kunnen voor de langere termijn worden geroepen om de quorumadviseurs bij te staan. Alle quorumvergaderingen, programma’s en activiteiten van het quorum worden door ten minste twee volwassen mannen bijgewoond. Hoewel de rollen en titels veranderen, verwachten wij niet dat het aantal volwassen mannen dat Aäronische-priesterschapsquorums dient en ondersteunt, zal afnemen.
8. Russell M. Nelson, ‘Getuigen, Aäronische-priesterschapsquorums en jongevrouwenklassen’, *Liahona*, november 2019; zie ook Ezra Taft

Benson, ‘To the Young Women of the Church’, *Ensign*, november 1986.

9. Bovendien adviseren wij de bisschoppen om meer tijd met jonge alleenstaanden en met hun eigen gezin door te brengen.
10. Jeffrey R. Holland, leidersbijeenkomst rond de algemene conferentie, april 2018; zie ook ‘Effective Ministering’, ministering.ChurchofJesusChrist.org. Ouderling Holland heeft ons geleerd dat de bisschop geen taken kan delegeren op het gebied van Aäronische-priesterschapsquorums, jongevrouwen, rechtspraak, toezicht op de financiën en materiële zaken van de kerk, en de zorg voor de armen en behoeftigen. De presidiums van ouderlingenquorum, ZHV en andere organisaties kunnen de primaire verantwoordelijkheid voor zendingswerk, tempelwerk, familiegeschiedenis, onderwijskwaliteit in de wijk, en de zorg voor en bediening aan kerkleden op zich nemen.
11. Volgens het kerkbeleid moet de bisschop naast zaken waar zijn sleutels als rechter voor nodig zijn, ook alle kwesties afhandelen die met elke vorm van mishandeling of misbruik te maken hebben.
12. De ZHV-presidente van de ring blijft ook rechtstreeks aan de ringpresident rapporteren.
13. De raadgevers van de jongemannenpresident in de ring kunnen broeders uit de ring zijn, of deze functies mogen zo nodig worden vervuld door het hogeraadslid voor de jongevrouwen en het hogeraadslid belast met het jeugdwerk.
14. De broeder die als zondagsschoolpresident fungeert, is in grote mate verantwoordelijk voor het lesplan voor jongeren op twee zondagen per maand.
15. De presidiums van de zustershulpvereniging, de jongevrouwen, de jongemannen, de zondagsschool en het jeugdwerk op algemeen en ringniveau zijn algemene functionarissen of ringfunctionarissen. Op wijkniveau geeft de bisschop leiding aan de jongemannen, dus Aäronische-priesterschapsquorumadviseurs zijn geen wijkfunctionarissen.

MARK L. PACE
Algemeen zondagsschoolpresident

Kom dan en volg Mij – de verdedigingsstrategie en het proactieve plan van de Heer

De Heer bereidt zijn volk op de aanvallen van de tegenstander voor. Kom dan en volg Mij is de verdedigingsstrategie en het proactieve plan van de Heer.

Wat is het fijn om samen aan deze geweldige algemene conferentie van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen deel te nemen. Het is een zegen om de zin en de wil van de Heer door de leringen van zijn profeten en apostelen te ontvangen. President Russell M. Nelson is de hedendaagse profeet van de Heer. We zijn heel erg dankbaar voor zijn geïnspireerde raad en leiding.

Ook ik wil u vandaag mijn getuigenis geven. Ik getuig van God, onze eeuwige Vader. Hij heeft ons lief en waakt over ons. Door zijn plan van geluk kunnen we naar de aarde komen en uiteindelijk bij Hem terugkeren.

Ik getuig ook van Jezus Christus. Hij is Gods eniggeboren Zoon. Hij heeft ons van de dood gered, en verlost ons van zonde als we in Hem geloven en

ons bekeren. Zijn oneindige zoenoffer voor ons maakt de onsterfelijkheid en het eeuwige leven mogelijk. Ja, 'God zij dank voor de weergalozе gаve van

zijn goddelijke Zoon.' ('De levende Christus – het getuigenis van de apostelen', *Liahona*, mei 2017, binnenzijde vooromslag.)

Heiligen der laatste dagen in de hele wereld hebben de gelegenheid om Jezus Christus in zijn tempels te aanbidden. Een van die tempels wordt momenteel in het Canadese Winnipeg gebouwd. Mijn vrouw, Anne Marie, en ik bezochten in augustus het bouwterrein. De ontwerpen zijn prachtig en de tempel zal er schitterend uitzien. Maar je kunt in Winnipeg, of waar ook ter wereld, geen schitterende tempel bouwen zonder een stevige fundering.

Vanwege de vries- en dooi-cyclus in Winnipeg was het moeilijk om te bepalen wat de beste fundering voor de tempel was. Men besloot uiteindelijk dat de fundering uit zeventig stalen pijlers omhuld met beton zou bestaan. Die pijlers zijn bijna 20 meter lang en hebben een diameter van 30 tot 50 centimeter. Ze werden ongeveer 15 meter de grond ingedreven, tot ze het vaste gesteente bereikten. Zo vormen de zeventig pijlers een stevige fundering voor de prachtige Winnipegtempel.

Als heiligen der laatste dagen streven we naar een vergelijkbare fundering – een geestelijk fundament voor onze reis door dit leven en terug naar ons hemelse thuis. Dat fundament is op de rots van onze bekering tot de Heer Jezus Christus gebouwd.

We denken daarbij aan deze leringen van Helaman in het Boek van Mormon: ‘En nu, mijn zonen, bedenk, bedenk, het is op de rots van onze Verlosser, die Christus is, de Zoon van God, dat jullie je fundament moeten bouwen; zodat, wanneer de duivel zijn krachtige winden zendt, ja, zijn pijlen in de wervelwind [...], die geen macht over jullie zullen hebben om jullie neer te sleuren in de afgrond van ellende en eindeloos wec, wegens de rots waarop jullie zijn gebouwd, die een vast fundament is; en als de mensen op dat fundament bouwen, kunnen zij niet vallen’ (Helaman 5:12).

We leven gelukkig in een tijd waarin profeten en apostelen ons over de Heiland Jezus Christus leren. Volgen we hun raad, dan bouwen we een stevig fundament op Christus.

President Russell M. Nelson gaf ons in 2018 in zijn openingswoord van de algemene oktoberconferentie deze waarschuwing: ‘Het permanente doel van de kerk is alle leden te helpen meer geloof in onze Heer Jezus Christus en zijn verzoening te krijgen, hen te helpen bij het sluiten en onderhouden van hun verbonden met God, en hun gezin te versterken en verzegelen. In de complexe wereld van vandaag is dat niet gemakkelijk. *De aanvallen van de tegenstander op het geloof en op ons en onze gezinnen nemen exponentieel toe.* Om geestelijk te overleven, hebben wij *eigen strategieën en proactieve plannen* nodig.’ (‘Openingswoord’, *Liahona*, november 2018, 7; cursivering toegevoegd.)

Na president Nelsons boodschap introduceerde ouderling Quentin L. Cook van het Quorum der Twaalf

Apostelen *Kom dan en volg Mij – voor personen en gezinnen*. Hij zei onder meer het volgende:

- ‘Het nieuwe boek voor thuisstudie, *Kom dan en volg Mij* [...], is geschreven om leden de kans te bieden thuis het evangelie te leren.’
- “‘Dit boek is voor alle personen en gezinnen in de kerk bestemd.’ [*Kom dan en volg Mij – voor personen en gezinnen* (2019), VI.]”
- ‘Ons doel is een dusdanige balans tussen de kerk- en de gezinsbeleving teweeg te brengen dat geloof en spiritualiteit en diepe bekering tot onze hemelse Vader en de Heer Jezus Christus enorm toenemen.’ (‘Diepe en blijvende bekering tot onze hemelse Vader en de Heer Jezus Christus’, *Liahona*, november 2018, 9–10.)

In januari begonnen heiligen der laatste dagen in de hele wereld het Nieuwe Testament te bestuderen, met *Kom dan en volg Mij* als leidraad. Dankzij het wekelijkse schema helpt *Kom dan en volg Mij* ons om de Schriften, het evangelie en de leringen van profeten en apostelen te bestuderen. Het is een fantastisch hulpmiddel.

Wat stellen we na negen maanden van wereldwijde Schriftstudie vast? We stellen vast dat heiligen der laatste dagen meer geloof in en toewijding aan

de Heer Jezus Christus ontwikkelen. Personen en gezinnen nemen in de loop van de week de tijd om de woorden van onze Heiland te bestuderen. De zondagse evangelielessen worden interessanter omdat we thuis de Schriften bestuderen en in de kerk inzichten uitwisselen. We zien meer vreugde en eenheid in het gezin doordat we de Schriften niet alleen maar lezen, maar diepgaand bestuderen.

Ik heb het genoeg gehad om met veel kerkleden over hun ervaringen met *Kom dan en volg Mij* te praten. Hun boodschappen van geloof vullen mijn hart met vreugde. Ik wil u graag enkele opmerkingen van verschillende leden in de hele wereld voorlezen:

- Een vader zegt: ‘Ik vind *Kom dan en volg Mij* fijn omdat het me de gelegenheid biedt om tot mijn kinderen van de Heiland te getuigen.’
- Een kind uit een ander gezin zegt: ‘Ik kan naar het getuigenis van mijn ouders luisteren.’
- Een moeder beschrijft: ‘We hebben inspiratie gekregen over hoe we God op de eerste plaats kunnen stellen. We dachten eerst dat we er geen tijd voor hadden. Nu ervaren we hoop, vreugde, gemoedsrust en succes op onverwachte manieren.’
- Een echtpaar merkt op: ‘Onze Schriftstudie is nu heel anders. We

leren meer dan ooit tevoren. De Heer wil dat we er een andere kijk op krijgen. De Heer is ons aan het voorbereiden.’

- Een moeder zegt: ‘Het is fijn dat we samen dezelfde dingen leren. Vroeger lazen we. Nu leren we.’
- Een zuster geeft ons dit inzicht: ‘Vroeger waren de Schriften een aanvulling op de les. Nu is de les een aanvulling op de Schriften.’
- Een andere zuster zegt: ‘Ik voel dat het een verschil maakt. Ik vind het nu makkelijker om met anderen over Jezus Christus en mijn geloof te praten.’
- Een grootmoeder merkt op: ‘Ik bel mijn kinderen en kleinkinderen ’s zondags op en dan vertellen we elkaar wat we uit *Kom dan en volg Mij* hebben geleerd.’
- Een zuster zegt: ‘*Kom dan en volg Mij* geeft me het gevoel dat de Heiland me persoonlijk dient. Het is door de hemel geïnspireerd.’
- Een vader zegt: ‘Als we *Kom dan en volg Mij* gebruiken, zijn we als de Israëlieten die bloed op hun deurposten

smeerden en zo hun gezin tegen de verdere beschermden.’

Broeders en zusters, het is fijn om met u te praten en te horen dat *Kom dan en volg Mij* een positieve invloed op u heeft. Ik wil u danken voor uw toewijding.

Bestuderen we de Schriften met *Kom dan en volg Mij* als leidraad, dan verdiepen we onze bekering tot Jezus Christus en zijn evangelie. We hebben niet gewoon één uur minder kerk en één uur meer Schriftstudie thuis. Onze evangelie-studie vindt de hele week plaats. Een zuster zegt het als volgt: ‘Het is niet de bedoeling dat de kerk een uur korter is, maar dat die zes dagen langer wordt!’

Laten we nog even stilstaan bij de waarschuwing van onze profeet, president Nelson, tijdens zijn openingswoord in de algemene oktoberconferentie van 2018:

‘De aanvallen van de tegenstander op het geloof en op ons en onze gezinnen nemen exponentieel toe. Om geestelijk te overleven, hebben wij eigen strategieën en proactieve

plannen nodig.’ (‘Openingswoord’, 7.)

Op zondagmiddag, ongeveer 29 uur later, sloot hij de conferentie met deze belofte: ‘Als u uw woning ijverig tot een centrum voor evangeliestudie omvormt, [zal] de invloed van de tegenstander in uw leven en uw gezin afnemen.’ (‘Voorbeeldige heiligen der laatste dagen worden’, *Liahona*, november 2018, 113.)

Hoe kunnen de aanvallen van de tegenstander exponentieel toenemen, terwijl zijn invloed tegelijkertijd afneemt? Dat is mogelijk. Kerkleden in de hele wereld maken het mee omdat de Heer zijn volk op de aanvallen van de tegenstander voorbereidt. *Kom dan en volg Mij* is de verdedigingsstrategie en het proactieve plan van de Heer. President Nelson heeft gezegd: ‘Het nieuwe, thuisgerichte en kerkgesteunde, geïntegreerde leerplan zal in elk gezin [...] krachten vrijmaken.’ Maar we moeten er wel ons uiterste best voor doen.

We moeten onze ‘woning bewust en zorgvuldig in een heiligdom van geloof veranderen.’ (‘Voorbeeldige heiligen der laatste dagen worden’, 113.)

Want president Nelson heeft ook gezegd: ‘Wij zijn zelf verantwoordelijk voor onze eigen geestelijke groei.’ (‘Openingswoord’, 8.)

De Heer bereidt ons door middel van *Kom dan en volg Mij* voor ‘op de zware tijden waarin we ons nu bevinden’. (‘Diepe en blijvende bekering’, 10.) Hij helpt ons om dat vaste fundament te leggen. ‘En als de mensen op dat fundament bouwen, kunnen zij niet vallen’ (Helaman 5:12). Dat fundament is ons getuigenis dat stevig op de rots van onze bekering tot de Heer Jezus Christus gevestigd is.

Mogen wij door onze dagelijkse Schriftstudie versterkt worden, zodat we in aanmerking komen voor de beloofde zegeningen. Dat bid ik in de naam van Jezus Christus. Amen. ■

OUDERLING L. TODD BUDGE
van de Zeventig

Bestendig en veerkrachtig vertrouwen

Vertrouwen op de Heer betekent ook vertrouwen in zijn timing. Dat vereist geduld en volharding die langer duren dan de levensstormen.

Onze zoon Dan werd erg ziek op zijn zending in Afrika. Ze brachten hem naar een kliniek met beperkte voorzieningen. Toen we zijn eerste brief aan ons na zijn ziekte lazen, hadden we ontmoediging van zijn kant verwacht. Maar hij schreef: ‘Zelfs op de eerste hulpafdeling voelde ik me heel rustig. Ik heb nog nooit zo’n bestendig en veerkrachtig geluk ervaren.’

Toen mijn vrouw en ik dat lazen, werden we emotioneel. *Bestendig en*

veerkrachtig geluk. We hadden geluk nooit op die manier horen beschrijven, maar we begrepen wat hij bedoelde. We wisten dat het geluk dat hij beschreef meer dan louter plezier of een opgetogen stemming was. Hij doelde op de gemoedsrust en vreugde die we krijgen door ons aan God over te geven en ons vertrouwen in *alle dingen* in Hem te stellen.¹ We hebben zelf ook meegemaakt dat God onze ziel geruststelde en ons hoop in Christus gaf. Ook in moeilijke en onzekere tijden.²

Lehi legt uit dat Adam en Eva zonder de val ‘in een staat van onschuld [zouden] zijn gebleven, zonder vreugde, want zij kenden geen ellende. [...]’

‘Maar zie, *alle dingen* zijn gedaan in de wijsheid van Hem die *alle dingen* weet.

‘Adam viel, opdat de mensen zouden zijn; en de mensen zijn, opdat zij vreugde zullen hebben.’³

Moelijkheden en verdriet bereiden ons op paradoxale wijze voor op grote vreugde, als we op de Heer en zijn plan voor ons vertrouwen. Dat beginsel wordt prachtig verwoord door een dichter uit de 13e eeuw: ‘Smart bereidt je voor op vreugde. Alles wordt grondig uit je huis weggeveegd, zodat er plaats voor nieuwe vreugde komt. Alle vergeelde bladeren worden uit de takken van je hart geschud, zodat er nieuwe, groene bladeren kunnen groeien. De verrotte wortels worden uitgerukt, zodat nieuwe, verborgen wortels de ruimte krijgen. Wat voor smart je hart ook beroert, er komt iets veel beters voor in de plaats.’⁴

President Russell M. Nelson heeft gezegd: ‘De vreugde die de Heiland biedt [...] is constant, wat ons de verzekering geeft dat onze “ellende [...] slechts van korte duur [zal] zijn” [Leer en Verbonden 121:7] en voor ons welzijn zal worden geheiligd.’⁵ Onze beproevingen en moeilijkheden kunnen ruimte maken voor meer vreugde.⁶

Het goede nieuws van het evangelie is niet de belofte van een leven zonder verdriet en moeilijkheden, maar van een leven dat zin en betekenis heeft. Een leven waarin onze ellende en benauwingen kunnen worden ‘verzwolgen door de vreugde in Christus’.⁷ De Heiland heeft gezegd: ‘In de wereld zult u verdrukking hebben, maar heb goede moed: Ik heb de wereld overwonnen.’⁸ Zijn evangelie is een boodschap van

hoop. Smart in combinatie met hoop in Jezus Christus stelt blijvende vreugde in het vooruitzicht.

We kunnen het verhaal van de reis van de Jaredieten naar het beloofde land vergelijken met onze levensreis. De Heer beloofde de broer van Jared en zijn volk: 'Ik zal voor u uitgaan naar een land dat verkieslijk is boven alle landen van de aarde.'⁹ Hij droeg ze op om boten te bouwen. Dat deden ze vervolgens gehoorzaam volgens de aanwijzingen van de Heer. Maar de broer van Jared maakte zich gaandeweg zorgen dat het bootontwerp van de Heer ontoereikend was. Hij riep uit:

'O Heer, ik heb het werk volbracht dat U mij geboden hebt, en ik heb de boten gemaakt zoals U mij hebt gewezen.

'En zie, o Heer, er is geen licht in.'¹⁰

'O Heer, wilt U ons dit grote water in duisternis laten oversteken?'¹¹

Hebt u uw ziel weleens op die manier bij God uitgestort? Als u probeert naar de geboden van de Heer te leven en rechtvaardige verwachtingen niet uitkomen, hebt u zich dan weleens afgevraagd of u dit leven in duisternis moet doorbrengen?¹²

De broer van Jared uitte daarna zijn nog grotere zorg of ze in de boten wel in leven zouden blijven. Hij riep uit: 'En wij zullen ook omkomen, want wij kunnen er niet in ademen, behalve de lucht die erin is.'¹³ Zijn uw moeilijkheden ook weleens zo verstikkend dat u zich afvraagt hoe u de dag doorkomt, laat staan hoe u naar uw hemelse huis terug kunt keren?

De Heer werkte eerst samen met de broer van Jared aan een oplossing voor zijn zorgen. Daarna legde Hij uit: 'U kunt dit grote diep niet oversteken, tenzij *Ik u voorbereid* op de golven van de zee en de winden die zijn uitgegaan en de waterfloeden die zullen komen.'¹⁴

De Heer maakte duidelijk dat de Jaredieten het beloofde land niet zonder

Hem konden bereiken. Ze stonden niet zelf aan het roer. Ze konden de grote diepzee alleen oversteken door hun vertrouwen in Hem te stellen. Door die ervaringen en lessen van de Heer kregen het geloof en het vertrouwen van de broer van Jared kennelijk meer diepgang.

Merk op dat zijn gebeden geen vragen en zorgen meer bevatten, maar uitingen van geloof en vertrouwen:

'Ik weet, o Heer, dat U alle macht bezit en alles kunt doen wat U maar wilt voor het welzijn van de mens. [...]

'Zie, o Heer, U kunt dat doen. Wij weten dat U in staat bent grote macht te tonen, die klein lijkt voor het begrip van de mens.'¹⁵

Er staat dat de Jaredieten vervolgens 'aan boord gingen van hun [...] boten en zee kozen, zich *toevertrouwend* aan de Heer, hun God.'¹⁶ Ze *vertrouwden* zich dus toe en gaven zich over aan God. De Jaredieten gingen niet aan boord omdat ze precies wisten hoe alles op hun reis zou uitpakken. Ze gingen aan boord omdat ze hadden geleerd om op de macht, goedheid en barmhartigheid van de Heer te vertrouwen. Ze waren bereid zichzelf en eventuele twijfels of angsten aan de Heer over te geven.

Een tijdje geleden durfde onze kleinzoon Abe niet op een op en neer

bewegend carrousel dier te zitten. Hij zat liever op een dier dat niet bewoog. Zijn grootmoeder kon hem uiteindelijk overtuigen dat het veilig was. Hij vertrouwde haar en kroop erop. Hij zei vervolgens met een grote glimlach: 'Ik voel me niet veilig, maar ik ben het wél.' Misschien voelden de Jaredieten zich ook zo. God vertrouwen lijkt aanvankelijk niet altijd veilig, maar het leidt tot vreugde.

De reis was voor de Jaredieten geen pretje. Ze werden 'vele malen in de diepten van de zee [...] begraven wegens de huizenhoge golven die zich over hen uitstortten'.¹⁷ Toch staat er dat voor hen de wind 'nooit ophield te waaien *in de richting van* het beloofde land'.¹⁸ Het is soms moeilijk te bevatten, vooral op de momenten dat de tegenwind sterk en de zee turbulent is, maar we kunnen troost putten uit de kennis dat God ons in zijn oneindige goedheid altijd naar huis toe leidt.

Er staat verder: 'Aldus werden zij voortgedreven; en geen zeemonster kon hen breken, noch kon een walvis hun schade toebrengen; en zij hadden voortdurend licht, hetzij boven water, hetzij onder water.'¹⁹ We leven in een wereld waarin de hoge golven van de dood, lichamelijke en psychische aandoeningen, en allerlei beproevingen

en benauwingen op ons inbeuken. Toch kunnen *ook wij* door geloof en bewust vertrouwen in Jezus Christus voortdurend licht hebben, of we ons nu boven of onder water bevinden. *Wij* hebben de verzekering dat God ons voortdurend naar ons hemelse huis voortdrijft.

Terwijl ze in de boten heen en weer werden geslingerd, zongen de Jaredieten ‘de Heer lof toe [...], en [z]ij dankte[n] en pre[zen] de Heer de gehele dag; en wanneer het nacht werd, hielden zij niet op de Heer te prijzen.’²⁰ Ze waren zelfs in hun benauwingen dankbaar en blij. Ze waren nog niet in het beloofde land aangekomen, maar ze verheugden zich wel in de beloofde zegening. Dat kwam door hun *bestendige* en *veerkrachtige* vertrouwen in Hem.²¹

De Jaredieten werden 344 dagen op het water voortgedreven.²² Kunt u zich dat indenken? Vertrouwen op de Heer betekent ook vertrouwen in zijn timing. Dat vereist geduld en volharding die langer duren dan de levensstormen.²³

Uiteindelijk landden de Jaredieten ‘op de kust van het beloofde land. En toen zij voet op de kust van het beloofde land hadden gezet, bogen zij zich op het oppervlak van het land neer en verootmoedigden zich voor de Heer en vergoten tranen van vreugde voor het aangezicht van de Heer, wegens de overvloed van zijn tedere barmhertigheden jegens hen.’²⁴

Als we onze verbonden trouw zijn, zullen ook wij eens veilig thuis aankomen. Dan zullen we voor de Heer buigen en tranen van vreugde vergieten voor de overvloed van zijn tedere barmhertigheden, óók voor de smart die ruimte schiep voor meer vreugde.²⁵

Ik getuig dat we ons met bestendig en veerkrachtig vertrouwen in Jezus Christus en zijn verheven doeleinden aan de Heer kunnen toevertrouwen. Dan zal Hij ons de verlangde verzekering geven, onze ziel

geruststellen en ons doen ‘hopen op onze bevrijding in Hem’.²⁶

Ik getuig dat Jezus de Christus is. Hij is de bron van alle vreugde.²⁷ Zijn genade is genoeg en Hij is machtig om te redden.²⁸ Hij is het licht, het leven en de hoop van de wereld.²⁹ Hij zal ons niet laten vergaan.³⁰ In de naam van Jezus Christus. Amen. ■

NOTEN

1. Zie Alma 36:3; 57:27.
2. Zie Alma 58:11.
3. 2 Nephi 2:23–25; cursivering toegevoegd.
4. Zie *The Mathnawi of Jalalu'ddin Rumi* (1925–1940), in het Engels vertaald door Reynold A. Nicholson, deel 5, 132.
5. Russell M. Nelson, ‘Vreugde en geestelijk overleven’, *Liahona*, november 2016, 82.
6. Zie Neal A. Maxwell, ‘Ploegen in hope’, *Liahona*, juli 2001, 73: ‘Zo heeft de verlossende Jezus ook “zijn ziel uitgestort in de dood”. [...] Storten wij bij gelegenheid onze ziel uit in onze smeekbeden, dan maken wij onszelf in feite leeg, wat ruimte schept voor meer vreugde!’
7. Alma 31:38; zie ook Neal A. Maxwell, ‘Brim with Joy’ (devotional aan de Brigham Young University, 23 januari 1996), speeches.byu.edu: ‘Wanneer we een punt van toewijding bereiken, worden onze benauwingen door de vreugde in Christus verzvolgen. Dat betekent niet dat we geen moeilijkheden zullen kennen, maar dat we ze in een perspectief zullen zien zodat we ermee om kunnen gaan.

Streven we gestaag naar meer vreugde en rechtschapenheid, dan nemen we druppel na druppel in blijheid toe, totdat ons hart, zoals een profet zegt, “boordevol vreugde” is (Alma 26:11). Uiteindelijk zal de beker van de ziel overvloeien!’

8. Johannes 16:33.
9. Ether 1:42.
10. Ether 2:18–19.
11. Ether 2:22.
12. Zie Johannes 8:12.
13. Ether 2:19; vergelijk Markus 4:38; zie ook Markus 4:35–41.
14. Ether 2:25; cursivering toegevoegd.
15. Ether 3:4–5.
16. Ether 6:4; cursivering toegevoegd.
17. Ether 6:6.
18. Ether 6:8; cursivering toegevoegd; zie ook 1 Nephi 18:8.
19. Ether 6:10.
20. Ether 6:9; zie ook 1 Nephi 18:16.
21. Vergelijk 1 Nephi 5:5. Lehi bevond zich nog in de wildernis, maar verheugde zich in de beloofde zegening.
22. Zie Ether 6:11.
23. Zie Hebreëen 10:36; Alma 34:41; Leer en Verbonden 24:8; 64:32.
24. Ether 6:12.
25. Zie 1 Nephi 1:20; 8:8; Alma 33:16.
26. Alma 58:11.
27. Zie Russell M. Nelson, ‘Vreugde en geestelijk overleven’, 82.
28. Zie 2 Nephi 31:19; Alma 34:18; Moroni 10:32.
29. Zie ‘De levende Christus: het getuigenis van de apostelen’, *Liahona*, mei 2017, binnenzijde vooromslag.
30. Zie 1 Nephi 1:14.

OUDERLING JORGE M. ALVARADO
van de Zeventig

Na de beproeving van ons geloof

Volgen we Gods stem en zijn verbondspad, dan zal Hij ons in onze beproevingen sterken.

In mijn jeugd bood een kerklid, Frank Talley, aan om ons gezin van Puerto Rico naar Salt Lake City te laten vliegen, zodat we ons in de tempel konden laten verzegelen. Maar al gauw kwamen er hindernissen op ons pad. Een van mijn zussen, Marivid, werd ziek. Mijn ouders vroegen ongerust in gebed wat ze moesten doen, en voelden de ingeving om de reis toch te ondernemen. Ze vertrouwden erop dat er over ons gezin gewaakt zou worden, en dat we gezegend zouden worden, als we naar

de ingeving van de Heer luisterden – en dat gebeurde ook.

Wat voor hindernissen we op ons pad ook tegenkomen, we kunnen erop vertrouwen dat Jezus Christus een weg voor ons bereidt als we in geloof voorwaarts gaan. God heeft beloofd dat allen die hun verbonden met Hem naleven te zijner tijd al zijn beloofde zegeningen zullen ontvangen. Ouderling Jeffrey R. Holland heeft gezegd: ‘Sommige zegeningen komen vroeg, andere komen laat, andere komen pas in de hemel, maar voor hen die het evangelie van Jezus Christus omarmen, *komen ze*.’¹

Moroni heeft geschreven dat ‘geloof datgene is waarop men hoopt maar dat men niet ziet; daarom, betwist niet omdat u niet ziet, want u ontvangt geen getuigenis dan na de beproeving van uw geloof.’²

We moeten ons afvragen: hoe gaan we zo goed mogelijk met onze beproevingen om?

President Nelson heeft in zijn eerste openbare toespraak als president van de kerk gezegd: ‘Als nieuw presidium willen wij beginnen met de uitkomst in gedachten. Om die reden spreken wij vandaag tot u vanuit een tempel. De uitkomst waar ieder van ons naar

streeft, is begiftigd te worden met macht in een huis van de Heer, als gezin aan elkaar verzegeld te worden – trouw aan verbonden die in een tempel zijn gesloten – waardoor wij in aanmerking komen voor de grootste gave van God, het eeuwige leven. De verordeningen van de tempel en de verbonden die u sluit, zijn de sleutel tot het versterken van uw leven, uw huwelijk en gezin, en uw vermogen om de aanvallen van de tegenstander te weerstaan. Uw aanbidding in de tempel en uw werk in de tempel voor uw voorouders zullen u zegenen met meer individuele openbaring en gemoedsrust en zullen uw voornemen versterken om op het verbondspad te blijven.’³

Volgen we Gods stem en zijn verbondspad, dan zal Hij ons in onze beproevingen sterken.

Onze reis naar de tempel jaren geleden was moeilijk, maar toen we bij de Salt Laketempel aankwamen, zei mijn moeder vol geloof: ‘Het komt goed, de Heer zal ons beschermen.’ We werden aan elkaar verzegeld. En mijn zus herstelde. Dat gebeurde pas nadat het geloof van mijn ouders was beproefd, en toen we naar de ingevingen van de Heer hadden geluisterd.

Het voorbeeld van mijn ouders beïnvloedt onze familie nog steeds. Hun voorbeeld bracht ons de *redenen* van de evangelieleer bij en liet ons inzien wat de betekenis, het doel en de zegeningen van het evangelie zijn. Als we de *redenen* van het evangelie van Jezus Christus begrijpen, kunnen we onze beproevingen met geloof doorstaan.

Uiteindelijk is alles wat God ons aanmoedigt en gebiedt te doen een uiting van zijn liefde voor ons, en van zijn verlangen om ons de zegeningen te geven die Hij voor de getrouwen in petto heeft. We mogen niet aannemen dat onze kinderen uit zichzelf het

evangelie leren; het is onze taak om ze dat te leren. Helpen wij kinderen om hun keuzevrijheid verstandig te gebruiken, dan kunnen wij hen met ons voorbeeld inspireren om zelf het goede te kiezen. En als zij goed leven, helpen zij op hun beurt hun kinderen weer om zelf te ontdekken dat het evangelie waar is.

Jongemannen en jongevrouwen, luister als de profeet vandaag tot je spreekt. Ga op zoek naar goddelijke waarheid, en probeer het evangelie te begrijpen. President Nelson heeft onlangs gezegd: 'In welke wijsheid schiet u tekort? [...] Volg het voorbeeld van de profeet Joseph Smith. Ga naar een rustige plek. [...] Verootmoedig u voor God. Stort uw hart bij uw hemelse Vader uit. Wend u tot Hem voor een antwoord.⁴ Vraag je je liefdevolle hemelse Vader om leiding, luister je naar de raad van levende profeten, en observeer je het voorbeeld van rechtschapen ouders, dan kun jij ook

een sterke geloofsschakel in je familie worden.

Ouders met kinderen die het verbondspad hebben verlaten: leid ze met zachtaardigheid terug. Help ze om de waarheden van het evangelie te begrijpen. Begin daar nu mee; het is nooit te laat.

Ons voorbeeld van een rechtschapen leefwijze kan een grote uitwerking hebben. President Russell M. Nelson heeft gezegd: 'Als heiligen der laatste dagen zijn we eraan gewend geraakt om de "kerk" te zien als iets wat in onze kerkgebouwen gebeurt en wordt gesteund door wat er thuis gebeurt. We moeten dat patroon bijstellen. Het is tijd voor een *thuisgerichte kerk*, gedragen door het kerkleven in onze wijk- en ringgebouwen.⁵

In de Schriften staat: 'Oefen de jongeman overeenkomstig zijn levensweg, ook als hij oud geworden is, zal hij daarvan niet afwijken.'⁶

Er staat ook: 'En nu, daar de prediking van het woord het volk er dikwijls toe bewoog te doen wat rechtvaardig was – ja, het had een krachtiger uitwerking op het gemoed van het volk gehad dan het zwaard of iets anders wat hun was overkomen – daarom achtte Alma het raadzaam dat zij het met de kracht van het woord van God probeerden.'⁷

Het verhaal gaat dat een vrouw zich erg zorgen maakte omdat haar zoon te veel snoep at. Hoe vaak ze hem ook daarop aansprak, hij bleef maar doorsnoepen. Totaal gefrustreerd besloot ze met haar zoon naar een wijs man te gaan die hij respecteerde.

Ze vroeg: 'Meneer, mijn zoon eet te veel snoep. Wilt u hem alstublieft zeggen dat hij geen snoep meer moet eten?'

Hij luisterde aandachtig naar de vrouw en zei tegen haar zoon: 'Ga naar huis en kom over twee weken terug.'

De vrouw en haar zoon gingen naar huis. Ze vroeg zich stomverbaasd af waarom hij de jongen niet had gevraagd om geen snoep meer te eten.

Twee weken later keerden ze terug. De wijze man keek de jongen aan en zei: 'Jongen, je moet geen snoep meer eten. Dat is ongezond.'

De jongen knikte en beloofde om ermee op te houden.

De moeder van de jongen vroeg: ‘Waarom hebt u hem dat twee weken geleden niet gezegd?’

De wijze man glimlachte. ‘Twee weken geleden at ik zelf nog te veel snoep.’

Deze man was integer genoeg om te weten dat zijn advies alleen indruk zou maken als hij er zelf naar leefde.

We hebben een grotere invloed op onze kinderen als zij ons getrouw op het verbondspad zien voortgaan. De profeet Jakob uit het Boek van Mormon is een voorbeeld van dergelijke recht-schapenheid. Zijn zoon Enos heeft over de uitwerking van zijn vaders leringen geschreven:

‘Zie, het geschiedde dat ik, Enos, wetende dat mijn vader een rechtvaardig man was – want hij heeft mij onderwezen in zijn taal, en tevens in de lering en terechtwijzing van de Heer – en gezegend zij de naam van mijn God daarvoor. [...]

‘En de woorden die ik mijn vader dikwijls had horen spreken aangaande het eeuwige leven en de vreugde van de heiligen drongen tot diep in mijn hart door.’⁸

De moeders van de jeugdige krijgers leefden het evangelie na, en hun kinderen waren vol overtuiging. Hun aanvoerder zei daarover:

‘Hun moeders hadden hun geleerd dat als zij niet twijfelden God hen zou bevrijden.

‘En zij gaven de woorden van hun moeders voor mij weer en zeiden: Wij twijfelen er niet aan dat onze moeders het wisten.’⁹

Enos en de jeugdige krijgers werden door het geloof van hun ouders gesterkt, waardoor ze de beproevingen van hun eigen geloof beter konden doorstaan.

Wij zijn in onze tijd gezegend met het herstelde evangelie van Jezus Christus, wat ons opbeurt als we ontmoedigd of bezorgd zijn. Wij weten dat onze getrouwe inzet op de tijd van de Heer vrucht zal dragen als we bij de beproeving van ons geloof doorzetten.

Onlangs vergezelden mijn vrouw en ik met het gebiedspresidium ouderling David A. Bednar naar de inwijding van de Port-au-Princetempel in Haïti. Onze zoon, Jorge, ging met ons mee, en vertelde me later hoe hij dat had ervaren: ‘Geweldig, pa! Zodra ouderling Bednar aan het inwijdingsgebed begon, voelde ik warmte en licht in de ruimte komen. Door dat gebed snapte ik het doel van de tempel veel beter. Het is echt het huis des Heren.’

In het Boek van Mormon leert Nephi ons dat de Heer ons zal sterken als we ernaar verlangen om zijn wil te kennen. Er staat: ‘En het geschiedde dat ik, Nephi, zeer jong zijnde [...] ook een groot verlangen had om de verborgenheden van God te kennen; daarom riep ik de Heer aan; en zie, Hij kwam tot mij en verzachtte mijn hart, zodat ik al de woorden geloofde die mijn vader had gesproken; daarom stond ik niet tegen hem op zoals mijn broers.’¹⁰

Broeders en zusters, laten wij onze kinderen en alle mensen om ons heen helpen om Gods verbondspad te volgen, zodat de Geest hen kan onderwijzen en hun hart kan verzachten zodat ze Hem hun hele leven willen volgen.

Als ik aan het voorbeeld van mijn ouders denk, besef ik dat ons geloof in de Heer Jezus Christus ons de weg terug naar ons hemelse thuis wijst. Ik weet dat wonderen pas na de beproeving van ons geloof komen.

Ik getuig van Jezus Christus en van zijn zoenoffer. Ik weet dat Hij onze Heiland en Verlosser is. Hij kwam met onze hemelse Vader op die ochtend in het voorjaar van 1820 bij de jonge Joseph Smith, de profeet van de herstelling. President Russell M. Nelson is de profeet van onze tijd. In de naam van Jezus Christus. Amen. ■

NOTEN

1. Jeffrey R. Holland, ‘Hogepriester van goede dingen die zullen komen’, *Liahona*, januari 2000, 45.
2. Ether 12:6.
3. Russell M. Nelson, ‘Nu we samen verdergaan’, *Liahona*, april 2018, 7.
4. Russell M. Nelson ‘Openbaring voor de kerk, openbaring voor onszelf’, *Liahona*, mei 2018, 95.
5. Russell M. Nelson, ‘Openingswoord’, *Liahona*, november 2018, 7.
6. Spreuken 22:6.
7. Alma 31:5.
8. Enos 1:1, 3.
9. Alma 56:47–48.
10. 1 Nephi 2:16.

OUDERLING RONALD A. RASBAND
van het Quorum der Twaalf Apostelen

Onze beloften en verbonden naleven

Ik nodig u uit om oprecht na te denken over uw beloften en verbonden met de Heer, en met anderen, en te beseffen dat uw belofte onverbreekelijk is.

Geliefde broeders en zusters, mogen wij aan het einde van deze bijeenkomst het getuigenis in ons hart bewaren dat vandaag van de beginselen van het evangelie van Jezus Christus is gegeven. We zijn gezegend dat we deze heilige tijd samen hebben om onze belofte aan de Heer Jezus Christus te versterken: dat wij zijn dienaren zijn en dat Hij onze Heiland is.

Het belang van beloften en verbonden aangaan en naleven telt zwaar voor me. Hoe belangrijk vindt u het om u aan uw woord te houden? Om vertrouwd te worden? Om te doen wat u hebt beloofd? Om uw heilige verbonden na te komen? Om integriteit te hebben? Door onze beloften aan de Heer en anderen na te komen, bewandelen we het verbondspad naar onze Vader in de hemel en voelen we zijn liefde.

Onze Heiland Jezus Christus is ons grote Voorbeeld in beloften en verbonden aangaan en naleven. Hij kwam naar de aarde en beloofde de wil van zijn Vader te doen. Hij onderwees de evangeliebeginselen in woord en daad.

Hij boette voor onze zonden zodat wij opnieuw kunnen leven. Hij heeft al zijn beloften waargemaakt.

Kunnen we dat ook over ieder van ons zeggen? Wat zijn de gevaren als we een beetje bedriegen, een beetje schipperen of niet helemaal onze toezeggingen nakomen? Of als we ons van onze

verbonden afkeren? Zullen anderen dankzij ons voorbeeld tot Christus komen? Houdt u zich altijd aan uw woord? Beloften nakomen, is geen gewoonte; het is een eigenschap van een discipel van Jezus Christus zijn.

Omdat Hij onze zwakheden kent, heeft de Heer ons beloofd: ‘Welnu, wees welgemoed en vrees niet, want Ik, de Heer, ben met u en zal u bijstaan.’¹ Ik heb zijn aanwezigheid gevoeld wanneer ik geruststelling, troost, geestelijk inzicht of kracht nodig had. Daardoor voelde ik me dan erg nederig, en ik ben dankbaar voor zijn goddelijke gezelschap.

De Heer heeft gezegd: ‘Iedere ziel die zijn zonden verzaakt en tot Mij komt, en mijn naam aanroept en mijn stem gehoorzaamt en mijn geboden onderhoudt, [zal] mijn aangezicht zien en zal weten dat Ik ben.’² Dat is misschien wel zijn ultieme belofte.

Ik heb al jong geleerd hoe belangrijk het is om me aan mijn woord te houden. Bijvoorbeeld toen ik in de houding stond om de belofte van de scouts op te zeggen. Onze samenwerking met

de Boy Scouts of America, die nu op zijn einde loopt, zal een belangrijke, blijvende uitwerking op mij en deze kerk hebben. Aan de scoutingorganisatie, aan de vele mannen en vrouwen die zich gedreven als scoutleiders voor de scouts hebben ingezet, aan de moeders – hier is echt een eerbetoon op zijn plaats – en aan de jongemannen die aan scouting hebben gedaan, zeggen wij: ‘Dank u wel.’

In deze bijeenkomst hebben onze geliefde profeet, president Russell M. Nelson, en ouderling Quentin L. Cook aanpassingen aangekondigd waardoor onze aandacht op de jongeren wordt gericht en onze organisaties in lijn worden gebracht met geopenbaarde beginselen. En afgelopen zondag hebben president Nelson en president M. Russell Ballard het nieuwe programma voor kinderen en jongeren van De Kerk van Jezus Christus van de

Heiligen der Laatste Dagen aan de hele kerk uitgelegd. Het is een wereldwijd programma dat de nadruk op onze Heer en Heiland Jezus Christus legt. Het Eerste Presidium en het Quorum der Twaalf Apostelen zijn eensgezind wat deze nieuwe koers betreft, en ik getuig persoonlijk dat de Heer ons bij elke stap heeft geleid. Ik ben enthousiast dat de kinderen en jongeren van de kerk deze geïntegreerde focus op hen zowel thuis als in de kerk kunnen ervaren – door evangeliestudie, dienstbetoon en activiteiten, en persoonlijke ontwikkeling.

Het jongerenthema voor het jaar 2020 gaat over de klassieke belofte van Nephi: ‘gaan en doen’. Hij schreef: ‘En het geschiedde dat ik, Nephi, tot mijn vader zei: Ik zal heengaan en de dingen doen die de Heer heeft geboden, want ik weet dat de Heer geen geboden aan de mensenkinderen geeft zonder een weg voor hen te bereiden, zodat

zij kunnen volbrengen wat Hij hun gebiedt.’³ Hoewel die belofte lang geleden is uitgesproken, bouwen wij er in de kerk vandaag de dag nog altijd op.

‘Gaan en doen’ wil zeggen dat we uitstijgen boven de manier waarop dingen in de wereld worden gedaan, persoonlijke openbaring ontvangen en ernaar handelen, met hoop en geloof in de toekomst deugdzaam leven, verbonden sluiten en nakomen om Jezus Christus te volgen, en daarbij onze liefde voor Hem, de Heiland van de wereld, laten groeien.

Een verbond is een wederzijdse belofte tussen ons en de Heer. Als lid van de kerk sluiten we bij onze doop een verbond om de naam van Jezus Christus op ons te nemen en zoals Hij te leven. Net zoals de mensen die zich in de wateren van Mormon lieten dopen, verbinden wij ons ertoe zijn volk te worden, dat we ‘gewillig [zijn] elkaars lasten te dragen, opdat zij licht zullen zijn; [...] gewillig [zijn] te treuren met hen die treuren; [...] en hen te vertroosten die vertroosting nodig hebben, en om te allen tijde en in alle dingen en op alle plaatsen waar [we ons] ook [mogen] bevinden, als getuige van God op te treden’.⁴ Onze bediening aan elkaar in de kerk is een uiting van onze vastbeslotenheid om die beloften te eren.

Als we aan het avondmaal deelnemen, hernieuwen we het verbond om zijn naam op ons te nemen en beloven we om ons te verbeteren. Onze dagelijkse gedachten en daden, zowel groot als klein, zeggen iets over onze toewijding aan Hem. Zijn heilige belofte aan ons luidt: ‘En indien u Mij altijd indachtig bent, zult u mijn Geest bij u hebben.’⁵

Mijn vraag is: houden we ons aan onze beloften en verbonden, of zijn ze soms halfslachtige toezeggingen,

terloops gesloten en gemakkelijk verbroken? Als we tegen iemand zeggen: 'Ik zal voor u bidden', doen we dat dan? Als we toezeggen: 'Ik zal er zijn om te helpen', zijn we er dan? Als we onszelf ertoe verplichten om een schuld te betalen, betalen we die dan? Als we onze hand opsteken om een medelid in een nieuwe roeping te steunen, wat inhoudt dat we hem of haar ook daadwerkelijk steunen, doen we dat dan?

Toen ik jong was, zat mijn moeder op een avond aan het voeteinde van haar bed naast me. Ze legde vurig uit hoe belangrijk het is om het woord van wijsheid na te leven. 'Ik weet uit de ervaringen van anderen, jaren geleden', zei ze, 'dat we geestelijkheid en gevoeligheid kunnen kwijtraken als we het woord van wijsheid niet naleven.' Ze keek me recht in de ogen en haar woorden drongen diep in mijn hart door: 'Beloof mij vandaag, Ronnie (ze noemde me Ronnie), dat je altijd het woord van wijsheid zult naleven.' Dat heb ik haar toen plechtig beloofd, en ik heb die belofte altijd nageleefd.

Die toezegging hielp me in mijn jeugd, en jaren later toen ik me in zakenkringen bevond waar de alcohol rijkelijk vloeide. Ik nam van tevoren een beslissing om Gods wetten te gehoorzamen, en ik hoefde daar nooit op terug te komen. De Heer heeft gezegd: 'Ik, de Heer, ben gebonden wanneer u doet wat Ik zeg; maar wanneer u niet doet wat Ik zeg, hebt u geen belofte.'⁶ Wat zegt Hij tegen wie het woord van wijsheid naleven? We krijgen de belofte van gezondheid, kracht, wijsheid, kennis en engelen die ons zullen beschermen.⁷

Enkele jaren geleden waren mijn vrouw en ik in de Salt Laketempel voor de verzegeling van een van onze dochters. Toen we met een jongere dochter die nog niet oud genoeg was om de

ceremonie bij te wonen, bij de tempel stonden, bespraken we hoe belangrijk het is om in de heilige tempel van God verzegeld te worden. Net zoals mijn moeder me jaren eerder had geleerd, zeiden we tegen onze dochter: 'We willen dat je veilig in de tempel verzegeld wordt, en we willen dat je belooft dat je, als je je eeuwige partner vindt, met hem afspreekt om in de tempel verzegeld te worden.' Ze gaf ons haar woord.

Ze heeft sindsdien gezegd dat ons gesprek en haar belofte haar hebben beschermd en haar eraan herinnerd hebben 'wat het belangrijkste was'. Later sloot ze heilige verbonden toen ze in de tempel aan haar man verzegeld werd.

President Nelson heeft gezegd: 'Als we heilige verbonden sluiten en nauwgezet nakomen, neemt de macht van de Heiland in ons toe. Onze verbonden binden ons aan Hem en geven ons goddelijke macht.'⁸

Als we onze beloften aan elkaar nakomen, zijn we meer geneigd om

onze beloften aan de Heer na te komen. Denk aan wat de Heer heeft gezegd: 'Voor zover u dit voor een van deze geringste broeders van Mij gedaan hebt, hebt u dat voor Mij gedaan.'⁹

Laten we samen enkele voorbeelden van beloften uit de Schriften doornemen. Ammon en de zonen van Mosiah in het Boek van Mormon beloofden 'het woord van God te prediken'.¹⁰ Toen Ammon door de Lamaniëten werd gegrepen, werd hij voor de Lamanitische koning Lamoni gebracht. Hij beloofde de koning: 'Ik zal uw dienstknecht zijn.'¹¹ Toen rovers de schapen van de koning kwamen stelen, hakte Ammon hun

armen af. De koning was zo verbaasd dat hij naar Ammons evangelieboodschap luisterde en zich bekeerde.

Ruth, in het Oude Testament, beloofde haar schoonmoeder: 'Waar u heen gaat, zal ik ook gaan.'¹² Ze kwam haar belofte trouw na. De barmhartige Samaritaan, in een gelijkenis in het nieuwe Testament, beloofde de herbergier het volgende als hij voor de gewonde reiziger zou zorgen: 'Wat u verder aan kosten maakt, zal ik u geven als ik terugkom.'¹³ Zoram, in het Boek van Mormon, beloofde met Nephi en zijn broers de wildernis in te trekken. Nephi schreef daarover: 'En het geschiedde, toen Zoram ons een eed had gezworen, dat onze vrees aangaande hem verdween.'¹⁴

En hoe zit het met de oude 'aan de vaderen gedane' belofte, zoals in de

Schriften staat: 'Het hart van de kinderen zal zich tot hun vaders wenden'¹⁵ In het voorsterfelijke leven hebben we een belofte gedaan om Israël aan beide zijden van de sluier te helpen vergaderen. 'We werden een partner van de Heer', heeft ouderling John A. Widtsoe jaren geleden uitgelegd. 'De uitvoering van het plan werd toen niet alleen het werk van de Vader en de Heiland, maar ook ons werk.'¹⁶

'[De] vergadering is het belangrijkste wat er nu op aarde gebeurt', zei president Nelson toen hij de wereld rondreisde. 'Als we het over de *vergadering* hebben, hebben we het over deze fundamentele waarheid: ieder kind van onze hemelse Vader, aan beide kanten van de sluier, verdient het om de boodschap van het herstelde evangelie te horen.'¹⁷

Als apostel van Jezus Christus besluit ik met een uitnodiging en een belofte. Eerst de uitnodiging. Ik nodig u uit om oprecht na te denken over uw beloften en verbonden met de Heer, en met anderen, en te beseffen dat uw belofte onverbreeklijk is. Ten tweede beloof ik u dat als u dit doet, de Heer uw woorden zal bevestigen en uw daden zal zegenen wanneer u er met onvermoeide ijver naar streeft om uw leven, uw gezin en De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen op te bouwen. Hij zal bij u zijn, mijn geliefde broeders en zusters, en u kunt er in vol vertrouwen naar uitkijken dat u 'in de hemel [wordt] ontvangen, waardoor [u] bij God [kunt] wonen in een staat van nimmer eindigend geluk. O bedenk, bedenk dat deze dingen waar zijn, want de Here God heeft het gesproken.'¹⁸

Daarvan getuig ik, en dat beloof ik, in de naam van Jezus Christus. Amen. ■

NOTEN

1. Leer en Verbonden 68:6.
2. Leer en Verbonden 93:1.
3. 1 Nephi 3:7.
4. Mosiah 18:8-9.
5. 3 Nephi 18:7.
6. Leer en Verbonden 82:10.
7. Zie Leer en Verbonden 89:18-21.
8. Russell M. Nelson, 'De macht van Jezus Christus in ons leven brengen', *Liahona*, mei 2017, 41.
9. Mattheüs 25:40.
10. Alma 17:14.
11. Alma 17:25.
12. Ruth 1:16.
13. Lukas 10:35.
14. 1 Nephi 4:37.
15. Leer en Verbonden 2:2; zie ook Leer en Verbonden 27:9; 128:17; Geschiedenis van Joseph Smith 1:39.
16. John A. Widtsoe, 'The Worth of Souls', *Utah Genealogical and Historical Magazine*, oktober 1934, 189.
17. Russell M. Nelson, 'Hoop van Israël' (wereldwijde devotionaal voor jongeren, 3 juni 2018), HopeofIsrael. ChurchofJesusChrist.org, 8.
18. Mosiah 2:41.

REYNA I. ABURTO

Tweede raadgeefster in het algemeen ZHV-presidium

In voor- en tegenspoed, Heer, blijf bij mij.

Ik getuig dat de Heer 'in voor- en tegenspoed' bij ons blijft, dat onze 'benauwingen [kunnen] worden verzvolgen door de vreugde in Christus'.

Een van onze geliefde lofzangen eindigt met de smeekbede 'In voor- en tegenspoed, Heer, blijf bij mij'.¹ Ik zat eens in een vliegtuig dat een hevige storm naderde. Door het raam zag ik een dik wolkendek onder ons. De zonnestralen weerkaatsten op de wolken, waardoor ze oogverblindend schenen. Kort daarna daalde het vliegtuig door de dikke wolken heen. We waren plotseling in dichte duisternis gehuld, waardoor we het heldere licht van even tevoren niet meer konden zien.²

Wij kunnen ook worden omgeven door dikke wolken, die ervoor kunnen zorgen dat we Gods licht niet meer kunnen zien, en ons afvragen of het voor ons nog wel bestaat. Sommige van die wolken nemen de vorm aan van depressie, angst en andere vormen van psychische en emotionele problemen. Hierdoor kunnen we een vertekend beeld krijgen van onszelf, anderen en zelfs God. Dit komt voor bij vrouwen en mannen van alle leeftijden in alle uithoeken van de wereld.

En net zo schadelijk is de gevoellose wolk van scepticisme die over mensen kan komen die dergelijke

moelijkheden nog nooit hebben ondervonden. Net als alle andere delen van het lichaam zijn de hersenen gevoelig voor ziekte, beschadiging of een verkeerde samenstelling van chemische stoffen. Als ons verstand lijdt, is het gepast om de hulp van God in te roepen, van mensen in onze omgeving, en van hulpverleners in de medische en geestelijke gezondheidszorg.

'Ieder mens – man of vrouw – is geschapen naar het beeld van God. Ieder is een geliefde geestzoon of

-dochter van hemelse Ouders, en [ieder heeft] een goddelijke aard en bestemming.³ Net als onze hemelse Ouders en onze Heiland hebben we een stoffelijk lichaam⁴ en ervaren we emoties.⁵

Lieve zusters, het is normaal om af en toe verdrietig of bezorgd te zijn. Verdriet en angst zijn natuurlijke menselijke emoties.⁶ Maar als we voortdurend verdrietig zijn en als we door onze pijn de liefde van onze hemelse Vader en zijn Zoon en de invloed van de Heilige Geest niet meer kunnen voelen, lijden we misschien aan een depressie, angst of een andere psychische aandoening.

Mijn dochter schreef eens: 'Er was een periode [waarin] ik de hele tijd intens verdrietig was. Ik dacht altijd dat verdriet iets beschamends was, een teken van zwakheid. Dus hield ik mijn verdriet geheim. [...] Ik voelde me volkomen waardeloos.'⁷

Een vriendin zei het zo: 'Van jongs af aan worstelde ik voortdurend met gevoelens van hopeloosheid, duisternis, eenzaamheid en angst, en het gevoel dat ik kapot of beschadigd was. Ik deed er alles aan om mijn pijn te verbergen en altijd de indruk te wekken dat ik succesvol en sterk was.'⁸

Lieve vrienden, het kan ieder van ons overkomen – vooral als we onszelf vanuit ons geloof in het plan van geluk onnodige lasten opleggen door te denken dat we nu al volmaakt moeten zijn. Dergelijke gedachten kunnen overweldigend zijn. Volmaaktheid bereiken is een proces dat heel ons sterfelijk leven en daarna doorgaat – en alleen dankzij de genade van Jezus Christus.⁹

Als we daarentegen over onze emotionele problemen praten en toegeven dat we niet volmaakt zijn, kunnen anderen zich veilig genoeg voelen om ook over hun worsteling te vertellen. Samen ontdekken we dat er hoop is en dat we er niet alleen voor staan.¹⁰

Als discipelen van Jezus Christus hebben we een verbond met God gesloten dat we ‘gewillig [zijn] elkaars lasten te dragen’ en ‘te treuren met hen die treuren’.¹¹ Dat kan inhouden dat we ons informeren over psychische aandoeningen, hulpmiddelen zoeken om deze problemen aan te pakken, en uiteindelijk onszelf en anderen dichter tot Christus brengen, de Meester-geneesheer.¹² Zelfs als we ons niet kunnen voorstellen wat anderen meemaken, kunnen we hun pijn erkennen, en dat is een belangrijke stap op weg naar begrip en genezing.¹³

In sommige gevallen kan de oorzaak van een depressie of van angst worden opgespoord, terwijl ze in andere gevallen moeilijker te bepalen is.¹⁴ Onze hersenen kunnen lijden onder stress¹⁵ of oververmoeidheid,¹⁶ en dan kunnen aanpassingen in voeding, slaap en lichaamsbeweging soms verlichting brengen. In andere gevallen is therapie of medicatie onder begeleiding van een specialist nodig.

Onbehandelde psychische aandoeningen kunnen leiden tot sociaal isolement, misverstanden, stukgelopen relaties, zelfverminking en zelfs

zelfmoord. Dat weet ik maar al te goed, aangezien mijn vader zich jaren geleden het leven benam. Zijn dood was schokkend en hartverscheurend voor mijn familie en mij. Het heeft me jaren gekost om mijn verdriet te verwerken, en ik weet nu pas dat op een gepaste manier over zelfmoord praten mensen niet tot zelfmoord aanzet maar het juist voorkomt.¹⁷ Ik praat nu openlijk met mijn kinderen over de dood van mijn vader, en ik heb de genezing ervaren die de Heiland aan beide kanten van de sluier kan bieden.¹⁸

Helaas nemen veel mensen die gebukt gaan onder ernstige depressie afstand van hun medeheiligen omdat ze het gevoel hebben dat ze niet in een of ander denkbeeldig plaatje passen. We kunnen ze laten weten en voelen dat ze wel bij ons horen. Het is belangrijk om te beseffen dat depressie geen teken van zwakheid is, en ook meestal niet het gevolg van zonde is.¹⁹ Depressie ‘gedijt in afzondering, maar slinkt door medeleven’.²⁰ Samen kunnen we door de wolken van isolement en stigma breken, zodat de last van schaamte wordt weggenomen en het wonder van genezing kan plaatsvinden.

Tijdens zijn aardse bediening genas Jezus Christus de zieken en de lijdenden, maar allen moesten geloof in Hem oefenen en zelf iets doen om zijn genezing te ontvangen. Sommigen liepen lange afstanden, anderen staken hun hand uit om zijn kleeft aan te raken, en weer anderen moesten naar Hem toe worden gebracht om genezen te worden.²¹ Als het om genezing gaat, hebben we Hem dan niet allemaal hard nodig? ‘Zijn wij niet allen bedelaars?’²²

Laten we het pad van de Heiland volgen en ons mededogen vergroten, onze neiging om te oordelen verminderen, en ophouden de geestelijke houding van anderen te controleren. Liefdevol luisteren is een van de grootste geschenken

die we kunnen geven. We kunnen de dichte wolken die onze dierbaren en vrienden²³ verstikken, helpen dragen of wegnemen, zodat ze door onze liefde opnieuw de Heilige Geest kunnen voelen, en het licht kunnen zien dat Jezus Christus uitstraalt.

Als u voortdurend door een ‘mist van duisternis’²⁴ wordt omgeven, wend u dan tot uw hemelse Vader. Niets wat u hebt meegemaakt, kan de eeuwige waarheid veranderen dat u zijn kind bent en dat Hij u liefheeft.²⁵ Bedenk dat Christus uw Heiland en Verlosser is, en dat God uw Vader is. Zij begrijpen u. Beeld u in dat Ze vlakbij u zijn, naar u luisteren en u steunen.²⁶ Zij zullen ‘u in uw ellende vertroosten’.²⁷ Doe wat u kunt, en vertrouw op de verzoenende genade van de Heer.

Uw worstelingen zullen u nooit verkleinen, maar kunnen u wel *verfijnen*.²⁸ Door een ‘doorn in het vlees’²⁹ kunt u wellicht beter met anderen meeleven. Als de Heilige Geest u dat ingeeft, kunt u uw verhaal vertellen en zo ‘de zwakken te hulp [komen], de handen die slap neerhangen [verheffen] en de knikkende knieën [sterken]’.³⁰

Als we het momenteel moeilijk hebben of iemand steunen die het moeilijk heeft, laten we dan bereid zijn om Gods geboden te onderhouden, zodat we zijn Geest altijd bij ons mogen hebben.³¹ Laten we de ‘kleine en eenvoudige dingen’³² doen die ons geestelijke kracht geven. President Russell M. Nelson heeft gezegd: ‘Er is geen betere manier om de hemelen te openen dan door een combinatie van toenemende reinheid, exacte gehoorzaamheid, oprecht zoeken, ons dagelijks aan de woorden van Christus in het Boek van Mormon vergasten en regelmatig tijd aan tempelwerk en familiegeschiedenis besteden.’³³

Laten we allen gedenken dat onze Heiland, Jezus Christus, ‘[onze] zwakheden op Zich [heeft genomen], opdat zijn binnenste met barmhartigheid zal worden vervuld, naar het vlees, opdat Hij [...] zal weten hoe [ons] te hulp te komen naargelang [onze] zwakheden’.³⁴ Hij is gekomen ‘om te verbinden de gebrokenen van hart, [...] om alle treurende te troosten, [...]

dat hun gegeven zal worden sieraad in plaats van as, vreugdeolie in plaats van rouw, een lofgewaad in plaats van een benauwde geest’.³⁵

Ik getuig tot u dat de Heer ‘in voor- en tegenspoed’ bij ons blijft, dat onze ‘benauwingen [kunnen] worden verzwoegen door de vreugde in Christus’³⁶ en dat ‘wij, na alles wat wij kunnen doen, door de genade worden gered’.³⁷ Ik getuig dat Jezus Christus op aarde zal terugkeren ‘en onder zijn vleugels zal genezing zijn’.³⁸ Uiteindelijk zal Hij ‘alle tranen van [onze] ogen afwissen, en [...] geen [...] jammerklacht [...] zal er meer zijn’.³⁹ Voor allen die ‘tot Christus [komen] en word[en] vervolmaakt in Hem’⁴⁰ zal ‘de zon [...] niet meer ondergaan [...] want de Heere zal voor [ons] tot een eeuwig licht zijn en aan de dagen van [onze] rouw zal een einde komen’.⁴¹ In de naam van Jezus Christus. Amen. ■

NOTEN

1. ‘Blijf bij mij, Heer’, *Lofzangen*, nr. 112.
2. Toen we boven de wolken vlogen, zagen we niet welke duisternis er vlak onder ons lag, en toen we omringd waren door duisternis, konden we ons moeilijk voorstellen welk stralend zonlicht vlak boven ons scheen.
3. ‘Het gezin: een proclamatie aan de wereld’, *Liahona*, mei 2017, 145.
4. ‘De geest en het lichaam zijn de ziel van de mens’ (Leer en Verbonden 88:15). ‘Uw lichaam [is] de tempel van uw geest. En hoe u uw lichaam gebruikt, beïnvloedt uw geest.’ (Russell M. Nelson, ‘Beslissingen met eeuwige gevolgen’, *Liahona*, november 2013, 107.)
5. Zie bijvoorbeeld Jesaja 65:19; Lukas 7:13; 3 Nephi 17:6–7; Mozes 7:28. Als we onze emoties leren herkennen en waarderen, kunnen we ze aanwenden om meer op onze Heiland, Jezus Christus, te gaan lijken.
6. Zie ‘Sadness and Depression’, kidshealth.org/en/kids/depression.html.
7. Zendingsdagboek van zuster Elena Aburto hermanaelenaaburto.blogspot.com/2015/08. Ze schreef ook:
‘Die beproeving gaf mij de kans om mijn geloof in het heilsplan werkelijk te gebruiken. Want ik wist dat mijn hemelse Vader van mij hield, en dat Hij een plan voor

mij had, en dat Christus precies wist wat ik doormaakte.’

- ‘God vernedert je niet als je iets niet kunt. Hij wil je graag helpen om je te verbeteren en bekeren. Hij verwacht niet dat je alles meteen oplost. Je staat er niet alleen voor’ (iwillhealthee.blogspot.com/2018/09).
8. Privécorrespondentie. Ze schreef ook: ‘De genezende balsem van het zoenoffer van mijn Heiland is de betrouwbaarste bron van vrede en toevlucht op mijn pad. Als ik me eenzaam voel in mijn strijd, denk ik eraan dat Hij voor mij al precies heeft meegemaakt wat ik nu doormaak. [...] Het geeft mij zoveel hoop, te weten dat mijn volmaakt, opgestaan lichaam ooit bevrijd zal zijn van deze sterfelijke [kwelling].’
 9. Zie Russell M. Nelson, ‘Perfection Pending’, *Ensign*, november 1995, 86–88; Jeffrey R. Holland, ‘Weest u dan volmaakt – uiteindelijk’, *Liahona*, november 2017, 40–42; J. Devn Cornish, ‘Ben ik goed genoeg? Ga ik het halen?’, *Liahona*, november 2016, 32–34; Cecil O. Samuelson, ‘What Does It Mean to Be Perfect?’, *New Era*, januari 2006, 10–13.
 10. Het is belangrijk om hierover te praten met onze kinderen, familieleden en vrienden, thuis, in onze wijk en omgeving.
 11. Mosiah 18:8–9.
 12. Zie Russell M. Nelson, ‘Jezus Christus, de grote Geneesheer’, *Liahona*, november 2005, 85–88; Carole Stephens, ‘De Meestergeneesheer’, *Liahona*, november 2016, 9–12.
 13. Het kan nuttig zijn om te weten hoe we tekenen en symptomen in onszelf en anderen kunnen herkennen. We kunnen ook leren om verkeerde of ongezonde denkpatronen te herkennen en ze te vervangen door betere, gezondere denkwijzen.
 14. Een depressie kan ook voortkomen uit positieve veranderingen in het leven – zoals de geboorte van een kind of een nieuwe baan – en kan toeslaan als alles goed gaat.
 15. Zie ‘Stress begrijpen’, *Wanneer aan het zendingsleven* (2013), 5–10.
 16. Zie Jeffrey R. Holland, ‘Als een gebroken kruik’, *Liahona*, november 2013, 40.
 17. Zie Dale G. Renlund, ‘Understanding Suicide’ (video), ChurchofJesusChrist.org; ‘Talking about Suicide’ (video), ChurchofJesusChrist.org; Kenishi Shimokawa, ‘Zelfmoord begrijpen: alarmsignalen en preventie’, *Liahona*, oktober 2016, 19–23.
 18. ‘Het genezingsproces begint als u het geloof als van een kind hebt in het onveranderlijke feit dat uw Vader in de hemel u liefheeft en een weg voor herstel heeft bereid. Zijn geliefde Zoon, Jezus Christus, heeft zijn

LISA L. HARKNESS
Eerste raadgeefster in het algemeen jeugdwerkpresidium

leven gegeven om die genezing mogelijk te maken. Maar er is geen magische oplossing of eenvoudig medicijn waardoor genezing komt. Ook is er geen gemakkelijke weg naar volledig herstel. Voor de behandeling is een diepgeworteld geloof nodig in Jezus Christus en in zijn oneindige macht om te genezen. (Richard G. Scott, 'De verwoestende gevolgen van mishandeling genezen', *Liahona*, mei 2008, 42.) We hebben de neiging om problemen op te lossen. Maar we hoeven onze problemen of die van anderen niet in ons eentje op te lossen. We hoeven niet alles zelf te doen. Meer dan eens heb ik de hulp van een therapeut ingeroepen om met moeilijke tijden om te gaan.

19. Johannes 9:1–7.
20. Jane Clayson Johnson, *Silent Souls Weeping* (2018), 197.
21. Zie Mattheüs 9:2–7, 20–22; 14:35–36; Markus 1:40–42; 2:3–5; 3 Nephi 17:6–7.
22. Mosiah 4:19; zie ook Jeffrey R. Holland, 'Zijn wij niet allen bedelaars?' *Liahona*, november 2014, 40–42.
23. Zie Romeinen 2:19; 13:12; zie ook Jeffrey R. Holland, 'Come unto Me' (devotional aan de Brigham Young University, 2 maart 1997), speeches.byu.edu.
24. 1 Nephi 8:23; zie ook 1 Nephi 12:4, 17; 3 Nephi 8:22.
25. Zie Psalmen 82:6; Romeinen 8:16–18; Leer en Verbonden 24:1; 76:24; Mozes 1:1–39.
26. Zie *Wennen aan het zendingsleven*, 20; zie ook Micha 7:8; Mattheüs 4:16; Lukas 1:78–79; Johannes 8:12.
27. Jakob 3:1; zie ook Efeze 5:8; Kolossenzen 1:10–14; Mosiah 24:13–14; Alma 38:5. Lees uw patriarchale zegen of vraag om een priesterschapszegen zodat u kunt horen en bedenken hoeveel uw hemelse Vader van u houdt en u wil zegenen.
28. Zie 2 Korinthe 4:16–18; Leer en Verbonden 121:7–8, 33; 122:5–9.
29. 2 Korinthe 12:7.
30. Leer en Verbonden 81:5; zie ook Jesaja 35:3.
31. Zie Moroni 4:3; Leer en Verbonden 20:77.
32. Alma 37:6.
33. Russell M. Nelson, 'Openbaring voor de kerk, openbaring voor onszelf', *Liahona*, mei 2018, 95.
34. Alma 7:12; zie ook Jesaja 53:4; 2 Nephi 9:21; Mosiah 14:4.
35. Jesaja 61:1–3; zie ook Lukas 4:18.
36. Alma 31:38; zie ook Alma 32:43; 33:23.
37. 2 Nephi 25:23.
38. Maleachi 4:2, 3 Nephi 25:2.
39. Openbaring 21:4.
40. Moroni 10:32.
41. Jesaja 60:20.

Zijn naam eren

We dragen de naam van Jezus Christus omdat we wegens ons verbond van Hem zijn en bij Hem horen.

Ouders die zich vol verwachting op de komst van een baby voorbereiden, hebben de taak een naam te kiezen. Misschien kreeg u bij uw geboorte een naam die al generaties in uw familie voorkomt. Of misschien was uw naam populair in het jaar of de streek waarin u bent geboren.

De profeet Helaman en zijn vrouw gaven hun zonen Nephi en Lehi betekenisvolle namen van voorouders. Later vertelde Helaman zijn zonen:

'Ik heb jullie de namen gegeven van onze eerste ouders [...], opdat jullie,

wanneer jullie aan jullie naam denken, jullie aan hen zullen denken; en wanneer jullie aan hen denken, jullie aan hun werken zullen denken; [...] door hetgeen er is gezegd, en ook geschreven, dat zij goed waren.'

'Welnu, mijn zonen, ik wil dat jullie datgene doen wat goed is.'¹

De namen Nephi en Lehi waren een herinnering aan het goede dat hun voorouders hadden gedaan, en een aanmoediging om ook goed te doen.

Zusters, waar we ook wonen, welke taal we ook spreken, of we nu 8 jaar of 108 zijn, we dragen allemaal met hetzelfde doel een bijzondere naam.

'Want [wij] allen die in Christus gedoopt [zijn, hebben ons] met Christus bekleed [...] want allen [zijn wij] één in Christus Jezus.'²

Als leden van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen hebben 'wij voor het eerst onze bereidheid [betuigd] om de naam van Christus op ons te nemen [...] met de verordening van de doop'.³ Met dat verbond hebben we beloofd Hem altijd indachtig te zijn, zijn geboden te onderhouden, en anderen te dienen. Elke zondag hernieuwen we onze bereidheid om dit verbond na te leven, als we aan het avondmaal deelnemen en

ons opnieuw verheugen in *de zegening* dat wij ‘in een nieuw leven [kunnen] wandelen’.⁴

De naam die we bij onze geboorte kregen, weerspiegelt onze persoonlijke identiteit en geeft weer dat we bij ons aardse gezin horen. Maar toen we bij onze doop werden ‘wedergeboren’, kregen we meer begrip van wie we zijn. ‘Wegens het verbond dat u hebt gesloten, zult u de kinderen van Christus worden genoemd [...]; want zie, Hij [heeft] u geestelijk verwekt; want u zegt dat uw hart door geloof in zijn naam is veranderd; daarom bent u uit Hem geboren.’⁵

We dragen dus de naam van Jezus Christus omdat we wegens ons verbond van Hem zijn en bij Hem horen. En ‘er [zal] geen andere naam, noch enige andere weg of middel, worden gegeven waardoor redding tot de mensenkinderen kan komen, dan alleen in en door de naam van Christus, de almachtige Heer’.⁶

De naam van Jezus was lang vóór zijn geboorte bekend. Een engel profeteerde aan koning Benjamin: ‘En Hij zal Jezus Christus heten, de Zoon van God [...]; en zijn moeder zal Maria heten.’⁷ Zijn werk van ‘verlossende liefde’⁸ werd ook aan Gods kinderen bekendgemaakt telkens als het evangelie op aarde was, vanaf de tijd van Adam en Eva tot nu, zodat ze zouden weten ‘op welke Bron zij mogen vertrouwen voor vergeving van hun zonden’.⁹

Vorig jaar deed president Russell M. Nelson een profetische oproep aan de zusters, om ‘de toekomst vorm te geven door het verstrooide Israël te helpen vergaderen’. Hij moedigde ons aan om het Boek van Mormon te lezen en ‘elk vers dat over de Heiland gaat of naar Hem verwijst te markeren’. Hij vroeg ons om ‘bewust over Christus [te]

spreken, [ons] in Christus [te] verheugen en Christus [te] prediken in [onze] familie- en vriendenkring’. Misschien ziet u al de vruchten van zijn belofte: ‘U en zij zullen daardoor dichter tot de Heiland komen. [...] Er zullen ook veranderingen, wonderen zelfs, plaatsvinden.’¹⁰

Onze belofte om de Heiland altijd indachtig te zijn, geeft ons de kracht om voor waarheid en deugd te staan – of we nu in een massa of op eenzame plaatsen zijn, waar niemand behalve God onze daden kent. Als we Hem en zijn naam indachtig zijn, hebben we geen plaats voor zelfvernederende vergelijkingen of arrogante oordelen. Met onze ogen op de Heiland gericht, zien we wie we werkelijk zijn – een gekoesterd kind van God.

Doordat we ons verbond indachtig zijn, verstommen wereldse zorgen, maakt onzekerheid plaats voor moed, en vinden we hoop in tijden van beproeving.

En als we op ons verbondspad struikelen en vallen, hoeven we alleen maar aan zijn naam en zijn barmhartigheid jegens ons te denken. ‘Want Hij bezit alle macht, alle wijsheid, en alle verstand; Hij doorgrondt alle dingen en Hij is een barmhartig Wezen [...] tot heil van hen die zich bekeren en in zijn naam geloven.’¹¹ Er is toch zeker geen zoeter geluid dan de naam van Jezus, voor allen met een gebroken hart en een verslagen geest die ‘meer [willen] doen om een beter mens te worden’.¹²

President Nelson heeft gezegd: ‘De tijd dat u een stille christen kon zijn zonder uit uw comfortzone te komen, is voorbij. Uw godsdienst is niet beperkt tot alleen ‘s zondags naar de kerk gaan. Het houdt in dat u van maandagochtend tot zondagavond een ware discipel bent. [...] Deeltijddiscipelen van de Heer Jezus Christus bestaan niet.’¹³

Onze bereidheid om de naam van Christus op ons te nemen, moet meer dan ijdele woorden zijn. Het is geen

loze belofte of een cultureel verzin-
sel. Het is geen overgangsrite of een
naamplaatje dat we dragen. Het is geen
spreuk die we op een plank zetten of
aan de muur hangen. Zijn naam heeft
ons ‘bekleed’,¹⁴ is in ons hart geschre-
ven en ‘in ons gelaat [gegrift]’.¹⁵

We moeten het zoenoffer van
de Heiland altijd indachtig zijn, in
onze gedachten, onze daden en onze
omgang met anderen. Niet alleen
is Hij *onze naam* indachtig, Hij is
ons altijd indachtig. De Heer heeft
verklaard:

‘Want kan ook een vrouw haar
zuigeling vergeten, dat zij zich niet
ontfermt over de zoon van haar schoot?
Ja, al zouden zij vergeten, toch vergeet
Ik u niet, o huis van Israël.’

‘Zie, Ik heb u in mijn handpalmen
gegraveerd.’¹⁶

President George Albert Smith
heeft gezegd: ‘Eer de namen die u
draagt, want de dag komt dat u het
voorrecht en de plicht hebt om verslag
uit te brengen aan [...] uw hemelse
Vader [...] over wat u met [die] namen
hebt gedaan.’¹⁷

Zijn wij net zoals Nephi en Lehi
met hun zorgvuldig gekozen namen
ware discipelen van de Heer Jezus
Christus? Eren wij de naam van Jezus

Christus die we vrijwillig op ons heb-
ben genomen? Zijn wij zowel ‘dienaar’
als ‘getuige’¹⁸ van zijn barmhartigheid
en zijn verlossende macht?

Een tijdje geleden luisterde ik
naar een audioboek van het Boek van
Mormon. In het laatste hoofdstuk van 2
Nephi *hoorde* ik Nephi iets zeggen wat ik
nog nooit zo had *gelezen*. In zijn kroniek
spreekt en getuigt hij voortdurend van
de ‘Verlosser’, de ‘Heilige van Israël’, het
‘Lam van God’, en de ‘Messias’. Maar
aan het einde van zijn verslag hoorde
ik deze woorden: ‘Ik roem in duide-
lijkheid; ik roem in waarheid; ik roem
in *mijn Jezus*, want Hij heeft mijn ziel
verlost.’¹⁹ Toen ik die woorden hoorde,
werd mijn hart verblijd, en ik wilde
er steeds opnieuw naar luisteren. Ik
herkende dat vers en reageerde erop,
zoals ik mijn eigen naam herken en
erop reageer.

De Heer heeft gezegd: ‘Ja, gezegend
is dit volk dat gewillig is mijn naam
te dragen; want in mijn naam zullen
zij worden geroepen; en zij zijn de
mijnen.’²⁰

Mogen wij als leden van De Kerk
van Jezus Christus van de Heiligen der
Laatste Dagen ‘de naam van Christus
met blijdschap op [ons nemen]’²¹ door
zijn naam met liefde, toewijding en

goede werken te eren. Ik getuig dat Hij
‘het Lam Gods, ja, namelijk de Zoon
van de eeuwige Vader’ is.²² In de naam
van zijn heilig Kind, Jezus Christus.
Amen. ■

NOTEN

1. Helaman 5:6–7.
2. Galaten 3:27–28.
3. D. Todd Christofferson, ‘De kracht van
verbonden’, *Liahona*, mei 2009, 20.
4. Romeinen 6:4.
5. Mosiah 5:7.
6. Mosiah 3:17.
7. Mosiah 3:8.
8. Alma 26:13.
9. 2 Nephi 25:26.
10. Russell M. Nelson, ‘Deelname van de zusters
aan de vergadering van Israël’, *Liahona*,
november 2018, 69–70.
11. Alma 26:35.
12. Russell M. Nelson, ‘We kunnen meer doen
om een beter mens te worden’, *Liahona*,
mei 2019, 68.
13. Russell M. Nelson, ‘Disciples of Jesus
Christ – Defenders of Marriage’ (toespraak
tot afstuderenden aan de Brigham Young
University, 14 augustus 2014), 3, speeches.
byu.edu.
14. Galaten 3:27.
15. Alma 5:19.
16. 1 Nephi 21:15–16.
17. George Albert Smith, ‘Your Good Name’,
Improvement Era, maart 1947, 139.
18. Handelingen 26:16.
19. 2 Nephi 33:6; cursivering toegevoegd.
20. Mosiah 26:18.
21. Alma 46:15.
22. 1 Nephi 11:21.

HET EERSTE PRESIDIUM

Dallin H. Oaks
Eerste raadgever

Russell M. Nelson
President

Henry B. Eyring
Tweede raadgever

HET QUORUM DER TWAALF APOSTELEN

M. Russell Ballard

Jeffrey R. Holland

Dieter F. Uchtdorf

David A. Bednar

Quentin L. Cook

D. Todd Christofferson

Neil L. Andersen

Ronald A. Rasband

Gary E. Stevenson

Dale G. Renlund

Gerrit W. Gong

Ulisses Soares

HET PRESIDIUM DER ZEVENTIG

L. Whitney Clayton

Patrick Kearon

Carl B. Cook

Robert C. Gay

Terence M. Vinson

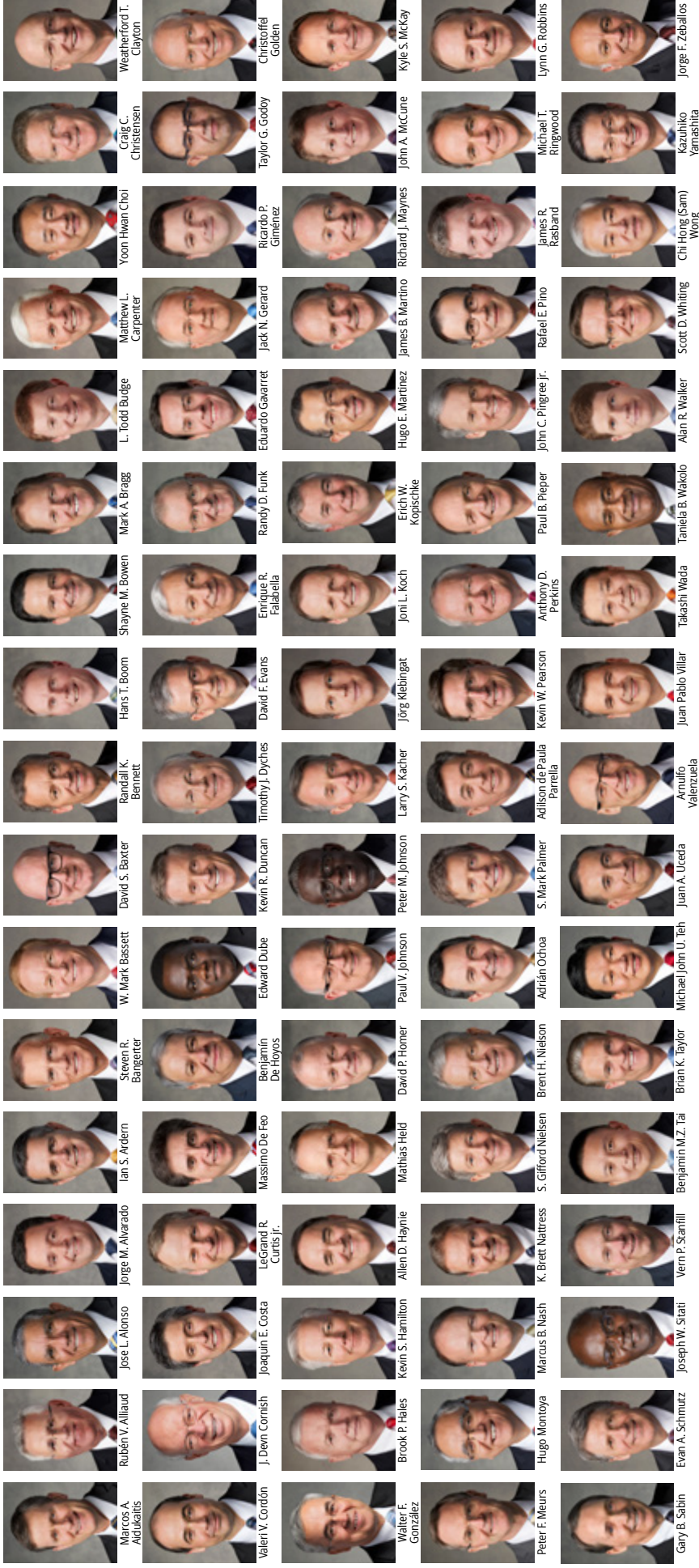

José A. Teixeira

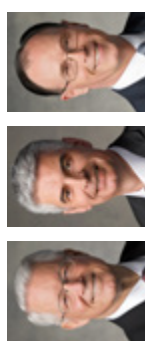

Carlos A. Gaddy

ALGEMENE ZEVENTIGERS (namen in alfabetische volgorde)

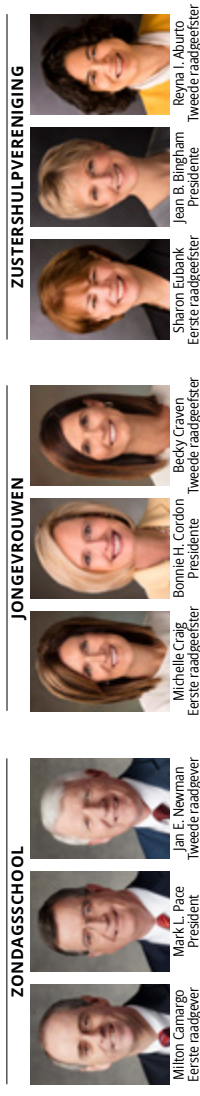

DE PRESIDERENDE BISSCHAP

Dean M. Davies
Eerste Raadgever
Gerald Gausse
Presiderende bisschop
W. Christopher Waaddell
Tweede Raadgever

ALGEMENE FUNCTIONARISSEN

ZONDAGSSCHOOL

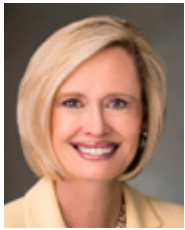
JONGEVROUWEN

ZUSTERSHULPVERENIGING

JEUGDWERK

JONGEMANNEN

BONNIE H. CORDON
Algemeen jongevrouwenpresidentie

Geliefde dochters

Alles wat we bij de jongevrouwen doen, komt voort uit ons verlangen om jullie te helpen een onwrikbaar geloof in de Heer Jezus Christus te krijgen.

Lieve zusters, ik ben blij dat ik hier bij jullie ben! Wij zijn getuige van een fantastische uitstorting van openbaring die onze ziel verruimt.

Ik wil jullie om te beginnen aan enkele vriendinnen voorstellen. Deze jongevrouwen hebben unieke talenten, gewoonten, en persoonlijke en gezinssituaties. Net als jullie nemen ze een bijzondere plaats in mijn hart in.

Dit is Bella. Zij staat sterk als de enige jongevrouw in haar gemeente in IJsland.

Dit is Josephine uit Afrika. Ze doet haar best om elke dag in het Boek van Mormon te studeren. Ze merkt dat deze eenvoudige daad van geloof haar kracht en zegeningen geeft.

En dit is mijn dierbare vriendin Ashtyn, een bijzondere jongevrouw die overleed nadat ze zes jaar lang tegen kanker had gevochten. Haar sterke getuigenis van de verzoening van Jezus Christus staat in mijn hart gegrift.

Jullie zijn *allemaal* geweldige jongevrouwen. Jullie zijn uniek, met jullie eigen gaven en ervaringen, maar jullie hebben ook belangrijke, eeuwige eigenschappen gemeen.

Jullie zijn letterlijk de geestdochters van hemelse Ouders, en niets kan jullie

scheiden van hun liefde en de liefde van jullie Heiland.¹ Door dichtert tot Hem te komen, zelfs al neem je piepkleine stapjes, zul je de blijvende vrede ervaren die zich in jouw ziel als een trouwe discipel van onze Heiland, Jezus Christus, nestelt.

President Russell M. Nelson, onze geliefde profeet, heeft mij gevraagd om enkele geïnspireerde wijzigingen toe te lichten waardoor jullie beter je 'heilige persoonlijke potentieel [kunnen] ontwikkelen'² en een inspirerend voorbeeld zijn. Ik zal het vandaag over vier aanpassingen hebben.

Jongevrouwenthema

Ten eerste komt alles wat we bij de jongevrouwen doen voort uit ons verlangen om jullie te helpen een

onwrikbaar geloof in de Heer Jezus Christus en een diep besef van je goddelijke identiteit als dochter van God te krijgen.³

Ik wil jullie vandaag laten weten dat het jongevrouwenthema wordt aangepast. Ik bid dat jullie zullen voelen hoe de Heilige Geest van de waarheid van deze nieuwe bewoording getuigt:

Ik ben een geliefde dochter van hemelse Ouders,⁴ met een goddelijke aard en een eeuwige bestemming.⁵

Als discipel van Jezus Christus⁶ streef ik ernaar om zoals Hij te worden.⁷ Ik streef naar persoonlijke openbaring en handel ernaar,⁸ en ik dien anderen in zijn heilige naam.⁹

Ik zal te allen tijde en in alle dingen en op alle plaatsen als getuige van God staan.¹⁰

In mijn streven om voor verhoging in aanmerking te komen,¹¹ koester ik de gave van bekering¹² en probeer ik elke dag vooruit te gaan.¹³ Met geloof¹⁴ zal ik mijn gezin versterken,¹⁵ heilige verbonden sluiten en nakomen,¹⁶ en de verordeningen¹⁷ en zegeningen van de heilige tempel ontvangen.¹⁸

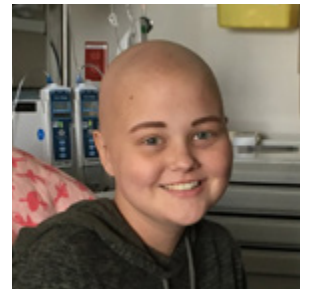
Hebben jullie de verschuiving van 'wij' naar 'ik' gehoord? Deze waarheden zijn op ieder van jullie van toepassing. Jij *bent* een geliefde dochter van hemelse Ouders. Jij *bent* een discipel die een verbond met onze Heiland, Jezus Christus, heeft gesloten. Ik nodig jullie

Bella uit IJsland

Josephine uit Afrika

Ashtyn in haar strijd tegen kanker

om je heen. Wees de bron van liefde en aandacht die je van anderen hoopt te krijgen. Blijf met een gebed in je hart aandacht voor anderen hebben en het goede doen. Als je dat doet, zul je goedheid ondervinden. Je zult betere gevoelens voor anderen hebben en hun goedheid zien.

Namen van de jongevrouwenklassen

Ten derde zullen alle klassen voortaan worden aangeduid met de algemene term 'jongevrouwen'.²⁰ De termen bijenkorfmeisje, rozenmeisje en lauwermeisje worden niet meer gebruikt.

Klaspresidiums versterken

Ten slotte wil ik het belang van klaspresidiums benadrukken. Ongeacht hoe de jongevrouwenklassen worden georganiseerd, *moet elke klas een klaspresidium hebben!*²¹ In Gods plan worden jongevrouwen geroepen om leiding te geven.

Klaspresidiums krijgen een grotere rol en beter gedefinieerde taken. Een van hun belangrijkste verantwoordelijkheden is het heilswerk, vooral met betrekking tot bediening, zendingswerk, heractivering, en tempelwerk en familiegeschiedenis.²² Zo vergaderen we Israël – een heerlijk werk voor alle jongevrouwen, die deel uitmaken van het jeugdbataljon van de Heer.²³

Jullie weten dat de Heer op alle niveaus van de kerk presidiums roept om zijn kerk te leiden. Jongevrouwen, in een klaspresidium zitten is misschien de eerste keer dat je de kans krijgt om volgens dit geïnspireerde patroon leiding te geven. Volwassen

Chloë

uit om deze woorden te bestuderen en overdenken. Ik weet dat jullie er daardoor een getuigenis van zullen krijgen. Als jullie deze waarheden begrijpen, zullen jullie beter met problemen om kunnen gaan. Als je weet wie je bent en wat je bestemming is, kun je je wil beter op die van de Heiland afstemmen.

Je zult vrede en leiding ontvangen als je Jezus Christus volgt.

Jongevrouwenklassen

De tweede wijziging heeft te maken met de jongevrouwenklassen. Ouderling Neal A. Maxwell heeft gezegd: 'Mensen hebben vaak een enorme behoefte aan een veilig toevluchtsoord als beschutting tegen de stormen van het leven.'¹⁹ Onze klassen moeten een toevluchtsoord in de storm zijn, een veilige plek waar iedereen zich geliefd en thuis voelt. Om de eenheid te vergroten, vriendschapsbanden te versterken, en ervoor te zorgen dat de jongevrouwen zich meer thuis voelen, gaan we de klasstructuur veranderen.

De jongevrouwen zijn al meer dan honderd jaar in drie klassen opgesplitst. Wij nodigen jongevrouwenleidsters en bisschoppen uit om vanaf nu te bidden over de behoeften van alle jongevrouwen, en ze in te delen op een manier die voor de wijk geschikt is. Ik geef enkele voorbeelden.

- Als er maar weinig jongevrouwen zijn, kan er één jongevrouwenklas zijn waar iedereen samen les krijgt.
- Misschien hebt u veel 12-jarige jongevrouwen en een kleine groep jongevrouwen die ouder zijn. Dan kunt u ervoor kiezen om een klas 12-jarigen en een klas 13- tot 18-jarigen te vormen.
- In een grote wijk met zestig jongevrouwen kunnen er zes klassen zijn, een voor elke leeftijdsgroep.

Hoe de klassen ook worden samengesteld, jullie zijn als jongevrouwen cruciaal in het tot stand brengen van eenheid. Wees een licht voor de mensen

leiders, maak er een prioriteit van om klaspresidium te roepen, en geef dan samen met hen leiding. Begeleid ze en geef ze goede raad, zodat ze het leren.²⁴ Of leden van een klaspresidium nu weinig of veel ervaring hebben, bouw verder op wat ze al kunnen en help ze de vaardigheden en het zelfvertrouwen te ontwikkelen die goede leiders nodig hebben. Sta ze bij, maar neem het niet van ze over. De Geest zal u leiden zodat u hen kunt leiden.

Ik wil aan de hand van een verhaal illustreren hoe belangrijk de begeleidende taak van ouders en leiders is. Chloë werd als klaspresidente geroepen. Haar wijze priesterschapsleider moedigde haar aan om de Heer te vragen wie ze voor haar presidium kon aanbevelen. Chloë bad en ontving al gauw inspiratie voor haar raadgeefsters. Maar toen ze bleef nadenken en bidden over een secretaresse, verraste de Heilige Geest haar door haar steeds aan een bepaalde jongevrouw te laten denken – iemand die zelden naar de kerk of activiteiten kwam.

Chloë twijfelde aan de ingeving. Ze praatte er met haar moeder over, en die zei dat we soms openbaring krijgen doordat bepaalde gedachten steeds terugkomen. Met hernieuwd zelfvertrouwen stelde Chloë deze jongevrouw voor. De bisschop gaf de jongevrouw de roeping, en ze aanvaardde die. Na haar aanstelling zei deze lieve secretaresse: ‘Weet je, ik heb me nooit ergens thuis gevoeld, ik was nergens nodig. Ik hoorde er niet bij. Maar dankzij deze roeping voel ik dat mijn hemelse Vader een bestemming en een plek voor mij heeft.’ Na de bijeenkomst keek Chloë naar haar moeder en zei met tranen in haar ogen: ‘Openbaring bestaat echt! Openbaring werkt echt!’

Klaspresidiums, God heeft jullie geroepen en jullie de leiding over een

aantal van zijn dochters toevertrouwd. ‘De Heer kent jullie. [...] Hij heeft jullie uitgekozen.’²⁵ Jullie zijn aangesteld door iemand die het priesterschapsgezag bezit. Dat betekent dat jullie bij het vervullen van jullie roeping priesterschapsgezag uitoefenen. Jullie hebben een belangrijke taak te vervullen. Sta open voor de ingevingen van de Heilige Geest en handel ernaar. Als je dat doet, kun je vol vertrouwen dienen, want je dient niet alleen!

Klaspresidentes, we hebben jullie wijsheid, stem en energie nodig in de nieuwe jongerenwijkraad die ouderling Quentin L. Cook vandaag heeft aangekondigd. Jullie zijn onmisbaar in het vervullen van de behoeften van jullie broeders en zusters.²⁶

Deze wijzigingen in klasorganisatie en leiderschap gaan in zodra jullie wijk of gemeente er klaar voor is, maar uiterlijk op 1 januari 2020.

Lieve zusters, ik getuig dat de aanpassingen waarover ik vandaag heb gesproken, geïnspireerde instructies van de Heer zijn. Laten we bij het toevoegen van deze aanpassingen nooit ons doel uit het oog verliezen, namelijk een vaster voornemen om Jezus Christus te

volgen en anderen tot Hem te brengen. Ik getuig dat dit zijn kerk is. Ik ben zo dankbaar dat Hij ons een belangrijke rol in zijn heilig werk toekent.

Ik bid dat dezelfde Geest die tot deze aanpassingen heeft geleid, ook jullie mag leiden terwijl jullie op het verbondspad voorwaarts streven. Dat getuig ik in de naam van Jezus Christus. Amen. ■

NOTEN

1. Zie Romeinen 8:35–39.
2. Russell M. Nelson, ‘Getuigen, Aäronische-priesterschapsquorums en jongevrouwenklassen’, *Liahona*, november 2019, 39.
3. Zie Spreuken 3:5–7; Jakob 7:5.
4. Zie Romeinen 8:16–17; Leer en Verbonden 76:24; ‘Het gezin: een proclamatie aan de wereld’, *Liahona*, mei 2017, 145.
5. Zie 2 Petrus 1:3–4; Alma 37:44; Leer en Verbonden 78:18; ‘Het gezin: een proclamatie aan de wereld’.
6. Zie Johannes 13:14–15, 35.
7. Zie Mattheüs 22:37–39; 25:40; 3 Nephi 12:48.
8. Zie Johannes 16:13; 3 Nephi 14:7–8; Moroni 7:13; 10:5; Leer en Verbonden 8:2; 9:8; 11:13.
9. Zie Mattheüs 20:26–28; 22:37–39; 25:34–40; 3 Nephi 26:19.
10. Zie Jesaja 43:10; Mosiah 18:9; Leer en Verbonden 14:8.
11. Zie Romeinen 8:17; 2 Nephi 9:18; 31:20; Leer en Verbonden 84:38; 132:49; Mozes 1:39.
12. Zie Helaman 12:23; Moroni 10:33; Leer en Verbonden 58:42.
13. Zie Alma 34:33; Leer en Verbonden 82:18.
14. Zie Hebrëeën 11; 2 Nephi 31:19–20; Alma 32:21.

PRESIDENT HENRY B. EYRING
Tweede raadgever in het Eerste Presidium

15. Zie Jozua 24:15; Leer en Verbonden 109:8; 132:19.
16. Zie Exodus 19:5; 1 Nephi 14:14; 2 Nephi 11:5; Leer en Verbonden 54:6; 66:2; 90:24.
17. Zie Mosiah 13:30; Alma 30:3; Leer en Verbonden 84:20–22; Geloofsartikelen 1:3.
18. Zie Psalmen 24:3; Jesaja 2:3; Ezechiël 37:26.
19. Neal A. Maxwell, *All These Things Shall Give Thee Experience* (1979), 55.
20. Alle klassen worden voortaan aangeduid met de algemene term ‘jongevrouwen’. Vermeld de leeftijd om naar een bepaalde klas te verwijzen. Bijvoorbeeld ‘Jongevrouwen, 12–14 jaar’; ‘Jongevrouwen, 15–18 jaar’. (Zie *Handboek 2: de kerk besturen*, 10.1.5, ChurchofJesusChrist.org.)
21. Voor elke jongevrouwenklas moet een klaspresidium worden geroepen. Als dat mogelijk is, moet een voltallig presidium worden geroepen, met een presidente, twee raadgeefsters en een secretaresse. Als dat niet kan, mag een gedeeltelijk presidium worden geroepen (zie *Handboek 2*, 10.3.5).
22. Zie *Handboek 2*, 10.3.5.
23. Zie Russell M. Nelson, ‘Hoop van Israël’ (wereldwijde devotional voor jongeren, 3 juni 2018), HopeofIsrael.ChurchofJesusChrist.org.
24. Aanvullende instructies voor volwassen jongevrouwenleidsters staan in *Handboek 2*, hoofdstuk 10.
25. Henry B. Eyring, ‘In uw roeping groeien’, *Liahona*, november 2002, 76.
26. Als er maar één klas en één klaspresidium is, kunnen alle leden van het klaspresidium samen met de presidenten van de Aäronische-priesterschapsquorums deel uitmaken van de jongerenwijkstraad, zodat er evenveel jongevrouwen als jongemannen zijn (zie *Handboek 2*, 18.2.9).

Verbondsvrouwen die met God samenwerken

Grootse en goede dochters van God hebben er altijd naar gestreefd om een verbondsvrouw te worden die met God samenwerkt door te verzorgen, leiden en dienen.

Ik ben dankbaar dat ik u, Gods verbondsdochters, mag toespreken. Vanavond wil ik u bemoedigen in het grote werk waartoe u bent geroepen. Ieder van u is door de Heer Jezus Christus geroepen.

Die roeping begon toen u op aarde werd geboren, op een plek en tijd die gekozen zijn door een God die u volledig kent en u, zijn dochter, liefheeft. In de geestenwereld kende en onderwees Hij u. Hij heeft u op een plaats laten komen waar u, in tegenstelling tot vele

anderen, de kans zou krijgen om u te laten dopen. In de doopvont hebt u een gemachtigde dienstknecht van Jezus Christus deze woorden horen uitspreken: ‘Door Jezus Christus gemachtigd doop ik u in de naam van de Vader, en van de Zoon, en van de Heilige Geest. Amen.’¹

Toen u uit het water kwam, had u een roeping aanvaard om te dienen. Als kersverse verbondsdochter van God deed u een belofte, en ontving u een taak in De Kerk van Jezus Christus van

de Heiligen der Laatste Dagen, waarvan u als lid werd bevestigd. U sloot een verbond met God om de naam van Jezus Christus op u te nemen, zijn geboden te onderhouden en Hem te dienen.

De Heer roept ieder die dit verbond sluit om te dienen op een manier die perfect bij hem of haar past. Maar de verbondsdochters en -zonen van God hebben één belangrijke en vreugdevolle roeping gemeen, namelijk anderen voor Hem dienen.

President Russell M. Nelson heeft u een geweldige beschrijving gegeven van uw roeping tot het werk van de Heer. Hij beschreef uw roeping als volgt: ‘De Heer heeft gezegd: “Dit is mijn werk en mijn heerlijkheid: de onsterfelijkheid en het eeuwige leven van de mens tot stand te brengen” (Mozes 1:39). Dus zijn toegewijde dochter-discipel mag met recht zeggen: “Mijn werk en mijn heerlijkheid is mijn dierbaren te helpen om dat hemelse doel te bereiken.”

‘Iemand anders helpen om zijn celestiale potentieel te bereiken, maakt deel uit van de goddelijke zending van de vrouw. Als moeder, leerkracht of koesterende heilige geeft zij levende klei de vorm van haar hoop. Het is haar goddelijke zending om er in samenwerking met God toe bij te dragen dat geesten leven en zielen worden verheven. Dat is het doel van haar schepping. Het is verheffend, opbouwend en verhogend.²²

U weet niet wanneer u als moeder, leidster of dienende zuster geroepen wordt, of hoelang die roeping zal duren. De Heer laat ons uit liefde niet de tijd, duur of volgorde van onze taken kiezen. Toch weten we dankzij de Schriften en de hedendaagse profeten dat iedere dochter van God al die taken ooit zal krijgen, in dit leven of in het hiernamaals. En stuk voor stuk

bereiden ze u voor op het eeuwige leven in een liefdevol gezin – ‘de grootste van alle gaven van God’.³

U doet er goed aan om u met dat doel voor ogen nu al goed voor te bereiden. Gelukkig vereisen al die taken voor een groot deel dezelfde voorbereiding.

Laten we beginnen met de taak om anderen als zuster te dienen. Of u nu een 10-jarige dochter bent in een gezin waar de vader is gestorven, of een ZHV-presidente bij wie onlangs brand in de omgeving was, of dat u in een ziekenhuis van een operatie herstelt – u hebt de kans om uw roeping als dienende dochter van de Heer te vervullen.

Dat lijken misschien erg verschillende opdrachten om te dienen. Toch vereisen ze allemaal als voorbereiding een krachtig, liefdevol hart, een onwankelbaar vertrouwen dat de Heer geen geboden geeft zonder een weg te bereiden, en een verlangen om in zijn naam heen te gaan en te doen.⁴

Omdat ze voorbereid is, slaat de 10-jarige dochter haar armen om haar moeder heen, die nu weduwe is, en bidt om te weten hoe ze haar familie kan helpen. En dat blijft ze doen.

De ZHV-presidente had zich vóór de onverwachte brand in haar omgeving op haar bediening voorbereid. Ze had de mensen leren kennen en liefhebben.

Haar geloof in Jezus Christus was in de loop der jaren gegroeid doordat haar gebeden om hulp van de Heer in kleine taken waren verhoord. Door haar lange voorbereiding stond ze meteen klaar om haar zusters naar mensen en gezinnen in nood uit te sturen.

Een zuster die in het ziekenhuis van een operatie herstelde, was voorbereid om haar medepatiënten te dienen. Ze had haar leven lang andere mensen voor de Heer gediend alsof ze haar dierbaren en vrienden waren. Toen ze in het ziekenhuis in haar hart het verlangen om te dienen voelde, diende ze de andere patiënten zo moedig en met zoveel liefde dat die hoopten dat zij niet al te spoedig zou herstellen.

Net zoals u zich op uw bediening voorbereidt, kunt en moet u zich voorbereiden op de dag waarop de Heer u als leidster roept. Het zal geloof in Jezus Christus vereisen dat in uw grote liefde voor de Schriften geworteld is, om mensen te leiden en zijn woord onverschrokken te verkondigen. Dan bent u voorbereid en kan de Heilige Geest voortdurend uw metgezel zijn. Als uw raadgeefster in het jongevrouwenpresidium paniekerig vraagt: ‘Zuster Alvarez is ziek. Wie gaat haar les overnemen?’ Dan zegt u enthousiast: ‘Dat doe ik wel.’

U hebt grotendeels dezelfde voorbereiding nodig voor de prachtige dag waarop de Heer u als moeder roept.

Maar dan hebt u nóg meer liefde nodig. Er is meer geloof in Jezus Christus voor nodig dan u ooit gehad hebt. Dan zult u om meer invloed, leiding en troost van de Heilige Geest moeten bidden dan u voor mogelijk had gehouden.

U vraagt zich misschien terecht af hoe een man kan weten wat een moeder nodig heeft. Dat is een goede vraag. Mannen kunnen niet alles weten, maar we kunnen een paar lessen leren door openbaring van God. En door observatie kunnen we ook veel leren, als we naar de leiding van de Geest streven, zodat we begrijpen wat we waarnemen.

Ik observeer Kathleen Johnson Eyring nu al 57 jaar, ons hele huwelijk

lang. Zij is de moeder van vier jongens en twee meisjes. Ze heeft tot nu toe een moederlijke invloed gehad op ruim honderd naaste familieleden en honderden andere mensen die ze met haar moederhart heeft geadopteerd.

U herinnert zich president Nelsons treffende beschrijving van de goddelijke zending van de vrouw – waaronder haar zending als moeder: ‘Als moeder, leerkracht of heilige geeft zij levende klei de vorm van haar hoop. Het is haar goddelijke zending om er in samenwerking met God toe bij te dragen dat geesten leven en zielen worden verheven. Dat is het doel van haar schepping.’⁵

PRESIDENT DALLIN H. OAKS
Eerste raadgever in het Eerste Presidium

Voor zover ik weet, heeft mijn vrouw, Kathleen, die opdracht van haar hemelse Vader altijd nauwgezet uitgevoerd. De sleutel zit volgens mij in de woorden: ‘Zij [geeft] levende klei de vorm van haar hoop [...] in samenwerking met God.’ Ze dwong niet. Ze vormde. Ze wist waar ze haar hoop op baseerde, en ze probeerde de mensen die ze liefhad en verzorgde naar die hoop te vormen. Ze had het evangelie van Jezus Christus steeds in gedachten – dat heb ik in de loop der jaren door gebedsvolle observatie gemerkt.

Grootse en goede dochters van God hebben er altijd naar gestreefd om een verbondsvrouw te worden die met God samenwerkt. Ze verzorgen, leiden en dienen altijd en overal zoals de Heer dat van hen vraagt. Ik beloof u dat u op uw reis naar uw hemelse thuis vreugde zult vinden door uw verbonden na te komen.

Ik getuig dat God de Vader leeft en dat Hij u liefheeft. Hij zal uw gebeden beantwoorden. Zijn geliefde Zoon leidt De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen in elk detail. President Russell M. Nelson is zijn hedendaagse profet. En Joseph Smith zag en sprak met God de Vader en Jezus Christus in een bos in Palmyra, in de staat New York. Ik weet dat dit waar is. Ik getuig ook dat Jezus Christus uw Heiland is. Hij houdt van u. En door zijn verzoening kunt u rein worden en hulp ontvangen voor de hoge, heilige roeping die u zult krijgen. Dat getuig ik in de heilige naam van Jezus Christus. Amen. ■

NOTEN

1. Leer en Verbonden 20:73.
2. Russell M. Nelson, ‘Woman—Of Infinite Worth’, *Ensign*, november 1989, 22.
3. Leer en Verbonden 14:7.
4. Zie 1 Nephi 3:7.
5. Russell M. Nelson, ‘Woman—Of Infinite Worth’, 22.

Twee grote geboden

We moeten proberen om de grote geboden allebei na te leven. Om dat te doen, moeten we het delicate evenwicht tussen de wet en de liefde bewaren.

Lieve zusters in het evangelie van Jezus Christus, ik begroet u als door God aangewezen bewakers van het eeuwige gezin. President Russell M. Nelson heeft gezegd: ‘De aarde is geschapen en deze kerk is hersteld opdat er gezinnen konden worden gesticht en voor eeuwig verzegeld en verhoogd.’¹ Die lering heeft belangrijke implicaties voor mensen die zich identificeren als lesbisch, homoseksueel, biseksueel of transgender, ook wel lgbt of lhbt genoemd.² President Nelson heeft ons er ook op gewezen dat we ‘het niet [altijd] met elkaar eens [hoeven] te zijn om van elkaar te houden’.³ Deze leringen van profeten zijn belangrijk om thuis de vragen van onze kinderen en jongeren te kunnen beantwoorden. Ik heb in mijn gebeden om inspiratie gevraagd om u toe te spreken, omdat ieder van u met die vragen te maken krijgt. Elk gezin in de kerk krijgt direct of indirect met deze vragen te maken.

I.

Ik begin met wat Jezus als de twee grote geboden onderwees.

‘U zult de Heere, uw God, liefhebben met heel uw hart, met heel uw ziel en met heel uw verstand.

‘Dit is het eerste en het grote gebod. ‘En het tweede, hieraan gelijk, is: U zult uw naaste liefhebben als uzelf.’⁴

Dat betekent dat ons wordt geboden om iedereen lief te hebben, omdat Jezus met de gelijkenis van de barmhartige Samaritaan onderwijst dat iedereen onze naaste is.⁵ Maar onze ijver om dit tweede gebod na te komen, mag er niet toe leiden dat we het eerste vergeten: God met heel ons hart, onze ziel en

ons verstand lief te hebben. Die liefde tonen we door '[zijn] geboden in acht' te nemen.⁶ God vereist van ons dat wij zijn geboden gehoorzamen, want wij kunnen alleen door die gehoorzaamheid, waaronder bekering, in zijn tegenwoordigheid terugkeren en volmaakt worden zoals Hij.

In zijn recente toespraak aan de jongvolwassenen van de kerk sprak president Russell M. Nelson over wat hij 'de nauwe band tussen Gods liefde en zijn wetten' noemde.⁷ De wetten die het meest van toepassing zijn op de kwesties in verband met de mensen die zichzelf als lgbt beschouwen, zijn Gods wet over het huwelijk en de bijbehorende wet van kuisheid. Beide zijn in het heilsplan van onze hemelse Vader voor zijn kinderen van essentieel belang. President Nelson zei: 'Gods wetten zijn volledig ingegeven door zijn oneindige liefde voor ons en door zijn verlangen dat we ons potentieel volledig ontwikkelen.'⁸

President Nelson zei ook: 'In veel landen [...] is het homohuwelijk gelegaliseerd. Als lid van de kerk respecteren

we de wetten van het land [...], waaronder die met betrekking tot het burgerlijk huwelijk. De waarheid is echter dat het huwelijk in het begin door God is ingesteld! En tot op de dag van vandaag wordt het door Hem gedefinieerd als zijnde tussen een man en een vrouw. God heeft *zijn* definitie van het huwelijk niet veranderd.'

President Nelson vervolgde: 'Noch heeft God zijn wet van kuisheid veranderd. De vereisten om naar de tempel te kunnen gaan, zijn niet gewijzigd.'⁹

President Nelson herinnerde ons eraan dat het 'onze opdracht als apostel is om niets dan waarheid te onderwijzen. Die opdracht geeft ons [als apostel] *niet* het gezag om de goddelijke wet te wijzigen.'¹⁰ Mijn geliefde zusters, de kerkleiders moeten dus altijd het unieke belang van het huwelijk tussen man en vrouw en de bijbehorende wet van kuisheid onderwijzen.

II.

Het draait bij het werk van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der

Laatste Dagen uiteindelijk om voorbereiding van de kinderen van God op het celestiale koninkrijk, en vooral op de hoogste heerlijkheid ervan: verhoging of het eeuwige leven. Die hoogste bestemming is alleen mogelijk door het eeuwig huwelijk.¹¹ Het eeuwige leven omvat de scheppende macht die aan de eenheid tussen man en vrouw inherent is¹² – in hedendaagse openbaring beschreven als de 'voortzetting [...] van nakomelingschap tot in alle eeuwigheid'.¹³

In zijn toespraak aan de jongvolwassenen zei president Nelson: 'Zolang je je aan Gods wetten houdt, blij je veilig op de weg naar je uiteindelijke verhoging.'¹⁴ Dat betekent dat we zoals God worden, met het verheven leven en het goddelijke potentieel van onze hemelse Ouders. Dat is de bestemming die we voor al onze dierbaren verlangen. Juist omdat we van hen houden, mogen we onze liefde niet boven de geboden en het plan en het werk van God stellen, want we weten dat die onze dierbaren het grootste geluk zullen brengen.

Maar velen van onze dierbaren, onder wie sommigen die het herstelde evangelie aanvaard hebben, geloven niet in Gods geboden over het huwelijk en de wet van kuisheid, of hebben besloten die niet te volgen. Hoe zit het met hen?

De leer van God laat zien dat we allemaal zijn kinderen zijn en dat Hij ons heeft geschapen opdat wij vreugde zouden hebben.¹⁵ Door hedendaagse openbaring leren we dat Gods plan in een sterfelijke ervaring voorziet waarbij iedereen gehoorzaamheid kan kiezen om zijn hoogste zegeningen na te streven, of keuzes kan maken die tot een van de minder glorierijke koninkrijken leiden.¹⁶ Omdat God zoveel van al zijn kinderen houdt, zijn die lagere koninkrijken nog altijd prachtiger dan stervelingen kunnen bevatten.¹⁷ Dit

alles wordt mogelijk gemaakt door de verzoening van Jezus Christus, 'die de Vader verheerlijkt, en *alle werken van zijn handen redt*'.¹⁸

III.

Ik heb het over het eerste gebod gehad, maar hoe zit het met het tweede? Hoe houden we ons aan het gebod om onze naasten lief te hebben? We proberen onze leden te overreden dat we mensen die een lesbische, homoseksuele, biseksuele of transgender denk- en leefwijze aanhangen met de liefde moeten behandelen die we van onze Heiland aan al onze naasten moeten betonen. Het Eerste Presidium en het Quorum der Twaalf Apostelen zeiden toen het homohuwelijk in de Verenigde Staten legaal werd verklaard: 'Het evangelie van Jezus Christus leert ons om alle mensen lief te hebben en vriendelijk en beleefd met hen om te gaan – ook als we een andere mening hebben. We bevestigen dat wie gebruikmaken van wetten of rechterlijke beslissingen die het homohuwelijk goedkeuren niet respectloos behandeld mogen worden.'¹⁹

Bovendien mogen we nooit mensen vervolgen die anders geloven en leven dan wij.²⁰ Helaas voelen sommige mensen die met deze kwesties zitten zich toch nog gemarginaliseerd en buitengesloten door sommige leden en leidinggeven- den in onze gezinnen, wijken of ringen. We moeten er allemaal naar streven om vriendelijker en beleefder te worden.

IV.

Om redenen die we niet begrijpen, krijgen we verschillende beproevingen. Maar we weten dat God ons zal helpen om die beproevingen te overwinnen als we Hem oprecht om hulp vragen. Nadat we hebben geleden wegens onze overtredingen tegen de wetten die ons zijn geleerd en ons daarvan hebben

bekeerd, zijn we allemaal voor een koninkrijk van heerlijkheid bestemd. Het uiteindelijke en laatste oordeel zal door de Heer gebeuren. Hij alleen beschikt over de vereiste kennis, wijsheid en genade om ieder van ons te oordelen.

Tot dan moeten we proberen om de grote geboden allebei na te leven. Om dat te doen, moeten we het delicate evenwicht tussen de wet en de liefde bewaren: de geboden onderhouden en het verbondspad volgen, terwijl we onderweg onze naasten liefhebben. Hiervoor moeten we naar goddelijke inspiratie streven, zodat we weten wat we moeten steunen en waar we ons tegen moeten verzetten, en hoe we ondertussen met respect kunnen liefhebben en luisteren en onderwijzen. We mogen op deze weg niet met de geboden schipperen, maar moeten wel een volledige mate van begrip en liefde tonen. We moeten ook rekening houden met kinderen die onzeker zijn over hun seksuele oriëntatie, maar oppassen om niet te snel een etiket op hen te plakken, omdat die onzekerheid bij de meeste kinderen na verloop van tijd sterk afneemt.²¹ We zijn tegen alles wat iemand van het verbondspad laat afdwalen, en we steunen niemand die mensen van de Heer wegleidt. Bij dit

alles onthouden we dat God hoop en ultieme vreugde en zegeningen belooft voor allen die zijn geboden naleven.

V.

Moeders en vaders en wij allemaal zijn verantwoordelijk voor het onderwijs in de twee grote geboden. President Spencer W. Kimball beschreef deze plicht voor de vrouwen in de kerk in deze grote profetie: 'Een groot gedeelte van de groei die de kerk in de laatste dagen doormaakt, komt door de vele goede vrouwen die in groten getale lid van de kerk worden. [...] Dit zal gebeuren omdat de vrouwen van de kerk rechtschapen en welbespraakt door het leven gaan en omdat zij [...] als anders gezien worden dan de vrouwen van de wereld. [...] Zo worden vrouwelijke voorbeelden van leden van de kerk in de laatste dagen een drijvende kracht achter de groei van de kerk, in aantal en in geestelijkheid.'²²

President Russell M. Nelson zei over die profetie: 'De tijd die president Kimball voorzag, is nu aangebroken. U bent de vrouwen die hij voorzag!'²³ Toen we die profetie veertig jaar geleden hoorden, beseften we niet dat de vrouwen van de kerk ook onze eigen dierbare vrienden en familieleden zouden redden, die nu door wereldse

PRESIDENT RUSSELL M. NELSON

prioriteiten en duivelse misleidingen worden beïnvloed. Mijn gebed en zegen is dat u zult onderwijzen en handelen om die profetie te vervullen. In de naam van Jezus Christus. Amen. ■

Geestelijke schatten

Als u geloof in de Heer en in zijn priesterschapsmacht oefent, zal uw vermogen om een beroep te doen op die geestelijke schat van de Heer toenemen.

NOTEN

1. Russell M. Nelson, 'Het celestiale huwelijk', *Liahona*, november 2008, 93.
2. Er zijn te veel andere afkortingen om op te sommen, maar dit zijn de belangrijkste en ze volstaan voor deze toespraak.
3. Russell M. Nelson, toespraak op de jaarlijkse bijeenkomst van de National Association for the Advancement of Colored People (NAACP), Detroit (Michigan, VS), 21 juli 2019 [<https://www.mormonen-nieuws.org/artikel/president-nelson-spreekt-nationale-naacp-bijeenkomst-toe>].
4. Mattheüs 22:37–39.
5. Zie Lukas 10:29–37.
6. Johannes 14:15.
7. Russell M. Nelson, 'The Love and Laws of God' (devotional aan de Brigham Young University, 17 september 2019), speeches.byu.edu.
8. Russell M. Nelson, 'The Love and Laws of God'.
9. Russell M. Nelson, 'The Love and Laws of God'.
10. Russell M. Nelson, 'The Love and Laws of God'.
11. Zie Leer en Verbonden 132:7–13.
12. Zie 1 Korinthe 11:11; Leer en Verbonden 131:1–4.
13. Leer en Verbonden 132:19.
14. Russell M. Nelson, 'The Love and Laws of God'.
15. Zie 2 Nephi 2:25.
16. Zie Leer en Verbonden 76:71–113.
17. Zie Leer en Verbonden 76:89.
18. Leer en Verbonden 76:43; cursivering toegevoegd.
19. 'Reactie op de beslissing van het Hooggerechtshof in de Verenigde Staten om het homohuwelijk te legaliseren', bijlage bij brief van het Eerste Presidium, 29 juni 2015.
20. Zie Dallin H. Oaks, 'Anderen liefhebben en omgaan met verschillen', *Liahona*, november 2014, 25–28; 'De liefde en de wet', *Liahona*, november 2009, 26–29.
21. Zie bijvoorbeeld, Michelle Forcier, 'Adolescent Sexuality', UpToDate, 3 juni 2019, uptodate.com/contents/adolescent-sexuality.
22. *Leringen van kerkpresidenten: Spencer W. Kimball* (2006), 245–246.
23. Russell M. Nelson, 'Een oproep aan mijn zusters', *Liahona*, november 2015, 96.

Dank u voor die prachtige muziek. Toen we zonet staand de tussenlofzang 'Wij danken U, Heer, voor profeten' zongen, kwamen er twee gedachten bij me op. De eerste ging over de profeet Joseph Smith, de profeet van deze bedeling. Mijn liefde en bewondering voor hem nemen dagelijks toe. De tweede gedachte kwam bij me op toen ik naar mijn vrouw, dochters, kleindochters en achterkleindochters keek. Ik zou u allemaal heel graag tot mijn familie willen rekenen.

Enkele maanden geleden zei ik aan het eind van een begiftigingsdienst tegen mijn vrouw, Wendy: 'Ik hoop dat de zusters begrijpen welke geestelijke schatten ze in de tempel ontvangen.'

Zusters, ik denk vaak aan u. Zo ook twee maanden geleden toen ik samen met Wendy in Harmony (Pennsylvania, VS) was.

Het was ons tweede bezoek. Beide keren werden we ontroerd toen we op die heilige grond wandelden. Daar bij Harmony verscheen Johannes de Doper aan Joseph Smith en herstelde het Aäronisch priesterschap.

Daar ook verschenen de apostelen Petrus, Jakobus en Johannes en herstelden ze het Melchizedeks priesterschap.

Daar in Harmony fungeerde Emma Hale Smith als eerste schrijver van haar man, de profeet, toen hij het Boek van Mormon vertaalde.

En ook weer in Harmony maakte de Heer in een openbaring aan Joseph zijn wil aan Emma bekend. De Heer droeg Emma op om de Schriften uit te leggen, de kerk aan te sporen, de Heilige Geest te ontvangen, en haar tijd aan 'veel leren' te besteden. Emma kreeg ook de raad om de dingen van deze wereld terzijde te leggen en naar de dingen van een betere te streven, en haar verbonden met God aan te kleven. De Heer sloot zijn instructie met deze duidelijke verplichting af: 'Dit [is] mijn stem tot allen.'¹

Alles wat in dat gebied plaatsvond, heeft verregaande gevolgen voor *u*. De herstelling van het priesterschap en de raad van de Heer aan Emma kunnen u tot leiding en tot zegen zijn. Ik wil u erg graag laten inzien dat de herstelling van het priesterschap net zo belangrijk is voor u als vrouw, als voor een man. Omdat het Melchizedeks priesterschap hersteld is, hebben zowel vrouwen als mannen die hun verbonden nakomen, toegang tot 'alle geestelijke zegeningen van de kerk'.² Met andere woorden: tot alle geestelijke schatten die de Heer zijn kinderen wil geven.

Elke vrouw of man die met God verbonden sluit en die verbonden nakomt, en die waardig aan priesterschapsverordeningen deelneemt, heeft rechtstreeks toegang tot de macht van God. Wie in het huis des Heren wordt begiftigd, ontvangt krachtens zijn of haar verbond de gave van Gods priesterschapsmacht, en de kennis om een beroep op die macht te kunnen doen.

De hemel staat evenzeer open voor een *vrouw* die door haar priesterschapsverbonden met Gods macht begiftigd is, als voor een man die het priesterschap draagt. Ik bid dat die waarheid tot uw hart mag doordringen, want ik geloof dat zij uw leven zal veranderen. Zusters, u hebt het recht om vrijelijk

een beroep op de macht van de Heiland te doen om uw gezin en andere dierbaren te helpen.

Misschien denkt u nu: Allemaal goed en wel, maar hoe doe ik dat? Hoe doe ik een beroep op de macht van de Heiland?

Dat staat in geen enkel handboek. De Heilige Geest zal u persoonlijk onderwijzen bij uw pogingen om te begrijpen wat de Heer wil dat u weet en doet. Dat is geen snel of makkelijk proces, maar het is *wel* geestelijk verkwikend. Wat zou er mooier kunnen zijn dan samen met de Geest hard te werken om Gods macht – priesterschapsmacht – te begrijpen?

Ik kan u *wel* vertellen dat u, als u een beroep op Gods macht wilt doen, hetzelfde moet doen als wat de Heer aan Emma en ieder van u geboden heeft.

Daarom vraag ik u om afdeling 25 van de Leer en Verbonden onder gebed te bestuderen en te ontdekken wat de Heilige Geest *u* duidelijk maakt. Uw persoonlijke geestelijke inspanning zal u vreugde opleveren doordat u de macht waarmee u begiftigd bent,

overvloediger ontvangt, begrijpt en gebruikt.

Als onderdeel van die inspanning zult u veel wereldse dingen terzijde moeten leggen. We hebben het soms bijna nonchalant over het verzaken van de wereld met al haar onenigheid, alomtegenwoordige verleiding en valse leer. Maar als u dat *echt* wilt doen, moet u uw leven zeer nauwgezet en regelmatig onder de loep nemen. Doet u dat, dan zal de Heilige Geest u ingeven wat u niet meer nodig hebt, wat uw tijd en energie niet meer waard is.

Naarmate u minder met wereldse afleidingen bezig bent, zullen sommige dingen die u nu belangrijk lijken, steeds onbeduidender worden. U zult nee tegen sommige dingen moeten zeggen, ook al lijken ze onschadelijk. Gaat u aan de slag met dit levenslange proces van toewijding aan de Heer, en volhardt u daarin, dan zult u versteld staan van de veranderingen in uw perspectief, gevoelens en geestelijke kracht!

Ik wil u ook waarschuwen. Er zijn mensen die uw vermogen om een

beroep op Gods macht te doen, willen ondermijnen. Er zijn mensen die willen dat u aan uzelf twijfelt en dat u uw schitterende geestelijke vermogen als deugdzame vrouw minimaliseert.

De tegenstander wil hoegenaamd niet dat u uw doopverbond begrijpt, of de grote begiftiging van kennis en macht die u in de tempel, het huis des Heren, hebt ontvangen, of nog zult ontvangen. En Satan wil al helemaal niet dat u begrijpt dat u, telkens als u waardig in de tempel dient en aanbidt, er met Gods macht gewapend weer uitgaat, en dat zijn engelen dan over u waken.³

Satan en zijn trawanten bedenken voortdurend hindernissen om u ervan te weerhouden de geestelijke gaven te begrijpen waarmee u bent gezegend, en kunt worden gezegend. Helaas zijn sommige hindernissen het gevolg van het wangedrag van anderen. Ik vind het heel erg als u zich onbeduidend voelt vanwege, of niet geloofd wordt door, een priesterschapsleider, of als u door uw echtgenoot, vader of een zogenaamde vriend bent mishandeld of bedrogen. Het doet mij verdriet als u zich genegeerd, niet gerespecteerd of verkeerd beoordeeld voelt. Er is in het

koninkrijk van God geen plaats voor zulke grieven.

Ik vind het daarentegen geweldig om te horen dat priesterschapsleiders de vrouwen in de wijk- en ringraad actief om hun inbreng vragen. Ik word geïnspireerd door iedere man die laat zien dat zijn belangrijkste priesterschapstaak de zorg voor zijn vrouw is.⁴ Ik loof mannen die het vermogen van hun vrouw respecteren om openbaring te ontvangen en hen als gelijkwaardige partner in hun huwelijk koesteren.

Als een man de grootsheid en macht begrijpt van een deugdzame, begiftigde vrouw in de kerk, die naar openbaring streeft, dan is het toch niet verwonderlijk dat hij wil opstaan wanneer zij de kamer binnenkomt?

Vanaf het begin der tijden zijn vrouwen met een uniek moreel kompas gezegend, namelijk het vermogen om goed van kwaad te onderscheiden. Die gave neemt toe bij vrouwen die verbonden sluiten en nakomen. En ze neemt af bij vrouwen die Gods geboden bewust negeren.

Ik voeg hier direct aan toe dat mannen *evengoed* van God de opdracht hebben om goed van kwaad te onderscheiden. Maar, lieve zusters, uw vermogen om

waarheid van dwaling te onderscheiden, om deugdzaamheid in onze samenleving te beschermen, is in deze laatste dagen van essentieel belang. En we rekenen erop dat u dit anderen aanleert. Ik wil hier heel duidelijk over zijn: als we de morele rechtschapenheid van vrouwen verliezen, gaat de wereld *ten onder*.

Wij, heiligen der laatste dagen, zijn niet van de wereld; we zijn het verbondsvolk Israël. We zijn geroepen om een volk op de wederkomst van de Heer voor te bereiden.

Nu wil ik graag nog een paar punten over vrouwen en het priesterschap verduidelijken. Als u aangesteld wordt om in een roeping werkzaam te zijn op aanwijzing van iemand die priesterschapsleutels draagt – zoals uw bisschop of ringpresident – ontvangt u priesterschapsgezag om die roeping uit te oefenen.

En *telkens* als u naar de tempel gaat, bent u gemachtigd om er priesterschapsverordeningen te verrichten en erin te officieren. Uw tempelbegiftiging bereidt u daar op voor.

Als u begiftigd bent, maar momenteel niet met een priesterschapsdrager bent getrouwd, en iemand zegt tegen u: ‘Wat jammer dat je het priesterschap

niet in je gezin hebt', weet dan dat die uitspraak fout is. U hebt thuis misschien geen priesterschapsdrager, maar u hebt in de tempel heilige verbonden met God gesloten. Uit die verbonden vloeit een begiftiging van zijn priesterschapsmacht u toe. En vergeet niet dat u thuis resideert als uw man overlijdt.

Als rechtschapen, begiftigde vrouw in de kerk spreekt en onderwijst u met macht en gezag van God. Of het nu in toespraken of gesprekken is, we hebben uw stem nodig om de leer van Christus te onderwijzen. We hebben uw inbreng in de gezins-, wijk- en ringraad nodig. Uw inbreng is essentieel en nooit voor de sier!

Lieve zusters, uw macht neemt toe als u anderen dient. Door uw gebeden, vasten, Schriftstudie, familiehistorisch en tempelwerk gaat de hemel voor u open.

Ik smeek u om *alles* wat u over priesterschapsmacht kunt vinden onder gebed te bestuderen. U kunt bijvoorbeeld beginnen met Leer en Verbonden 84 en 107. Die afdelingen zullen u naar andere teksten leiden. De Schriften en leringen van hedendaagse profeten, zieners en openbaarders staan vol van die leerstellingen. Naarmate uw begrip toeneemt en u geloof in de Heer en zijn priesterschapsmacht oefent, zal uw vermogen om een beroep te doen op die geestelijke schat van de Heer toenemen. Dan zult u beter in staat zijn om eeuwige gezinnen te stichten die eensgezind zijn, verzegeld in de tempel van de Heer, en vol liefde voor onze hemelse Vader en Jezus Christus.

Al onze inspanningen om elkaar te dienen, het evangelie te verkondigen, de heiligen te vervolmaken en de doden te verlossen, leiden naar de heilige tempel. We hebben nu wereldwijd 166 tempels en er komen er nog meer.

Zoals u weet, begint de renovatie van de Salt Laketempel, Temple Square en het plein bij het kantoorgebouw van de kerk aan het eind van dit jaar. *Deze* heilige tempel moet worden gepreserveerd en voorbereid om toekomstige generaties te inspireren, net zoals hij onze generatie heeft geïnspireerd.

Naarmate de kerk groeit, zullen we meer tempels bouwen, zodat gezinnen de grootste van alle zegeningen kunnen ontvangen, namelijk het eeuwige leven.⁵ Voor ons is de tempel het *heiligste* bouwwerk in de kerk. Elke aankondiging van plannen om een nieuwe tempel te bouwen, wordt een belangrijk onderdeel van onze geschiedenis. Zusters, ik herhaal dat u van essentieel belang bent voor het werk in de tempel, en dat u in de tempel uw grootste geestelijke schatten zult ontvangen.

Luister nu alstublieft aandachtig en eerbiedig terwijl ik de bouw van acht nieuwe tempels aankondig. Als ik een tempel aankondig op een plaats die voor u bijzonder is, mag ik dan voorstellen dat u simpelweg uw hoofd buigt met een stil dankgebed in uw hart. Het

doet ons genoeg om de bouw van tempels op de volgende plaatsen aan te kondigen: Freetown (Sierra Leone), Orem (Utah, VS), Port Moresby (Papoea-Nieuw-Guinea), Bentonville (Arkansas, VS), Bacolod (Filipijnen), McAllen (Texas, VS), Cobán (Guatemala) en Taylorsville (Utah, VS). Dank u wel, lieve zusters. Wij waarderen het hoe u deze plannen ontvangt en er eerbiedig op reageert.

Ik spreek tot slot een zegen over u uit dat u de priesterschapsmacht waarmee u bent begiftigd, zult begrijpen, en dat u die macht zult versterken door geloof in de Heer en in zijn macht te oefenen.

Lieve zusters, met diep respect en dankbaarheid wil ik zeggen hoeveel ik van u houd. Ik getuig nederig dat God leeft! Jezus is de Christus. Dit is zijn kerk. Dat getuig ik in de heilige naam van Jezus Christus. Amen. ■

NOTEN

1. Zie Leer en Verbonden 25:7–16.
2. Leer en Verbonden 107:18; cursivering toegevoegd.
3. Leer en Verbonden 109:22.
4. Zie Leer en Verbonden 131:2–4.
5. Zie Leer en Verbonden 14:7.

OUDERLING GERRIT W. GONG
van het Quorum der Twaalf Apostelen

Verbandsrelaties

We worden met verbondsrelaties gezegend als we een relatie met God hebben en met elkaar zijn verbondspad bewandelen.

Geliefde broeders en zusters, er was eens een jeugdwerkkind dat leerde bidden. ‘Dank u wel voor de letter A, voor de letter B, [...] voor de letter G.’ Het kind bidt verder: ‘Dank u wel voor de letters X, Y, Z. Lieve hemelse Vader, dank u wel voor nummer 1, voor nummer 2.’ De jeugdwerkleerkracht voelt de bui al hangen, maar wacht wijselijk af. Het kind zegt: ‘Dank u wel voor nummer 5, voor nummer 6 – en dank u wel voor mijn jeugdwerklerares. Zij is de

enige bij wie ik ooit mijn gebed mocht afmaken.’

Onze hemelse Vader luistert naar de gebeden van ieder kind. Hij wenkt ons met oneindige liefde om te geloven en een verbondsrelatie aan te gaan.

Deze wereld is vol schijn, illusie en maskerade. Er is zoveel dat kortstondig en oppervlakkig lijkt. Als we de maskers, het uiterlijke vertoon, de crowdsourced likes en dislikes wegdoen, hunkeren we naar veel meer dan een laagje finer, vluchtig contact of het nastreven van werelds eigenbelang. Gelukkig zijn er antwoorden te vinden die er toe doen.

Komen we met een verbond tot Gods grote geboden om Hem en de mensen om ons heen lief te hebben, dan doen we dat niet als vreemdeling of gast, maar als zijn kind thuis.¹ De eeuwenoude paradox gaat nog steeds op. Verliezen we ons wereldse zelf door verbondsrelaties, dan vinden en worden we ons beste eeuwige zelf.² Dan zijn we vrij, vol levenslust, echt, en geven we onze belangrijkste relaties vorm. Verbondsrelaties ontstaan als we door heilige

verordeningen aan God en elkaar beloften doen en die nakomen, waardoor de macht der goddelijkheid in ons leven kenbaar wordt.³ Geven we ons volledig in onze verbonden, dan kunnen we meer worden dan we zijn. Verbondsrelaties geven ons de ruimte, de verhaallijn en het vermogen om te worden. Ze genereren geloof tot leven en eeuwig heil.⁴

Hemelse verbonden worden een bron van liefde voor en van God, en daardoor voor en met elkaar. God, onze hemelse Vader, houdt meer van ons en kent ons beter dan wij van onszelf houden of onszelf kennen. Geloof in Jezus Christus en persoonlijke verandering (bekering) openen de deur naar barmhartigheid, genade en vergeving. Ze bieden troost in de pijn, eenzaamheid en onrechtvaardigheid van dit leven. Omdat Hij onze God is, wil onze hemelse Vader ons zijn grootste gave schenken: zijn vreugde, zijn eeuwige leven.⁵

Onze God is een God van verbonden. Het ligt in zijn aard dat Hij ‘vasthoudt aan het verbond en barmhartigheid bewijst’.⁶ Zijn verbonden houden stand ‘zolang de tijd duurt, of de aarde bestaat, of er op het oppervlak daarvan één mens bestaat die moet worden gered’.⁷ We hoeven niet in existentiële onzekerheid en twijfel rond te dolen. We mogen ons verheugen in gekoesterde verbondsrelaties die ‘sterker [zijn] dan de banden van de dood’.⁸

Gods verordeningen en verbonden zijn een universele vereiste en bieden ieder individueel een kans. Gods billijkheid voorziet erin dat ieder individu ongeacht plaats en leeftijd de heilsverordeningen kan ontvangen. Keuzevrijheid is van toepassing: mensen kunnen aangeboden verordeningen al dan niet aanvaarden. Gods verbonden dienen als markeringen op zijn verbondspad. We noemen Gods plan om zijn kinderen thuis te brengen het

verlossingsplan, het heilsplan, het plan van geluk. Verlossing, heil, celestiaal geluk zijn mogelijk doordat Jezus Christus ‘deze volmaakte verzoening tot stand heeft gebracht’.⁹

We worden met verbondsrelaties gezegend als we een relatie met God hebben en met elkaar zijn verbondspad bewandelen.

Ten eerste zijn verbondsrelaties geworteld in Jezus Christus als ‘de Middelaar van het nieuwe verbond’.¹⁰ Alle dingen kunnen ten goede voor ons samenwerken als we ‘geheiligd in Christus [...] in het verbond van de Vader’ zijn.¹¹ Elke goede en beloofde zegening is weggelegd voor hen die tot het einde toe trouw blijven. De ‘gelukkige toestand van hen die de geboden van God onderhouden’, is ‘gezegend [zijn] in alle dingen, zowel stoffelijke als geestelijke’, en ‘bij God kunnen wonen in [...] nimmer eindigend geluk’.¹²

Komen we onze verbonden na, dan voelen we soms dat we in het gezelschap van engelen verkeren. En dat is in feite ook zo: het gaat om wie we aan deze kant en aan de andere kant van de sluier liefhebben en die ons tot zegen zijn.

Mijn vrouw en ik zagen de tedere zorg van een verbondsrelatie onlangs in een ziekenhuiszaal. Een jonge vader had dringend een niertransplantatie

nodig. Zijn gezinsleden hadden gehuild, gevast en gebeden dat hij een nier mocht krijgen. Toen ze bericht kregen dat er net een levensreddende nier beschikbaar was gekomen, zei zijn vrouw zachtjes: ‘Ik hoop dat het andere gezin oké is.’ Een verbondsrelatie wil in de woorden van de apostel Paulus zeggen ‘in uw midden samen bemoedigd te worden door het onderlinge geloof, zowel dat van u als dat van mij’.¹³

Op onze levensweg kunnen wij ons geloof in God wel verliezen, maar Hij verliest nooit zijn geloof in ons. Zijn buitenlamp is als het ware altijd aan. Hij nodigt ons uit om tot de verbonden te komen of terug te keren die zijn pad markeren. Hij wacht op ons zodat Hij ons in zijn armen kan sluiten, zelfs als we ‘nog ver van Hem verwijderd’ zijn.¹⁴ Als we een gelovig oog hebben voor de patronen, lijnen of verbonden stippen van onze levenservaringen, kunnen we zijn tedere barmhartigheden en aanmoediging zien. Dat geldt met name in onze beproevingen, smarten en moeilijkheden, maar ook in onze vreugde. Hoe vaak we ook struikelen of vallen, als we ons naar Hem toe blijven bewegen, zal Hij ons stap voor stap helpen.

Ten tweede is het Boek van Mormon een tastbaar bewijs van verbondsrelaties. Het Boek van Mormon is het beloofde middel voor de vergadering van Israël, geprofeteerd als een nieuw verbond.¹⁵ Als we het Boek van Mormon lezen, alleen of met anderen, stilletjes of hardop, kunnen we God ‘met een oprecht hart, met een eerlijke bedoeling en met geloof in Christus’ vragen of het Boek van Mormon waar is, en door de macht van de Heilige Geest die verzekering krijgen.¹⁶ Dit houdt ook de verzekering in dat Jezus Christus onze Heiland is, dat Joseph Smith de profeet van de herstelling is, en dat de kerk van de Heer zijn naam draagt: De Kerk van Jezus

Christus van de Heiligen der Laatste Dagen.¹⁷

Het Boek van Mormon spreekt door een oud en hedendaags verbond tot u, kinderen van Lehi en ‘kinderen van de profeten’.¹⁸ Uw voorouders kregen de verbondsbelofte dat u, hun nakomelingen, in het Boek van Mormon een stem als vanuit het stof zouden herkennen.¹⁹ Die stem die u voelt als u leest, getuigt dat u ‘kinderen van het verbond’²⁰ bent en dat Jezus uw goede Herder is.

Het Boek van Mormon nodigt ieder van ons uit, in de woorden van Alma, om ‘een verbond met [de Heer aan te gaan] dat [we] Hem zul[len] dienen en zijn geboden onderhouden, zodat Hij zijn Geest overvloediger over [ons] zal kunnen uitstorten’.²¹ Als we ten goede willen veranderen – zoals iemand eens zei: ‘stoppen met ellendig zijn en blij zijn om blij te zijn’ – staan we eerder open voor leiding, hulp en kracht. We kunnen met God en trouwe medegelovigen een verbondsrelatie aangaan en nu al de in de leer van Christus beloofde zegeningen ontvangen.²²

Hersteld priesterschapsgzag en de macht om al zijn kinderen te zegenen, zijn een derde aspect van verbondsrelaties. Johannes de Doper en de apostelen Petrus, Jakobus en Johannes zijn in deze bedeling als verheerlijkte boodschappers van God gekomen om zijn priesterschapsgzag te herstellen.²³ Gods priesterschap en zijn verordeningen geven relaties op aarde meer inhoud en kunnen verbondsrelaties in de hemel verzegelen.²⁴

Het priesterschap kan letterlijk van de wieg tot het graf een zegen zijn: van een baby een naam en zegen geven tot iemands graf wijden. Priesterschapszegens bieden genezing, troost en raad. Een vader was boos op zijn zoon, totdat vergevende liefde opborrelde toen de vader zijn zoon een tedere

priesterschapszegen gaf. Een lieve jongevrouw was als enige in haar familie lid van de kerk en vroeg zich af of God wel van haar hield, totdat ze een geïnspireerde priesterschapszegen kreeg. Edele patriarchen bereiden zich overal ter wereld geestelijk voor om patriarchale zegens te geven. Als de patriarch zijn handen op uw hoofd legt, voelt en verwoordt hij Gods liefde voor u. Hij benoemt uw afstamming in het huis van Israël. Hij spreekt zegeningen van de Heer uit. De vrouw van een patriarch toonde haar betrokkenheid bij de roeping van haar man toen ze me vertelde dat zij en haar gezin extra om de Geest bidden op dagen dat hun papa patriarchale zegens geeft.

Tot slot komen de zegeningen van verbondsrelaties tot uiting als we de profeet van de Heer volgen en ons in onze tempelverbonden, waaronder het huwelijk, verheugen. Een verbondshuwelijk wordt hemels en eeuwig als we het geluk van onze huwelijkspartner en ons gezin dagelijks boven dat van onszelf stellen. We groeien samen naarmate 'ik' 'wij' wordt. We worden samen oud; we worden samen jong. Als we elkaar ons leven lang welwillend tot zegen zijn, worden onze hoop en vreugde in tijd en eeuwigheid geheiligd.

Situaties verschillen, maar als we ons uiterste best doen, en oprecht om de hulp van de Heer vragen, zal Hij ons, op zijn tijd en wijze, door de Heilige

Geest leiden.²⁵ Huwelijksverbonden zijn bindend door de wederzijdse keuze van degenen die ze sluiten – een herinnering aan Gods en ons respect voor onze keuzevrijheid en de zegen van zijn hulp als we die eensgezind zoeken.

De vruchten van verbondsrelaties worden door familiegeneraties heen bij ons thuis en in ons hart gevoeld. Dat wil ik graag met enkele persoonlijke voorbeelden toelichten.

Toen mijn vrouw en ik verliefd werden en aan trouwen dachten, leerde ik iets over keuzevrijheid en beslissingen. We studeerden ieder een tijdje in twee verschillende landen op twee verschillende continenten. Daarom kan ik oprecht zeggen dat ik een doctorsgraad in internationale betrekkingen heb verdiend.

Toen ik vroeg: 'Hemelse Vader, doe ik er goed aan om met Susan te trouwen?', voelde ik me rustig. Maar pas toen ik eerlijk en oprecht leerde bidden: 'Hemelse Vader, ik hou van Susan en ik wil met haar trouwen. Ik beloof dat ik een zo goed mogelijke echtgenoot en vader zal zijn' – toen ik handelde en zelf zo goed mogelijk beslissingen nam, kreeg ik de sterkste geestelijke bevestigingen.

Met FamilySearch kunnen we in de stambomen van de familie Gong en Lindsay nu verhalen en foto's ontdekken, en schakels aaneensmeden dankzij de doorleefde ervaringen van

verbondsrelaties.²⁶ Tot onze gerespecteerde voorouders rekenen we onder meer:

Overgrootmoeder Alice Blauer Bangerter: zij kreeg drie huwelijksaanzoeken op één dag, en vroeg later aan haar man om een voetpedaal aan haar karnton te maken, zodat ze tegelijkertijd boter kon karnen, breien en lezen.

Overgrootvader Loy Kuei Char stak met zijn kinderen op zijn rug en de schamele bezittingen van zijn gezin op een ezel de lavavelden op het eiland Hawaiï over. De inzet en offers van diverse familiegeneraties Char zijn ons gezin nu tot zegen.

Oma Mary Alice Powell Lindsay bleef met vijf jonge kinderen achter toen haar man en haar oudste zoon enkele dagen na elkaar stierven. Oma was 47 jaar lang weduwe en zorgde met de liefdevolle steun van plaatselijke leiders, leidsters en leden voor haar gezin. Tijdens die lange jaren beloofde oma de Heer dat als Hij haar zou helpen, zij nooit zou klagen. De Heer heeft haar geholpen. En zij heeft nooit geklaagd.

Geliefde broeders en zusters, de Heilige Geest getuigt dat alles wat goed en eeuwig is, op de levende werkelijkheid van God, onze eeuwige Vader, en zijn Zoon, Jezus Christus, en zijn verzoening is gebaseerd. Onze Heer, Jezus Christus, is de Middelaar van het nieuwe verbond. Van Jezus Christus getuigen, is een verbondsdoel van het Boek van Mormon.²⁷ Gods herstelde priesterschapsgezag, dat met een eed en verbond wordt ontvangen, is bedoeld om alle kinderen van God te zegenen, onder meer door middel van verbondshuwelijken, familiegeneraties en individuele zegeningen.

Onze Heiland verklaart: 'Ik ben de Alfa en de Omega, Christus de Heer; ja,

Alice Blauer Bangerter

Loy Kuei Char

Mary Alice Powell Lindsay

CRISTINA B. FRANCO
Tweede raadgeefster in het algemeen jeugdwerkpresidium

Ik ben het, het begin en het einde, de Verlosser van de wereld.²³⁸

Hij is vanaf het begin tot het einde bij ons, in al onze verbondsrelaties. Daarvan getuig ik in de heilige naam van Jezus Christus. Amen. ■

NOTEN

1. Zie Isaac Watts, 'My Shepherd Will Supply My Need', *Ensign*, september 2015, 73.
2. Zie Mattheüs 10:39.
3. Zie Leer en Verbonden 84:20.
4. Zie *Lectures on Faith* (1985), 69.
5. Zie Leer en Verbonden 14:7.
6. Leer en Verbonden 109:1.
7. Moroni 7:36; zie ook Moroni 7:32.
8. Leer en Verbonden 121:44.
9. Leer en Verbonden 76:69.
10. Hebreëën 12:24; Leer en Verbonden 76:69; 107:19; zie ook Bijbelvertaling van Joseph Smith, Galaten 3:20 (in het aanhangsel van de tripelcombinatie).
11. Moroni 10:33; zie ook Leer en Verbonden 90:24; 98:3.
12. Mosiah 2:41.
13. Romeinen 1:12; zie ook Mosiah 18:8–9.
14. Lukas 15:20.
15. Zie titelpagina van het Boek van Mormon; Leer en Verbonden 84:57.
16. Moroni 10:4.
17. Zie 3 Nephi 27:7–8; Leer en Verbonden 115:3.
18. 3 Nephi 20:25.
19. Zie 2 Nephi 26:16; 33:13.
20. 3 Nephi 20:26.
21. Mosiah 18:10.
22. Zie 2 Nephi 31:2, 12–13.
23. Zie Leer en Verbonden 13; 27:12; zie ook inleiding tot de Leer en Verbonden.
24. Zie Leer en Verbonden 128:8; zie ook Exodus 19:5–6; Leer en Verbonden 84:40. Zij die zich trouw aan hun verbonden houden, worden een kostbare schat, een koninkrijk van priesters, een heilig volk. Verbonden heiligen ons. Wie zich aan hun verbonden houden, worden voor de Heer geheiligd.
25. Zie Leer en Verbonden 8:2.
26. Generaties kunnen van elkaar leren, maar elke generatie leert ook zelf. De christelijke schrijver Søren Kierkegaard oppert de intrigerende stelling: 'Wat de ene generatie ook van de andere kan leren, het oprechte humane leert geen generatie van de vorige.' (*Fear and Trembling*, vert. Vigilius Haufniensi [2018], 117.)
27. Zie titelpagina van het Boek van Mormon.
28. Leer en Verbonden 19:1.

Vreugde vinden in het verkondigen van het evangelie

We hebben een liefdevolle Vader in de hemel die wacht tot we ons tot Hem keren, zodat Hij ons en de mensen om ons heen kan zegenen.

Een van mijn favoriete jeugdwerklidjes begint zo:

Ik ben lid van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen, ik weet wie ik ben, ik hoor Gods stem en volg Hem in geloof. Ik vertrouw op de Heiland Jezus Christus.¹

Wat een eenvoudige, mooie samenvatting van ons geloof!

Als lid van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen weten wij wie we zijn. Wij weten dat 'God de Vader van onze geest [is]. Wij zijn [...] zijn kinderen, en Hij heeft ons lief. Vóór onze geboorte hebben we [...] bij onze Vader in de hemel gewoond.'

Wij kennen Gods plan. We hoorden zijn stem toen Hij het aan ons voorstelde. Het is onze Vader in de hemel 'erom te doen – [het] is zijn werk en zijn heerlijkheid – ons in de gelegenheid te stellen om al zijn zegeningen te ontvangen. Hij heeft een volmaakt plan

ontwikkeld om zijn doel te bereiken. Voordat we op aarde kwamen, begrepen we dit plan [...] van geluk, [...] van verlossing of het heilsplan' en hebben het geaccepteerd.

‘Jezus Christus staat centraal in Gods plan. Met zijn verzoening heeft Jezus Christus het plan van zijn Vader verwezenlijkt en het voor ons allen mogelijk gemaakt om de onsterfelijkheid en het eeuwige leven te ontvangen. Satan, ofwel de duivel, is de vijand van Gods plan’ en is dat altijd geweest.

‘Keuzevrijheid, ofwel het vermogen tot kiezen, is een van de grootste gaven van God aan zijn kinderen. [...] We moeten kiezen of we Jezus Christus of Satan willen volgen.’²²

Dit zijn eenvoudige beginselen die we met anderen kunnen delen.

Ik wil u vertellen hoe mijn moeder deze eenvoudige beginselen eens heeft verkondigd. Ze stond gewoon open voor een gesprek, en zag haar kans schoon.

Jaren geleden ging mijn moeder met mijn broer terug naar Argentinië. Ze hield niet van vliegen, dus vroeg ze een van mijn zonen om een zegen van troost en bescherming. Hij zegende zijn oma ook met bijzondere hulp en leiding van de Heilige Geest, zodat ze het hart van veel mensen zou raken die naar het evangelie op zoek waren.

Op de luchthaven van Salt Lake City maakten mijn moeder en broer kennis met een 7-jarig meisje dat met haar familie op skireis was geweest. Toen haar ouders merkten hoelang ze al met mijn moeder en broer praatte, voegden ze zich bij het gesprek. Ze stelden zichzelf voor als Eduardo en Maria Susana Pol en hun dochter Giada. Het ging er gemoedelijk en vriendschappelijk aan toe.

Beide gezinnen waren blij dat ze op dezelfde vlucht naar Buenos Aires (Argentinië) zaten. Verder in het gesprek merkte mijn moeder dat ze nog nooit over de herstelde kerk van Jezus Christus hadden gehoord.

Een van de eerste vragen van Susana was: ‘Wat is dat prachtige museum met een gouden standbeeld er bovenop?’

Mijn moeder legde uit dat dat prachtige gebouw geen museum was, maar een tempel van de Heer, waar we verbonden met God sluiten zodat we bij Hem kunnen terugkeren. Susana vertrouwde mijn moeder toe dat ze vóór hun reis naar Salt Lake City had gebeden om iets wat haar geestelijk zou versterken.

Tijdens de vlucht gaf mijn moeder haar eenvoudige maar krachtige getuigenis van het evangelie. Ze moedigde Susana aan om thuis contact met de zendelingen op te nemen. Susana vroeg: ‘Waar kan ik die vinden?’

Mijn moeder antwoordde: ‘Je kunt ze niet missen; het zijn ofwel twee jonge mannen met een wit overhemd en stropdas, ofwel twee netjes geklede jonge vrouwen, en ze dragen altijd een naamplaatje waar “De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen” op staat.’

Beide gezinnen wisselden telefoonnummers uit en namen afscheid op de luchthaven van Buenos Aires. Sindsdien is Susana een goede vriendin geworden, en ze vertelt vaak dat het afscheid van mijn moeder haar verdrietig maakte. Ze zei: ‘Je moeder straalde iets uit. Ik kan het niet uitleggen, maar er ging een helderheid van haar uit waar ik niet van weg wilde gaan.’

Zodra Susana thuiskwam, ging ze met haar dochter, Giada, op bezoek bij haar moeder, een paar straten verderop, om te vertellen wat ze hadden meegemaakt. Onderweg zag Susana twee jonge mannen die er precies zo uitzagen als mijn moeder had beschreven. Ze stopte in het midden van de straat, stapte uit de auto, en vroeg deze twee jonge mannen: ‘Zijn jullie toevallig van de Kerk van Jezus Christus?’

Zij zeiden: ‘Ja.’

‘Zendelingen?’, vroeg ze.

Ze antwoordden allebei: ‘Jazeker!’

Toen zei ze: ‘Stap in. Jullie gaan mee naar huis om mij te onderwijzen.’

Twee maanden later liet Maria Susana zich dopen. Haar dochter Giada werd gedoopt toen ze 9 jaar werd. Eduardo vraagt wat meer werk, maar we houden van hem wat hij ook kiest.

Sindsdien is Susana een van de beste zendelingen geworden die ik

ooit heb gekend. Ze is zoals de zonen van Mosiah: ze brengt vele zielen tot Christus.

Ik vroeg haar eens: ‘Wat is je geheim? Hoe doe je dat toch, anderen over het evangelie vertellen?’

Ze zei: ‘Het is heel eenvoudig. Elke dag, voordat ik van huis ga, vraag ik mijn hemelse Vader in gebed of Hij mij wil leiden naar iemand die behoefte aan het evangelie heeft. Soms neem ik een exemplaar van het Boek van Mormon of een uitdeelkaartje van de zendingen mee, en als ik met iemand een praatje maak, vraag ik gewoon of ze al van de kerk hebben gehoord.’

Susana zei ook: ‘Soms sta ik gewoon glimlachend op de trein te wachten. Op een keer keek een man mij aan en vroeg: “Waarom staat u te glimlachen?” Hij overviel me een beetje met die vraag.

‘Toen zei ik: “Ik glimlach omdat ik gelukkig ben!”

‘En toen vroeg hij: “Wat maakt u zo gelukkig?”

‘Ik antwoordde: “Ik ben lid van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen, en dat maakt mij gelukkig. Kent u de kerk?”’

Hij zei van niet. Daarom gaf ze hem een uitdeelkaartje en nodigde hem uit om die zondag naar de kerk te komen. Die zondag stond ze bij de deur om hem te verwelkomen.

President Dallin H. Oaks heeft gezegd:

‘Ieder lid kan drie dingen doen om te helpen met de verkondiging van het evangelie. [...]

‘*Ten eerste* kunnen we allemaal bidden om het verlangen bij dit essentiële heilswerk te willen helpen. [...]

‘*Ten tweede* kunnen we de geboden onderhouden. [...] Getrouwe leden [hebben] altijd de Geest van de Heiland bij zich om hen te leiden in hun streven aan het grote werk van de verkondiging van het herstelde evangelie van Jezus Christus deel te hebben.

‘*Ten derde* kunnen we bidden om door inspiratie te weten te komen wat *wij* [...] kunnen doen om anderen over het evangelie te vertellen [en bidden] met het vaste voornemen om naar de ontvangen inspiratie te handelen.’³

Broeders, zusters, kinderen en jongeren, kunnen we net als mijn vriendin Susana anderen over het evangelie vertellen? Kunnen we een vriend die

geen lid van de kerk is uitnodigen om op zondag met ons mee te gaan? Of kunnen we een familielid of vriend een exemplaar van het Boek van Mormon geven? Kunnen we anderen helpen om op FamilySearch hun voorouders te vinden, of kunnen we ze vertellen wat we die week in *Kom dan en volg Mij* hebben geleerd? Kunnen we meer op onze Heiland Jezus Christus lijken en anderen vertellen wat ons vreugde brengt? Het antwoord op al deze vragen is ja. We kunnen het!

In de Schriften staat dat de leden van de Kerk van Jezus Christus uitgestuurd worden ‘om in zijn wijngaard te werken voor het heil van de zielen der mensen’ (Leer en Verbonden 138:56). Dit heilswerk bestaat uit zendingswerk, behoud van bekeerlingen, heractivering, tempelwerk en familiegeschiedenis, en evangelieonderwijs.⁴

Lieve vrienden, de Heer wil dat we Israël vergaderen. In de Leer en Verbonden heeft Hij gezegd: ‘Evenmin moet u zich van tevoren bezorgd maken over wat u zult zeggen; maar verzamel de woorden van het leven steeds als een schat in uw gedachten, en op dat moment zal u het deel worden

OUDERLING DIETER F. UCHTDORF
van het Quorum der Twaalf Apostelen

gegeven dat eenieder moet worden toegemeten.⁵

Bovendien belooft Hij ons:

‘En al ware het zo dat u al uw dagen arbeidde om dit volk bekering toe te roepen, en slechts één ziel tot Mij bracht, hoe groot zal dan uw vreugde met hem zijn in het koninkrijk van mijn Vader!

‘En nu, indien uw vreugde groot zal zijn met één ziel die u tot Mij hebt gebracht in het koninkrijk van mijn Vader, hoe groot zal dan uw vreugde zijn indien u vele zielen tot Mij brengt!’⁶

Het jeugdwerkliedje waarmee ik mijn toespraak begon, eindigt met deze krachtige woorden:

Ik vertrouw op de Heiland Jezus

Christus

en neem dit besluit:

ik doe mijn plicht,

ik volg zijn licht

en draag zijn waarheid uit.⁷

Ik getuig dat deze woorden waar zijn, en dat we een liefdevolle Vader in de hemel hebben die wacht tot we ons tot Hem keren, zodat Hij ons en de mensen om ons heen kan zegenen. Mogen wij het verlangen hebben om onze broeders en zusters tot Christus te brengen. Dat is mijn gebed in de naam van Jezus Christus. Amen. ■

NOTEN

1. ‘De Kerk van Jezus Christus’, *Kinderliedjes*, p. 48.
2. *Predik mijn evangelie: handleiding voor zendingswerk (2004)*, 48–49.
3. Dallin H. Oaks, ‘Het herstelde evangelie uitdragen’, *Liahona*, november 2016, 58.
4. *Handboek 2: de kerk besturen*, 5.0, KerkVanJezusChristus.org; zie ook L. Whitney Clayton, ‘Het heilswerk: toen en nu’, *Liahona*, september 2014, 23.
5. Leer en Verbonden 84:85.
6. Leer en Verbonden 18:15–16.
7. ‘De Kerk van Jezus Christus’, p. 48.

Uw grote avontuur

De Heiland nodigt ons dagelijks uit om ons gemak en onze veiligheid opzij te zetten en Hem op de reis van het discipelschap te vergezellen.

Over hobbits

Een populair fantasyboek voor kinderen, vele jaren geleden geschreven, begint met de zin ‘In een hol onder de grond woonde een hobbit.’¹

Het verhaal van Bilbo Balings gaat over een heel gewone, onopvallende hobbit die een heel ongewone kans krijgt om een geweldig avontuur te beleven, met de belofte van een grote beloning.

Het probleem is dat de meeste zichzelf respecterende hobbits niets

met avonturen te maken willen hebben. Ze leiden het liefst een comfortabel leven. Als het maar enigszins kan, eten ze het liefst zes maaltijden per dag en brengen ze hun dag door in hun tuin om te kletsen met bezoekers, te zingen, muziek te maken, en van de eenvoudige geneugten van het leven te genieten.

Maar als Bilbo het vooruitzicht op een groot avontuur krijgt, voelt hij diep in zijn hart iets opwellen. Hij begrijpt meteen dat het een zware reis zal worden. Een gevaarlijke reis zelfs. Er is zelfs een kans dat hij niet zal terugkomen.

En toch heeft de roep van het avontuur hem diep in zijn hart geraakt. En dus laat deze onopvallende hobbit zijn gemakken achter en gaat hij op weg naar een groot avontuur dat hem helemaal ‘daarheen en weer terug’ zal brengen.²

Uw avontuur

Misschien is een van de redenen dat dit verhaal zovelen aanspreekt omdat het ook óns verhaal is.

Heel lang geleden, vóór onze geboorte, in een tijd lang vervlogen en versluierd in ons geheugen, werden wij uitgenodigd om aan een avontuur te beginnen. Het werd door God, onze

hemelse Vader, voorgesteld. Als we dat avontuur aanvaardden, zouden we de gemakken en de veiligheid van zijn onmiddellijke nabijheid achterlaten. Dan zouden we naar de aarde gaan voor een reis vol onbekende gevaren en beproevingen.

We wisten dat het niet makkelijk zou zijn.

Maar we wisten ook dat we grote schatten zouden krijgen, zoals een sterfelijk lichaam en de intense vreugde en smart van het sterfelijk leven. We zouden leren streven, zoeken en worstelen. We zouden waarheden over God en onszelf ontdekken.

Vanzelfsprekend wisten we dat we onderweg veel vergissingen zouden begaan. Maar er was ons iets beloofd: dat we dankzij het grote offer van Jezus Christus van onze overtredingen gereinigd en gezuiverd konden worden, en op een dag opstaan en met onze dierbaren herenigd worden.

We ontdekten hoeveel God van ons houdt. Hij gaf ons leven en Hij wilde dat wij zouden slagen. Daarom voorzag Hij voor ons in een Heiland. 'Nochtans', zei onze Vader in de hemel, 'mag u voor uzelf kiezen, want het is u gegeven.'³

Bepaalde onderdelen van het avontuur van het sterfelijk leven zullen Gods kinderen zorgen hebben gebaard en zelfs angst aangejaagd, want een groot

aantal van onze geestelijke broeders en zusters stemde ertegen.⁴

Door de gave en macht van morele keuzevrijheid kwamen we tot de conclusie dat wat we konden leren, en wat we in de eeuwigheid konden worden, het risico waard was.⁵

En dus vertrouwden we op de beloften en macht van God en van zijn geliefde Zoon, en namen we de uitdaging aan.

Ik deed dat.

U ook.

We stemden ermee in om de veiligheid van onze eerste staat achter te laten, en ons in het grote avontuur van 'daarheen en weer terug' te storten.

De oproep tot het avontuur

En toch wil het sterfelijk leven ons nogal eens afleiden, nietwaar? We verliezen makkelijk onze zoektocht uit het oog, en verkiezen gemak boven groei en vooruitgang.

Maar toch huist er diep in ons hart nog een onmiskenbare honger naar een hoger en edeler doel. Die honger is een van de redenen waarom mensen zich tot het evangelie en de Kerk van Jezus Christus aangetrokken voelen. In zekere zin is het herstelde evangelie een herhaling van de oproep tot het avontuur waar we zo lang geleden gehoor aan hebben gegeven. De Heiland nodigt ons dagelijks uit om ons gemak

en onze veiligheid opzij te zetten en Hem op de reis van het discipelschap te vergezellen.

Er zijn veel bochten in die weg. Er zijn heuvels, valleien en omleidingen. Er kunnen zelfs spreekwoordelijke spinnen, trollen, en hier en daar een draak voorkomen. Maar als u op het pad blijft en op God vertrouwt, vindt u uiteindelijk de weg naar uw heerlijke bestemming, de weg terug naar uw hemelse thuis.

Dus hoe begint u?

Het is heel eenvoudig.

Wend uw hart tot God

Allereerst moet u besluiten om uw hart tot God te wenden. Streef er elke dag naar om Hem te zoeken. Leer Hem liefhebben. En laat u dan door die liefde inspireren om Gods leringen te gaan kennen, begrijpen en volgen, en zijn geboden te onderhouden. Het herstelde evangelie van Jezus Christus dat ons is gegeven, is zo duidelijk en eenvoudig dat een kind het kan begrijpen. Toch heeft het evangelie van Jezus Christus de antwoorden op de ingewikkeldste levensvragen, en heeft het zo'n uitgesproken diepgang en complexiteit dat we er zelfs na een leven lang studeren en overpeinzen nauwelijks iets van kunnen bevatten.

Als u in dit avontuur aarzelt omdat u twijfelt of u wel goed genoeg bent,

bedenk dan dat discipelschap niet betekent dat u dingen perfect doet; het betekent dat u dingen met intentie doet. De dingen die u kiest, laten zien wat u werkelijk bent, veel meer dan de dingen waar u goed in bent.⁶

Zelfs als iets mislukt, kunt u besluiten om het niet op te geven, maar om dan juist uw moed te ontdekken, door te zetten en weer op te staan. Dat is de grote test van deze reis.

God weet dat u niet perfect bent, dat uw pogingen soms zullen mislukken. God heeft u echter niet minder lief als u ergens mee worstelt dan als u overwint.

Als liefhebbende Ouder wil Hij alleen dat u het met intentie blijft proberen. Het discipelschap is net als piano leren spelen. Misschien kunt u in het begin alleen maar een nauwelijks herkenbare versie van 'De Vlooiënmars' spelen. Maar als u blijft oefenen, maken de eenvoudige wijsjes op een dag plaats voor prachtige sonates, rapsodieën en concerto's.

Die dag zal in dit leven misschien niet aanbreken, maar hij zál komen.

God verlangt alleen maar van u dat u er bewust naar blijft streven.

Uit naastenliefde anderen hulp bieden

Het pad dat u hebt gekozen, is interessant, zelfs bijna paradoxaal te noemen: de enige manier om in uw evangelisch avontuur vooruit te komen, is andere mensen met hun vooruitgang te helpen.

Anderen helpen is het pad van het discipelschap. Geloof, hoop, naastenliefde, mededogen en dienstbetoon maken van ons betere discipelen.

Door uw hulp aan de armen en de behoeftigen, aan mensen in nood, wordt uw eigen karakter gezuiverd en gevormd, wordt uw geest ontwikkeld, en kunt u het hoofd een beetje hoger houden.

Maar we mogen voor het betonen van deze naastenliefde geen beloning verwachten. We mogen voor dit dienstbetoon geen erkenning, ophemeling of gunst verwachten.

Ware discipelen van Jezus Christus houden van God en dienen zijn kinderen zonder hoop op een wederdienst. We hebben mensen lief die ons teleurstellen, die ons niet mogen. Zelfs mensen die ons bespotten, ons slecht behandelen en proberen ons te kwetsen.

Als u uw hart met de reine liefde van Christus vult, laat u geen ruimte voor wrok, veroordeling of een neiging om anderen te schande te maken. U onderhoudt Gods geboden omdat u Hem liefhebt. Daardoor wordt u stap voor stap meer als Christus in uw gedachten en daden.⁷ En een groter avontuur is er toch zeker niet?

Vertel uw verhaal

Ten derde proberen we op onze reis steeds beter de naam van Jezus Christus op ons te nemen en ons niet te schamen

voor ons lidmaatschap in de Kerk van Jezus Christus.

We steken ons geloof niet onder stoelen of banken.

We maken er geen geheim van.

Integendeel, we praten op een gewone en natuurlijke manier met anderen over onze reis. Dat doen vrienden – ze praten over dingen die belangrijk voor ze zijn. Dingen waar ze om geven, die veel voor ze betekenen.

Dat doe je gewoon. U vertelt hoe het is om lid van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen te zijn.

Soms maakt u andere mensen met uw verhalen aan het lachen. Soms ontroert u ze ermee. Soms helpt u er andere mensen mee om geduldig, veerkrachtig en moedig elk uur van elke dag een beetje dichter tot God te komen.

Vertel over uw ervaringen als u bij anderen bent, of deel ze op sociale media, in groepen, óveral.

Een van de laatste dingen die Jezus zijn discipelen vertelde, was dat ze in de hele wereld het verhaal van de herrezen Christus moesten vertellen.⁸ Ook wij nemen in deze tijd die grote opdracht vreugdevol op ons.

Wat hebben we een heerlijke boodschap: dankzij Jezus Christus kan ieder mens veilig naar zijn hemelse thuis terugkeren en daar in heerlijkheid en goedheid wonen!

En er is nog meer goed nieuws te verkondigen.

God is in onze tijd aan de mens verschenen! Wij hebben een hedendaagse profeet.

Ik herinner u eraan dat u wat God betreft het herstelde evangelie en de Kerk van Jezus Christus niet hoeft te 'verköpen'.

Hij verwacht gewoon van u dat u het niet onder een korenmaat verbergt.

En als anderen niets in de kerk zien, is dat hún beslissing.

Het betekent niet dat u gefaald hebt. U blijft ze vriendelijk behandelen. En wie weet nodigt u ze ooit nóg een keer uit.

Het verschil tussen oppervlakkige sociale contacten en meelevend, moedig discipelschap is: een uitnodiging!

Wij hebben al Gods kinderen lief, en we respecteren ze, ongeacht hun status, godsdienst of de beslissingen die ze hebben genomen.

Wij nodigen u uit om te komen zien! Ondervind zelf hoe lonend en veredellend het is om het pad van het discipelschap te bewandelen.

We nodigen mensen uit om te 'komen helpen en samen de wereld te verbeteren'.

En wij nodigen u uit om te blijven komen! We zijn allemaal broeders en zusters. We zijn niet volmaakt. We vertrouwen op God en proberen zijn geboden te onderhouden.

Voeg u bij ons, dan maakt u ons betere mensen. En ondertussen wordt

u zelf ook een beter mens. Laten we samen dit avontuur beleven.

Wanneer begin ik?

Toen onze vriend Bilbo Balings de hang naar avontuur in hem voelde opwellen, besloot hij voor een goede nachtrust en een stevig ontbijt te zorgen, en de volgende ochtend vroeg op pad te gaan.

Toen hij wakker werd, merkte hij dat zijn huis er rommelig uitzag, en werd hij bijna van zijn nobele plan afgeleid.

Maar toen kwam zijn vriend Gandalf langs en vroeg: 'Wanneer kom je dan wél?'⁹ Om zich bij zijn vrienden te voegen, moest Bilbo een besluit nemen.

En dus haastte deze heel gewone en onopvallende hobbit zich de deur uit, het pad van avontuur op. Hij had zoveel haast dat hij zijn hoed, wandelstok en zakdoek vergat. Hij liet zelfs een deel van zijn tweede ontbijt staan.

Misschien schuilt daar voor ons ook wel een belangrijke les in.

Als bij u en mij de hang naar dit grote avontuur is opgeweld, en de drang om anderen te vertellen wat onze liefhebbende hemelse Vader lang geleden voor ons heeft bereid, verzeker ik u dat vandaag de dag is om Gods Zoon, onze Heiland, op zijn pad van dienstbetoon en discipelschap te volgen.

We kunnen ons leven lang op het ideale moment wachten. Maar nú is het moment om ons volledig toe te wijden en God te zoeken, anderen te dienen, en anderen over onze ervaring te vertellen.

Laat uw hoed, wandelstok, zakdoek en rommelige huis achter.¹⁰

En diegenen onder ons die dat pad al bewandelen: vat moed, heb mededogen en vertrouwen, en zet door!

Hebt u het pad verlaten? Kom dan alstublieft terug, voeg u weer bij ons, maak ons sterker.

En bent u nog niet begonnen, waarom dan uitstellen? Als u de wonderen van deze grote geestelijke reis wilt ondervinden, stort u dan in uw eigen grote avontuur! Praat met de zendelingen. Praat met uw vrienden die lid van de kerk zijn. Vraag ze naar dit wonderbare werk en wonder.¹¹

Het is tijd om te beginnen!

Kom, voeg u bij ons!

Als u het gevoel hebt dat uw leven meer zin, een edeler doel, betere gezinsbanden, en een nauwere band met God kan hebben: kom dan alstublieft, en voeg u bij ons!

Als u op zoek bent naar een gemeenschap waarvan de leden zich inzetten om de beste versie van zichzelf te worden, mensen in nood te helpen, en deze wereld te verbeteren, voeg u dan bij ons!

Kom kijken wat deze wonderbaarlijke, avontuurlijke reis allemaal inhoudt.

Onderweg zult u zichzelf ontdekken.

U zult zingeving ontdekken.

U zult God ontdekken.

U zult de avontuurlijkste en geweldigste reis van uw leven ontdekken.

Daarvan getuig ik in de naam van onze Heiland, Jezus Christus. Amen. ■

NOTEN

1. J.R.R. Tolkien, *De hobbit: of daarheen en weer terug* (Meulenhoff Boekerij B.V.; eerste editie, 2013), 3.
2. Ondertitel van *De hobbit*.
3. Mozes 3:17.
4. Zie Job 38:4–7 (al de kinderen van God juichten); Jesaja 14:12–13 (tot boven Gods sterren zal ik mijn troon verheffen); Openbaring 12:7–11 (toen brak er oorlog uit in de hemel).
5. 'De profeet Joseph Smith heeft *keuzevrijheid* beschreven als "de vrije onafhankelijkheid van geest die de hemel de mensheid van geest die de hemel de mensheid zo goedgunstig als een van hun meest uitgelezen gaven heeft verleend". (*Teachings*

OUDERLING WALTER F. GONZÁLEZ
van de Zeventig

of the Prophet Joseph Smith, samengesteld door Joseph Fielding Smith [1977], 49.) Deze “vrije onafhankelijkheid van geest”, ofwel keuzevrijheid, is de macht “waardoor [iemand] naar eigen believen [kan] handelen” (L&V 58:28). Ze omvat de uitoefening van de wil om tussen goed en kwaad, of verschillende niveaus van goed en kwaad, te kiezen, en de gelegenheid om de consequenties van die keuze te ondergaan. Onze hemelse Vader heeft zijn kinderen zo lief dat Hij wil dat wij ons volledige potentieel bereiken – dat wij worden zoals Hij. Om vooruitgang te maken, moet iemand van nature het vermogen hebben om de gewenste keuze te maken. Keuzevrijheid is zo fundamenteel in zijn plan voor zijn kinderen dat “de mens alleen zoals God kon worden als Hij hem vrij maakte”. [David O. McKay, ‘Whither Shall We Go? Or Life’s Supreme Decision’, *Deseret News*, 8 juni 1935, 1.] (Byron R. Merrill, ‘Agency and Freedom in the Divine Plan’, in *Window of Faith: Latter-day Saint Perspectives on World History*, geredigeerd door Roy A. Prete [2005], 162.)

6. In haar roman *Harry Potter en de Geheime Kamer* laat de auteur, J.K. Rowling, het hoofd van Hogwarts, Dumbledore, iets soortgelijks tegen de jonge Harry Potter zeggen. Het is ook een goede raad voor ons. Ik heb het wel eens eerder in boodschappen gebruikt, en ik vind het de moeite waard om het te herhalen.
7. ‘Geliefden, nu zijn wij kinderen van God, en het is nog niet geopenbaard wat wij zullen zijn. Maar wij weten dat, als Hij geopenbaard zal worden, *wij Hem gelijk zullen zijn*; want wij zullen Hem zien zoals Hij is’ (1 Johannes 3:2; cursivering toegevoegd).

Hoewel wij zo’n transformatie misschien niet kunnen bevatten, staat er in de Bijbel: ‘De Geest Zelf getuigt met onze geest dat wij kinderen van God zijn.

‘En als wij kinderen zijn, dan zijn wij ook erfgenamen: erfgenamen van God en mede-erfgenamen van Christus; wanneer wij althans met Hem lijden, opdat wij ook met Hem verheerlijkt worden.

‘Want ik ben ervan overtuigd dat het lijden van de tegenwoordige tijd niet opweegt tegen de heerlijkheid die aan ons geopenbaard zal worden’ (Romeinen 8:16–18; cursivering toegevoegd).

8. Zie Mattheüs 28:16–20.

9. Tolkien, *De Hobbit*, 33.

10. Zie Lukas 9:59–62.

11. Zie LeGrand Richards, *A Marvelous Work and a Wonder*, herziene editie (1966).

De aanraking van de Heiland

Als wij tot Hem komen, zal God ons redden. Dan zal Hij ons genezen, of ons de kracht geven om de situatie het hoofd te bieden.

Toen de Heiland zo’n tweeduizend jaar geleden de zaligsprekingen en andere evangeliebeginselen had verkondigd, daalde Hij af van de berg. Onderweg werd Hij benaderd door een melaatse man. De man toonde eerbied en respect toen hij voor Christus neerknielde en om genezing van zijn ziekte vroeg. Zijn verzoek was

eenvoudig: ‘Heere, als U wilt, kunt U mij reinigen.’

De Heiland strekte zijn hand uit, raakte hem aan en zei: ‘Ik wil het, word gereinigd.’¹

Onze Heiland wil ons altijd zegenen. We krijgen sommige zegeningen onmiddellijk, andere duren misschien langer, en sommige krijgen we pas na

dit leven. Maar op de juiste tijd zullen we gezegend worden.

Net als de melaatse kunnen we de nodige kracht en troost vinden als we zijn wil aanvaarden en erop vertrouwen dat Hij ons wil zegenen. We kunnen de kracht krijgen om al onze moeilijkheden het hoofd te bieden, alle verleidingen te weerstaan en moeilijke omstandigheden te begrijpen en te doorstaan. Op een van de beknellendste momenten van zijn leven werd de kracht van de Heiland om te volharden versterkt toen Hij tegen zijn Vader zei: 'Laat Uw wil dan geschieden.'²

De melaatse was niet aanmatigend of veeleisend in zijn verzoek. Uit zijn woorden blijkt een nederige houding, met hoge verwachtingen, maar ook met een oprecht verlangen dat de wil van de Heiland zou worden gedaan. Dat is een voorbeeld van de houding waarmee wij tot Christus moeten komen. We kunnen tot Christus komen met de zekerheid dat zijn verlangen altijd het beste voor ons sterfelijke en eeuwige leven is, en altijd zal zijn. Hij heeft een eeuwig perspectief dat wij niet hebben. We moeten met een oprecht verlangen tot Christus komen, zodat onze wil, net als de zijne, door de wil van de Vader zal worden opgeslokt.³ Daardoor worden we op het eeuwige leven voorbereid.

Het is heel moeilijk voor ons om het lichamelijke en emotionele leed voor te stellen waarmee de melaatse bij de Heiland kwam. Melaatsheid tast de zenuwen en de huid aan, met misvorming en invaliditeit als gevolg. Er was ook een sociaal stigma aan verbonden. Mensen die melaats waren, moesten hun dierbaren verlaten en zich van de samenleving afzonderen. Melaatsen werden als onrein beschouwd, zowel lichamelijk als geestelijk. Daarom moesten melaatsen volgens de wet van Mozes gescheurde kleren dragen en

'onrein' uitroepen als ze ergens liepen.⁴ Ziek en veracht leefden melaatsen in leegstaande huizen of graftombes.⁵ Het is niet moeilijk voor te stellen dat de melaatse die de Heiland benaderde een gebroken man was.

Soms voelen wij ons ook op de een of andere manier gebroken, door ons eigen gedrag of het gedrag van anderen, of door omstandigheden waar we geen invloed op hebben. Op dergelijke momenten kunnen we onze wil in zijn handen plaatsen.

Enkele jaren geleden, twee weken voor de bruiloft van een van onze kinderen, kreeg Zulma, mijn vrouw en mijn betere helft, slecht nieuws te horen. Ze had een snelgroeïende tumor in haar oorspeekselklier. Haar gezicht begon op te zwellen en ze moest onmiddellijk geopereerd worden. Er gingen allerlei angstige gedachten door haar heen. Was de tumor kwaadaardig? Hoe zou haar lichaam herstellen? Zou haar gezicht verlamd raken? Hoeveel pijn moest ze lijden? Zou ze permanente littekens op haar gezicht krijgen? Zou de tumor na verwijdering terugkeren? Zou de bruiloft van onze zoon kunnen bijwonen? Toen ze in de operatiekamer lag, voelde ze zich gebroken.

Op dat moment fluisterde de Geest haar in dat ze de wil van de Heer moest aanvaarden. Ze besloot op God te vertrouwen. Ze had sterk het gevoel dat zijn wil, ongeacht het resultaat, het beste voor haar zou zijn. Kort daarop zakte ze in de narcose weg.

Later schreef ze poëtisch in haar dagboek: 'Op de operatietafel boog ik me voor U neer en gaf ik mijn wil aan U over, waarna ik in slaap viel. Ik wist dat ik op U kon vertrouwen, wetend dat er niets slechts van U kan uitgaan.'

Ze vond kracht en troost toen ze haar wil aan die van de Vader overgaf. Die dag heeft God haar enorm gezegend.

Wat onze omstandigheden ook zijn, we kunnen ons geloof oefenen door tot Christus te komen en op God te vertrouwen. Gabriel, een van mijn kinderen, heeft ooit geschreven:

Volgens de profeet is Gods gezicht helderder dan de zon.

Zijn haar is witter dan sneeuw.

Zijn stem buldert als een bruisende rivier.

En naast Hem stelt de mens niets voor. [...]

Ik ben gebroken als ik besef dat ook ik niets voorstel.

Dan pas begeef ik me struikelend naar een god die ik kan vertrouwen.

Dan pas ontdek ik de God op Wie ik kan vertrouwen.⁶

Door een God op Wie we kunnen vertrouwen, wordt onze hoop versterkt. We kunnen op Hem vertrouwen omdat Hij ons liefheeft en in alle omstandigheden het beste met ons voorheeft.

Gedreven door hoop kwam de melaatse naar voren. De wereld had geen oplossing, zelfs geen troost voor hem. Daarom moet de eenvoudige aanraking van de Heiland als een streling van zijn hele ziel hebben aangevoeld. We kunnen ons alleen maar voorstellen

wat voor diepe gevoelens van dankbaarheid de melaatse moet hebben gehad toen de Heiland hem aanraakte, vooral toen hij Hem hoorde zeggen: 'Ik wil het, word gereinigd.'

En 'meteen werd hij gereinigd van zijn melaatsheid'.⁷

Ook wij kunnen de liefdevolle, genezende hand van de Heiland voelen. We voelen vreugde, hoop en dankbaarheid in onze ziel omdat we weten dat Hij ons wil reinigen! Als wij tot Hem komen, zal God ons redden. Dan zal Hij ons genezen, of ons de kracht geven om de situatie het hoofd te bieden.

Als wij in plaats van onze wil zijn wil aanvaren, zal Hij ons helpen onze omstandigheden te begrijpen. Er kan niets slechts van God uitgaan. Hij weet wat het beste voor ons is. Hij zal onze lasten misschien niet meteen verlichten. Soms kan Hij ervoor zorgen dat die lasten minder zwaar lijken, zoals Hij met Alma en zijn volk deed.⁸ Door verbonden zullen onze lasten uiteindelijk worden verlicht,⁹ in dit leven of bij de heilige opstanding.

Als we een oprecht verlangen hebben om zijn wil te doen, kunnen we met ons begrip van de goddelijke aard van onze Verlosser het geloof ontwikkelen waardoor de melaatse gereinigd kon worden. Jezus Christus is een God van liefde, een God van hoop, een God van genezing, een God die ons wil zegenen en helpen om rein te zijn. Dat wilde Hij al voordat Hij op aarde kwam, toen Hij aanbood om ons van zonde te verlossen. Dat wilde Hij in Gethsémané, toen Hij niet te bevatten pijn moest doorstaan om de prijs voor alle zonden te betalen. Dat wil Hij nu, als Hij namens ons bij de Vader pleit.¹⁰ Daarom klinkt zijn stem: 'Kom naar Mij toe, allen, die vermoeid en belast bent, en Ik zal u rust geven.'¹¹

Hij kan ons genezen en verheffen, omdat Hij daartoe het vermogen bezit.

Hij heeft alle lichamelijke en geestelijke pijnen op Zich genomen zodat zijn ingewanden met genade vervuld zouden zijn. Dan zal Hij in staat zijn om ons met alles te helpen, ons te genezen en te verheffen.¹² Abinadi heeft de woorden van Jesaja zo mooi en ontroerend geciteerd:

'Waarlijk, Hij heeft ons leed op Zich genomen en onze smarten gedragen. [...]

'Om onze overtredingen werd Hij verwond, om onze ongerechtigheden verbrijzeld; de straf voor onze vrede was op Hem; en met zijn striemen worden wij genezen.'¹³

Datzelfde beeld komt in dit gedicht naar voren:

*'O Timmerman van Nazareth,
dit hart heeft het begeven,
nog even en de dood treedt in,
kunt U nieuw leven geven?'*

*En met vriendelijke, vaste hand
verwerkt Hij in ons beschadigd leven
zijn eigen levensdraden,
gestaald in heilig streven.*

*'De verbrijzelde essentie van het hart,
verlangen, ambitie, hoop en gebed,
maakt U tot één volmaakt geheel,
o Timmerman van Nazareth!'¹⁴*

Als u het gevoel hebt dat u in enig opzicht niet rein bent, als u zich gebroken voelt, weet dan dat u gereinigd en genezen kunt worden omdat Hij u liefheeft. Weet dat er niets slechts van God kan uitgaan.

Omdat Hij 'onder alle dingen is neergedaald',¹⁵ maakt Hij het mogelijk

dat alle dingen die in ons leven zijn gebroken, kunnen worden hersteld, zodat we met God verzoend kunnen worden. Door Hem worden alle dingen met Hem verzoend, zowel de dingen die op de aarde zijn als de dingen die in de hemelen zijn, door vrede te maken door het bloed van zijn kruis.¹⁶

Laten we de nodige stappen zetten om tot Christus te komen. Laten we daarbij deze instelling hebben: 'Heere, als U wilt, kunt U mij reinigen.' Als we dat doen, kunnen we de genezende aanraking van de Meester ontvangen, evenals de zachte weerklank van zijn stem: 'Ik wil het, word gereinigd.'

De Heiland is een God op Wie we kunnen vertrouwen. Hij is de Christus, de Gezalfde, de Messias van wie ik getuig, in zijn heilige naam, namelijk Jezus Christus. Amen. ■

NOTEN

1. Mattheüs 8:2-3.
2. Mattheüs 26:42.
3. Zie Mosiah 15:7.
4. Zie Leviticus 13:45.
5. Zie Bruce R. McConkie, *Doctrinal New Testament Commentary* (1973), deel 1, 174.
6. Zie ook Spreuken 3:5-6; Leer en Verbonden 110:2-3; Mozes 1:2-10.
7. Mattheüs 8:3.
8. Zie Mosiah 24:8-15.
9. Zie Mosiah 24:13-16.
10. Zie Leer en Verbonden 45:3-5.
11. Mattheüs 11:28.
12. Zie Alma 7:12.
13. Mosiah 14:4-5.
14. George Blair, 'The Carpenter of Nazareth', in Obert C. Tanner, *Christ's Ideals for Living* (lesboek zondagsschool, 1955), 22; in Jeffrey R. Holland, 'Het beschadigde goed maken', *Liahona*, mei 2006, 71.
15. Leer en Verbonden 88:6.
16. Kolossenzen 1:20; zie ook 2 Korinthe 5:18-20.

OUDERLING GARY E. STEVENSON
van het Quorum der Twaalf Apostelen

Bedrieg mij niet

Als wij Gods geboden onderhouden, volgen we altijd het juiste pad en worden we niet misleid.

Vandaag richt ik mijn advies tot iedereen, maar *vooral* tot de opkomende generatie: de jeugdwerkkinderen, jongemannen en jongevrouwen. De profeet van de Heer in deze tijd houdt ontzettend veel van jullie – zóveel dat hij vorig jaar in de wereldwijde

devotional met de titel ‘Hoop van Israël’ speciaal tot jullie heeft gesproken.¹ Zo noemt president Nelson jullie trouwens ook vaak: de ‘hoop van Israël’, de opkomende generatie en toekomst van de herstelde Kerk van Jezus Christus.

Jonge vrienden, ik wil jullie graag twee verhalen over onze familie vertellen.

De 102e dalmatiër

Toen ik jaren geleden van mijn werk thuiskwam, vond ik tot mijn grote verbazing overal witte verf – op de grond, de garage en de gevel van ons huis. Ik onderzocht de plaats delict en ontdekte dat de verf nog nat was. Ik zag dat het verfspoor naar de tuin leidde en besloot het te volgen. Daar betrapte ik mijn 5-jarige zoontje dat onze hond met een verfkwast in de hand achternazat. Hij had onze prachtige zwarte labrador al half wit geverfd!

‘Wat doe je?’ vroeg ik geagiteerd.

Mijn zoontje stond stil, keek naar mij, naar de hond en toen naar de kwast waar verf van afdroop. Hij zei: ‘Ik wilde er een witte hond met zwarte stippen van maken, net als in de film – je weet wel, die met de 101 dalmatiërs.’

Ik vond onze hond prachtig. In mijn ogen was hij perfect. Maar mijn zoontje dacht daar anders over.

De gestreepte kat

Mijn tweede verhaal gaat over oudoom Grover, die ver van de stad op het platteland woonde. Oom Grover was heel oud aan het worden. We vonden dat onze zoons hem vóór zijn dood moesten ontmoeten. Op een middag ondernamen we dus de lange rit naar zijn nederige stulpje. We gingen zitten en stelden hem aan onze zoons voor. Even later wilden onze jongens, die toen ongeveer 5 en 6 jaar waren, buiten gaan spelen.

Oom Grover hoorde hun vraag, boog zich voorover en keek hen recht in de ogen. Zijn gezicht zag er zó oud en onbekend uit dat onze jongens een beetje bang werden. Hij zei met knarsende stem: ‘Wees voorzichtig! Er zitten hier veel stinkdieren.’ Lesa en ik schrokken. We waren bezorgd dat een stinkdier hen zou besproeien! De jongens gingen naar buiten en wij zetten ons gesprek voort.

Toen we later weer naar huis gingen, vroeg ik de jongens: ‘Heb je een stinkdier gezien?’ Een van hen antwoordde: ‘Nee, we hebben geen stinkdieren gezien, maar wel een zwarte kat met een witte streep op zijn rug!’

De grote bedrieger

Deze verhaaltjes over onschuldige kinderen die iets over het leven en de realiteit ontdekken, zijn misschien lachwekkend, maar ze illustreren ook belangrijke beginselen.

In het eerste verhaal had ons zoontje een prachtige hond. Maar toch greep hij een emmer met verf en besloot, met verfkwast in de hand, om zijn eigen realiteit te scheppen.

In het tweede verhaal waren onze jongens zich niet bewust van de weerzinwekkende bedreiging die een stinkdier kan vormen. Ze beseften niet waar ze mee te maken hadden, en dat had minder goed kunnen aflopen. Dit zijn verhalen over identiteitsverwarring

– veronderstellen dat iets eigenlijk iets anders is. In beide gevallen waren de gevolgen miniem.

Maar velen onder ons worstelen op grotere schaal met diezelfde problemen. Ze zien de dingen niet zoals ze werkelijk zijn, of ze zijn niet tevreden met de waarheid. Bovendien zijn er momenteel krachten in het spel die doelbewust ingezet worden om ons van absolute waarheid weg te leiden. Die misleidingen en leugens gaan veel verder dan onschuldige identiteitsverwarring, en hebben dan vaak geen minieme maar ernstige gevolgen.

Satan, de vader van alle leugen, de grote bedrieger, wil dat we de realiteit in twijfel trekken en eeuwige waarheid ofwel negeren, ofwel verdraaien zodat die ons meer aanstaat. ‘Hij [voert] oorlog tegen Gods heiligen²² en heeft duizenden jaren plannen beraamd en geoefend om Gods kinderen te laten geloven dat *het goede kwaad is en het kwade goed*.

Hij is erg bedreven geworden in het overtuigen van mensen dat een stinkdier gewoon een kat is, en dat je met een likje verf van een labrador een dalmatiër kunt maken!

Laten we nu een Schriftuurlijk voorbeeld van dit beginsel bekijken, waarbij de profeet Mozes met hetzelfde probleem te maken kreeg. ‘Mozes was weggevoerd naar een buitengewoon hoge berg. [...] Hij zag God van aangezicht tot aangezicht en hij sprak met Hem.²³ God onderwees Mozes over zijn eeuwige identiteit. Hoewel Mozes sterfelijk en onvolmaakt was, zei God: ‘U bent naar de gelijkenis van mijn Eniggeborene; en mijn Eniggeborene [...] zal zijn de Heiland.²⁴

Mozes zag in dit heerlijke visioen God, en hij leerde ook iets belangrijks over zichzelf: hij was een *zoon van God*.

Luister nu goed wat er na dit wonderlijke visioen gebeurde. ‘En het geschiedde dat [...] Satan hem kwam verzoeken en zei: Mozes, *mensenzoon*, aanbid mij.²⁵ Mozes antwoordde moedig: ‘Wie bent u? Want zie, ik ben een zoon van God, naar de gelijkenis van zijn Eniggeborene; en waar is uw heerlijkheid, dat ik u zou moeten aanbidden?’²⁶

Mozes zei met andere woorden: ‘Je kunt me niet bedriegen, want ik weet wie ik ben. Ik ben naar het beeld van God geschapen. Jij hebt zijn licht en heerlijkheid niet. Waarom zou ik jou

dus aanbidden of me door jou laten bedriegen?’

Luister nu goed wat Mozes daarna zei: ‘Ga heen, Satan; *bedrieg mij niet*.²⁷

We kunnen veel leren uit Mozes’ krachtige reactie op de verleiding van de tegenstander. Ik wil je vragen om op dezelfde manier te reageren als jij in verleiding komt. Gebied de vijand van je ziel door te zeggen: ‘Ga weg! Jij hebt *geen* heerlijkheid. Verleid me niet en lieg niet tegen me! Want ik weet dat ik een kind van God ben. En ik zal mijn God altijd om hulp vragen.’

Maar de tegenstander geeft zijn vernietigende werk om ons te bedriegen en te vernederen niet gauw op. Dat deed hij zeker niet met Mozes. Hij wilde Mozes zijn eeuwige identiteit laten vergeten.

Als in een kinderlijke woede-uitbarsting ‘riep Satan met luide stem en tierde op de aarde en beval: Ik ben de Eniggeborene, aanbid mij.’⁸

Laten we daar even bij stilstaan. Heb je gehoord wat hij zei? ‘Ik ben de Eniggeborene. Aanbid mij.’

De grote bedrieger zei met andere woorden: ‘Wees niet bang; ik doe je geen kwaad. Ik ben geen stinkdier,

maar een onschuldige zwarte kat met een witte streep.’

Mozes riep vervolgens God aan en kreeg zijn goddelijke kracht. Hoewel de tegenstander sidderde en de aarde beefde, *hield Mozes stand*. Zijn stem klonk overtuigd en duidelijk. ‘Ga van mij heen Satan,’ zei hij, ‘want deze ene God alleen wil ik aanbidden, die de God is van heerlijkheid.’⁹

Uiteindelijk ging hij heen ‘uit de tegenwoordigheid van Mozes’.¹⁰

De Heer verscheen kort daarop en zegende Mozes voor zijn gehoorzaamheid. Hij zei:

‘Gezegend bent u, Mozes, want [...] u zult sterker worden gemaakt dan vele wateren. [...]

‘En zie, Ik ben met u, ja, tot het einde van uw dagen.’¹¹

Mozes’ weerstand tegen de tegenstander is een levensecht, leerzaam voorbeeld voor ieder van ons, ongeacht onze situatie. Het is een krachtige boodschap voor jou, die je leert wat je moet doen als hij je probeert te bedriegen. Want ook jij bent, net als Mozes, met hemelse hulp gezegend.

Geboden en zegeningen

Hoe kun je die hemelse hulp net als Mozes invoeren, en je tegen bedrog en verleiding wapenen? De Heer zelf heeft in deze bedeling een duidelijk kanaal voor goddelijke hulp bekendgemaakt: ‘Welnu, omdat Ik, de Heer, de rampspoed kende die de bewoners van de aarde zou overkomen, heb Ik mij gericht tot mijn dienstknecht Joseph Smith jr. en heb tot hem gesproken vanuit de hemel en hem geboden gegeven.’¹² We kunnen met andere woorden zeggen dat de Heer, die ‘het einde vanaf het begin’¹³ kent, de typische moeilijkheden van deze tijd kent. Daarom heeft Hij ons een manier gegeven om verleidingen te weerstaan

en problemen te voorkomen, die vaak ontstaan door de bedrieglijke invloed van de tegenstander.

Die manier is eenvoudig. God spreekt door zijn dienstknechten tot ons, zijn kinderen, en geeft ons geboden. We kunnen het vers dat ik net heb geciteerd ook anders weergeven: ‘Ik, de Heer, [...] heb [...] mij gericht tot mijn dienstknecht [president Russell M. Nelson] en heb tot hem gesproken vanuit de hemel en hem geboden gegeven.’ Wat een heerlijk feit!

Ik getuig plechtig dat de Heer werkelijk vanuit de hemel tot Joseph Smith heeft gesproken, onder meer in het eerste visioen. En Hij spreekt in deze tijd tot president Nelson. Ik getuig dat God in het verleden tot profeten heeft gesproken en hun geboden heeft gegeven, waardoor zijn kinderen in dit leven gelukkig kunnen zijn en in het hiernamaals heerlijkheid ontvangen.

God blijft ook nu geboden aan onze hedendaagse profeten geven. Ik noem enkele voorbeelden: meer thuisgericht, kerkgesteund evangelieonderwijs; het vervangen van huisonderwijs en huisbezoek door bediening; aanpassingen in tempelprocedures en -verordeningen; en het nieuwe programma voor kinderen en jongeren. Ik sta versteld van de goedheid en barmhartigheid van

onze liefdevolle hemelse Vader en zijn Zoon, Jezus Christus, die de kerk van de Heiland op aarde hebben hersteld en in deze tijd een profet hebben geroepen. De herstelling van het evangelie van Jezus Christus stelt tegenover *gevaarlijke* tijden de *volheid* der tijden.

Goddeloosheid heeft nooit geluk betekend

Als we de geboden onderhouden die we door de profet krijgen, vermijden we de invloed van de bedrieger, en ontvangen we blijvende vreugde en geluk. De goddelijke formule is vrij eenvoudig: deugdzaamheid, of gehoorzaamheid aan de geboden, leidt tot zegeningen. En zegeningen leiden tot geluk, of vreugde.

Maar de tegenstander probeert ons te misleiden, zoals hij Mozes probeerde te misleiden. Hij doet zich altijd voor als iets wat hij niet is. Hij probeert altijd te verbergen wie hij echt is. Hij beweert dat gehoorzaamheid je ellendig en ongelukkig maakt.

Welke listen gebruikt hij zoal? Hij verhuult bijvoorbeeld de schadelijke gevolgen van alcohol en drugs, en beweert dat je er juist van moet genieten. Hij laat ons opgaan in de mogelijk negatieve aspecten van sociale media, zoals moedeloos makende vergelijkingen met anderen en een geïdealiseerde werkelijkheid. Bovendien camoufleert hij andere schadelijke online content, zoals pornografie, heftige aanvallen op anderen door cyberpesterij, en verkeerde informatie die twijfel en angst in ons hart zaait. Hij fluistert ons listig toe: ‘Volg mij en je zult gelukkig zijn.’

De woorden die een profet uit het Boek van Mormon honderden jaren geleden heeft geschreven, zijn nu uiterst toepasselijk: ‘Goddeloosheid heeft *nooit* geluk betekend.’¹⁴ Ik bid dat we Satans bedrog mogen onderkennen.

PRESIDENT RUSSELL M. NELSON

Mogen we de leugens en invloed weerstaan en doorzien van het wezen dat onze ziel wil vernietigen en ons onze vreugde en toekomstige heerlijkheid wil ontnemen.

Lieve broeders en zusters, we moeten trouw en waakzaam blijven, want dat is de enige manier om waarheid en de stem van de Heer door zijn dienstknechten te herkennen. ‘Want de Geest spreekt de waarheid en liegt niet. [...] Deze dingen [worden] ons duidelijk geopenbaard voor het behoud van onze ziel. [...] Want God heeft ze ook tot de profeten vanouds gesproken.’¹⁵ Wij zijn de heiligen van de almachtige God, de hoop van Israël! Zullen wij dralen? ‘Zullen w’aarz’len voor ’t gevecht? Nee! [...] Wat God beval of spreken zal, daarvoor staan w’immer onwrikbaar pal!’¹⁶

Ik getuig van Jezus Christus, de *Heilige van Israël*. Ik getuig van zijn blijvende liefde, waarheid en vreugde die door zijn oneindige en eeuwige offer worden teweeggebracht. Als wij zijn geboden onderhouden, volgen we altijd het juiste pad en worden we niet misleid. In de heilige naam van onze Heiland, Jezus Christus. Amen. ■

NOTEN

1. Russell M. Nelson, ‘Hoop van Israël’ (wereldwijde devotional voor jongeren, 3 juni 2018), HopeofIsrael.ChurchofJesusChrist.org.
2. Leer en Verbonden 76:29.
3. Mozes 1:1–2.
4. Mozes 1:6.
5. Mozes 1:12; cursivering toegevoegd.
6. Mozes 1:13; cursivering toegevoegd.
7. Mozes 1:16; cursivering toegevoegd.
8. Mozes 1:19.
9. Mozes 1:20.
10. Mozes 1:22.
11. Mozes 1:25–26.
12. Leer en Verbonden 1:17.
13. Abraham 2:8.
14. Alma 41:10; cursivering toegevoegd.
15. Jakob 4:13.
16. ‘Trouw aan ’t geloof’, *Lofzangen*, nr. 170.

Het tweede grote gebod

Wij ervaren onze grootste vreugde als wij onze broeders en zusters helpen.

Geliefde broeders en zusters, dank u wel voor alles wat u doet om Israël aan beide zijden van de sluier te helpen vergaderen, uw gezin te sterken, en mensen in behoeftige omstandigheden te helpen. Dank u wel dat u als ware volgelingen van Jezus Christus leeft.¹ U kent en gehoorzaamt graag zijn twee grote geboden: God liefhebben en uw naaste liefhebben.²

De afgelopen zes maanden hebben mijn vrouw en ik duizenden heiligen ontmoet op onze reizen naar Midden- en Zuid-Amerika, Oceanië en verschillende steden in de Verenigde Staten. Op deze reizen hopen wij uw geloof te versterken. Maar na onze terugkeer blijkt dat juist

ons geloof gesterkt is door de leden en vrienden die we hebben ontmoet. Ik wil u graag over drie bijzondere momenten op deze reizen vertellen.

In mei reisden mijn vrouw en ik met ouderling Gerrit W. en zuster Susan Gong naar Zuid-Oceanië. In Auckland (Nieuw-Zeeland) hadden we het voorrecht om imams van twee moskeeën in Christchurch te ontmoeten. Twee maanden daarvoor waren daar onschuldige gelovigen in een daad van vreselijk geweld neergeschoten.

We vertelden deze broeders van een ander geloof hoezeer we met hen meeleefden en dat we ons samen met hen voor godsdienstvrijheid inzetten.

In Auckland (Nieuw-Zeeland) spraken president en zuster Nelson met imams van twee moskeeën in Christchurch.

Ook boden wij vrijwillige arbeid en bescheiden financiële hulp aan om hun moskeeën te herbouwen. Onze ontmoeting met deze moslimleiders werd gekenmerkt door liefdevolle uitingen van broederschap.

Samen met ouderling Quentin L. en zuster Mary Cook hadden mijn vrouw en ik in augustus een ontmoeting met mensen in Buenos Aires (Argentinië) – de meeste niet van ons geloof – die enorm geholpen waren met rolstoelen die de liefdadigheidsinstelling van de kerk hun had geschonken. Hun vreugde en dankbaarheid dat ze weer mobiel waren, was inspirerend.

Een derde gedenkwaardig moment vond nog maar een paar weken geleden hier in Salt Lake City plaats. Ik kreeg op mijn verjaardag een unieke brief van een jongevrouw die ik Mary noem. Ze is 14.

Mary schreef over wat zij en ik gemeen hadden: ‘U hebt tien kinderen. Wij hebben tien kinderen. U spreekt Mandarijn. Zeven van de kinderen in ons gezin, waaronder ik, zijn geadopteerd vanuit China, dus Mandarijn is onze moedertaal. U bent hartchirurg. Mijn zusje heeft twee openhartoperaties gehad. U houdt van twee uur kerk. Wij houden van twee uur kerk. U hebt een absoluut gehoor. Mijn broer heeft ook een absoluut gehoor. Hij is blind, net als ik.’

Mary’s woorden raakten me diep. Ze lieten niet alleen iets zien van haar grote geest maar ook de toewijding van haar moeder en vader.

Net als andere volgelingen van Jezus Christus zoeken heiligen der laatste dagen altijd naar manieren om anderen te helpen, verheffen en lief te hebben. Zij die het volk van de Heer genoemd willen worden, zijn ‘gewillig elkaars lasten te dragen, [...] te treuren met hen die treuren; [...] en hen te

vertroosten die vertroosting nodig hebben’.³

Ze proberen oprecht het eerste en tweede grote gebod na te leven. Als we *God* met heel ons hart liefhebben, richt Hij ons in een prachtige, heilzame cyclus op het welzijn van *anderen*.

Het is onmogelijk om te berekenen hoeveel dienstbetoon heiligen der laatste dagen over de hele wereld elke dag van elk jaar doen, maar het is *wel* mogelijk om te berekenen hoeveel goeds de kerk als organisatie doet voor mannen en vrouwen, en jongens en meisjes, die een handje geholpen moeten worden.

De kerk startte haar humanitaire initiatieven in 1984. Toen werd er in de hele kerk gevestigd om geld in te zamelen voor de mensen die door een verschrikkelijke droogte in Oost-Afrika waren

getroffen. Op die *ene* vastendag doneerden leden van de kerk 6,4 miljoen dollar.

Toenmalig ouderling M. Russell Ballard en broeder Glenn L. Pace reisden naar Ethiopië om vast te stellen hoe het geschonken geld het best kon worden gebruikt. Uit dit initiatief ontstond de liefdadigheidsorganisatie van de kerk: Latter-day Saint Charities.

Sinds die tijd heeft deze liefdadigheidsorganisatie meer dan 2 miljard dollar aan hulp geschonken voor mensen in nood over de hele wereld. Deze hulp wordt ongeacht geloof, nationaliteit, etniciteit, seksuele geaardheid, geslacht of politieke voorkeur verleend.

En dat is niet alles. Om leden van de kerk van de Heer die in nood zijn te helpen, onderhouden wij met liefde de aloude vastenwet.⁴ Wij laten onszelf

honger hebben om anderen die honger hebben te helpen. Eén dag per maand eten we niet en schenken we de tegenwaarde van dat voedsel (en meer) om mensen in behoeftige omstandigheden te helpen.

Ik zal mijn eerste bezoek aan West-Afrika in 1986 nooit vergeten. De heiligen kwamen in groten getale naar onze bijeenkomsten. Hoewel ze maar weinig materieel bezit hadden, kwamen de meesten gekleed in vlekkeloos witte kleding.

Ik vroeg de ringpresident hoe hij voor leden zorgde die zo weinig hadden. Hij antwoordde dat de bisschoppen hun mensen goed kenden. Als leden zich twee maaltijden per dag konden veroorloven, was er geen hulp nodig. Maar als ze zich maar één maaltijd of minder konden veroorloven – zelfs met hulp van familie – dan bekostigde de bisschop voedsel uit de vastengaven. Toen voegde hij daar dit opmerkelijke feit aan toe: hun vastengaven waren meestal *meer* dan hun uitgaven. Overtollige vastengaven werden dan naar mensen *ergens anders* gestuurd die grotere behoeften hadden

dan zij. Deze trouwe Afrikaanse heiligen leerden mij een belangrijke les over de kracht van de *wet* en *geest* van vasten.

Als leden van de kerk voelen we ons verbonden met allen die op wat voor manier dan ook lijden.⁵ Als zoons en dochters van God zijn wij allen broeders en zusters. Wij geven gehoor aan deze oproep uit het Oude Testament: ‘U moet uw hand wijd opendoen voor uw broeder, de onderdrukte en de arme.’⁶

We proberen ook volgens de leringen van de Heer Jezus Christus te leven, zoals die in Mattheüs 25 staan:

‘Want Ik had honger en u hebt Mij te eten gegeven; Ik had dorst en u hebt Mij te drinken gegeven; Ik was een vreemdeling en u hebt Mij gastvrij onthaald.

‘Ik was naakt en u hebt Mij gekleed; Ik ben ziek geweest en u hebt Mij bezocht. [...]

‘Voor zover u dit voor een van deze geringste broeders van Mij gedaan hebt, hebt u dat voor Mij gedaan.’⁷

Ik zal met een paar voorbeelden illustreren hoe de kerk deze leringen van de Heiland volgt.

Om honger te helpen bestrijden, heeft de kerk wereldwijd 124 voorraadhuizen voor bisschoppen. Van daaruit worden jaarlijks ongeveer 400.000 voedselorders verstrekt aan mensen die het nodig hebben. Waar geen voorraadhuis is, maken bisschoppen en gemeentepresidenten gebruik van de vastengaven van de kerk om hun behoeftige leden van voedsel en noodzakelijkheden te voorzien.

Maar het hongerprobleem reikt veel verder dan de grenzen van de kerk. Het neemt in de hele wereld toe. Uit een recent rapport van de Verenigde Naties blijkt dat er wereldwijd nu meer dan 820 miljoen mensen aan ondervoeding

lijden. Dat is bijna een op de negen mensen in de wereld.⁸

Dat is een getal om stil van te worden! Wat zijn we dankbaar voor uw bijdragen. Dankzij uw spontane vrijgevigheid ontvangen miljoenen mensen in de hele wereld voedsel, kleding, tijdelijk onderdak, rolstoelen, medicijnen, schoon water en meer zaken die ze zo dringend nodig hebben.

Veel ziektes in deze wereld worden door vervuild water veroorzaakt. Tot op heden hebben dankzij de humanitaire initiatieven van de kerk honderden gemeenschappen in 76 landen schoon water.

Een project in Luputa, in de Democratische Republiek Congo, is een prachtig voorbeeld. Deze stad met meer dan 100.000 inwoners had *geen stromend water*. Mensen moesten ver lopen om veilig water te halen. Er was 29 km verderop in de bergen een bron ontdekt, maar de stadsmensen hadden niet regelmatig toegang tot dat water.

Toen de humanitaire zendelingen van dit probleem hoorden, zorgden ze samen met de leiders van Luputa voor materiaal en training om een waterleiding naar de stad aan te leggen. De inwoners van Luputa groeven *drie jaar* lang een geul van een meter diep, dwars door de rotsen en jungle heen. Door hun samenwerking brak eindelijk de fantastische dag aan dat iedereen in de stad vers, schoon water had.

De kerk helpt ook vluchtelingen bij burgeroorlogen, natuurrampen of godsdienstvervolgung. Meer dan 70 miljoen mensen zijn van hun huis verdreven.⁹

Alleen al in het jaar 2018 heeft de kerk noodvoorraden aan vluchtelingen in 56 landen geleverd. Daarnaast helpen veel kerkleden vrijwillig bij de integratie van vluchtelingen in hun nieuwe land. Wij danken ieder van u die uw best doet

om diegenen die een nieuw thuis proberen op te bouwen, te helpen.

Door royale donaties aan vestigingen van Deseret Industries in de Verenigde Staten worden elk jaar miljoenen kilo's kleding ingezameld en gesorteerd. Hoewel plaatselijke bisschoppen deze grote voorraad gebruiken om behoeftige leden te helpen, wordt het *grootste* deel aan andere liefdadigheidsinstellingen geschonken die de kleding wereldwijd verspreiden.

En vorig jaar nog stelde de kerk oogheelkundige zorg beschikbaar aan meer dan 300.000 mensen in 35 landen, neonatale zorg aan duizenden moeders en zuigelingen in 39 landen, en rolstoelen aan meer dan 50.000 mensen in tientallen landen.

De kerk staat erom bekend dat zij vaak als eerste ter plaatse is als er ergens een ramp gebeurt. Al *voordat* ergens een orkaan toeslaat, plannen leiders en medewerkers van de kerk in die gebieden hoe ze hulpvoorraden en vrijwilligerswerk gaan leveren aan de mensen die getroffen zullen worden.

Alleen al in het afgelopen jaar heeft de kerk meer dan 100 noodhulpprojecten over de hele wereld uitgevoerd, met hulp aan slachtoffers van orkanen, branden, overstromingen, aardbevingen en andere calamiteiten. Waar mogelijk komen onze kerkleden in gele Helpende Handen-hesjes massaal in actie om slachtoffers van rampen te helpen. Dit dienstbetoon, dat zovelen van u geven, is de essentie van bediening.

Geliefde broeders en zusters, de activiteiten die ik heb beschreven, zijn maar een klein deel van de toenemende welzijns- en humanitaire initiatieven van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen.¹⁰ En *u* maakt dat allemaal mogelijk. Dankzij uw voorbeeldige manier van leven, uw vrijgevig hart, en uw helpende

handen, is het geen wonder dat veel gemeenschappen en overheden uw inspanningen prijzen.¹¹

Sinds ik president van de kerk ben, sta ik versteld hoeveel presidenten, premiers en ambassadeurs mij oprecht voor onze humanitaire hulp aan hun volk hebben bedankt. En ze zeiden hoe dankbaar ze zijn voor de kracht die onze trouwe leden in hun land als loyale, productieve burgers uitstralen.

Ik heb ook versteld gestaan als wereldleiders een ontmoeting met het

Eerste Presidium hadden en zeiden hoezeer ze *hoopten* dat de kerk in hun land gevestigd zou worden. Waarom? Omdat ze weten dat heiligen der laatste dagen aan sterke gezinnen en gemeenschappen meebouwen, en *ongeacht* waar ze wonen het leven van anderen beter maken.

Waar we ook wonen, de leden van de kerk zijn er diep van doordrongen dat God onze Vader is en dat alle mensen broeders en zusters zijn. Zodoende ervaren wij *onze* grootste vreugde als wij onze broeders en zusters helpen,

PRESIDENT HENRY B. EYRING
Tweede raadgever in het Eerste Presidium

waar we ook in deze prachtige wereld wonen.

Anderen helpen – bewust proberen om net zoveel of *meer* om anderen te geven dan om onszelf – maakt ons gelukkig. Vooral, voeg ik daaraan toe, als het niet goed uitkomt en als het ons uit onze comfortzone haalt.

Dat tweede grote gebod naleven is de *slutel* om een waar discipel van Jezus Christus te worden.

Lieve broeders en zusters, u bent een levend voorbeeld van de vruchten die komen als we de leringen van Jezus Christus volgen. Ik dank u! Ik houd van u!

Ik weet dat God leeft. Jezus is de Christus. Zijn kerk is in deze laatste dagen hersteld om haar goddelijke bestemming te vervullen. Dat getuig ik in de naam van Jezus Christus. Amen. ■

NOTEN

1. Zie Moroni 7:48.
2. Zie Mattheüs 22:37–39; Lukas 10:27.
3. Mosiah 18:8–9.
4. Zie Jesaja 58:3–12.
5. Ook in de begintijd van de kerk leden de pioniers honger, waren zij dakloos, en werden zij vervolgd.
6. Deuteronomium 15:11.
7. Zie Mattheüs 25:35–36, 40.
8. Zie Food and Agriculture Organization of the United Nations and others, *The State of Food Security and Nutrition in the World 2019*, 6, fao.org/3/ca5162en/ca5162en.pdf.
9. Zie 'Worldwide Displacement Tops 70 Million, UN Refugee Chief Urges Greater Solidarity in Response', website van Bureau van de Hoge Commissaris van de Verenigde Naties, 19 juni 2019, unhcr.org/en-us.
10. Zie ChurchofJesusChrist.org/topics/welfare; LatterDaySaintCharities.org; facebook.com/LatterDaySaintCharities; JustServe.org voor meer informatie over het liefdadigheidswerk van de kerk.
11. 'De doeltreffendste zendingsbrochure die we bij ons kunnen dragen, is onze goede levenswijze en ons voorbeeld.' (Gordon B. Hinckley, 'Find the Lambs, Feed the Sheep', *Liahona*, juli 1999, 121.)

Heiligheid en het plan van geluk

Meer geluk komt voort uit meer persoonlijke heiligheid.

Geliefde broeders en zusters, ik heb gebeden om u in uw zoektocht naar geluk te kunnen helpen. Sommigen voelen zich misschien al gelukkig genoeg, maar niemand zal het aanbod van meer geluk afslaan. Iedereen zal een gegarandeerd aanbod van blijvend geluk graag aannemen.

Dat is wat onze hemelse Vader, zijn geliefde Zoon, Jezus Christus, en de Heilige Geest aanbieden aan ieder geestkind van onze hemelse Vader dat nu leeft, zal leven of ooit geleefd heeft. Dat aanbod wordt ook wel het grote plan van geluk genoemd. De profeet Alma noemde het zo in zijn leringen aan zijn zoon, die in de ellende van zonde was weggezakt. Alma wist dat goddeloosheid nooit geluk kon betekenen voor zijn zoon – of voor welk kind van onze hemelse Vader dan ook.¹

Hij leerde zijn zoon dat in heiligheid toenemen het enige pad naar geluk was. Hij maakte duidelijk dat meer heiligheid mogelijk wordt gemaakt door de verzoening van Jezus Christus, die ons reinigt en vervolmaakt.² Alleen door geloof in Jezus Christus, voortdurende bekering en het nakomen van verbonden kunnen we beslag leggen op het blijvende geluk waar we allemaal naar hunkeren.

Ik bid dat ik u vandaag duidelijk kan maken dat meer geluk voortkomt uit meer persoonlijke heiligheid, zodat u naar die overtuiging zult handelen. Daarna zal ik vertellen hoe we naar mijn overtuiging in aanmerking komen voor die gave om steeds heiliger te worden.

In de Schriften staat dat we onder meer geheilgd of heiliger kunnen worden als we geloof in Christus oefenen,³ onze gehoorzaamheid tonen,⁴ ons bekeren,⁵ offers voor Hem brengen,⁶ heilige

verordeningen ontvangen en onze verbonden met Hem nakomen.⁷ De gave van heiligheid vereist ootmoed,⁸ zachtmoedigheid,⁹ en geduld.¹⁰

Mijn verlangen naar meer heiligheid is onder andere in de Salt Laketempel aangewakkerd. Toen ik voor het eerst naar de tempel ging, wist ik niet echt wat me te wachten stond. Ik had de woorden op het gebouw gezien: ‘De Here gewijd’ en ‘Het huis des Heren’. Ik keek er erg naar uit. Toch vroeg ik me af of ik er klaar voor was.

Mijn vader en moeder gingen vóór mij naar binnen. We moesten onze tempelaanbeveling laten zien als bewijs van onze getrouwheid.

Mijn ouders kenden de man bij de ontvangstbalie. Ze maakten even een praatje met hem. Ik liep in mijn eentje door naar een grote ruimte waar alles sprankelend wit was. Ik keek omhoog naar een plafond zo hoog boven mij dat het wel de open lucht leek. Op dat moment kreeg ik de sterke indruk dat ik daar eerder was geweest.

Maar toen hoorde ik een zeer zachte stem – niet die van mij. De fluisterwoorden waren: ‘Je bent hier nog nooit geweest. Je herinnert je een moment van vóór je geboorte. Je was toen op een heilige plek zoals deze. Je voelde dat de Heiland elk moment kon komen naar de plek waar je stond. En je was blij omdat je Hem graag wilde zien.’

Die gewaarwording in de Salt Laketempel duurde maar heel even. Maar de herinnering aan dat moment vervult me nog steeds met vrede, vreugde en innerlijk geluk.

Ik heb die dag veel lessen geleerd. Eén les was dat de Heilige Geest met een stille, zachte stem spreekt. Ik kan Hem horen als er geestelijke vrede in mijn hart heerst. Hij zorgt voor het gelukkige en geruststellende gevoel dat ik heiliger aan het worden ben. En dat

zorgt altijd voor de blijmoedigheid die ik die eerste momenten in een tempel van God voelde.

U hebt bij uzelf en bij anderen het wonder van geluk gezien dat uit toenemende heiligheid voortkomt, door meer als de Heiland te worden. Ik heb in de voorbije weken aan het bed van mensen gezeten die met volkomen geloof in de Heiland en met een blijmoedig gezicht de dood tegemoet konden zien.

Zo was er een man die zijn gezin om zich heen had. Hij was rustig met zijn vrouw in gesprek toen mijn zoon en ik binnenkwamen. Ik kende hem al jaren. Ik had de verzoening van Jezus Christus in hun leven en dat van hun familieleden zien werken.

Ze hadden samen besloten om zijn leven niet langer te rekken. Er heerste een kalme rust toen hij zich tot ons wendde. Met een glimlach zei hij hoe dankbaar hij was voor het evangelie en de zuiverende uitwerking ervan op hem en zijn dierbare gezinsleden. Hij sprak over de gelukkige jaren dat hij in de tempel had gediend. Mijn zoon zalfde het hoofd van deze man op diens verzoek met gewijde olie. Ik verzegelde de zalving. Ik kreeg daarbij duidelijk het gevoel hem te zeggen dat hij zijn

Heiland spoedig van aangezicht tot aangezicht zou zien.

Ik beloofde hem dat hij blijdschap, liefde en de goedkeuring van de Heiland zou voelen. Hij glimlachte hartelijk toen we weggingen. Zijn laatste woorden tegen mij waren: ‘Zeg tegen Kathy dat ik van haar hou.’ Mijn vrouw, Kathleen, heeft in de loop van vele jaren generaties van zijn familie aangemoedigd om de uitnodiging van de Heiland om tot Hem te komen aan te nemen, heilige verbonden te sluiten en na te komen, en zo in aanmerking te komen voor het geluk dat uit die toegenomen heiligheid voortvloeit.

Hij stierf enkele uren later. Enkele weken na zijn overlijden kwam zijn weduwe mijn vrouw en mij iets cadeau geven. Ze glimlachte terwijl we in gesprek waren. Ze zei opgewekt: ‘Ik had verwacht dat ik me verdrietig en eenzaam zou voelen. Maar ik ben juist blij. Is dat oké, denk je?’

Ik wist hoeveel ze van haar man hield en dat beiden de Heer hadden leren kennen, liefhebben en dienen. Ik vertelde haar dan ook dat haar blij gevoelens een beloofd geschenk waren, omdat ze door haar trouwe dienen heiliger was gemaakt. Door haar heiligheid kon ze die blijheid ervaren.

Sommigen van u vragen zich misschien af: ‘Waarom voel ik de gemoedsrust en blijheid niet die aan de getrouwen is beloofd? Ik ben door vreselijke tegenspoed heen trouw gebleven, maar ik voel me niet gelukkig.’

Zelfs de profeet Joseph Smith kreeg die beproeving te verduren. Hij bad om verlichting toen hij in een gevangenis in Liberty (Missouri, VS) zat. Hij was de Heer trouw geweest. Hij was in heiligheid toegenomen. Toch had hij het gevoel dat blijdschap hem ontzegd was.

De Heer leerde hem de les van geduld die we allemaal op bepaalde momenten, en soms zelfs langere perioden, in onze proeftijd nodig hebben. Hier is de boodschap van de Heer aan zijn trouwe en gekwelde profeet:

‘En indien u in de put wordt geworpen, of in de handen van moordenaars valt, en het doodvonnis over u wordt geveld; indien u in het diep wordt geworpen; indien de ziedende baren tegen u samenspannen; indien hevige winden uw vijand worden; indien de hemelen zwart worden en alle elementen zich verenigen om de weg te versperren; en bovenal, indien zelfs de kaken van de hel wijd tegen u worden opengesperd, weet dan, mijn zoon, dat al deze dingen u ondervinding zullen geven en voor uw bestwil zullen zijn.

‘De Zoon des Mensen is onder dat alles neergedaald. Bent u groter dan Hij?’

‘Welnu, houd vol op uw weg, en het priesterschap zal met u blijven; want

hun grenzen zijn vastgesteld, zij kunnen die niet overschrijden. Uw dagen zijn bekend en uw jaren zullen niet verminderd worden; daarom, vrees niet wat de mens kan doen, want God zal met u zijn tot in alle eeuwigheid.’¹¹

Diezelfde leerzame les had de Heer Job bijgebracht. Job betaalde een hoge prijs opdat de verzoening hem heiliger kon maken. We weten door de inleidende woorden over Job dat hij heilig was: ‘Er was een man in het land Uz, zijn naam was Job. En die man was vroom en oprecht; hij was godvrezend en keerde zich af van het kwaad.’¹²

Toen raakte Job zijn rijkdommen, zijn gezin en zelfs zijn gezondheid kwijt. U weet misschien dat Job twijfelde of zijn toename van heiligheid, verkregen door een toename van tegenspoed, hem meer blijdschap zou bezorgen. In Jobs beleving had heiligheid voor ellende gezorgd.

Maar de Heer wees Job met dezelfde boodschap als aan Joseph Smith terecht. Hij liet Job zijn hartverscheurende situatie met geestelijke ogen zien. Hij zei:

‘Omgord nu als een man uw heupen, dan zal Ik u ondervragen. Maak Mij eens bekend:

‘Waar was u toen Ik de aarde grondvestte? Maak het bekend, als u echt inzicht hebt.

‘Wie heeft haar afmetingen bepaald? U weet het immers wel. Of wie heeft het meetlint over haar uitgespannen?’

‘Waarop zijn haar pijlers neergeszonken? Of wie heeft haar hoeksteen gelegd,

‘toen de morgensterren samen vrolijk zongen, en al de kinderen van God juichten?’¹³

Job had God oneerlijk genoemd, maar bekeerde zich daarvan. Het werd hem vergund zijn beproevingen in een hoger en heiliger perspectief te zien. Hij had zich bekeerd.

‘Toen antwoordde Job de Heere en zei:

‘Ik weet dat U alles vermag, en geen plan is onmogelijk voor U.

‘Wie is hij, zegt U, die Mijn raad verbergt zonder kennis? Zo heb ik verkondigd wat ik niet begreep, dingen die te wonderlijk voor mij zijn en die ik niet weet.

‘Luister nu, en ik zal spreken! Ik zal U ondervragen: maak het mij bekend!

‘Alleen door het luisteren met het oor had ik U gehoord, maar nu heeft mijn oog U gezien.

‘Daarom veracht ik mijzelf en ik heb berouw, op stof en as.’¹⁴

Nadat Job zich had bekeerd en zo heiliger was geworden, zegende de Heer hem ruimschoots, meer dan wat hij was kwijtgeraakt. Maar de grootste zegening voor Job was misschien wel dat hij door tegenspoed en bekering heiliger was geworden. Er was meer blijheid en geluk voor hem weggelegd in zijn verdere levensdagen.

Meer heiligheid komt niet door er alleen maar om te vragen. Die komt door te doen wat nodig is zodat God ons kan veranderen.

President Russell M. Nelson heeft naar mijn idee het beste advies gegeven hoe we op het verbondspad gaandeweg heiliger worden. Hij wees de weg met zijn pleidooi:

‘U zult merken dat u sterker wordt door dagelijkse bekering – door elke

dag meer te doen om een beter mens te worden.

‘Als we ons willen bekeren, moeten we veranderen! We staan de Heiland toe om ons in de beste versie van onszelf te veranderen. We kiezen voor geestelijke groei en vreugde – de vreugde van verlossing in Hem. Besluiten we om ons te bekeren, dan besluiten we om meer zoals Jezus Christus te worden!’

President Nelson moedigde ons daarna als volgt aan om heiliger te worden: ‘De Heer verwacht niet dat we op dit moment [...] volmaakt zijn. Hij verwacht wél van ons dat we steeds reiner worden. Dagelijkse bekering leidt tot reinheid.’¹⁵

President Dallin H. Oaks heeft me in een eerdere conferentietoespraak ook duidelijker laten inzien hoe we in heiligheid kunnen toenemen en weten dat we op de goede weg zijn. Hij zei: ‘Hoe krijgen we een geestelijke instelling? Hoe bereiken we die mate van heiligheid waarbij we het voortdurende gezelschap van de Heilige Geest kunnen hebben? Hoe leren we dingen van deze wereld vanuit een eeuwig perspectief te bezien en te beoordelen?’¹⁶

President Oaks’ antwoord begint met meer geloof in Jezus Christus als onze liefdevolle Heiland. Dat beweegt ons ertoe dagelijks vergeving te zoeken en Hem dagelijks indachtig te zijn door zijn geboden te onderhouden. We krijgen dat grotere geloof in Jezus Christus als we ons dagelijks aan zijn woord vergasten.

De lofzang ‘Heer, geef mij meer reinheid’ geeft aan hoe we om meer heiligheid kunnen bidden. De auteur geeft wijselijk aan dat de heiligheid waar we naar streven een gave is die een liefdevolle God ons na verloop van tijd verleent, na alles wat wij kunnen doen. U kent het laatste vers wel:

*Meer heiligheid geef mij,
meer vrede en licht,
meer leed over zonde,
meer vreugd in mijn plicht,
meer blijven in Christus,
meer sterkte in U,
meer lust U te dienen,
Heer, geef mij dit nu.*¹⁷

Wat onze persoonlijke omstandigheden ook zijn, waar we ons ook op het verbondspad naar huis bevinden, mogen onze gebeden om meer heiligheid verhoord worden. Ik weet dat het antwoord op onze smeekbede ons uiteindelijk meer vreugde en geluk

zal opleveren. Dat duurt misschien een tijdje, maar het zal komen. Ik heb die geruststellende verzekering van onze liefdevolle hemelse Vader en zijn geliefde Zoon, Jezus Christus gekregen.

Ik getuig dat Joseph Smith een profeet van God was en dat president Russell M. Nelson nu onze profeet is. God de Vader leeft en houdt van ons. Hij wil dat we in familieverband bij Hem thuis komen. Onze liefdevolle Heiland nodigt ons uit om Hem op onze reis ernaartoe te volgen. Zij hebben de weg bereid. In de heilige naam van Jezus Christus. Amen. ■

NOTEN

1. Zie Alma 41:10.
2. Zie Alma 42:4–16.
3. Zie Handelingen 26:18; Ether 4:7.
4. Zie Leer en Verbonden 88:34.
5. Zie 3 Nephi 27:19–20.
6. Zie Leer en Verbonden 132:50.
7. Zie Leer en Verbonden 97:8.
8. Zie Helaman 3:35.
9. Zie Leer en Verbonden 101:1–5.
10. Zie 1 Johannes 3:2–3; Leer en Verbonden 112:13.
11. Leer en Verbonden 122:7–9.
12. Job 1:1.
13. Job 38:3–7.
14. Job 42:1–6.
15. Russell M. Nelson, ‘We kunnen meer doen om een beter mens te worden’, *Liahona*, mei 2019, 67, 68.
16. Dallin H. Oaks, ‘Spirituality’, *Ensign*, november 1985, 63.
17. ‘Heer, geef mij meer reinheid’, *Lofzangen*, nr. 94.

OUDERLING HANS T. BOOM
van de Zeventig

Weten, liefhebben, groeien

*Mogen we allen onze rol in dit grote
bedieningswerk gaan begrijpen, zodat we
meer zoals Hij zullen worden.*

In 2016 deed The Tabernacle Choir at Temple Square België en Nederland aan. Aangezien ik bij dat bijzondere evenement betrokken was, had ik de gelegenheid om hun optreden twee keer bij te wonen.

Ik bedacht tijdens hun optreden wat een enorme onderneming het was om met een koor van die omvang te reizen. Ik dacht aan de grote gong waarvan het vervoer moeilijk en waarschijnlijk duur was in vergelijking met een viool, trompet of ander instrument dat je makkelijk onder je arm kunt dragen. Deze gong speelde geen grote rol in het concert. Er werd maar een paar keer op geslagen, terwijl de kleinere instrumenten bijna voortdurend werden bespeeld. Ik besepte dat het optreden zonder de klank van de gong niet hetzelfde zou zijn, en dat het dus de moeite waard was om die grote gong over de oceaan te vervoeren.

Soms denken we dat we, net als die gong, maar een kleine rol in het optreden spelen. Ik wil dat u beseft dat uw klank het verschil maakt.

We hebben alle instrumenten nodig. Sommigen onder ons leren makkelijk

en doen het goed op school, terwijl anderen artistieke talenten hebben. Weer anderen ontwerpen en bouwen dingen, en nóg anderen verzorgen, beschermen of onderwijzen hun medemens. Iedereen geeft kleur en betekenis aan deze wereld.

Ik richt mijn toespraak tot hen die vinden dat ze niets bij te dragen

hebben, of denken dat niemand iets aan hen heeft, maar ook tot hen die zich in de zevende hemel voelen, en tot iedereen die daartussen valt.

U kunt u, ongeacht waar u zich op het levenspad bevindt, zo overbelast voelen dat u niet eens vindt dat u dat pad bewandelt. Ik vraag u om uit het duister in het licht te komen. Het evangelielicht zal u verwarmen, genezen en u laten inzien wie u werkelijk bent en wat uw doel in dit leven is.

Sommigen onder ons dolen op verboden paden in de hoop daar geluk te vinden.

Onze liefdevolle hemelse Vader nodigt ons uit om het pad van discipelschap te bewandelen en ons weer tot Hem te wenden. Hij heeft ons op volmaakte wijze lief.¹

Hoe doen we dat? We doen dat door in onze bediening elkaar te laten inzien wie we zijn.

Bedienen betekent volgens mij goddelijke liefde uitoefenen.² Zo scheppen we een omgeving waarin zowel de gever als de ontvanger zich wil bekeren. Met

andere woorden: we keren ons om, komen dichterbij onze Heiland Jezus Christus en worden meer zoals Hij.

We hoeven onze partner of kinderen bijvoorbeeld niet op hun fouten te wijzen; ze weten wel waarin ze zich kunnen verbeteren. Als u een liefdevolle omgeving schept, ontvangen zij de kracht om de nodige veranderingen aan te brengen en een beter mens te worden.

Zo wordt bekering een dagelijks verbeteringsproces, misschien met soms een excuus voor slecht gedrag. Ik herinner me situaties waarin ik te snel oordeelde of niet goed luisterde. Aan het eind van de dag voelde ik dan in mijn persoonlijk gebed de liefdevolle hemelse raad om me te bekeren en een beter mens te worden. De liefdevolle omgeving die mijn ouders, broer en zussen schiepen, en later ook mijn vrouw, kinderen en vrienden, heeft me in staat gesteld om een beter mens te worden.

We weten allemaal waar we ons kunnen verbeteren. We hoeven elkaar daar niet voortdurend aan te herinneren, maar we moeten elkaar wel liefhebben en dienen, want zo scheppen we een omgeving waarin we tot verandering bereid zijn.

In diezelfde omgeving leren we wie we werkelijk zijn en welke rol we spelen in dit laatste hoofdstuk van de wereldgeschiedenis vóór de wederkomst van de Heiland.

Als u zich afvraagt welke rol u speelt, stel ik voor dat u zich op een rustige plek afzondert en uw hemelse Vader vraagt om u te laten weten welke rol u moet spelen. Het antwoord komt waarschijnlijk geleidelijk, en wordt duidelijker naarmate we het verbonds- en bedieningspad vastbeslotener bewandelen.

Wij ondervinden soms dezelfde moeilijkheden als Joseph Smith, die

zich 'te midden van [een] woordenstrijd en botsende meningen' bevond. We lezen in zijn verslag dat hij zich vaak afvroeg: 'Wat staat mij te doen? Welke van al deze groeperingen heeft gelijk, of hebben ze allemaal ongelijk? Als er één gelijk heeft, welke is dat dan en hoe kom ik dat te weten?'³

Dankzij de raad die hij in de brief van Jakobus vond, namelijk 'als iemand van u in wijsheid tekortschiet, laat hij die dan vragen aan God, Die aan ieder overvloedig geeft en geen verwijten maakt, en ze zal hem gegeven worden',⁴ besloot Joseph uiteindelijk om het aan God te vragen.⁵

We lezen dat het de allereerste keer was dat hij 'een dergelijke poging deed, want ondanks [zijn] bezorgdheid had [hij] nog nooit eerder een poging gedaan om hardop te bidden'.⁶

Het kan ook voor ons de eerste keer zijn dat we onze Schepper op een nieuwe manier benaderen.

Dankzij Josephs poging verschenen onze hemelse Vader en zijn Zoon, Jezus Christus, aan hem en noemden hem bij naam, en daardoor weten wij nu veel beter wie wij zijn en dat we belangrijk zijn.

We lezen verder dat Joseph in zijn jonge tienerjaren 'vervolgd werd door hen die [zijn] vrienden hadden moeten zijn en [hem] vriendelijk hadden moeten behandelen'.⁷ Ook wij kunnen in ons discipelschap dus enige tegenstand verwachten.

Als u vindt dat u momenteel geen deel van het orkest kunt uitmaken, en als het pad van bekering u moeilijk lijkt, weet dan dat als u volhardt, de last van uw schouders weggenomen zal worden en dat u het licht weer zult zien. Onze hemelse Vader laat ons niet in de kou staan als we ons tot Hem wenden. Als we vallen en weer opstaan, helpt Hij ons om het stof van onze knieën te vegen.

Sommigen onder ons zijn gewond, maar de EHBO-doos van de Heer bevat genoeg verband om al onze wonden te bedekken.

Het is dus die liefde, die volmaakte liefde die we ook naastenliefde of de reine liefde van Christus noemen,⁸ die we thuis nodig hebben, waar ouders hun kinderen dienen, en kinderen hun ouders. Door die liefde verandert ons hart en krijgen we het verlangen om zijn wil te doen.

PRESIDENT M. RUSSELL BALLARD
Waarnemend president van het Quorum der Twaalf Apostelen

Het is die liefde die we nodig hebben in onze omgang met elkaar als kinderen van onze hemelse Vader en als leden van zijn kerk, want daardoor kunnen we alle muziekinstrumenten bij ons orkest betrekken en bij de wederkomst van de Heiland samen met de engelenkoren ons aandeel glansrijk vervullen.

Die liefde is het licht dat in ons dagelijks leven moet schijnen en onze omgeving moet verlichten. Andere mensen zullen dat licht zien en ertoe aangetrokken worden. Door dat soort zendingswerk zullen anderen *‘komen en zien, komen en helpen, en komen en blijven’*.⁹ Hebt u een getuigenis van dit grote werk en uw rol erin ontvangen, verheug u dan met onze geliefde profeet Joseph Smith, die heeft gezegd: *‘Ik had een visioen gezien; ik wist het, en ik wist dat God het wist, en ik kon het niet loochenen.’*¹⁰

Ik getuig dat ik weet wie ik ben en wie u bent. Wij zijn allemaal kinderen van onze hemelse Vader die van ons houdt. Hij heeft ons niet naar de aarde gestuurd om te mislukken, maar om glansrijk bij Hem terug te keren. Ik bid dat we onze rol in dit grote bedieningswerk zullen begrijpen, zodat we bij de wederkomst van de Heiland meer zoals Hij zullen zijn. In de naam van Jezus Christus. Amen. ■

NOTEN

1. Zie D. Todd Christofferson, ‘Blijf “in Zijn liefde”’, *Liahona*, november 2016, 48.
2. Zie Russell M. Nelson, ‘Goddelijke liefde’, *Liahona*, februari 2003, 12–17.
3. Geschiedenis van Joseph Smith 1:10.
4. Jakobus 1:5; zie ook Geschiedenis van Joseph Smith 1:11.
5. Zie Geschiedenis van Joseph Smith 1:13.
6. Geschiedenis van Joseph Smith 1:14.
7. Geschiedenis van Joseph Smith 1:28.
8. Moroni 7:47.
9. Dieter F. Uchtdorf, ‘Zendingswerk: verkondigen wat u in uw hart voelt’, *Liahona*, mei 2019, 17.
10. Geschiedenis van Joseph Smith 1:25.

Ons lichaam door onze geest laten beheersen

Een van de belangrijkste dingen die we in dit leven kunnen leren, is hoe we onze eeuwige geestelijke aard kunnen laten opbloeien en onze kwade verlangens kunnen beheersen.

Mijn geliefde broeders en zusters, toen vorig jaar de algemene oktoberconferentie naderde, schreef ik een conferentietoespraak om te herdenken dat het op 3 oktober 1918 honderd jaar geleden was dat president Joseph F. Smith het visioen over de geestenwereld had ontvangen.

Enkele dagen nadat ik mijn toespraak voor vertaling had ingediend, voltooid mijn geliefde eeuwige metgezellin, Barbara, haar sterfelijke proeftijd en ging naar de geestenwereld.

De dagen werden weken, de weken werden maanden, en inmiddels is het een jaar geleden dat Barbara is heengegaan.

En ik merk dat ik deze Schrifttekst nu beter begrijp dan ooit: 'U zult in liefde met elkaar leven, zodat u zult wenen om het verlies van hen die sterven.'¹ Barbara en ik waren zo gezegend dat we 67 jaar 'in liefde met elkaar [mochten] leven'. Maar ik heb aan den lijve ondervonden wat het inhoudt om te 'wenen om het verlies' van onze dierbaren. O, wat houd ik van haar, en wat mis ik haar!

Waarschijnlijk beseffen de meesten onder ons niet volledig wat anderen voor ons betekenen, totdat ze er niet meer zijn. Ik wist dat Barbara het altijd druk had, maar ik begreep niet helemaal hoeveel tijd haar verplichtingen in de familie, de kerk en de buurt kostten. Onze familie bleef functioneren omdat zij elke dag haar taken met toewijding vervulde en dat in de loop der jaren duizenden keren herhaalde. En al die tijd heeft niemand in onze familie haar ooit haar stem horen verheffen of een onvriendelijk woord horen zeggen.

Het afgelopen jaar ben ik overspoeld door herinneringen. Ik dacht aan de lichamelijke inspanning die ze moest leveren omdat ze ervoor gekozen had moeder van zeven kinderen te worden. De enige loopbaan die ze ooit ambieerde, was die van moeder, en ze voerde al haar taken perfect uit.

Ik heb me vaak afgevraagd hoe ze zowel mijn agenda als die van onze kinderen bijhield. Alleen al het koken van de maaltijden was zo'n ontzagwekkende taak, om nog maar te zwijgen over de bergen wasgoed die ons gezin produceerde, of de verschillende maten schoenen en kleren die onze kinderen nodig hadden. We vroegen haar om hulp bij talloze andere dingen die belangrijk voor ons waren. En omdat die belangrijk voor ons waren, waren ze belangrijk voor haar. Ze was in één woord geweldig – als echtgenote, als moeder, als vriendin, als buurvrouw, en als dochter van God.

Nu ze is heengegaan, ben ik blij dat ik de laatste maanden van haar leven besloot om na mijn werk naast haar te zitten, haar hand vast te houden terwijl we naar het einde van haar lievelingsmusicals keken – keer op keer, omdat ze zich door de ziekte van Alzheimer niet meer kon herinneren wat we de vorige middag hadden gekeken. Ik koester nu zo diep de herinnering aan die bijzondere tijden dat we elkaars hand vasthielden.

Broeders en zusters, laat alstublieft geen enkele kans schieten om uw familieleden vol liefde aan te kijken. Kinderen en ouders, maak contact met elkaar, vertel hoeveel u elkaar waardeert en van elkaar houdt. Net als ik wordt u op een dag misschien wakker en ontdekt u dat de tijd voor die belangrijke communicatie voorbij is. Leef elke dag samen met een hart vol dankbaarheid, goede herinneringen, dienstbaarheid en heel veel liefde.

Dit afgelopen jaar heb ik dieper dan ooit over het plan van onze hemelse Vader nagedacht. Alma noemde het in

zijn leringen aan zijn zoon Corianton 'het grote plan van geluk'.²

In mijn overpeinzingen van dat plan komt het woord 'hereniging' steeds in mijn gedachten. Dit plan van onze liefhebbende Vader in de hemel is helemaal gericht op het grote, grandioze uitzicht op een familiehereniging – om echtgenoten, ouders en kinderen van alle generaties in Gods huisgezin voor eeuwig te herenigen.

Die gedachte geeft mij troost, en de verzekering dat Barbara en ik weer bij elkaar zullen zijn. Hoewel haar lichaam tegen het eind van haar leven was afgetakeld, was haar geest sterk, edel en rein. Ze had zich in alle opzichten voorbereid om op de aangewezen dag vol vertrouwen en gemoedsrust 'voor het aangename gerecht van God'³ te staan. Maar hier sta ik, overmorgen word ik 91 jaar, en ik vraag me nog steeds af: Ben ik er klaar voor? Doe ik alles wat in mijn vermogen ligt om haar hand weer te mogen vasthouden?

In dit leven is één ding heel duidelijk en zeker: we gaan allemaal een keer dood. Of we nu oud of jong doodgaan, makkelijk of moeilijk, rijk of arm, geliefd of eenzaam, niemand ontkomt aan de dood.

Enkele jaren geleden heeft president Gordon B. Hinckley hier een veelzeggende uitspraak over gedaan: ‘Hoe fijn de zekerheid en hoe vertroostend de gemoedsrust die gebaseerd zijn op de kennis dat als wij op de juiste manier trouwen en leven, onze relatie zal voortduren, ongeacht de zekerheid van de dood en het verglijden van de tijd.’⁴

Ik ben beslist op de juiste manier met de juiste persoon getrouwd. Daar kan geen twijfel over bestaan. Maar volgens president Hinckley is dat niet genoeg. Ik moet ook goed leven.⁵

Tegenwoordig kan ‘op de juiste manier leven’ een verwarrend concept zijn, met name als je veel tijd op sociale media doorbrengt, waar iedereen echte waarheden of valse denkbeelden over God en zijn plan voor zijn kinderen kan verkondigen. Gelukkig kennen de kerkleden eeuwige, ware evangelie-beginselen waardoor wij weten hoe we moeten leven, zodat we bij onze dood

beter voorbereid kunnen zijn.

Slechts enkele maanden voor mijn geboorte hield mijn grootvader, apostel Melvin J. Ballard, een toespraak waarin voor velen de kern van een goed leven was vervat. Zijn toespraak, met de titel ‘De worsteling om de ziel’, ging over de voortdurende strijd tussen ons stoffelijke lichaam en onze eeuwige geest.

Hij zei: ‘De grootste strijd die een man of vrouw ooit zal leveren [...] is het gevecht met zichzelf’. Hij legde uit dat Satan, ‘de vijand van onze ziel’, ons aanvalt door middel van ‘de begeerten, lusten en ambities van het vlees’.⁶ Daarom wordt de belangrijkste strijd tussen onze goddelijke, geestelijke aard en de zinnelijke natuurlijke mens gestreden. Broeders en zusters, denk eraan dat we geestelijke hulp kunnen krijgen van de Heilige Geest, die u ‘in alles [kan] onderwijzen’.⁷ En we kunnen hulp door de macht en de zegeningen van het priesterschap krijgen.

Nu vraag ik u: ‘Hoe staat het met úw strijd?’

President David O. McKay heeft gezegd: ‘Het bestaan van de mens is niet meer dan een toets, die duidelijk maakt of hij zijn inspanningen, zijn

verstand, zijn ziel wil richten op de genoegdoening en bevrediging van zijn lichamelijke aard, of dat hij zijn leven wil wijden aan de verwerving van geestelijke kwaliteiten.’⁸

Deze strijd tussen onze zinnelijke en onze geestelijke aard is niet nieuw. In zijn laatste toespraak leerde koning Benjamin zijn volk: ‘De natuurlijke mens is een vijand van God, en is dat vanaf de val van Adam geweest, en zal dat voor eeuwig en altijd zijn, tenzij hij zich overgeeft aan de ingevingen van de Heilige Geest en de natuurlijke mens aflegt en een heilige wordt door de verzoening van Christus, de Heer.’⁹

De apostel Paulus heeft ons geleerd: ‘Immers, zij die naar het vlees zijn, bedenken de dingen van het vlees, maar zij die naar de Geest zijn, de dingen van de Geest.

‘Want het denken van het vlees is de dood, maar het denken van de Geest is leven en vrede.’¹⁰

Het lijkt mij duidelijk dat een van de belangrijkste dingen die we in dit leven kunnen leren, is hoe we onze eeuwige geestelijke aard kunnen laten opbloeien en onze kwade verlangens kunnen beheersen. Dat zou niet zo

moelijk moeten zijn. Onze geest, die al veel langer bestaat dan ons stof-felijk lichaam, heeft in het voorster-felijk bestaan al goed boven kwaad verkozen. Vóórdat deze aarde werd gevormd, woonden we in de gees-tenwereld als zoons en dochters van hemelse Ouders, die van ons hielden, en nog steeds van ons houden.

En natuurlijk moesten we in dat voorsterfelijke koninkrijk beslissingen nemen en keuzes maken die grote invloed op ons leven zouden hebben. Ieder die ooit op deze planeet heeft geleefd, of nog zal leven, heeft een wezenlijke keus gemaakt om het plan te aanvaarden dat onze hemelse Vader voor ons heil had opgesteld. Daarom kwamen we allemaal op aarde met bewezen ervaring in het nemen van goede beslissingen voor onze geeste-lijke aard en eeuwige bestemming.

Denk daar eens over na. Dit bent u werkelijk, en dit bent u altijd geweest: een zoon of dochter van God, met gees-telijke wortels in de eeuwigheid, en een toekomst vol oneindige mogelijkheden. U bent bovenal en altijd een geestelijk wezen. Dus als we ervoor kiezen om onze zinnelijke aard boven onze gees-telijke aard te plaatsen, kiezen we iets wat tegen ons ware, oorspronkelijke geestelijke zelf indruist.

Maar het is heel duidelijk dat het vlees en aardse impulsen onze beslis-singen compliceren. Met een sluier van vergetelheid tussen de voorsterfe-lijke geestenwereld en deze sterfelijke wereld kunnen we onze relatie met God en onze geestelijke aard uit het oog verliezen, en kan onze zinnelijke aard prioriteit geven aan *wat we nú willen*. Geestelijke zaken in plaats van vleselijke zaken leren kiezen, is een van de belangrijkste redenen waarom deze aardse ervaring deel van het plan van onze hemelse Vader uitmaakt. Dat

is ook de reden waarom dat plan op het stevige, zekere fundament van de verzoening van onze Heer en Heiland, Jezus Christus, berust – zodat onze zonden, inclusief de fouten die we maken als we aan het vlees toegeven, door voortdurende bekering over-wonnen kunnen worden, en we een geestelijk gericht leven kunnen leiden. Het is nu de tijd om onze lichamelijke begeerten te beheersen, zodat we ons aan de geestelijke leer van Jezus Christus kunnen houden. Daarom mogen we de dag van onze bekering niet uitstellen.¹¹

En dus wordt bekering een onmis-baar wapen in de strijd om zelfbe-heersing. President Russell M. Nelson heeft het de afgelopen conferentie nog over die strijd gehad, en heeft ons eraan herinnerd dat we, ‘als we ons willen bekeren, moeten veranderen! We staan de Heiland toe om ons in de beste versie van onszelf te veranderen. We kiezen voor geestelijke groei en vreugde – de vreugde van verlossing in Hem. Besluiten we om ons te bekeren,

dan besluiten we om meer zoals Jezus Christus te worden!’¹²

Als ik ’s avonds in gebed met mijn hemelse Vader mijn dag bespreek, vraag ik vergiffenis als ik iets ver-keerd heb gedaan, en beloof ik om de volgende dag beter mijn best te doen. Ik geloof dat mijn geest door deze regelmatige, dagelijkse bekering mijn lichaam eraan helpt herinneren wie over mij de leiding heeft.

Een ander hulpmiddel is onze weke-lijke kans op geestelijke hernieuwing door aan het avondmaal deel te nemen ter gedachtenis van de verzoening van onze Heer en Heiland, Jezus Christus, en zijn liefde voor ons.

Broeders en zusters, ik moedig u aan om even de tijd en ruimte te nemen om vast te stellen in hoeverre u uw vleselijke aard aan het onderwer-pen bent en uw goddelijke, geestelijke aard meer macht geeft, zodat u eens, bij uw overgang naar de geesten-wereld, een vreugdevolle hereniging met uw dierbaren mag hebben. Van die mogelijkheid getuig ik, en ik bid er nederig om. In de heilige naam van Jezus Christus. Amen. ■

NOTEN

1. Leer en Verbonden 42:45.
2. Alma 42:8.
3. Jakob 6:13.
4. *Leringen van kerkpresidenten: Gordon B. Hinckley* (2016), 161.
5. De Heer heeft geopenbaard dat we onze verbonden moeten naleven om de beloofde zegeningen te ontvangen (zie Leer en Verbonden 82:10; 132:5–7, 19).
6. Melvin J. Ballard, ‘Struggle for the Soul’ (toespraak in de Tabernakel, Salt Lake City, 5 mei 1928).
7. Johannes 14:26.
8. *Leringen van kerkpresidenten: David O. McKay* (2003), 15.
9. Mosiah 3:19.
10. Romeinen 8:5–6.
11. Zie Alma 34:33.
12. Russell M. Nelson, ‘We kunnen meer doen om een beter mens te worden’, *Liahona*, mei 2019, 67.

OUDERLING PETER M. JOHNSON
van de Zeventig

Kracht om de tegenstander te overwinnen

Hoe kunnen we vrede vinden, bedenken wie we zijn en de drie strategieën van de tegenstander weerstaan?

Broeders en zusters, dank u voor alles wat u doet om ware volgelingen van Jezus Christus te worden en de zegeningen van de heilige tempel te genieten, en anderen daarbij te helpen. Ik wil u bedanken voor uw goedheid. U bent geweldig; u bent prachtig.

Ik bid dat de Heilige Geest ons *ten volle* mag laten beseffen dat we kinderen van God zijn. In ‘Het gezin: een proclamatie aan de wereld’ staat: ‘Ieder mens – man of vrouw – is geschapen naar het beeld van God. Ieder is een geliefde geestzoon of -dochter van hemelse Ouders, en als zodanig heeft ieder een goddelijke aard en bestemming.’¹ Wij zijn ‘uitverkoren geesten die bewaard waren om in de volheid der tijden op aarde te komen en deel te nemen aan het leggen van de grondslag voor het grootste werk der laatste dagen’.² President Russell M. Nelson heeft gezegd: ‘U bent in de geestenwereld onderricht om u voor te bereiden op alles waar u in dit laatste deel van deze laatste dagen mee geconfronteerd zou worden (zie

LV 138:56). Dat onderricht draagt u nog altijd in u mee!’³

U bent een uitverkoren zoon of dochter van God. U hebt de kracht om de tegenstander te overwinnen. Maar de tegenstander weet wie u bent. Hij kent uw goddelijke erfgoed en probeert uw aardse en hemelse potentieel met drie strategieën te beperken:

- Misleiding
- Afleiding
- Ontmoediging

Misleiding

De tegenstander gebruikte bedrog in de tijd van Mozes. De Heer zei tegen Mozes:

‘Zie, u bent mijn zoon. [...]’

‘Ik heb een werk voor u, [...] en u bent naar de gelijkenis van mijn Eniggeborene.’⁴

Kort na dit heerlijke visioen probeerde Satan Mozes te misleiden. Hij gebruikte deze opmerkelijke woorden: ‘Mozes, mensenzoon, aanbid mij.’⁵

De misleiding lag niet alleen in de uitnodiging om Satan te aanbidden, maar ook in de beschrijving van Mozes als ‘mensenzoon’. Vergeet niet dat de Heer Mozes net nog had gezegd dat hij een zoon van God was, geschapen naar het beeld van de Eniggeborene.

De tegenstander bleef proberen om Mozes te misleiden, maar die bood weerstand en zei: ‘Ga van mij heen Satan, want deze ene God alleen wil ik aanbidden, die de God is van heerlijkheid.’⁶ Mozes wist wie hij was, namelijk een zoon van God.

Wat de Heer tegen Mozes zei, geldt ook voor u en mij. Wij zijn naar Gods beeld geschapen, en Hij heeft een werk voor ons te doen. De tegenstander probeert ons te misleiden door ons te laten vergeten wie we werkelijk zijn. Als we niet begrijpen wie we zijn, kunnen we moeilijk beseffen wie we kunnen worden.

Afleiding

De tegenstander probeert ons ook van Christus en zijn verbondspad af te

leiden. Ouderling Ronald A. Rasband heeft gezegd: ‘De tegenstander is er op uit ons van geestelijke getuigenissen af te leiden. De Heer, daarentegen, wil ons graag inzicht geven en bij zijn werk betrekken.’⁷

In onze tijd zijn er veel afleidingen, zoals Twitter, Facebook, videospelletjes, en nog veel meer. Die technische snufjes zijn leuk, maar als we niet oppassen, leiden ze ons af van het verwezenlijken van ons goddelijke potentieel.

Als we ze goed gebruiken, kunnen we hemelse kracht voortbrengen, en als we ernaar streven om het verstrooide Israël aan beide zijden van de sluier te vergaderen, kunnen we wonderen zien gebeuren.

Laten we technologie nauwgezet en niet nonchalant gebruiken.⁸ Zoek voortdurend naar manieren waarop technologie ons dichtert tot de Heiland kan brengen, en ons kan helpen zijn werk te doen en ons op de wederkomst voor te bereiden.

Ontmoediging

Ten slotte wil de tegenstander dat wij ontmoedigd raken. We raken misschien ontmoedigd als we onszelf met anderen vergelijken of het gevoel hebben dat we niet aan de verwachtingen voldoen, waaronder die van onszelf.

Toen ik aan mijn doctoraatsstudie begon, was ik ontmoedigd. Er werden dat jaar slechts vier studenten toegelaten, en de andere kandidaten waren briljant. Ze hadden hogere cijfers, hadden meer werkervaring in hogere managementposities, en blaakten van zelfvertrouwen. Na twee weken staken ontmoediging en twijfel de kop op, en die werden me bijna te veel.

Ik besloot dat als ik dit vierjarige programma wilde afmaken, ik elk semester het Boek van Mormon moest lezen. Ik las elke dag en ervaarde wat

de Heiland had gezegd, namelijk dat de Heilige Geest mij in alles zou onderwijzen en mij alles in herinnering zou brengen.⁹ Hij bevestigde wie ik als zoon van God ben, herinnerde mij eraan dat ik mij niet met de anderen moest vergelijken, en gaf me het vertrouwen in mijn goddelijke taak om te slagen.¹⁰

Lieve vrienden, laat niemand uw geluk afnemen. Vergelijk uzelf niet met anderen. Denk aan de liefdevolle woorden van de Heiland: ‘Vrede laat Ik u, Mijn vrede geef Ik u; niet zoals de wereld die geeft, geef Ik die u. Laat uw hart niet in *beroering* raken en niet bevreesd worden.’¹¹

Hoe gaan we dat doen? Hoe kunnen we die vrede vinden, bedenken wie we zijn en de drie strategieën van de tegenstander weerstaan?

Ten eerste, onthoud dat het eerste en grote gebod is dat wij God met heel ons hart, met heel onze ziel en met heel ons verstand moeten liefhebben.¹² Alles wat wij doen, moet ingegeven zijn door onze liefde voor Hem en voor zijn Zoon. Naarmate we meer liefde voor Hem ontwikkelen door hun geboden te onderhouden, neemt ons vermogen om onszelf en anderen lief te hebben toe. We zullen familieleden, vrienden en burendienen, want we zullen ze zien zoals de Heiland ze ziet – als zonen en dochters van God.¹³

Ten tweede, bid elke dag tot de Vader in de naam van Jezus Christus – elke dag, elke dag.¹⁴ Door te bidden kunnen we Gods liefde voelen en Hem onze liefde tonen. En als we bidden, uiten we onze dankbaarheid en vragen we om de kracht en moed om onze wil aan die van God te onderwerpen, en ons in alles te laten leiden.

Ik moedig u aan om te *‘bid[den]* tot de Vader met alle kracht van uw hart dat u met die liefde [...] vervuld zult zijn, opdat u zonen [en dochters] van

God zult worden; opdat wij, wanneer Hij verschijnt, Hem gelijk zullen *zijn*.¹⁵

Ten derde, lees en bestudeer elke dag het Boek van Mormon – elke dag, elke dag.¹⁶ Ik haal doorgaans meer uit mijn studie van het Boek van Mormon als ik het met een vraag in gedachte bestudeer. Als we het met een vraag in gedachte bestuderen, kunnen we openbaring ontvangen en ervaren dat de profeet Joseph Smith de waarheid sprak toen hij zei dat ‘het Boek van Mormon het nauwkeurigste boek op aarde [...] is, en dat de mens dichtert bij God komt door zich aan de leringen daarin te houden, dan door welk ander boek ook’.¹⁷ Het Boek van Mormon bevat de woorden van Christus en helpt ons te onthouden wie we zijn.

Ten slotte, neem elke week met een gebed in het hart deel aan het

hemelse Vader en zijn Zoon te voelen. We zullen *ten volle* beseffen wie we als zonen en dochters van God zijn.

Broeders en zusters, ik houd van u. Ik geef u mijn getuigenis dat ik weet dat onze hemelse Vader leeft en dat Jezus de Christus is. Ik heb Hen lief. De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen is het koninkrijk van God op aarde. Wij hebben de *goddelijke taak* om Israël te vergaderen en de wereld op de wederkomst van de Messias voor te bereiden. In de naam van Jezus Christus. Amen. ■

avondmaal – elke week, elke week. Het is dankzij verbonden en priester­schapsverordeningen, waaronder het avondmaal, dat de macht der goddelijk­heid voor ons kenbaar is.¹⁸ Ouderling David A. Bednar heeft gezegd: ‘De verordening van het avondmaal is een heilige en herhaalde uitnodiging tot oprechte bekering en geestelijke her­nieuwing. Deelname aan het avondmaal op zich zorgt niet voor de vergeving van zonden. Maar bereiden wij ons gewetensvol voor en nemen wij met een gebroken hart en een verslagen geest aan deze heilige verordening deel, dan is de belofte dat wij de Geest van de Heer *altijd* bij ons mogen hebben.’¹⁹

Door nederig aan het avondmaal deel te nemen, worden we herinnerd aan Jezus’ lijden in de gewijde hof van Gethsémané en zijn offer aan het kruis. Wij zijn de Vader dankbaar omdat Hij zijn eniggeboren Zoon, onze Verlos­ser, heeft gezonden, en wij tonen onze bereidheid om zijn geboden te onder­houden en Hem altijd indachtig te zijn.²⁰ Het avondmaal biedt geestelijke verlichting, en die is persoonlijk, krach­tig, en broodnodig.

Beste vrienden, ik beloof u: als we ernaar streven God met heel ons hart lief te hebben, in de naam van Jezus

Christus te bidden, het Boek van Mor­mon te bestuderen, en met een gebed in het hart aan het avondmaal deel te nemen, dan zullen we met de hulp van de Heer de kracht hebben om de *misleidende* strategieën van de tegen­stander te overwinnen. En dan zullen we de *afleidingen* die ons goddelijk potentieel beperken ontwijken, en de *ontmoediging* weerstaan die ons ver­mogen beperkt om de liefde van onze

NOTEN

1. ‘Het gezin: een proclamatie aan de wereld’, *Liahona*, mei 2017, 145.
2. Leer en Verbonden 138:53; zie ook Leer en Verbonden 138:54–56.
3. Russell M. Nelson, ‘Pal staan als ware millennials’, *Liahona*, oktober 2016, 48.
4. Mozes 1:4, 6.
5. Mozes 1:12.
6. Mozes 1:20; zie ook Mozes 1:16–19, 21.
7. Ronald A. Rasband, ‘Vergeet het niet’, *Liahona*, november 2016, 115.
8. Zie Becky Craven, ‘Nauwgezet versus nonchalant’, *Liahona*, mei 2019, 9–11.
9. Zie Johannes 14:26.
10. Onze goddelijke taak bestaat erin het eeuwige leven te verwerven, ongeacht of wij verwerven wat de wereld als succes beschouwt. De Heilige Geest herinnert ons aan onze goddelijke taak en aan wie we kunnen worden als we op het verbondspad blijven en de verleidingen van de tegenstander met de kracht van de Heer weerstaan.
11. Johannes 14:27; cursivering toegevoegd.
12. Zie Mattheüs 22:37–38.
13. Zie Johannes 3:16; 1 Johannes 4:19; Mosiah 2:17.
14. Zie 3 Nephi 18:18–21.
15. Moroni 7:48; cursivering toegevoegd.
16. Zie Kevin W. Pearson, ‘Blijf bij de boom’, *Liahona*, mei 2015, 114–116.
17. Inleiding tot het Boek van Mormon.
18. Zie Leer en Verbonden 84:20–21.
19. David A. Bednar, ‘Altijd vergeving van uw zonden behouden’, *Liahona*, mei 2016, 61–62.
20. Zie Moroni 4:2–3; 5:1–2; Leer en Verbonden 20:76–79. Houd er rekening mee dat wij in een tijd leven waarin wij het voortdurende gezelschap van de Heilige Geest hard nodig hebben.

OUDERLING ULISSES SOARES
van het Quorum der Twaalf Apostelen

Ons kruis opnemen

Ons kruis op ons nemen en de Heiland volgen, betekent dat we met geloof op het pad van de Heer doorzetten en ons niet overgeven aan wereldse gewoontes.

Geliefde broeders en zusters, we zijn de afgelopen twee dagen op een geweldige manier door onze leiders onderwezen. Ik getuig tot u dat als we ernaar streven deze geïnspireerde leringen voor deze tijd toe te passen, de Heer door zijn genade ieder van ons zal helpen om ons kruis te dragen en onze lasten licht zal maken.¹

Vlak buiten Caesarea Filippi vertelde de Heiland zijn discipelen wat de ouderlingen, hogepriesters en Schriftgeleerden in Jeruzalem Hem zouden aandoen. Hij onderwees hen specifiek over zijn dood en glorieuze opstanding.² Op dat moment begrepen zij zijn goddelijke zending op aarde nog niet helemaal. Toen Petrus hoorde wat de Heiland had gezegd, nam Hij Hem apart en bestrafte Hem. Hij zei: ‘God zij U genadig, Heere, dit zal beslist niet met U gebeuren!’³

Om zijn discipelen te laten inzien dat toewijding aan zijn werk betekent dat we ons onderwerpen en soms moeten lijden, zei de Heiland met nadruk:

‘Als iemand achter Mij aan wil komen, moet hij zichzelf verloochenen, zijn kruis opnemen en Mij volgen.

‘Want wie zijn leven zal willen behouden, die zal het verliezen; maar wie zijn leven zal verliezen om Mij, die zal het vinden.

‘Want wat baat het een mens, als hij heel de wereld wint en aan zijn ziel schade lijdt? Of wat zal een mens geven als losprijs voor zijn ziel?’⁴

Daarmee benadrukte de Heiland dat wie Hem willen volgen zichzelf moeten verloochenen, hun verlangens, hartstochten en begeerten moeten beheersen, alles moeten opofferen, zo nodig zelfs hun leven, en zich geheel aan de wil van de Vader onderwerpen – net zoals Hij dat heeft gedaan.⁵ Dat is in feite de prijs die we voor het heil van onze ziel moeten betalen. Jezus gebruikte doelbewust het symbool van het kruis als metafoor om zijn discipelen beter te laten begrijpen wat opoffering en toewijding aan de zaak van de Heer nu echt betekenen. Het beeld van een kruis was bij zijn discipelen en de inwoners van het Romeinse Rijk goed bekend omdat de Romeinen ter dood veroordeelden dwongen in het openbaar hun eigen kruis of dwarsbalk te dragen naar de plaats waar ze terechtgesteld zouden worden.⁶

Pas na de opstanding van de Heiland werd het verstand van de discipelen geopend zodat zij alles begrepen wat over Hem was geschreven⁷ en wat er vanaf dat moment van hen verwacht zou worden.⁸

Zo ook moeten wij allen, broeders en zusters, ons verstand en ons hart openstellen om beter te begrijpen waarom wij ons kruis moeten opnemen en Hem volgen. Uit de Schriften leren we dat zij die hun kruis willen opnemen Jezus Christus zo liefhebben dat zij zichzelf alle goddeloosheid en elke wereldse lust ontzeggen en zijn geboden onderhouden.⁹

Onze vastbeslotenheid om ons te ontdoen van alles wat tegen Gods wil is, alles te offeren wat ons gevraagd wordt en zijn leringen te volgen, zal ons helpen om vol te houden op het pad van het evangelie van Jezus Christus – ondanks beproeving, de zwakte van onze ziel, of druk vanuit onze omgeving en de wereldse filosofieën die tegen zijn leringen indruisen.

Zo verzeker ik al diegenen die nog geen eeuwige metgezel hebben gevonden en zich misschien eenzaam en moedeloos voelen, of diegenen die gescheiden zijn en zich verlaten en vergeten voelen, dat het aanvaarden van de uitnodiging van de Heiland om uw kruis op u te nemen en Hem te volgen betekent dat u met geloof doorzet op het pad van de Heer, aan een structuur van waardigheid vasthoudt, en u niet overgeeft aan wereldse gewoontes die uiteindelijk uw hoop op Gods liefde en genade ondermijnen.

Dezelfde beginselen gelden voor diegenen onder u die met homoseksuele gevoelens worstelen en zich ontmoedigd en hopeloos voelen. En misschien vinden sommigen van u om die reden dat het evangelie van Jezus Christus niet meer bij u past. Als dat het geval is, verzeker ik u dat er altijd hoop is in God de Vader en in zijn plan van geluk, in Jezus Christus en zijn zoenoffer, en in het naleven van hun liefdevolle geboden. In zijn volmaakte wijsheid, macht, gerechtigheid en genade kan de Heer ons als de zijnen verzegelen, zodat wij in zijn tegenwoordigheid kunnen worden gebracht en het eeuwige heil ontvangen, als we standvastig en

onverzettelijk zijn geboden onderhouden¹⁰ en altijd overvloedig zijn in goede werken.¹¹

Voor diegenen die ernstige zonden hebben begaan, betekent het aannemen van deze uitnodiging onder meer dat u zich voor God verootmoedigt, met de aangewezen kerkleiders spreekt, dat u zich bekeert en uw zonden nalaat. Dit proces is ook heilzaam voor iedereen die worstelt met verwoestende verslavingen, zoals opioïden, drugs, alcohol en pornografie. Deze stappen brengen u dichterbij de Heiland, die u uiteindelijk van wroeging, verdriet, en geestelijke en lichamelijke slavernij kan bevrijden. Daarnaast hebt u misschien ook de steun van uw familie, vrienden en bekwame artsen en therapeuten nodig.

Geef het alstublieft nooit op als het niet lukt. Denk nooit dat u niet in staat bent om zonden de rug toe te keren en verslaving te overwinnen. U kunt het zich niet veroorloven om het op te geven, en om zwak en zondig te blijven! Probeer altijd uw best te doen, en laat door uw daden zien dat u het vat van binnen wilt reinigen, zoals de Heiland ons heeft geleerd.¹² Soms komen oplossingen voor bepaalde

problemen pas na vele maanden steeds blijven proberen. De belofte in het Boek van Mormon ‘dat wij, na alles wat wij kunnen doen, door de genade worden gered’,¹³ is in deze omstandigheden van toepassing. Bedenk dat de gave van genade door de Heiland ‘niet noodzakelijkerwijs in tijd beperkt is tot “na” alles wat wij kunnen doen. We kunnen zijn genade vóór, tijdens en na onze eigen inspanningen ontvangen.’¹⁴

Ik getuig dat als we continu proberen onze problemen te overwinnen, God ons zal zegenen met de gaven van geloof om te worden genezen en wonderen te verrichten.¹⁵ Hij zal voor ons doen wat we niet zelf kunnen doen.

Voor diegenen die zich verbitterd, boos, beledigd of geketend aan verdriet voelen om iets wat ze onverdiend vinden, betekent het opnemen van het kruis en de Heiland volgen ook dat we proberen die gevoelens van ons af te zetten en ons tot de Heer te wenden, zodat Hij ons van deze gemoedstoestand kan bevrijden en ons kan helpen rust te vinden. Als we deze negatieve gevoelens en emoties vasthouden, kan het helaas zo zijn dat we ons buiten de invloed van de Geest van de Heer plaatsen. We kunnen ons niet voor anderen bekeren, maar we

kunnen hen vergeven – door te weigeren ons te laten gijzelen door hen die ons gekwetst hebben.¹⁶

De Schriften leren ons dat er een uitweg uit deze situaties is: door onze Heiland uit te nodigen ons te helpen ons hart van steen te vervangen door een nieuw hart.¹⁷ Om dat te laten gebeuren, moeten we met onze zwakheden tot de Heer komen,¹⁸ en zijn hulp en vergeving afsmeaken,¹⁹ vooral op dat gewijde moment dat we elke zondag aan het avondmaal deelnemen. Laten we ervoor kiezen Hem om hulp te vragen, en een belangrijke en moeilijke stap zetten door hen te vergeven die ons gekwetst hebben, zodat onze wonden kunnen genezen. Ik beloof u dat u dan 's nachts opgelucht zult zijn doordat u gemoedsrust hebt bij de Heer.

In 1839, in de gevangenis in Liberty, schreef de profeet Joseph Smith een brief aan de kerkleden met profetieën die helemaal op deze omstandigheden en situaties van toepassing zijn. Hij schreef: 'Alle tronen en heerschappijen, prinsdommen en machten, zullen worden geopenbaard en verleend aan allen die kloekmoedig hebben volhard voor het evangelie van Jezus Christus.'²⁰ Dus, lieve broeders en zusters, diegenen die de naam van de Heiland op zich nemen, op zijn beloften vertrouwen en tot het einde volharden, worden behouden²¹ en mogen bij God wonen in een staat van nimmer eindigend geluk.²²

We komen allemaal weleens in moeilijke omstandigheden waardoor we ons verdrietig, hulpeloos, hopeloos en soms zelfs verzwakt voelen. Soms vragen we door die gevoelens aan de Heer: 'Waarom gebeurt dit allemaal?' of 'Waarom krijg ik niet wat ik wil? Ik doe er toch alles aan om mijn kruis te dragen en de Heiland te volgen?'

Lieve vrienden, we moeten bedenken dat ons kruis opnemen

ook betekent dat we nederig zijn en op God en zijn oneindige wijsheid vertrouwen. We moeten erkennen dat Hij ieder van ons en onze behoeften kent. We moeten ook accepteren dat de Heer een andere timing heeft dan wij. Soms bidden we om een zegen en vinden dat de Heer die binnen een bepaalde tijd moet geven. Onze trouw aan Hem mag niet voorwaardelijk worden door Hem een deadline op te leggen om onze verlangens te vervullen. Als we dat doen, lijken we op de sceptische Nephieten vanouds, die hun broeders en zusters bespotten door te zeggen dat de tijd voor de vervulling van de woorden van Samuel de Lamaniet verstreken was, waardoor zij de gelovigen in verwarring brachten.²³ We moeten de Heer genoeg vertrouwen om stil te zijn en te weten dat Hij God is, dat Hij alles weet, en dat Hij zich bewust is van ieder van ons.²⁴

Ik had onlangs de gelegenheid om een zuster te bezoeken die weduwe is, Franca Calamassi. Zij lijdt aan een slopende ziekte. Zuster Calamassi was het eerste lid van haar familie dat lid werd van de herstelde Kerk van Jezus

Zuster Franca Calamassi met haar vier kinderen bij de tempel.

Christus. Hoewel haar man zich nooit heeft laten dopen, vond hij het goed om de zendelingen te ontvangen en ging hij vaak naar de kerk. Ondanks deze omstandigheden bleef zuster Calamassi getrouw en bracht zij haar vier kinderen in het evangelie van Jezus Christus groot. Een jaar na het overlijden van haar man nam zuster Calamassi haar kinderen mee naar de tempel. Daar namen ze deel aan heilige verordeningen en werden ze als gezin verzegeld. De beloften in samenhang met deze verordeningen gaven haar veel hoop, vreugde en geluk waardoor zij door kon gaan met haar leven.

Toen de eerste symptomen van haar ziekte zich aandienen, gaf haar bisschop haar een zegen. Ze zei haar bisschop toen dat ze klaar was om de wil van de Heer te aanvaarden. Daarmee toonde ze haar geloof om te worden genezen, maar ook haar geloof om haar ziekte tot het einde toe te dragen.

Toen ik tijdens mijn bezoek zuster Calamassi's hand vasthield en haar aankeek, straalde ze iets engelachtigs uit – een weerspiegeling van haar vertrouwen in Gods plan en haar volmaakt stralende hoop op de liefde van de Vader en zijn plan voor haar.²⁵ Ik voelde haar sterke vastbeslotenheid om in haar geloof tot het einde te volharden door haar kruis op te nemen, ondanks haar moeilijke omstandigheden. Hoe deze zuster leeft, is een getuigenis van Christus, een uitdrukking van haar geloof en toewijding aan Hem.

Broeders en zusters, ik wil tot u getuigen dat als we ons kruis willen opnemen en de Heiland volgen, we zijn voorbeeld moeten volgen en moeten proberen zoals Hij te worden.²⁶ We moeten de omstandigheden in ons leven geduldig onder ogen zien, de

OUDERLING NEIL L. ANDERSEN
van het Quorum der Twaalf Apostelen

begeerten van de natuurlijke mens afwijzen en verachten, en op de Heer wachten. De psalmist schreef:

‘Wacht op de Heere, wees sterk en Hij zal uw hart sterk maken; ja, wacht op de Heere.’²⁷

‘Hij is onze hulp en ons schild.’²⁸

Ik getuig tot u dat door in de voetstappen van onze Meester te treden en te wachten op Hem die de ultieme genezer is, wij rust in onze ziel ontvangen en onze lasten zacht en licht gemaakt worden.²⁹ Daarvan getuig ik in de heilige naam van Jezus Christus. Amen. ■

NOTEN

1. Zie Mattheüs 11:29–30; Jakobus 2:24; 2 Nephi 25:23.
2. Zie Mattheüs 16:21.
3. Mattheüs 16:22.
4. Mattheüs 16:24–26.
5. Zie Johannes 6:38.
6. Zie Johannes 19:16–17.
7. Zie Markus 16:17–20; Lukas 24:36–53.
8. Zie Mattheüs 28:19–20.
9. Zie Bijbelvertaling van Joseph Smith, Mattheüs 16:25–29 (achterin de tripelcombinatie); zie ook de Gids bij de Schriften, ‘Begeerte’; ‘Natuurlijke mens’; ‘Zinnelijk, zinnelijkheid’; ‘Godeloos, goddeloosheid’; *schriften.ChurchofJesusChrist.org*.
10. Zie Alma 1:25.
11. Zie Mosiah 5:15.
12. Zie Alma 60:23.
13. 2 Nephi 25:23.
14. Zie Bruce C. Hafen, *The Broken Heart: Applying the Atonement to Life's Experiences* (1989), 155–156.
15. Zie Leer en Verbonden 46:19, 21.
16. Zie Neal A. Maxwell, ‘Repentance’, *Ensign*, november 1991, 32.
17. Zie Ezechiël 18:31; 36:26.
18. Zie Ether 12:27.
19. Zie 1 Nephi 7:21.
20. Leer en Verbonden 121:29.
21. Zie 3 Nephi 27:6.
22. Zie Mosiah 2:41.
23. Zie 3 Nephi 1:4–7.
24. Zie Leer en Verbonden 101:16.
25. Zie 2 Nephi 31:20.
26. Zie Mattheüs 5:48; 3 Nephi 12:48; 27:27.
27. Psalmen 27:14.
28. Psalmen 33:20.
29. Zie Mattheüs 11:30; Mosiah 24:14.

Vruchten

Houd uw ogen en uw hart gericht op de Heiland, Jezus Christus, en de eeuwige vreugde die u alleen door Hem krijgt.

Ik weet wat u denkt! Nog maar één spreker en dan horen we van president Nelson. In de hoop u nog enkele minuten op te laten letten terwijl wij op onze geliefde profeet wachten, heb ik een uiterst aantrekkelijk onderwerp gekozen: mijn onderwerp is fruit.

Met de kleur, textuur en zoetheid van bessen, bananen, watermeloenen en mango’s, of exotischer vruchten zoals kiwano’s of granaatappels, is fruit al heel lang een geliefde delicatessen.

Tijdens zijn bediening op aarde vergeleek de Heiland goede vruchten met zaken van eeuwige waarde. Hij zei: ‘Aan hun vruchten zult u hen herkennen.’¹

‘Iedere goede boom [brengt] goede vruchten voort.’² Hij moedigde ons aan om ‘vrucht voor het eeuwige leven’ te verzamelen.³

In een levendige droom in het Boek van Mormon, die wij heel goed kennen, bevindt de profeet Lehi zich in ‘een donkere en sombere wildernis’. Er is vies water, een donkere mist, vreemde wegen en verboden paden, en een roede van ijzer⁴ langs een nauw en smal pad dat naar een prachtige boom voert met een ‘vrucht [...] om iemand gelukkig te maken’. Lehi vertelt over de droom: ‘En het geschiedde dat ik [...] van de vrucht [...] nam; en

Tijdens zijn bediening op aarde vergeleek de Heiland goede vruchten met zaken van eeuwige waarde.

[...] dat ze zeer zoet was, zoeter dan alles wat ik ooit had geproefd. [...] En [zij] vervulde [...] mijn ziel met een buitengewoon grote vreugde.' *Deze vrucht was 'boven alle andere vruchten begerenswaardig'.*⁵

De betekenis van de boom en de vruchten

Waar staat deze boom met zijn uiterst begerenswaardige vruchten symbool voor? Zij stelt de 'liefde van God'⁶ voor, en getuigt van het geweldige verlossingsplan van onze hemelse Vader. 'Want zo lief heeft God de wereld gehad, dat Hij Zijn eniggeboren Zoon gegeven heeft, opdat ieder die in Hem gelooft, niet verloren gaat, maar eeuwig leven heeft.'⁷

Deze begerenswaardige vruchten staan symbool voor de wonderbaarlijke zegeningen van de weergaloze verzoe-ning van de Heiland. We zullen niet alleen na ons sterfelijk leven opnieuw leven, maar we kunnen door ons geloof in Jezus Christus, onze bekering, en onze gehoorzaamheid aan de geboden, vergeving van onze zonden ontvangen, en op een dag rein en zuiver voor onze Vader en zijn Zoon staan.

Van de vrucht van de boom nemen, staat ook symbool voor het aanvaarden van de verordeningen en verbonden van het herstelde evangelie – gedoopt worden, de gave van de Heilige Geest ontvangen, en het huis des Heren binnengaan om met macht van omhoog begiftigd te worden. Dankzij de genade van Jezus Christus, en door onze verbonden na te komen, ontvangen wij de onmetelijk grote belofte dat we voor eeuwig bij onze rechtschapen familieleden zullen wonen.⁸

Het is geen wonder dat de engel de vrucht als 'het vreugdevolst voor de ziel' beschreef.⁹ Dat is ook zo!

De opgave om trouw te blijven

Wij hebben allemaal ondervonden dat de Heer Jezus Christus trouw blijven niet makkelijk is, zelfs nadat wij de begerenswaardige vrucht van het herstelde evangelie geproefd hebben. Zoals tijdens deze conferentie al vaak is gezegd, worden wij steeds geconfronteerd met afleiding en misleiding, verwarring en tumult, verlokking en verleiding, die proberen ons hart van de Heiland weg te leiden, en van de vreugde en schoonheid die wij hebben ondervonden door Hem te volgen.

Vanwege deze tegenstand bevat de droom van Lehi ook een waarschuwing! Aan de overkant van de rivier is een ruim gebouw met mensen van alle leeftijden die met de vinger wijzen en de rechtschapen volgelingen van Jezus Christus bespotten.

De mensen in het gebouw maken allen die de geboden onderhouden belachelijk, in de hoop ze in diskrediet te brengen, en hun geloof in Jezus Christus en in zijn evangelie bespottelijk te maken. En vanwege de verbale aanvallen van twijfel en minachting op

de gelovigen, beginnen sommigen die de vrucht geproefd hebben zich te schamen voor het evangelie dat ze hebben aanvaard. De valse bekeringen van de wereld verleiden hen; ze keren zich van de boom en de vruchten af, en geraken, met de woorden van de Schriftuur, 'op verboden paden en [gaan] verloren'.¹⁰

In onze huidige wereld maken de bouwplannen van de tegenstander overuren voor een haastige uitbreiding van het grote en ruime gebouw. Die uitbreiding overspant de rivier al, want de bouwplannen hoopt onze woning te omsingelen, terwijl zij die wijzen en spotten dag en nacht via hun internet-megafoons te horen zijn.¹¹

President Nelson heeft uitgelegd: 'De tegenstander verviervoudigt zijn pogingen om ons getuigenis te ontwrichten en het werk van de Heer te belemmeren.'¹² Laten we aan Lehi's woorden denken: 'Wij sloegen geen acht op hen.'¹³

Hoewel we niet hoeven te vrezen, moeten we wel op onze hoede zijn. Soms kunnen kleine dingen ons geestelijk uit balans brengen. Laat u

Wij hebben allemaal ondervonden dat de Heer Jezus Christus trouw blijven niet makkelijk is, zelfs nadat wij de begerenswaardige vrucht van het herstelde evangelie geproefd hebben.

alstublieft niet door uw vragen, de beledigingen van anderen, ongelovige vrienden, of betreurenswaardige vergissingen en teleurstellingen afkeren van de zoete, zuivere en zielsbevredigende zegeningen die we krijgen als we van de begerenswaardige vrucht van de boom nemen. Houd uw ogen en uw hart gericht op de Heiland, Jezus Christus, en de eeuwige vreugde die u alleen door Hem krijgt.

Het geloof van Jason Hall

In juni woonden mijn vrouw, Kathy, en ik de begrafenis van Jason Hall bij. Toen hij op 48-jarige leeftijd overleed, was hij quorumpresident ouderlingen.

Jason heeft het volgende gezegd over een gebeurtenis die zijn leven veranderde:

‘[Toen ik 15 was], kreeg ik bij het duiken een ongeluk. [...] Ik [brak] mijn nek, en mijn hele onderlichaam raakte verlamd. Ik raakte de beheersing over mijn benen en gedeeltelijk de beheersing over mijn armen volledig kwijt. Ik kon niet meer lopen, staan [...] of zelf eten. Ik kon nauwelijks ademen of spreken.’¹⁴

“Lieve Vader [in de hemel],” smeekte ik, “als ik maar mijn handen kon gebruiken, dan zou ik me wel kunnen redden. Alstublieft, Vader, alstublieft. [...]”

“Houd gerust mijn benen, Vader; ik [bid alleen om] mijn handen te mogen gebruiken.”¹⁵

Jason heeft zijn handen nooit meer kunnen gebruiken. Kunt u de stemmen uit het ruime gebouw al horen? ‘Jason Hall, God verhoort je gebeden niet! Als Hij echt een liefhebbende God is, waarom laat Hij je dan in deze toestand? Waarom zou je geloof in Christus hebben?’ Jason Hall hoorde hun stemmen wel, maar luisterde er niet naar. In plaats daarvan vergastte hij zich aan de vruchten van de boom.

Zijn geloof in Jezus Christus werd onwankelbaar. Hij studeerde af aan de universiteit, trouwde met Kolette Coleman in de tempel, en beschreef haar als de liefde van zijn leven.¹⁶ Na een huwelijk van zestien jaar gebeurde er nog een wonder: hun dierbare zoon, Coleman, werd geboren.

Hoe vergrootten zij hun geloof? Kolette legt uit: ‘We vertrouwden op Gods plan. Het gaf ons hoop. We wisten dat Jason [ooit in de toekomst] zou genezen. [...] We wisten dat God ons een Heiland had gegeven, wiens zoenoffer ons in staat stelt om vooruit te kijken als we op het punt staan het op te geven.’¹⁷

Op Jasons begrafenis zei de 10-jarige Coleman dat zijn vader hem had geleerd dat ‘onze hemelse Vader een plan voor ons [heeft], dat het aardse leven geweldig zou zijn, en dat we in gezinsverband konden leven. [...] Maar [...] dat we moeilijke dingen mee zouden maken, en dat we vergissingen zouden begaan.’

Coleman vervolgde: ‘Onze hemelse Vader stuurde zijn Zoon, Jezus, naar de aarde. Het was zijn taak om volmaakt te zijn. Om mensen te genezen. Om van ze te houden. En om te lijden voor al hun pijn, verdriet en zonde. Toen stierf Hij voor ons.’ Daar voegde Coleman aan toe: ‘Omdat Hij dat deed, weet Jezus hoe ik me nu voel.’

‘Drie dagen na Jezus’ dood werd Hij [...] weer levend, met een volmaakt lichaam. Dat is belangrijk voor mij omdat ik weet dat [...] het lichaam van mijn vader volmaakt zal zijn, en dat we als familie bij elkaar zullen zijn.’

Tot slot zei Coleman: ‘Al sinds ik pas geboren was, zei mijn vader elke avond tegen mij: “Papa houdt van jou, je hemelse Vader houdt van jou, en je bent een goeie jongen.”’¹⁸

Vreugde komt door Jezus Christus

President Russell M. Nelson heeft beschreven waarom de familie Hall vreugde en hoop ondervindt. Hij heeft gezegd:

Jason, Coleman en Kolette Hall

‘De vreugde die we voelen, heeft weinig te maken met onze omstandigheden in het leven, en alles met waar we ons in het leven op richten.

‘Als ons leven gericht is op Gods heilsplan [...] en Jezus Christus en zijn evangelie, kunnen we vreugde voelen ongeacht wat er in ons leven gebeurt – of niet gebeurt. Vreugde komt van en door Hem. Hij is de bron van alle vreugde. [...]

‘Als we [...] geluk in de wereld proberen te vinden, zullen we nooit vreugde kennen. [Vreugde] is [...], zoals Jezus Christus onderwees, het geschenk voor wie bewust proberen rechtschapen te leven.’¹⁹

Een belofte voor als u terugkomt

Als u al enige tijd niet van de vrucht van de boom genomen hebt, weet dan dat de armen van de Heiland altijd naar u uitgestrekt zijn. Hij wenkt ons liefdevol en spoort ons aan om ons te ‘bekeren en tot [Hem te] komen’.²⁰ Hij heeft in alle seizoenen vruchten voor ons. Dat fruit is niet voor geld te koop, en het wordt niemand ontzegd die er oprecht naar verlangt.²¹

Als u naar de boom wilt terugkeren en nogmaals de vrucht wilt proeven, begin dan met tot uw hemelse Vader te bidden. Geloof in Jezus Christus en in de macht van zijn zoenoffer. Ik beloof u dat als u ‘bij iedere gedachte’ naar de Heiland opziet,²² de vrucht van de boom weer de uwe zal zijn, heerlijk van smaak, een vreugde voor uw ziel, ‘de grootste van alle gaven van God’.²³

Het is vandaag drie weken geleden dat ik de heerlijke vruchten van de Heiland in volle glorie zag toen Kathy en ik in Portugal naar de inwijding van de Lissabontempel gingen. De ware leer van het herstelde evangelie kwam in Portugal beschikbaar toen het in 1975 godsdienstvrijheid kreeg. Veel

edele heiligen die de vrucht al proefden toen er nog geen kerkgemeente, kerkgebouw, of binnen 1600 kilometer een tempel was, verheugden zich met ons dat de begerenswaardige vrucht van de boom nu in het huis des Heren in Lissabon is. Ik eer deze heiligen der laatste dagen die de Heiland al die tijd trouw zijn gebleven.

De Heiland heeft gezegd: ‘Wie in Mij blijft, en Ik in hem, die draagt veel vrucht, want zonder Mij kunt u niets doen.’²⁴

President Nelson heeft vanmorgen tegen de kerkleden over de hele wereld gezegd: ‘Lieve broeders en zusters, u bent een levend voorbeeld van de vruchten die komen als we de leringen van Jezus Christus volgen.’ Hij voegde daar aan toe: ‘Ik dank u! Ik houd van u!’²⁵

Wij houden van u, president Nelson.

Ik ben ooggetuige van de kracht van openbaring die op onze geliefde president rust. Hij is Gods profeet. Net als Lehi in tijden vanouds wenkt president Russell M. Nelson ons, het hele huisgezin van God, om van de vrucht van de boom te komen nemen. Mogen wij de

oetmoed en de kracht hebben om zijn raad op te volgen.

Ik getuig nederig dat Jezus Christus de Zoon van God is. Uit zijn liefde, zijn macht en zijn goedgunstigheid komt alles van blijvende waarde voort. Dat getuig ik in de naam van Jezus Christus. Amen. ■

NOTEN

1. Mattheüs 7:16.
2. Mattheüs 7:17.
3. Johannes 4:36.
4. Begin januari 2007 vroeg ik tijdens mijn voorbereiding van een devotionaltoespraak die ik als lid van het Presidium der Zeventig op 4 maart 2007 aan de Brigham Young University zou houden aan ouderling David A. Bednar waar zijn toespraak op 4 februari 2007 tot hetzelfde publiek over zou gaan. Toen hij mij vertelde dat hij ging spreken over de roede van ijzer vasthouden, verraste mij dat. Dat was precies de titel die ik voor mijn toespraak had gekozen. Toen we toespraken hadden uitgewisseld, beseften we dat allebei een andere benadering hadden. Zijn toespraak, Een reservoir met levend water, legde nadruk op de roede van ijzer, ofwel het woord van God, als zijnde de Schriften. Hij vroeg in zijn toespraak: ‘Lezen, bestuderen en onderzoeken jij en ik dagelijks de Schriften en zo’n manier dat wij ons vast kunnen houden aan de roede van ijzer?’ (speeches.byu.edu.)
Een week later, en nog vóór ouderling Bednar's toespraak, hield president Boyd K.

PRESIDENT RUSSELL M. NELSON

Slotwoord

Individuele waardigheid vereist totale bekering van verstand en hart om meer als de Heer te zijn.

Packer in een devotionaal aan de BYU een toespraak die hij 'Lehi's droom en jij' had genoemd. President Packer zei dat de roede van ijzer vooral bestaat uit de openbaring en inspiratie die we door de Heilige Geest krijgen. Hij zei: 'Als je vasthoudt aan de roede kun je met de gave van de Heilige Geest op je *gevoel* verder gaan. [...] Grijp de roede van ijzer vast en laat die niet los. Door de gave van de Heilige Geest kun je op je *gevoel* door het leven gaan.' (16 januari 2007, speeches.byu.edu.)

In mijn toespraak, 'Houd je vast aan de woorden van de profeten', in maart 2007, bestond de ijzeren roede uit de woorden van de levende profeten (4 maart 2007, speeches.byu.edu).

Dat deze drie toespraken met elkaar overeenkwamen, was geen toeval. De Heer had er de hand in dat drie toespraken voor hetzelfde publiek drie aspecten van de roede van ijzer behandelden: 1. De Schriften, ofwel de woorden van profeten uit het verleden; 2. de woorden van levende profeten; en 3. de macht van de Heilige Geest. Ik heb daar veel van geleerd.

5. Zie 1 Nephi 8:4-12.
6. 1 Nephi 11:25.
7. Johannes 3:16.
8. Zie David A. Bednar, 'De droom van Lehi: ons vasthouden aan de roede van ijzer', *Liahona*, oktober 2011, 32-37.
9. 1 Nephi 11:23.
10. 1 Nephi 8:28.
11. Zie Boyd K. Packer, 'Lehi's Dream and You' (devotionaal aan de Brigham Young University, 16 januari 2007), speeches.byu.edu.
12. Russell M. Nelson, 'We kunnen meer doen om een beter mens te worden', *Liahona*, mei 2019, 68.
13. 1 Nephi 8:33.
14. Stephen Jason Hall, 'The Gift of Home', *New Era*, december 1994, 12.
15. Stephen Jason Hall, 'Helping Hands', *New Era*, oktober 1995, 46, 47.
16. Privécorrespondentie van Kolette Hall aan ouderling Andersen.
17. Privécorrespondentie van Kolette Hall aan ouderling Andersen.
18. Toespraak van Coleman Hall tijdens de uitvaartdienst, door Kolette Hall aan ouderling Andersen doorgegeven.
19. Russell M. Nelson, 'Vreugde en geestelijk overleven', *Liahona*, november 2016, 82, 84.
20. 3 Nephi 21:6.
21. Zie 2 Nephi 26:25, 33.
22. Leer en Verbonden 6:36.
23. 1 Nephi 15:36.
24. Johannes 15:5.
25. Russell M. Nelson, 'Het tweede grote gebod', *Liahona*, november 2019, 100.

Mijn geliefde broeders en zusters, nu we het einde van deze historische conferentie naderen, danken wij de Heer voor de geïnspireerde boodschappen en voor de muziek die ons heeft opgebouwd. Dit was werkelijk een geestelijk feest.

We weten dat het herstelde evangelie van Jezus Christus hoop en vreugde brengt aan mensen die zijn leer horen en volgen. We weten ook dat elke woning waarlijk een heiligdom van geloof kan worden, waar vrede, liefde en de Geest van de Heer kunnen verblijven.

Natuurlijk is het kroonjuweel van de herstelling de heilige tempel. De heilige verordeningen en verbonden daar zijn onmisbaar om een volk voor te bereiden dat klaar is om de Heiland bij zijn wederkomst te verwelkomen. Op dit moment hebben we 166 ingewijde tempels en zijn er nog meer op komst.

Voorafgaand aan de inwijding van elke nieuwe of gerenoveerde tempel worden er open dagen gehouden. Veel vrienden die niet van ons geloof zijn, krijgen dan een rondleiding door die tempels en horen iets over de zegeningen van de tempel. En sommige bezoekers zullen zich gedrongen voelen om meer te weten te komen. Sommigen zullen oprecht vragen hoe ze voor de

zegeningen van de tempel in aanmerking kunnen komen.

Als leden van de kerk moeten we dan klaarstaan om hun vragen te beantwoorden. We kunnen uitleggen dat de zegeningen van de tempel beschikbaar zijn voor alle mensen die zich ervoor willen klaarmaken. Maar voordat ze

een ingewijde tempel binnen kunnen gaan, moeten ze daarvoor in aanmerking komen. De Heer wil dat al zijn kinderen de eeuwige zegeningen ontvangen die in zijn tempel beschikbaar zijn. Hij heeft aangegeven wat ieder mens moet doen om zijn heilig huis binnen te mogen gaan.

Het is een goed idee om bij zo'n eerste leermoment te wijzen op de woorden die op de buitenmuur van de tempel gegraveerd staan: 'De Here gewijd: Het huis des Heren'. De boodschap van president Eyring vandaag en van vele anderen hebben ons geïnspireerd om heiliger te worden. Elke tempel is een heilige plaats; elke bezoeker aan de tempel streeft ernaar om heiliger te worden.

De vereisten om naar de tempel te kunnen gaan, houden verband met persoonlijke heiligheid. Om vast te stellen of iemand er klaar voor is, heeft iedereen die de zegeningen van de tempel verlangt twee gesprekken: eerst met een bisschop, raadgever in een bisschop of gemeentepresident; en daarna met een ring- of zendingspresident of een van zijn raadgevers. In deze gesprekken worden een aantal vragen gesteld.

Enkele van deze vragen zijn onlangs herzien om ze duidelijker te maken. Ik wil ze graag met u doornemen:

1. Gelooft u in en hebt u een getuigenis van God, de eeuwige Vader; zijn Zoon, Jezus Christus; en de Heilige Geest?
2. Hebt u een getuigenis van de verzoening van Jezus Christus en van zijn rol als uw Heiland en Verlosser?
3. Hebt u een getuigenis van de herstelling van het evangelie van Jezus Christus?
4. Steunt u de president van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen als profeet, ziener en openbaarder, en als de enige persoon op aarde die bevoegd is om alle

priesterschapsleutels te gebruiken?

Steunt u de leden van het Eerste Presidium en het Quorum der Twaalf Apostelen als profeet, ziener en openbaarder?

Steunt u de andere algemene autoriteiten en de plaatselijke leiders van de kerk?

5. De Heer heeft gezegd dat 'alle dingen in reinheid voor [zijn] aangezicht' gedaan moeten worden (Leer en verbonden 42:41).

Streeft u naar zedelijke reinheid in uw gedachten en gedrag?

Leeft u de wet van kuisheid na?

6. Volgt u in uw gedrag tegenover gezinsleden en anderen, privé en in het openbaar, de leringen van de Kerk van Jezus Christus?
7. Steunt of verspreidt u opvattingen, praktijken of leerstellingen die in strijd zijn met die van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen?
8. Streeft u ernaar de sabbat heilig te houden, zowel thuis als in de kerk; de kerkdiensten bij te wonen; u op het avondmaal voor te bereiden en er waardig aan deel te nemen; en in overeenstemming met de wetten en geboden van het evangelie te leven?
9. Streeft u ernaar bij alles wat u doet eerlijk te zijn?
10. Betaalt u een volledige tiende?
11. Begrijpt u het woord van wijsheid en leeft u het na?
12. Hebt u financiële of andere

verplichtingen aan uw ex-partner of kinderen?

Zo ja, komt u uw financiële en andere verplichtingen na?

13. Houdt u zich aan de verbonden die u in de tempel hebt gesloten, waaronder het dragen van het garment zoals u dat in de begiftiging is uitgelegd?
14. Zijn er ernstige zonden in uw leven die als onderdeel van uw bekering met een priesterschapsleider afgewikkeld moeten worden?
15. Vindt u dat u waardig bent om het huis des Heren binnen te gaan en aan de tempelverordeningen deel te nemen?

Morgen worden deze herziene tempelaanbevelingsvragen naar kerkleiders over de hele wereld verstuurd.

Van alle volwassen tempelbezoekers wordt, naast een eerlijk antwoord op deze vragen, verwacht dat ze het heilige priesterschapsgarment onder hun bovenkleding dragen. Dit symboliseert een innerlijke vastbeslotenheid om er elke dag naar te streven meer zoals de Heer te worden. Het herinnert ons er ook aan dat we elke dag onze verbonden trouw moeten blijven, en elke dag op een hogere en heiligere manier op het verbondspad moeten wandelen.

Ik wil nu graag even onze jeugd toespreken. We sporen je aan om in aanmerking te komen voor een tempelaanbeveling voor beperkte toegang.

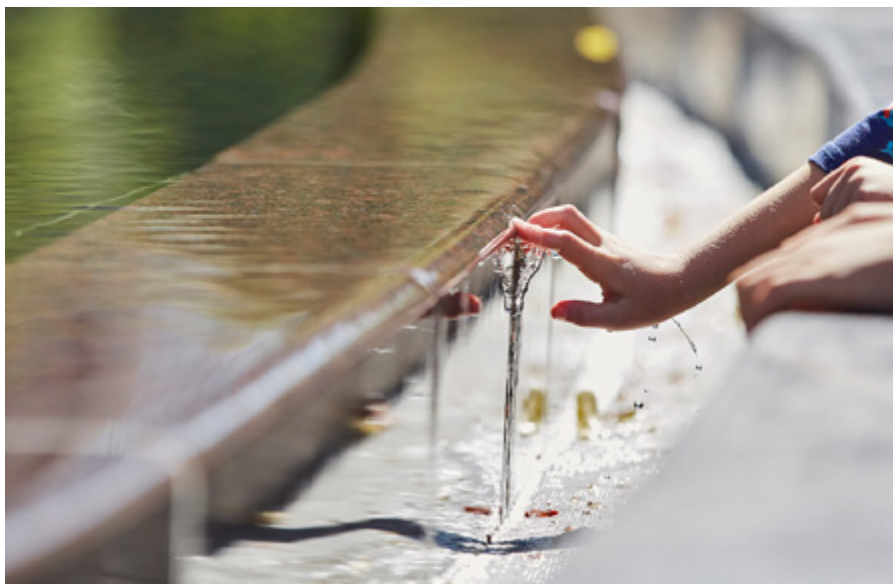
Jou worden alleen de vragen gesteld die bij je voorbereiding op de verordeningen van de plaatsvervangende doop en bevestiging op jou van toepassing zijn. We zijn heel dankbaar dat je waardig en gewillig bent om aan dat heilige tempelwerk deel te nemen. Dank je wel!

Als iemand het huis des Heren waardig wil binnengaan, moet hij of zij zich daar intensief geestelijk op voorbereiden. Maar met de hulp van de Heer is niets onmogelijk. In sommige opzichten is het makkelijker om een tempel te bouwen dan om de mensen op een tempel voor te bereiden. Individuele waardigheid vereist totale bekering van verstand en hart om meer als de Heer te zijn, een eerlijke burger te zijn, een beter voorbeeld te zijn, en een heiliger mens te zijn.

Ik getuig dat een dergelijke voorbereiding ontelbare zegeningen in dit leven brengt en onvoorstelbare zegeningen in het hiernamaals, waaronder de voortzetting van uw gezinsband door de eeuwen heen, in een staat van 'nimmer eindigend geluk'.¹

Dan nu een ander onderwerp: plannen voor het komende jaar. In het voorjaar van 2020 is het precies tweehonderd jaar geleden dat Joseph Smith de godsverschijning kreeg die we kennen als het eerste visioen. God de Vader en zijn geliefde Zoon, Jezus Christus, verschenen aan Joseph Smith, een jongen van 14 jaar. Die gebeurtenis luidde de herstelling van het evangelie van Jezus Christus in zijn volheid in, precies zoals het in de Bijbel is voorspeld.²

Daarna werd Joseph door verschillende hemelse boodschappers bezocht, onder wie Moroni, Johannes de Doper, en de vroegchristelijke apostelen Petrus, Jakobus en Johannes. Anderen volgden, onder wie Mozes, Elias en Elia. Ieder van hen verleende goddelijke bevoegdheid om Gods kinderen op aarde weer tot zegen te kunnen zijn.

Op wonderbaarlijke wijze hebben we ook het Boek van Mormon gekregen: eveneens een getuige aangaande Jezus Christus, Schriftuur naast de Bijbel. De openbaringen die in de Leer en Verbonden en de Parel van grote waarde zijn gepubliceerd, hebben ons ook veel meer inzicht in Gods geboden en eeuwige waarheid gegeven.

De sleutels en ambten van het priesterschap zijn hersteld, waaronder de ambten apostel, zeventiger, patriarch, hogepriester, ouderling, bisschop, priester, leraar en diaken. En vrouwen die de Heer liefhebben, dienen gedreven in de ZHV, het jeugdwerk, de jongevrouwen, de zondagsschool en in andere kerkroepingen – allemaal essentiële onderdelen van de herstelling van het evangelie van Jezus Christus in zijn volheid.

Daarom wordt het jaar 2020 een herdenkingsjaar. Komende april zal de algemene conferentie anders zijn dan alle voorgaande conferenties. Ik hoop dat ieder lid en elk gezin zich in de komende zes maanden voorbereidt op een conferentie waarin het hele fundament van het herstelde evangelie zal worden herdacht.

U kunt uw voorbereiding beginnen door nog eens Joseph Smiths beschrijving van het eerste visioen te lezen zoals dat in de Parel van grote waarde staat. Komend jaar bestuderen we met *Kom dan en volg Mij* het Boek van Mormon. U kunt stilstaan bij belangrijke vragen

als: 'Hoe zou mijn leven anders worden als de kennis die ik door het Boek van Mormon heb, ineens zou worden weggenomen?' of 'Hoe hebben de gebeurtenissen die na het eerste visioen hebben plaatsgevonden mij en mijn dierbaren beïnvloed?' En er komen video's over het Boek van Mormon beschikbaar. U kunt deze bij uw persoonlijke en gezinsstudie gebruiken.

Bedenk zelf vragen. Stel zelf een plan op. Baad u in het glorieuze licht van de herstelling. Als u dat doet, wordt de algemene conferentie komende april niet alleen gedenkwaardig, maar onvergetelijk.

Tot slot geef ik u mijn liefde, en mijn zegen dat ieder van u met elke dag die verstrikt gelukkiger en heiliger kan worden. Voor nu verzeker ik u ervan dat de kerk openbaring blijft ontvangen en onder leiding van de Heer doorgaat 'totdat Gods oogmerken zijn bereikt en de grote Jehova zegt dat het werk is volbracht'.³

Deze zegen geef ik u. Nogmaals, ik houd van u, en ik getuig dat God leeft! Jezus is de Christus! Dit is zijn kerk en wij zijn zijn volk. In de heilige naam van Jezus Christus. Amen. ■

NOTEN

1. Mosiah 2:41.
2. Zie Jesaja 2:2; 29; Ezechiël 37:15–20, 26–28; Daniël 2:44; Amos 3:7; Handelingen 3:21; Efeze 1:10; Openbaring 14:6.
3. *Leringen van kerkpresidenten: Joseph Smith* (2007), 153.

Herziening tempelaanbevelingsvragen en ander tempelnieuws

President Russell M. Nelson presenteerde in de algemene oktoberconferentie van 2019 de herziene tempelaanbevelingsvragen (zie pagina 121). De tempelnormen blijven ongewijzigd, maar sommige vragen zijn duidelijker geformuleerd. De desbetreffende kerkleiders hebben een brief van het Eerste Presidium van 6 oktober 2019 ontvangen, die de herziene vragen bevat.

President Nelson kondigde ook de bouw van acht nieuwe tempels aan (zie pagina 79). De nieuwe tempels worden gebouwd in Freetown (Sierra Leone), Orem (Utah, VS), Port Moresby (Papoea-Nieuw-Guinea), Bentonville (Arkansas, VS), Bacolod (Filipijnen), McAllen (Texas, VS), Cobán (Guatemala) en Taylorsville (Utah, VS).

Sinds de algemene aprilconferentie van 2019 werden de volgende tempels ingewijd: Kinshasatempel (Democratische Republiek Congo), Lissabontempel (Portugal), Port-au-Princetempel (Haïti)

en Fortalezatempel (Brazilië). Deze tempels werden heringewijd: Oaklandtempel (Californië, VS), Memphistempel (Tennessee, VS), Frankfurttempel (Duitsland), Oklahoma Citytempel (Oklahoma, VS) en Raleightempel (North Carolina, VS).

De eerstespadesteking vond plaats voor tempels in Yigo (Guam), Praia (Kaapverdië), San Juan (Puerto Rico), Lima (Peru) en Belém (Brazilië). En er werd een locatie gekozen voor tempels in Auckland (Nieuw-Zeeland), en Layton en Saratoga Springs (Utah, VS).

De plannen voor de renovatie van de Salt Laketempel en St. Georgetempel werden bekendgemaakt. De eerste sluit in december en gaat weer open in 2024; de tweede sluit in november 2019 en is in 2022 weer toegankelijk. ■

Meer informatie over tempels vindt u op Tempels.KerkVanJezusChristus.org.

Kerkbeleid voor getuigen bij verordeningen aangepast

President Russell M. Nelson heeft tijdens een leidersbijeenkomst rond de algemene conferentie, waar algemene autoriteiten en algemene functionarissen van de kerk instructies van het Eerste Presidium ontvangen, wijzigingen aangekondigd in het kerkbeleid voor de personen die als getuige bij dopen en verzegelingen mogen optreden.

In een brief van het Eerste Presidium van 2 oktober 2019 staat meer informatie over de wijzigingen:

‘Op uitnodiging van de presidentende autoriteit:

1. ‘kan ieder lid dat een geldige tempelaanbeveling heeft, ook als dat een aanbeveling voor beperkte toegang is, als getuige bij een plaatsvervangende doop optreden.
2. ‘kan ieder begiftigd lid met een geldige tempelaanbeveling als getuige bij een verzegeling voor levenden of doden optreden.
3. ‘kan ieder gedoopt lid van de kerk, ook kinderen en jongeren, als getuige bij de doop van een levende persoon optreden.’ ■

Van links naar rechts: Fortalezatempel (Brazilië), Lissabontempel (Portugal), Kinshasatempel (Democratische Republiek Congo) en Port-au-Princetempel (Haïti)

Leiders introduceren nieuw programma voor kinderen en jongeren

Het programma Kinderen en jongeren wordt in januari 2020 geïmplementeerd om kinderen en jongeren te helpen de Heiland te volgen en op geestelijk, sociaal, lichamelijk en verstandelijk vlak te groeien. Op de pagina's 40 en 53 vindt u toespraken over Kinderen en jongeren.

'Het is tijd voor een nieuwe aanpak die op de kinderen en jongeren van deze tijd over de hele wereld is gericht', zei president Russell M. Nelson in een speciale uitzending op 29 september 2019.

Hij zei tegen de kinderen en jongeren: 'In plaats van een hele reeks specifieke opdrachten geven we jullie het advies om met de Heer te overleggen hoe jullie op een evenwichtige manier kunnen groeien. Je zult er voldoening en plezier door krijgen. Maar je zult er ook wat voor moeten doen. Je zult zelf naar persoonlijke openbaring moeten streven. Je zult zelf moeten bepalen hoe je daarnaar gaat handelen. Soms zal de Geest je aanzetten om iets moeilijks te doen. Maar ik denk dat jullie het aankunnen. Jullie kúnnen moeilijke dingen doen.'

President Nelson zei ook dat ouders een essentiële rol spelen. 'Bouw alstublieft een sterke relatie met uw kinderen op', zei hij. 'Kerkleiders kunnen helpen, maar het zijn úw kinderen. Niemand kan meer invloed op hun succes hebben dan u. Geef ze liefde, aanmoediging en raad. Maar geef niet toe aan de verleiding om het voor ze te doen. Ze hebben er het meeste aan als ze hun eigen keuzevrijheid gebruiken.

'Deze raad geldt ook voor de geweldige leiders en leerkrachten van onze

kinderen en jongeren', zei president Nelson. 'We moeten onze jonge mensen leiding laten geven, vooral degenen met een roeping in quorum- en klaspresidiums. Er is priesterschapsgesag aan hen gedelegeerd. Ze leren dan hoe ze inspiratie ontvangen om hun quorum of klas te leiden.'

In diezelfde presentatie introduceerde president M. Russell Ballard, waarnemend president van het Quorum der Twaalf Apostelen, de visie achter

Kinderen en jongeren: 'De opkomende generatie sterken in hun geloof in Jezus Christus, en kinderen, jongeren en hun familie helpen om bij alle uitdagingen van het leven op het verbondspad verder te gaan.'¹ Hij zei: 'Als we kinderen en jongeren helpen om een getuigenis van Jezus Christus te krijgen, is dat hen en ons levenslang tot zegen.'

Nadat de jongeren tijdens de uitzending aan een activiteit deelgenomen hadden om het gebruik van *Wegwijzer voor kinderen en jongeren* te illustreren, zei president Ballard: 'Dit is nog maar het begin. Vandaag zijn we maar net met deze activiteit begonnen. Jullie gaan hier thuis verder mee aan de slag.'

We nodigen jullie uit met deze activiteit door te gaan. [...] Ouders, ga hier thuis mee door.' Hij beklemtoonde: 'Dit is een thuisgericht, kerkgesteund programma' en zei: 'Gezinnen doen dit programma samen. Daarom wordt het zo goed.'

In veel gebieden kregen ouders en leidinggevendenden ook hun eigen wegwijzer. In andere gebieden zal Kinderen en jongeren pas in 2020 in de plaatselijke taal beschikbaar zijn.

Evangeliestudie, dienstbetoon en activiteiten, en persoonlijke ontwikkeling (waaronder doelen stellen en bereiken) vormen de voornaamste aspecten van Kinderen en jongeren.

De jongeren dienen bij het plannen zelf het voortouw te nemen. Kinderen en jongeren streven naar persoonlijke openbaring terwijl ze, met de steun van familieleden, leidinggevendenden en anderen, op het verbondspad vooruitgang maken. President Ballard merkte op dat Kinderen en jongeren een wereldwijd programma is, en daarom kan worden aangepast aan 'waar u woont en uw gezinsomstandigheden'.

In een Face-to-facegesprek voor kinderen en jongeren met ouderling Gerrit W. Gong van het Quorum der Twaalf Apostelen op 17 november 2019 zal meer informatie gegeven worden. Kinderen en jongeren die in 2020 8–18 jaar worden, hun ouders, jeugvrouwenleidsters, Aäronische-priesterschapsadviseurs en jeugdwerk-leidsters zijn daarvoor uitgenodigd. Stuur op [facetoface.ChurchofJesusChrist.org](https://www.facetoface.ChurchofJesusChrist.org) uw vragen over het programma Kinderen en jongeren naar ouderling Gong. Na de live-uitzending, die in achttien talen wordt uitgezonden, wordt de video gearchiveerd zodat die later kan worden gestreamd of gedownload. ■

Zie [KinderenEnJongeren.KerkVanJezusChristus.org](https://www.KinderenEnJongeren.KerkVanJezusChristus.org) en [ChildrenandYouthLeaders.ChurchofJesusChrist.org](https://www.ChildrenandYouthLeaders.ChurchofJesusChrist.org) voor meer informatie, waaronder informatie over het face-to-facegesprek.

NOOT

1. *Kinderen en jongeren van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen: wegwijzer voor ouders en leidinggevendenden* (2019), 1.

FSY-conferenties ter ondersteuning van het programma Kinderen en jongeren

Om de programma's van de kerk voor kinderen en jongeren wereldwijd uniform te maken, zullen ringen in de Verenigde Staten en Canada vanaf 2020 elke twee jaar een FSY-conferentie organiseren.

Buiten de Verenigde Staten en Canada worden FSY-conferenties al meer dan tien jaar gehouden, en dit wordt voortgezet.

In het Face-to-facegesprek op 17 november 2019 wordt hierover meer informatie gegeven. ■

Organisatorische veranderingen om jongeren te versterken

Om de jongeren van de kerk in staat te stellen hun goddelijke potentieel te bereiken, kondigde president Russell M. Nelson in de algemene oktoberconferentie van 2019 veranderingen in de organisaties van de jongemannen en jongevrouwen aan (zie pagina 38). Ouderling Quentin L. Cook van het Quorum der Twaalf Apostelen en zuster Bonnie H. Cordon, algemeen jongevrouwenpresidente, legden de veranderingen uit (zie pagina 40 respectievelijk pagina 67).

De klemtoon ligt op het feit dat de 'allereerste taak [van de bisschop] is voor de jongemannen en jongevrouwen van zijn wijk te zorgen', zei president Nelson. Jongemannenpresidiums op wijkniveau worden opgeheven. De bisschop, het presidium van de Aäronische priesterschap, wordt bijgestaan door quorumadviseurs en in sommige gevallen deskundigen. De jongevrouwenpresidente van de wijk rapporteert rechtstreeks aan de bisschop.

Quorum- en klaspresidiums concentreren zich op het heilswerk, waaronder zendingswerk, behoud van bekeerlingen, heractivering, familiehistorisch en tempelwerk, en evangelieonderwijs. Quorum- en klaspresidenten plannen en leiden zondagse bijeenkomsten, dienstbetoonprojecten en andere activiteiten.

Jongerenactiviteiten heten geen 'wekelijkse activiteitenavond' meer, maar kunnen 'jongevrouwenactiviteiten', 'AP-quorumactiviteiten' of 'jongerenactiviteiten' genoemd worden. De budgettoelage voor jongerenactiviteiten moet proportioneel verdeeld worden,

op basis van het aantal jongeren in elke organisatie.

Het jongevrouwen-thema is herzien, en het aantal jongevrouwenklassen moet afhangen van het aantal jongevrouwen en hun behoeften. De klassen krijgen de naam 'Jongevrouwen', gevolgd door de leeftijden van de jongevrouwen in de desbetreffende klas, bijvoorbeeld: 'Jongevrouwen 12-14'. Als alle jongevrouwen samen bijeenkomen, heet de klas gewoon 'Jongevrouwen'. De namen 'Bijenkorfmeisjes', 'Rozenmeisjes' en 'Lauwermeisjes' worden niet meer gebruikt.

Een lid van de hoge raad fungeert als jongemannenpresident van de ring. Het jongemannenpresidium van de ring maakt samen met het jongevrouwenpresidium van de ring, het hogeraadslid dat is toegewezen aan de jongevrouwen en het hogeraadslid dat is toegewezen aan het jeugdwerk, deel uit van het APJV-comité van de ring.

De zustershulpvereniging, jongevrouwen, jongemannen, het jeugdwerk en de zondagsschool worden vanaf nu 'organisaties' en niet meer 'hulporganisaties' genoemd. Leidinggevend worden op algemeen niveau 'algemene functionarissen' genoemd, en op ring- en wijkniveau 'ringfunctionarissen' en 'wijkfunctionarissen'. ■

Vier manieren om ons op april 2020 voor te bereiden

In het jaar 2020 vieren we de tweehonderdste verjaardag van het eerste visioen, dat in het voorjaar van 1820 plaatsvond. Daarom kondigde president Russell M. Nelson aan dat in de komende aprilconferentie 'het hele fundament van het herstelde evangelie zal worden herdacht' (zie pagina 122).

Hij moedigde alle leden aan om zich op deze unieke conferentie voor te bereiden, en stelde deze manieren voor:

1. Lees Joseph Smiths verslag van het eerste visioen nog eens.
2. Vraag u bij het bestuderen van *Kom dan en volg Mij in 2020* af welke kennis en zegeningen u dankzij het Boek van Mormon hebt gekregen.
3. Gebruik de nieuwe video's over het Boek van Mormon bij uw persoonlijke en gezinsstudie.
4. Bedenk zelf vragen en stel zelf een plan op om u 'in het glorieuze licht van de herstelling' te baden.

'Als u dat doet,' zei president Nelson, 'wordt de algemene conferentie komende april niet alleen gedenkwaardig, maar onvergetelijk.' ■

Ideeën voor activiteiten

Er zijn veel manieren waarop u de leden kunt helpen om iets van de conferentietoespraken op te steken. Hierna volgen enkele voorbeelden. U hebt misschien nog andere ideeën die in uw quorum of ZHV beter zullen werken.

- ***In groepjes bespreken.***
Deel de leden in groepjes op. Laat elk groepje een ander gedeelte van de conferentietoespraak lezen en bespreken. Laat elk groepje daarna vertellen welk beginsel ze hebben geleerd. Of u kunt groepjes vormen met leden die verschillende gedeeltes hebben bestudeerd, zodat ze elkaar kunnen vertellen wat ze te weten zijn gekomen.
- ***Vragen beantwoorden.***
Stel vragen zoals: welke evangelielingen vinden we in deze conferentietoespraak? Hoe kunnen we die leringen toepassen? Welke aansporingen en beloofde zegeningen komen ter sprake? Wat voor werk heeft God volgens deze toespraak voor ons in petto?
- ***Citaten voorlezen.***
Laat de leden vertellen welke citaten uit de conferentietoespraak hen inspireren om hun taken in het heilswerk uit te voeren. Laat ze overdenken hoe ze anderen, met inbegrip van dierbaren en mensen die ze bedienen, met die citaten tot zegen kunnen zijn.
- ***Aanschouwelijk onderwijs.***
Vraag vooraf aan enkele leden om voorwerpen mee te nemen die de leringen in de conferentietoespraak kunnen verduidelijken. Laat de leden in de les uitleggen wat deze voorwerpen met de toespraak te maken hebben.
- ***Een les voor thuis voorbereiden.***
Laat de leden in tweetallen op basis van de conferentietoespraak een gezinsavondles voorbereiden. Hoe kunnen we de toespraak op ons gezin betrekken? Hoe kunnen we deze toespraak bespreken met mensen die we bedienen?
- ***Over eigen ervaringen vertellen.***
Lees samen een aantal citaten uit de conferentietoespraak. Laat de leden voorbeelden uit de Schriften en uit eigen ervaring aanhalen om de beginselen in deze citaten te illustreren of kracht bij te zetten.
- ***Een Schrifttekst bespreken.***
Laat de leden een Schrifttekst lezen die in de conferentietoespraak wordt aangehaald. Laat ze bespreken hoe de leringen in de toespraak de Schrifttekst verduidelijken.
- ***Een antwoord opzoeken.***
Noteer vooraf enkele vragen die aan de hand van de conferentietoespraak kunnen worden beantwoord. Gebruik vragen die tot overpeinzing of toepassing van evangeliebeginselen aanzetten. (Zie *Onderwijzen naar het voorbeeld van de Heiland*, 31–32.) Laat de leden dan een vraag kiezen en in de toespraak op zoek gaan naar antwoorden. Laat ze hun antwoorden in groepjes bespreken.
- ***Zinnen opzoeken.***
Laat de leden in de conferentietoespraak zinsneden opzoeken die iets voor hen betekenen. Laat ze die zinsneden voorlezen en uitleggen wat ze ervan leren. Hoe helpen die leringen ons om het werk van de Heer tot stand te brengen?
- ***Iets maken.***
Laat de leden een poster of boekenlegger met een kort inspirerend citaat uit de conferentietoespraak maken. Laat ze elkaar tonen wat ze hebben gemaakt. ■

**Christus op de weg
naar Jeruzalem,
Michael Coleman**

'Het kroonjuweel van de herstelling [is] de heilige tempel. De heilige verordeningen en verbonden daar zijn onmisbaar om een volk voor te bereiden dat klaar is om de Heiland bij zijn wederkomst te verwelkomen. [...]
'Elke tempel is een heilige plaats; elke bezoeker aan de tempel streeft ernaar om heiliger te worden.'

President Russell M. Nelson, 'Slotwoord', 120, 121.

'Het jaar 2020 [wordt] een herdenkingsjaar. Komende april zal de algemene conferentie anders zijn dan alle voorgaande conferenties', sprak president Russell M. Nelson in de slotbijeenkomst van de 189e algemene oktoberconferentie van de kerk. Ik hoop dat ieder lid en elk gezin zich in de komende zes maanden voorbereidt op een conferentie waarin het hele fundament van het herstelde evangelie zal worden herdacht.'

'[...] Als u dat doet, wordt de algemene conferentie komende april niet alleen gedenkwaardig, maar onvergetelijk.'

Lees op pagina 122 en 126 hoe u zich op de algemene aprilconferentie 2020 kunt voorbereiden.

